

EURÓPAI BIZOTTSÁG

ADÓÜGYI ÉS VÁMUNIÓS

FŐIGAZGATÓSÁG

Biztonság, védelem, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítése, származási szabályok és nemzetközi együttműködés

Kockázatkezelés és védelem

Brüsszel, 2016. március 11.

TAXUD/B2/047/2011 –Rev.6

ENGEDÉLYEZETT GAZDÁLKODÓK

IRÁNYMUTATÁS

Jóváhagyta a Vámkódexbizottság általános vámjogi szekciója (AEO-alszekció) 2016. március 11-én

Hangsúlyozandó, hogy a dokumentum magyarázó jellegű, és nem képez jogilag kötelező aktust.

A vámjogszabályok jogi rendelkezései elsőbbséget élveznek e dokumentum tartalmával szemben, és azokat minden esetben be kell tartani.

Az uniós jogi eszközök hiteles szövegének mindig az Európai Unió Hivatalos Lapjában megjelenteket kell tekinteni.

E dokumentumot nemzeti utasítások vagy magyarázó megjegyzések is kiegészíthetik.

Tartalomjegyzék

RÖVIDÍTÉSEK	6
1. RÉSZ ÁLTALÁNOS INFORMÁCIÓK.....	8
I. szakasz – Bevezetés	9
1.I.1. A „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó (AEOC):	10
1.I.2. A „biztonság és védelem” típusú engedélyezett gazdálkodó (AEOS)...	11
1.I.3. Engedélyezett gazdálkodó – Vámügyi egyszerűsítések/Biztonság és védelem (AEOC/AEOS):	12
1.I.4. Felkészülés a kérelem benyújtása előtt:	13
II. szakasz – Kiből lehet AEO?	16
1.II.1. Ki minősül gazdálkodónak?	16
1.II.2. Ki számít „az Unióban letelepedett gazdálkodónak”?.....	16
1.II.3. Ki minősül „vámügyekkel kapcsolatos tevékenységekben részt vevő” gazdálkodónak?	17
1.II.4. Nemzetközi ellátási láncban részt vevő érdekelt felek	18
III. szakasz – Az AEO-státushoz kapcsolódó kedvezmények	21
1.III.1. Könnyebb hozzájutni a vámügyi egyszerűsítésekhez	21
1.III.2. Előzetes értesítés	23
1.III.3. Kevesebb fizikai és okmányalapú ellenőrzés	24
1.III.4. Az ellenőrzésre kiválasztott szállítmányok kezelésének elsőbbsége ..	26
1.III.5. Az ellenőrzés helyének megválasztása.....	26
1.III.6. Közvetett kedvezmények	27
IV. szakasz – A vámhatóságok és egyéb kormányzati hatóságok közötti együttműködés.....	29
V. szakasz – Kölcsönös elismerés.....	31
VI. szakasz – Az AEO-logó	32
2. RÉSZ: AEO-KRITÉRIUMOK	33
I. szakasz – A vámjogszabályok és adószabályok betartása, ideértve azt is, hogy a kérelmező gazdasági tevékenységéhez kapcsolódóan súlyos bűncselekmény nincs nyilvántartva.....	33
2.I.1. Általános rész	33
2.I.2. Csekély jelentőségű jogsértések.....	34
2.I.3. Ismételt jogsértés.....	35
2.I.4. Súlyos jogsértések.....	36
II. szakasz – A kereskedelmi és adott esetben szállítási nyilvántartások vezetésének kielégítő színvonalú rendszere, amely lehetővé teszi a megfelelő vámellenőrzést.....	37
2.II.1. Általános rész.....	37

2.II.2. A kereskedelmi és szállítási nyilvántartások vezetésének kielégítő színvonalú rendszerére vonatkozó feltétel	38
III. szakasz – Igazolt fizetőképesség	43
2.III.1. Általános rész	43
2.III.2. Információforrások	43
2.III.3. Finanszírozás más személytől vagy pénzintézettől felvett kölcsönrel.....	47
2.III.4. Megerősítő levél és biztosíték az anyavállalattól (vagy a csoporthoz tartozó más vállalattól)	48
2.III.5. Az EU-ban 3 évnél rövidebb ideje letelepedett kérelmezők	49
IV. szakasz – A végzett tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó, a gyakorlati jellegű szakértelem vagy szakmai képezések.....	49
2.IV.1. Általános rész	49
2.IV.2. Gyakorlati jellegű szakértelem.....	50
2.IV.3. Szakképesítés	55
V. szakasz – Megfelelő biztonsági és védelmi szabványok	56
2.V.1. Általános rész	56
2.V.2. Épületbiztonság	58
2.V.3. Megfelelő beléptetési ellenőrzések.....	59
2.V.4. Az áruk védelme	60
2.V.5. A kereskedelmi partnerekkel kapcsolatos biztonsági követelmények .	61
2.V.6. A személyzetre vonatkozó biztonsági követelmények.....	65
2.V.7. Külső szolgáltatók	67
2.V.8. Biztonságtudatossági programok.....	68
2.V.9. Kinevezett kapcsolattartó személy	69
3. RÉSZ: KÉRELMEZÉSI ÉS TANÚSÍTÁSI ELJÁRÁS	70
I. szakasz –Az illetékes tagállam meghatározása az AEO-státusz iránti kérelem benyújtásához	71
3.I.1. Általános:	71
3.I.2. A vámmal kapcsolatos dokumentáció hozzáférhetősége.....	71
3.I.3. Multinacionális vállalatok és nagyvállalatok	72
II. szakasz – A kérelem kézhezvétele és befogadása	74
III. szakasz – Kockázatelemzés és auditálási eljárás.....	75
3.III.1. Az információk gyűjtése és elemzése	76
3.III.2. Kis- és középvállalkozások	77
3.III.3. Különleges gazdasági tevékenységek	78
3.III.4. Az engedélyezési eljárást megkönnyítő tényezők.....	83
3.III.5. Közös rendszerrel/eljárásokkal rendelkező anya- és leányvállalatok .	90
3.III.6. Kockázat és kockázatelemzés	91
3.III.7. Auditálás és kockázatalapú audit	95
IV. szakasz – Döntés a státusz megadásáról	98
3.IV.1. A döntés meghozatala előtt figyelembe veendő tényezők	98

3.IV.2. Határozathozatal.....	98
3.IV.3. A kérelmező tájékoztatása.....	99
3.IV.4. Jogorvoslat	100
3.IV.5. Határidők.....	101
4. RÉSZ: TAGÁLLAMOK KÖZÖTTI ÉS MÁS KORMÁNYZATI HATÓSÁGOKKAL FOLYTATOTT INFORMÁCIÓCSERE	102
1. szakasz – A tagállamok közötti információcsere	102
4.I.1. Tájékoztatási eljárás	102
4.I.2. Egyeztetési eljárás.....	103
4.I.3. A kommunikáció módja.....	104
II. szakasz – A vámhatóságok és egyéb kormányzati hatóságok közötti információcsere	105
5. RÉSZ: AZ ENGEDÉLY KEZELÉSE.....	107
I. szakasz – Nyomon követés	107
5.I.1. Általános rész	107
5.I.2. Több állandó üzleti telephelyre kiterjedő AEO-engedély.....	111
II. szakasz – Újraértékelés.....	112
5.II.1. Az uniós jogban bekövetkezett változásokat követő újraértékelés.....	112
5.II.2. A végrehajtott nyomon követés eredményeként vagy a határozat jogosultja vagy más hatóságok által rendelkezésre bocsátott információk eredményeként történő újraértékelés	113
III. szakasz – A határozat módosítása	114
IV. szakasz – Felfüggesztés	115
V. szakasz – Visszavonás.....	117
6. RÉSZ – KÖLCSÖNÖS ELISMERÉS	118
I. szakasz – Az EU által kötött kölcsönös elismerésre vonatkozó megállapodások	118
II. szakasz – A kölcsönös elismeréshez vezető folyamat lépései.....	118
III. szakasz – Az MRA aláírását követő végrehajtás és nyomon követés.....	118
IV. szakasz – Az EU által az AEO-partnerprogramok tagjai számára javasolt MRA-kedvezmények (kölcsönösségi alapon).....	119
V. szakasz – Az MRA végrehajtása – Hogyan lehet kihasználni az MRA nyújtotta kedvezményeket?	120
VI. szakasz – Kedvezmények egyoldalú felfüggesztése.....	120
VII. szakasz – AEO-audit vagy nyomonkövetési látogatás EU-tagállamban történő lefolytatására vonatkozó ajánlások	121
7. RÉSZ – MELLÉKLETEK	123

Rövidítések

AEO	Engedélyezett gazdálkodó
AEOC	Engedélyezett gazdálkodó – Vámügyi egyszerűsítések
AEOS	Engedélyezett gazdálkodó – Biztonság és védelem
AC	Listás szállító
KVK	Közösségi Vámkódex ¹
KVK-VHR	A Vámkódex végrehajtási rendelkezései ²
EK	Európai Közösség
EORI	A gazdasági szereplők nyilvántartási és azonosítási rendszere
EOS	A gazdasági szereplők rendszere
ERP	Vállalati erőforrás-tervező rendszer
EU	Európai Unió
ICA	Kiállító vámhatóság
ICAO	Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet
ISO	Nemzetközi Szabványügyi Szervezet
ISO/PAS	Nemzetközi Szabványügyi Szervezet, nyilvánosan hozzáférhető specifikációk
IMO	Nemzetközi Tengerészeti Szervezet
KC	Ismert szállító
LSE	Nagyvállalat
MRA	Kölcsönös elismerési megállapodás
MS	Az EU tagállama(i)
HL	Hivatalos Lap
OTIF	Nemzetközi Vasúti Fuvarozásügyi Államközi Szervezet
PBE	Állandó üzleti telephely
RA	Meghatalmazott ügynök
RBA	Kockázatalapú audit
kkv	Kis- és középvállalkozás
SAQ	Önértékelési kérdőív
TAPA	Szállítmányozott Vagyontárgyak Védszövetsége
TAXUD	Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság
UNECE	Az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága
UPU	Egyetemes Postaegyesület
UVK	Uniós Vámkódex ³
UVK FJA	Az Uniós Vámkódex felhatalmazáson alapuló jogi aktusa ⁴
UVK VA	Az Uniós Vámkódex végrehajtási aktusa ⁵

¹ A Tanács 1992. október 12-i 2913/92/EGK rendelete a Közösségi Vámkódex létrehozásáról.

² A Bizottság 1993. július 2-i 2454/93/EGK rendelete a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról.

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. október 9-i 952/2013/EU rendelete az Uniós Vámkódex létrehozásáról.

⁴ A Bizottság 2015. július 28-i 2015/2446/EU felhatalmazáson alapuló rendelete a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az Uniós Vámkódex egyes rendelkezéseire vonatkozó részletes szabályok tekintetében történő kiegészítéséről.

WCO
WCO SAFE

Vámigazgatások Világszervezete
A Vámigazgatások Világszervezetének a globális kereskedelem
biztonságát és védelmét szolgáló szabványkerete

⁵ A Bizottság 2015. november 24-i (EU) 2015/2447 végrehajtási rendelete az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról.

1. RÉSZ Általános információk

Az engedélyezett gazdálkodó (AEO) koncepciója a Vámigazgatások Világszervezete (WCO) által bevezetett, a vámhatóságok és a vállalatok közötti partnerségen alapul. Azok a gazdasági szereplők, amelyek önként teljesítik a feltételek széles körét, szorosan együttműködnek a vámhatóságokkal, hogy biztosítsák az ellátási lánc biztonságára vonatkozó közös cél megvalósítását.

A koncepció lényegében a vámhatóságok gazdálkodókkal fennálló együttműködésén alapul. Ez azt jelenti, hogy a vámhatóságok és az AEO közötti kapcsolatoknak mindig a kölcsönös átláthatóság, korrektség, tisztességesség és felelősség elvein kell alapulniuk. A vámhatóságok azt várják az AEO-tól, hogy a vámjogszabályoknak megfelelően járjon el, és tájékoztassa a vámhatóságot a jogszabályok betartása kapcsán felmerült esetleges nehézségekről. A vámhatóságok ehhez kötelesek minden támogatást megadni.

Az EU az AEO koncepcióját a nemzetközi szinten elismert szabványokkal összhangban dolgozta ki, és jogalapját 2008-ban a Közösségi Vámkódexhez (KVK) és végrehajtási rendelkezéseihez kapcsolódó biztonsági módosításokkal teremtette meg. A program, amelynek célja a nemzetközi ellátási láncok biztonságának növelése és a jogszerű kereskedelem megkönnyítése, az ellátási lánc valamennyi szereplője előtt nyitva áll. Kiterjed a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodókra (AEOC), a „biztonság és védelem” típusú engedélyezett gazdálkodókra (AEOS) vagy a kombinációjára.

Ez az iránymutatás nem minősül kötelező erejű jogi aktusnak, csupán tájékoztatásul szolgál. Célja az, hogy a vámhatóságok és a gazdálkodók számára egységes értelmezést biztosítson, és eszközt nyújtson az engedélyezett gazdálkodókra vonatkozó jogi rendelkezések tagállamok általi helyes és harmonizált alkalmazásának megkönnyítéséhez. A mellékletekkel együtt egyetlen dokumentumot képez, amely kiterjed az engedélyezett gazdálkodókra vonatkozó kérelmezési és igazgatási eljárás során alkalmazott főbb eszközökre is. Az iránymutatást rendszeresen frissítjük, hogy tükrözze a jogi fejleményeket és tartalmazza az időközben megszerzett tapasztalatokat és bevált gyakorlatokat.

Az AEO-iránymutatás legújabb változata a DG TAXUD honlapján érhető el:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/policy_issues/customs_security/aeo/index_en.htm.

Hogyan használjuk az iránymutatást?

Az iránymutatás [1. része](#) általános információkkal szolgál az EU AEO-programjáról, beleértve a státus és a kölcsönös elismerés előnyeit.

Az iránymutatás [2. része](#) az AEO-kritériumokat, illetve a biztonsági követelmények és az ellátási lánc védelmének különböző szempontjait ismerteti.

Az iránymutatás [3. része](#) a teljes döntéshozatali folyamattal foglalkozik a vámhatóságok és a gazdálkodók vonatkozásában is.

Az iránymutatás [4. része](#) a vámhatóságok közötti információcsere különböző szempontjait ismerteti, beleértve a konzultációt is.

Az iránymutatás [5. része](#) a már odaítélt státus kezelésével kapcsolatos szempontokra terjed ki, beleértve a nyomon követést, az újraértékelést, a felfüggesztést és a visszavonást.

Az iránymutatás [6. része](#) az AEO-programok kölcsönös elismerésével foglalkozik.

Az iránymutatás [7. része](#) a [melléleteket](#) tartalmazza.

Az [1. melléklet](#) tartalmazza az önértékelési kérdőívet (SAQ) és annak kitöltési útmutatóját. Az Uniós Vámkódex felhatalmazáson alapuló jogi aktusa (UVK FJA) 26. cikke szerint az engedélyezett gazdálkodó státusának kérelmezéséhez a kérelmezőnek a kérelemhez a vámhatóság által elérhetővé tett önértékelési kérdőívet is mellékelnie kell.

A [2. melléklet](#) tartalmazza a „Fenyegetések, kockázatok és lehetséges megoldások” című dokumentumot, amelyet a vámhatóságok és a gazdálkodók számára állítottak össze. A dokumentum célja az audit és a vizsgálat megkönnyítése az AEO-kritériumoknak való megfelelés biztosítása érdekében, amit úgy valósít meg, hogy az önértékelési kérdőívben rendelkezésre bocsátott információkat összeveti az azonosított kockázati területekkel. A dokumentum példákkal szolgál továbbá az azonosított kockázatok és fenyegetések lehetséges megoldásaira.

A [3. mellékletben](#) a biztonsági nyilatkozat mintája található.

A [4. melléklet](#) azon információkra ad példákat, amelyeket az Uniós Vámkódex (UVK) 23. cikkének (2) bekezdése értelmében meg kell osztani a vámhatóságokkal.

I. szakasz – Bevezetés

Az engedélyezett gazdálkodó státus

Az engedélyezett gazdálkodó az UVK 5. cikkének (5) bekezdésében meghatározott olyan gazdálkodó, aki vagy amely a vámügyi vonatkozású műveleteivel vonatkozásában megbízhatónak minősül, és ezért jogosult arra, hogy az EU egészében kedvezményekben részesüljön.

Az AEO-program az összes gazdálkodó számára elérhető, beleértve a kis- és középvállalkozásokat is ([lásd az iránymutatás 3. részének „Kis- és középvállalkozások” című III.2. szakaszát](#)), a nemzetközi ellátási láncban betöltött szerepétől függetlenül.

A gazdálkodó jogilag nem köteles engedélyezett gazdálkodóvá válni, ez a gazdálkodó egyedi helyzetétől függő saját választása. Az engedélyezett gazdálkodó pedig jogilag nem köteles azt kérni kereskedelmi partnereitől, hogy ők is szerezzék meg az engedélyezett gazdálkodó státust.

Az UVK 38. cikke szerint az engedélyezett gazdálkodó státus a következő típusú engedélyeket foglalja magában: a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodóét (AEOC) és a „biztonság és védelem” típusú engedélyezett gazdálkodóét (AEOS). Az eltérő engedélyek különböző típusú kedvezményeket biztosítanak.

Az UVK 39. cikke alapján az engedélyezett gazdálkodó státus a következő közös kritériumokat teljesítő bármely gazdálkodónak megadható:

- a vámjogszabályok és adószabályok betartását igazoló nyilvántartás, ideértve azt is, hogy a kérelmező gazdasági tevékenységéhez kapcsolódóan súlyos bűncselekmény nincs nyilvántartva,
- a műveleteit és az áruforgalmat szigorúan ellenőrzi a kereskedelmi és adott esetben szállítási nyilvántartások vezetésének rendszerén keresztül, ami lehetővé teszi a megfelelő vámellenőrzést, és ezt igazolni is tudja,

- igazolt fizetőképesség.

Továbbá az engedélyezett gazdálkodó státus típusától függően

- a végzett tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó szakértelemre vonatkozó gyakorlati előírások vagy szakmai képesítések (AEOC),
- megfelelő biztonsági és védelmi szabványok (AEOS).

Az egyik tagállam által megadott engedélyezett gazdálkodó státust valamennyi tagállam vámhatóságai elismerik (UVK 38. cikk (4) bekezdés).

1.1.1. A „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó (AEOC):

Az AEOC formájában megadott engedélyezett gazdálkodó státust azok az Unió területén letelepedett gazdálkodók kaphatják meg, amelyek igénybe kívánják venni a vámjogszabályokban meghatározott különböző egyszerűsítéseket.

Az AEOC-státus megadásának kritériumai a következők:

- vámjogszabályok és adószabályok súlyos vagy ismételt megsértésének hiánya, ideértve azt is, hogy a kérelmező gazdasági tevékenységeihez kapcsolódóan súlyos bűncselekmény nincs nyilvántartva;
- annak bizonyítása a kérelmező részéről, hogy műveleteit és az áruforgalmat szigorúan ellenőrzi a kereskedelmi és adott esetben szállítási nyilvántartások vezetésének rendszerén keresztül, ami lehetővé teszi a megfelelő vámellenőrzést;
- fizetőképesség, amely akkor tekinthető igazoltnak, ha a kérelmező olyan jó pénzügyi helyzetben van, amely lehetővé teszi számára kötelezettségei teljesítését az érintett üzleti tevékenységtípus jellemzőinek kellő figyelembevételével, a végzett tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó, a gyakorlati jellegű szakértelem, vagy szakmai képesítések.

Mivel a fenti kritériumok csaknem az összes vámegyszerűsítésre/engedélyre alkalmazandók, az AEOC megszerzése lehetővé teszi a gazdálkodó számára, hogy jogosulttá váljon a különböző egyszerűsítések/engedélyek használatára. Például az UVK 211. cikke (3) bekezdésének b) pontjával összhangban a különleges eljárásokra vonatkozó engedélyek kritériumait az AEO kérelmezési eljárása során is figyelembe veszik. Ezen kívül egyéb egyszerűsítésekhez és engedélyekhez AEOC-státus szükséges ahhoz, hogy a gazdálkodó bizonyos egyszerűsítésekhez/engedélyekhez hozzáférjen, mint például az UVK 182. cikkének rendelkezései szerinti, a nyilatkozattevő nyilvántartásába, az áruk vám elé állításának követelménye alóli mentességgel történő bejegyzés.

Az AEOC a következőkre jogosult:

- különböző típusú egyszerűsítésekben részesülhet az AEOC elismerése alapján, amennyiben teljesülnek az adott típusú egyszerűsítésre vonatkozó, a vámjogszabályokban előírt követelmények;
- a vámellenőrzések tekintetében a többi gazdálkodónál kedvezőbb elbánásra, beleértve a kevesebb fizikai és okmányalapú ellenőrzést, kivéve a biztonsági és védelmi intézkedésekkel kapcsolatos ellenőrzéseket;
- vámellenőrzésre történő kiválasztás esetén előzetes értesítésre;
- elsőbbségi elbánásra, ha ellenőrzésre kiválasztották;

- azt kérni, hogy az ilyen ellenőrzést egy konkrét helyen végezzék.

Lásd még az 1. rész III. szakaszát („Az engedélyezett gazdálkodó státusból eredő kedvezmények”).

Az ilyen AEO-engedélyhez nem kell a megfelelő biztonsági és védelmi szabványok kritériumát teljesíteni. Ezért az AEOC-engedély birtokosai nem jogosultak az AEO-státusból eredő, a nemzetközi ellátási lánc biztonságával és védelmével kapcsolatos kedvezményekre. Az AEOC formájában megadott engedélyezett gazdálkodó státust jelenleg nem veszik figyelembe a harmadik országokkal létrejött kölcsönös elismerési megállapodásokkal (MRA) összefüggésben.

1.1.2. A „biztonság és védelem” típusú engedélyezett gazdálkodó (AEOS)

Az AEOS-státust azok az Unió területén letelepedett gazdálkodók kaphatják meg, amelyek a biztonsággal és védelemmel kapcsolatos vámellenőrzésekre vonatkozó könnyítésekben szeretnének részesülni, amikor az áruk belépnek az Unió vámterületére vagy elhagyják azt.

Az AEOS-státus megadásának kritériumai a következők:

- a vámjogszabályok és adószabályok betartását igazoló nyilvántartás, ideértve azt is, hogy a kérelmező gazdasági tevékenységéhez kapcsolódóan súlyos bűncselekmény nincs nyilvántartva;
- a műveleteit és az áruforgalmat szigorúan ellenőrzi a kereskedelmi és adott esetben szállítási nyilvántartások vezetésének rendszerén keresztül, ami lehetővé teszi a megfelelő vámellenőrzést, és ezt igazolni is tudja. Ugyanakkor az AEOC-től eltérően az AEOS esetében nem kell olyan logisztikai rendszerrel rendelkezni, amely a nyilvántartásokban megkülönbözteti az uniós és a nem uniós árukat;
- igazolt fizetőképesség; és
- megfelelő biztonsági és védelmi szabványok.

Az AEOS a következőkre jogosult:

- az indulás előtti árunyilatkozatokkal kapcsolatos könnyítésekre;
- a vámellenőrzések tekintetében a többi gazdálkodónál kedvezőbb elbánásra, beleértve a biztonsági és védelmi intézkedésekkel kapcsolatos kevesebb fizikai és okmányalapú ellenőrzést;
- vámellenőrzésre történő kiválasztás esetén előzetes értesítésre;
- elsőbbségi elbánásra, ha ellenőrzésre kiválasztották;
- azt kérni, hogy az ilyen ellenőrzést egy konkrét helyen végezzék.

Az AEOS-státus birtokosa olyan gazdálkodó, amely megtette a megfelelő intézkedéseket vállalkozásának biztonsága érdekében, és ezért a releváns kormányzati hatóságok és a kereskedelmi partnerek szemszögéből egyaránt a nemzetközi ellátási lánc megbízható szereplője. Az AEOS-státust figyelembe veszik a harmadik országokkal kötött kölcsönös elismerési megállapodások összefüggésében.

Lásd még az 1. rész III. szakaszát („Az engedélyezett gazdálkodó státusból eredő kedvezmények”).

1.I.3. Engedélyezett gazdálkodó – Vámügyi egyszerűsítések/Biztonság és védelem (AEOC/AEOS):

A két típusú engedéllyel (AEOS és AEOC) egyszerre is lehet rendelkezni. Ebben az esetben a gazdálkodónak egyaránt kell teljesítenie az AEOC-ra és az AEOS-ra vonatkozó kritériumokat, és a két státussal járó kedvezményeket egyszerre élvezheti.

Az Uniós Vámkódex végrehajtási aktusa (UVK VA) 33. cikke megállapítja, hogy *„ha egy kérelmező jogosult arra, hogy részére mind az AEOC-, mind pedig az AEOS-engedélyt megadják, a határozat meghozatalában illetékes vámhatóság egyetlen, kombinált engedélyt ad ki”*.

Az egyazon gazdálkodó által birtokolt AEOC- és AEOS-engedély együttes kezelése céljából az UVK 16. cikkének (1) bekezdése szerinti elektronikus információcsere egy egyedi AEO engedélyszámmal történik (amely jelenleg így épül fel: országcód, az AEOF betűk és a nemzeti engedélyszám).

Az alább táblázat összefoglalja az AEO-státussal kapcsolatos feltételeket és kritériumokat:

Feltételek és kritériumok	AEOC	AEOs	Hivatkozás UVK/UVK VA	Iránymutatás s Rész
Gazdálkodó	X	X	UVK 5. cikk (5) bekezdés	1.II.1.
Az Unió vámterületén letelepedett	X	X	UVK 5. cikk (31) bekezdés	1.II.2.
A szabályoknak való megfelelés	X	X	UVK 39. cikk a) pont UVK VA 24. cikk	2.I.
Megfelelő nyilvántartás	X	X	UVK 39. cikk b) pont UVK VA 25. cikk	2.II.
Fizetőképeség	X	X	UVK 39. cikk c) pont UVK VA 26. cikk	2.III.
Gyakorlati jellegű szakértelem és szakmai képesítések	X		UVK 39. cikk d) pont UVK VA 27. cikk	2.IV.
Biztonság és védelem		X	UVK 39. cikk d) pont UVK VA 28. cikk	2.V.

1.I.4. Felkészülés a kérelem benyújtása előtt:

Az AEO-kérelem előkészítése, valamint az engedélyezés és az AEO-státus megtartása időigényes folyamat. A siker kulcsa a gondos felkészülés. Ezért elvárható, hogy az AEO-státus kérelmezője kézben tartja vállalkozását.

Ez azt jelenti, hogy az AEO-státus típusától, a vállalat üzleti tevékenységeitől és üzleti modelljétől függően a vállalkozásnak megfelelő szervezeti intézkedésekkel kell rendelkeznie az AEO-kritériumokkal kapcsolatos területeken, hogy a vámtevékenységeivel kapcsolatos kockázatokat azonosítani tudja, és el tudja azokat kerülni és/vagy minimalizálni.

Hogy a kérelmezők jobban értsék, mit értenek ez alatt a vámhatóságok, és a folyamat felgyorsítása érdekében kötelező a [SAQ](#) (önértékelési kérdőív) használata.

Az [önértékelési kérdőív](#) a gazdálkodó felkészülésének strukturálását, a gazdálkodónak a kérelemben feltüntetendő szervezeti egységeinek azonosítását és a felkészülés szükséges mértékének megértését szolgáló eszköz.

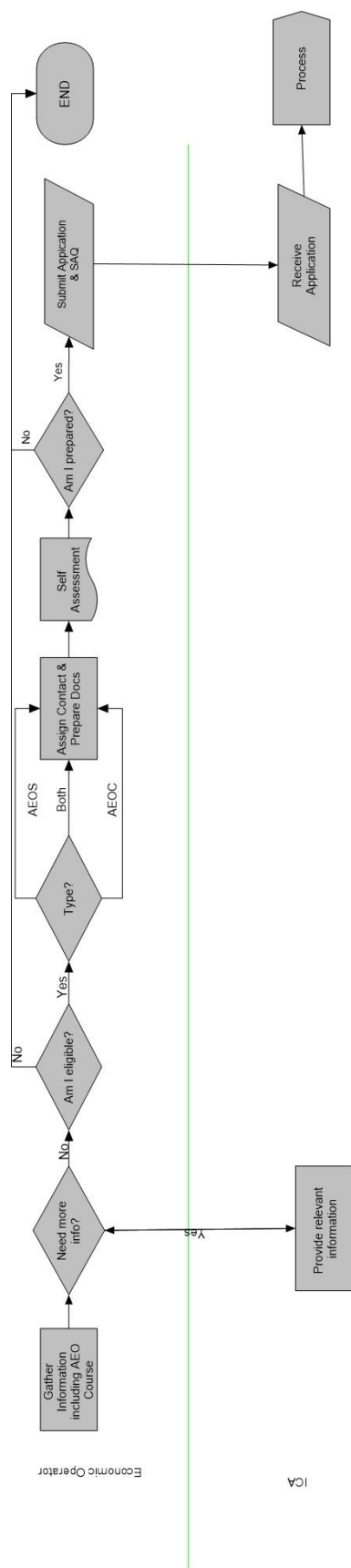
A vámhatóságok és a kérelmező/AEO közötti szoros együttműködés érdekében ajánlott a folyamat korai szakaszában felvenni a kapcsolatot a kiállító vámhatósággal (ICA), és a kérelmezési folyamat után is érdemes ezt a kapcsolatot fenntartani. Ez segíthet bármely fél részéről felmerülő félreértések elkerülésében, és kérdések esetén támogatást nyújthat.

Összegezve: a kérelem hivatalos benyújtása előtt erősen ajánlott a gazdálkodó számára, hogy:

- vegye fel a kapcsolatot az ICA-val,
- döntse el, milyen engedélyre van szüksége,
- nevezze ki a kérelemért felelős illetékes kapcsolattartó személyt,
- gondosan töltsse ki az önértékelési kérdőívet ([SAQ](#)), és gondoskodjon róla, hogy a szervezeten belül minden érintett személy/osztály részt vesz az önértékelési kérdőív ([SAQ](#)) kitöltésében.

Továbbá arról is gondoskodni kell, hogy az AEO-kérelmet a vállalat vezetősége is támogassa.

Az alábbi folyamatábra a felkészülési folyamat áttekintését tartalmazza:

[Lásd még: 3. rész – Kérelmezési és engedélyezési eljárás.](#)

II. szakasz – Kiből lehet AEO?

Az UVK 38. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy az a gazdálkodó, aki az Unió vámterületén letelepedett, és aki megfelel a 39. cikkben felsorolt kritériumoknak, engedélyezett gazdálkodó státust kérelmezhet.

Ez az alapkövetelmény két feltétel teljesülését foglalja magában: a kérelmezőnek gazdálkodónak és az Unió vámterületén letelepedettnek kell lennie.

1.II.1. Ki minősül gazdálkodónak?

Az UVK 5. cikkének (5) bekezdése szerint a „gazdálkodó: az a személy, aki üzleti tevékenysége keretében részt vesz a vámjogszabályok hatálya alá tartozó tevékenységekben”.

A „gazdálkodó” jogi meghatározása itt is két fő feltétel teljesülését feltételezi. A kérelmezőnek „személynek” kell lennie, és a vámjogszabályok hatálya alá tartozó tevékenységekben kell részt vennie.

Az UVK 5. cikkének (4) bekezdése szerint a „személy” jelentése:

- a természetes személy,
- a jogi személy,
- valamint olyan személyegyesülés, amely jogi személyiséggel nem rendelkezik, de ügyleti képességét az uniós vagy a nemzeti jog elismeri.

Azonban az egyes tagállamok nemzeti joga határozza meg, hogy kit tekintenek természetes személynek, jogi személynek vagy olyan jogi személyiséggel nem rendelkező személyegyesülésnek, amelynek ügyleti képessége elismert.

A multinacionális vállalatok rendszerint egy anyavállalatból és leányvállalatokból és/vagy fióktelepekből állnak.

A leányvállalat önálló jogi személyiséggel rendelkezik, vagyis önálló jogi személyként vagy személyegyesülésként van bejegyezve a helyi cégjegyzékbe, annak a tagállamnak a társasági törvénye szerint, ahol az adott leányvállalatot létrehozták. Ezért ha egy anyavállalat szeretné megszerezni leányvállalatai egy részére vagy azok összességére az engedélyezett gazdálkodó státust, a kérelmet minden olyan leányvállalatnak be kell nyújtania, amely az engedélyezett gazdálkodói státust meg kívánja szerezni.

A „fióktelep” ugyanakkor magának a vállalatnak egy irodája/telephelye/egy másik helyszíne, és a vállalat teljes vagyonának részét képezi, így nem önálló jogi személy. Ebben az esetben az engedélyezett gazdálkodó státust megszerezni kívánó anyavállalatnak az összes uniós fióktelepre vonatkozóan, amely nem önálló jogi személy vagy személyegyesülés, egyetlen kérelmet kell benyújtania. Arra vonatkozóan, hogy mely tagállamhoz kell benyújtani ezt az egyetlen kérelmet, lásd a 3. rész I. szakaszát („Az engedélyezett gazdálkodó státus iránti kérelem benyújtása tekintetében illetékes tagállam meghatározása”).

1.II.2. Ki számít „az Unióban letelepedett gazdálkodónak”?

Az UVK 5. cikkének (31) bekezdése szerint az Unió vámterületén letelepedett személy:

- természetes személy esetében minden olyan személy, akinek szokásos tartózkodási helye az Unió vámterületén található;
- jogi személy vagy személyegyesülés esetén minden olyan személy, amelynek bejegyzett székhelye, központi ügyintézésének helye vagy állandó üzleti telephelye az Unió vámterületén van.

Az UVK 5. cikkének (32) bekezdése szerint az „állandó üzleti telephely” olyan állandó telephely, ahol a szükséges emberi és műszaki erőforrás egyaránt állandó jelleggel biztosított, és amelyen keresztül az adott személy vámügyi műveleteinek teljes körű vagy részleges elvégzése történik.

A multinacionális vállalatok vagy nagyvállalatok rendszerint egy anyavállalatból és leányvállalatokból, illetve fióktelepekből állnak egy vagy több tagállamban. Ugyanannak az anyavállalatnak az állandó üzleti telephelyeiként e vállalkozásoknak a különböző tagállamokban eltérő jogállásuk lehet, mivel az adott tagállamban való működésük jogi formája a megválasztott működési módtól és főként az érintett tagállam nemzeti törvényeitől függ. Ezért előfordulhat, hogy néhány tagállamban az anyavállalat bizonyos fióktelepei önálló jogi személynek (vagyis a tagállam társasági joga értelmében a helyi cégjegyzékben szereplő önálló jogi személynek) minősülnek, és egyes állandó üzleti telephelyek más tagállamokban nem számítanak önálló jogi személynek.

Ebben az esetben az engedélyezett gazdálkodó státust az összes állandó üzleti telephelye számára megszerezni kívánó gazdálkodónak meg kell határoznia, hogy azok melyik csoportba tartoznak. Ha a telephelyek jogi személyek vagy az UVK 5. cikkének (4) bekezdésében leírt meghatározásba tartoznak, külön kell az érintett tagállamban kérvényezniük az engedélyezett gazdálkodó státust. Bármely más esetben nem kérhetik külön az engedélyezett gazdálkodó státust; ehelyett mindegyikükre egyetlen kérelmet kell az uniós törvények értelmében személynek minősülő anyavállalatnak benyújtania.

A vámhatóságoknak azt is figyelembe kell venniük, hogy az általános feltételek a gazdálkodó által kérelmezett engedélyek/határozatok összes fajtája esetében azonosak. Például a vámhatóság nem tekintheti ugyanazt a gazdálkodót jogi személynek, amikor az például EORI-számot kér, és egyszerű fióktelepnek, amikor engedélyezett gazdálkodó státust kér, miközben ehhez ugyanazokat a jogszabályokat alkalmazza.

1.II.3. Ki minősül „vámüggyel kapcsolatos tevékenységekben részt vevő” gazdálkodónak?

A kérelmező „gazdálkodó” státusának megállapításakor azt is figyelembe kell venni, hogy gazdasági tevékenysége keretében részt vesz-e a vámjogszabályok hatálya alá tartozó tevékenységekben.

Az engedélyezett gazdálkodó státus iránti kérelmet csak olyan gazdálkodótól lehet befogadni, aki vagy amely üzleti tevékenysége kapcsán vámjogszabályok hatálya alá tartozó tevékenységekben vesz részt. E meghatározás alapján számos olyan helyzet létezik, amikor a gazdálkodó nem kérelmezheti az engedélyezett gazdálkodó státust, mivel nem végez vámtevékenységeket, pl.:

- az EU-ban működő szállító, amely már szabad forgalomban lévő árukat forgalmaz egy, az EU-ban működő gyártó számára;
- olyan szállító, amely csak szabad forgalomban lévő, egyéb vámeljárást alá nem vont árukat szállít az Unió vámterületén;
- olyan gyártó, amely kizárólag az Unió belső piacára állít elő árukat és már szabad forgalomban lévő nyersanyagokat használ fel;
- olyan tanácsadó, aki csak vámügyi tanácsok/szakvélemény adásával foglalkozik.

A gazdálkodó fogalma az „üzleti tevékenysége kapcsán vámjogszabályok hatálya alá tartozó tevékenységekben vesz részt” meghatározást nem korlátozza kizárólag a közvetlen részvételre. Egy árukat exportra termelő gyártó abban az esetben is kérhet engedélyezett gazdálkodó státust, ha a kiviteli vámalakíságokat egy másik személy intézi.

A „biztonság és védelem” típusú engedélyezett gazdálkodó fogalma szorosan kapcsolódik az ellátási lánc irányításához. A vámfelügyelet alá tartozó árukat kezelő, illetve az ezen árukra vonatkozó vámadatokat kezelő gazdálkodók folyamodhatnak AEOS-státusért.

Mindazonáltal minden esetet külön kell kezelni, megfelelően figyelembe véve az érintett gazdálkodóra vonatkozó összes körülményt.

1.II.4. Nemzetközi ellátási láncban részt vevő érdekelt felek

A végponttól végpontig terjedő nemzetközi ellátási lánc a vámjogi szempontból az a folyamat, amely pl. a kivitelre szánt áru előállításától az áruknak a vevő számára, egy másik vámterületre (ami lehet az Unió vámterülete vagy más vámterület) történő leszállításáig tart. A nemzetközi ellátási lánc nem pontosan beazonosítható jogi személy. Egy sorozat ad hoc képződményről van szó, amelyek különféle kereskedelmi és ipari szegmenseket képviselő gazdálkodókból állnak. Egyes esetekben a gazdálkodók valamennyien ismertek és hosszú távú kapcsolat állhat fenn közöttük, miközben más esetekben a gazdálkodók gyakran változhatnak, vagy csak egyetlen művelet/szállítás erejéig vannak szerződéses kapcsolatban. Működési szempontból a „ellátási lánc” helyett helyesebb „ellátási láncokra” hivatkozni, kifejezve azt, hogy a gazdálkodó nemcsak egyetlen elméleti, hanem több gyakorlati ellátási láncban is részt vehet.

A gyakorlatban sok vállalkozás egynél több szerepet is betölthet egy adott ellátási láncban, és a szerepekhez kötődően több feladatot is elláthat (pl. a szállítmányozó adott esetben vámjogi képviselőként is eljárhat). Az engedélyezett gazdálkodó státus kérelmezésekor a kérelmezőnek meg kell arról győződnie, hogy a kérelem a nemzetközi ellátási láncban belül elvégzett összes feladatához kapcsolódóan tartalmazza a vámügyekkel kapcsolatos tevékenységeit.

Az engedélyezett gazdálkodó státus kérelmezésére jogosult különböző érdekelt felek és az általuk a nemzetközi ellátási láncban belül ellátott, vámügyi szempontból releváns feladatok elsősorban a következők:

a) gyártó

A nemzetközi ellátási lánc keretében a gyártó olyan gazdálkodó, amely üzleti tevékenysége során kivitelre szánt árukat állít elő.

A gyártó feladata a nemzetközi ellátási láncban többek között a következő lehet:

- gondoskodik termékeinek biztonságos gyártási folyamatáról;
- gondoskodik termékeinek az ügyfelek részére történő biztonságos szállításáról;

– gondoskodik a vámszabályok helyes alkalmazásáról az áruk származására vonatkozóan.

b) exportőr

Az AEO-státus alkalmazásában az UVK FJA 1. cikkének (19) bekezdése szerint az exportőr:

- az az Unió vámterületén letelepedett személy, aki az árunyilatkozat elfogadásakor a harmadik országbeli címzettel szerződéses viszonyban van, és jogosult rendelkezni az áru egy, az Unió vámterületén kívüli rendeltetési helyre való szállításáról;
- máskor az az Unió vámterületén letelepedett személy, aki jogosult rendelkezni az áru egy, az Unió vámterületén kívüli rendeltetési helyre való szállításáról.

Az exportőr feladata a nemzetközi ellátási láncban többek között a következő lehet:

- felel a kiviteli árunyilatkozat helyességéért és kellő időben történő benyújtásáért, ha az exportőr nyújtja be a kiviteli árunyilatkozatot;
- felel az előírt adatszolgáltatási követelményeknek megfelelő kiviteli árunyilatkozat benyújtásáért;
- a vámszabályokkal összhangban elvégzi az előírt kiviteli vámalakiságokat, beleértve a kereskedelempolitikai intézkedéseket, valamint tilalmakat és korlátozásokat, és szükség szerint a kiviteli vámok megfizetését;
- gondoskodik az árunak a fuvarozóhoz, szállítmányozóhoz vagy vámügynökhöz való biztonságos szállításáról.

c) szállítmányozó

A szállítmányozó szervezi meg az áruk szállítását a nemzetközi kereskedelemben, az exportőr, az importőr vagy más személy nevében. Egyes esetekben a szállítmányozó kérelmező fuvarozóként jár el, és saját fuvarozási szerződést, pl. a hajóraklevelet állít ki. A szállítmányozó tevékenysége jellemzően a következőkre terjed ki: a vámelőírások teljesítése érdekében a dokumentáció beszerzése, ellenőrzése és elkészítése.

A szállítmányozó feladata a nemzetközi ellátási láncban többek között a következő lehet:

- alkalmazza a szállítási alakiságokra vonatkozó szabályokat
- szükség szerint gondoskodik az áruk biztonságos szállításáról
- adott esetben a jogszabályoknak megfelelően alkalmazza a gyűjtő árunyilatkozatokra vonatkozó szabályokat.

d) raktárengedélyesek és egyéb raktározási létesítmények üzemeltetői

A raktárengedélyes vámraktár vagy átmeneti megőrzési létesítmény, illetve vámszabad területen lévő létesítmény üzemeltetésére jogosult személy.

A raktárengedélyes feladata a nemzetközi ellátási láncban többek között a következő lehet:

- megfelelő eljárások betartásával biztosítja, hogy a vámraktárban vagy az átmeneti megőrzésben lévő áruk nem kerülnek ki a vámfelügyelet alól, és teljesíti a vámraktározási eljárás vagy az átmeneti megőrzésre vonatkozó szabályok hatálya alá tartozó áru tárolása során keletkező egyéb kötelezettségeket;
- eleget tesz a vámraktár vagy az átmeneti megőrzési létesítmény engedélyében előírt egyedi feltételeknek;
- megfelelően biztosítja a tárolótér védelmét külső behatolás ellen;
- megfelelő védelmet biztosít az árukhoz való jogosulatlan hozzáférés, az áruk helyettesítése és manipulálása ellen.

e) vámügynök/vámjogi képviselő

Az ezen iránymutatásban említett vámügynök olyan személy, aki az UVK 18. cikkében említett vámjogi képviselőként eljárva vámalakiságokat végez. A vámjogi képviselő olyan személy nevében jár el, aki vagy amely vámmal kapcsolatos üzleti tevékenységeket végez (pl. importőr vagy exportőr). A vámjogi képviselő eljárhat vagy e személy nevében (közvetlen képviselet) vagy saját nevében (közvetett képviselet).

A vámügynök feladata a nemzetközi ellátási láncban többek között a következő lehet:

- a képviselet típusának megfelelő vámszabályokkal összhangban alkalmazza az áruk vámeljárás alá vonásával kapcsolatban szükséges rendelkezéseket;
- felelős a vám-árnyilatkozat vagy a gyűjtő árnyilatkozat helyességéért és időben történő benyújtásáért.

f) fuvarozó

A fuvarozó általánosságban olyan személy, aki ténylegesen elszállítja az árut, vagy aki szerződést köt és kiállítja például a hajóraklevelet vagy a légi fuvarlevelet az áruk tényleges fuvarozására. A fuvarozó pontos fogalom meghatározása az UVK 5. cikkének (40) bekezdésében olvasható.

A fuvarozó feladata a nemzetközi ellátási láncban többek között a következő lehet:

- gondoskodik a felügyelete alá helyezett áru biztonságos szállításáról, különösen ügyelve arra, hogy a szállítóeszközhöz és a szállított áruhoz ne lehessen jogosulatlanul hozzáférni, illetve manipulálni azokat;
- időben biztosítja a törvény által megkívánt szállítási dokumentációt;
- a vámjogszabályokkal összhangban elvégzi a szükséges jogi alakításokat;
- adott esetben a jogszabályoknak megfelelően alkalmazza a gyűjtő árnyilatkozatokra vonatkozó szabályokat.

g) importőr

Az importőr olyan gazdálkodó, aki/amely a behozatali árnyilatkozatot elkészíti, illetve akinek/amelynek a nevében azt elkészítik. Mindazonáltal általánosabb kereskedelmi szempontból és különösen az AEO-program lényegét tekintve a tényleges importőr meghatározását tágabb perspektívából tanácsos megközelíteni (a behozatali árnyilatkozatot kiállító személy nem feltétlenül azonos az árut forgalomba hozó személlyel).

Az importőr feladata a nemzetközi ellátási láncban többek között a következő lehet:

- a vámhatóságokkal folytatott ügyleteiben felel a vám elé állított áru vámjogi sorsáért;
- felel az árnyilatkozat helyességéért és kellő időben történő benyújtásáért;
- ha az importőr az a személy, aki vagy amely a belépési gyűjtő árnyilatkozatot benyújtja, felelős a gyűjtő árnyilatkozatokra vonatkozó szabályok helyes alkalmazásáért;
- a vámjogszabályokkal összhangban elvégzi az áruk behozatalához szükséges jogi alakításokat;
- alkalmazza a kereskedelempolitikai intézkedéseket, valamint tilalmakat és korlátozásokat;
- gondoskodik az áru biztonságos átvételéről, különösen ügyelve arra, hogy az árut ne érje jogosulatlan hozzáférés és manipulálás.

h) egyébek, például terminálüzemeltetők, rakodási vállalkozók és csomagolók.

III. szakasz – Az AEO-státushoz kapcsolódó kedvezmények

A kérelmező üzleti tevékenységének alapos ellenőrzését követően az AEO-engedélyt a kérelmező, nem pedig kereskedelmi partnerei részére állítják ki. Az odaítélt engedélyezett gazdálkodó státus magára a gazdálkodóra és annak saját üzleti tevékenységeire érvényes, és egyedül a gazdálkodó jogosult a kedvezményeket igénybe venni. Ez általános elv, amely a nemzetközi ellátási láncban különböző szerepeket betöltő gazdálkodók számára megadható AEO-státus valamennyi típusára vonatkozik.

Az engedélyezett gazdálkodó státust az összes tagállamban elismerik az UVK 38. cikkének (4) bekezdése értelmében, ezért az AEO-engedély birtokosa ugyanazokat a kedvezményeket veheti igénybe minden tagállamban.

Az AEO-státussal járó kedvezmények az engedélyezett gazdálkodó státust szabályozó uniós jogszabályok szerves részét képezik.

Az AEO-státussal járó, az engedély típusától függő kedvezményeket az alábbiakban foglaljuk össze.

Ahhoz, hogy a vámhatóságok e kedvezményeket biztosítani tudják, az AEO-nak gondoskodnia kell arról, hogy EORI-számának a vámhatóság felé bejelentette.

1.III.1. Könnyebb hozzájutni a vámügyi egyszerűsítésekhez

Ezt a kedvezményt az AEOC-engedély birtokosai vehetik igénybe.

Az uniós vámjogszabályok szerint az AEO-státus az alábbi esetekben jelent előnyt:

- a) az engedélyezett gazdálkodó státus az egyszerűsítés/engedély igénybevételéhez szükséges,
- b) egy bizonyos egyszerűsítéshez/engedélyezéshez kapcsolódó kritériumok egy részét az AEO-státus kritériumai is lefedik,
- c) egy bizonyos egyszerűsítéshez/engedélyezéshez kapcsolódó kritériumok az AEO-státus kritériumaival egyenértékűnek minősülnek.

Az UVK 38. cikkének (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha az adott egyszerűsítést kérelmező személy AEOC-engedély birtokosa, a vámhatóságok nem vizsgálják újra az engedélyezett gazdálkodó státus megadásakor egyszer már megvizsgált kritériumokat. Ez azt jelenti, hogy a vámhatóságoknak az adott egyszerűsítésre vonatkozóan csak az új vagy kiegészítő elemekre és követelményekre kell összpontosítaniuk.

Azok a kritériumok, amelyeket egy engedélyezett gazdálkodó esetében teljesítettnek lehet tekinteni, az UVK-nak a konkrét egyszerűsítésre vonatkozó megfelelő cikkeiben és végrehajtási rendelkezéseiben találhatók meg. Az érintett egyszerűsítések a következők:

- a) Azok az esetek, amelyekben az engedélyezett gazdálkodó státus az egyszerűsítés/engedély igénybevételéhez szükséges:
 - Csökkentett összegű összekezezés a meglévő vámtartozásokra és egyéb terhekre, UVK 95. cikk (3) bekezdés,

- Központi vámkezelés (engedélyezési követelmény esetén), UVK 179. cikk (2) bekezdés,
- Bejegyzés a nyilatkozattevő nyilvántartásába, az áruk vám elé állításának követelménye alóli mentességgel, UVK 182. cikk (3) bekezdés,
- Önértékelés, UVK 185. cikk és UVK FJA 151. cikk.

b) Azok az esetek, amelyekben egy bizonyos egyszerűsítéshez/engedélyezéshez kapcsolódó kritériumok egy részét az AEO-státus kritériumai is lefedik (az UVK 38. cikke (5) bekezdésének alkalmazása):

- a letelepedés szerinti tagállamtól eltérő tagállamban szolgáltatásokat nyújtó vámjogi képviselő, UVK 18. cikk (3) bekezdés,
- az áruk vámértékére vonatkozó egyszerűsítés engedélyezése, UVK FJA 71. cikk,
- csökkentett összegű összekezezség a meglévő vámtartozásokra és egyéb terhekre, a felmerülő vámtartozások és egyéb terhek tekintetében, UVK 95. cikk (3) bekezdés,
- az átmeneti tilalom hatálya alatt álló összekezezség alkalmazását lehetővé tevő engedély, UVK 96. cikk (2) bekezdés,
- az illetékes vámhivataltól eltérő hely jóváhagyása (áruk vám elé állítása), UVK FJA 115. cikk,
- menetrend szerinti tengeri áru fuvarozó járat engedélyezése, UVK FJA 120. cikk,
- engedélyes kibocsátó (vámjogi státus igazolása), UVK FJA 128. cikk,
- engedélyes banánmérlegelő, UVK FJA 155. cikk,
- egyszerűsített vám-árnyilatkozat engedélyezése, UVK FJA 145. cikk,
- a nyilatkozattevő nyilvántartásába való bejegyzés engedélyezése, UVK FJA 150. cikk,
- engedélyezett címzett (TIR), UVK FJA 187. cikk,
- árutovábbításra vonatkozó egyszerűsítések engedélyezése, UVK FJA 191. cikk.

c) Azok az esetek, amelyekben egy bizonyos egyszerűsítéshez/engedélyezéshez kapcsolódó kritériumok az AEO-státus kritériumaival egyenértékűnek minősülnek:

- átmeneti megőrzési létesítmény üzemeltetésére vonatkozó engedély, UVK 148. cikk (2) bekezdés b) pont és (4) bekezdés 3. albekezdés,
- különleges eljárások engedélyezése, UVK 211. cikk (3) bekezdés b) pont, 214. cikk (2) bekezdés és 223. cikk (2) bekezdés 2. albekezdés.

Érdemes megemlíteni, hogy az uniós vámjogszabályokban az engedélyezett gazdálkodó státust az egyéb egyszerűsítések után vezették be, így a gazdálkodók nagy része már az előtt rendelkezett ezen egyszerűsítésekre vonatkozó engedéllyel, hogy az engedélyezett gazdálkodó státust megkapta volna. Mindazonáltal ez a kedvezmény még mindig nagyon fontos az engedélyezett gazdálkodók és az AEO-státus kérelmezését fontolgatók számára, de még inkább a vámhatóságok számára. Az engedélyezett gazdálkodókra vonatkozó nyomkövetési tevékenységek tervezését összehangolnák az egyéb engedélyekhez kapcsolódó nyomkövetési tevékenységekkel, és így a lehetőségekhez mérten elkerülhetők lennének a párhuzamosságok. Annak érdekében, hogy ezt a kedvezményt mind az engedélyezett gazdálkodók, mind a vámhatóságok képesek legyenek a lehető leghatékonyabban kihasználni, a következőket kell figyelembe venni:

- mivel az egyszerűsítések bizonyos AEO-kritériumok teljesítésétől függenek, az adott engedély és az engedélyezett gazdálkodó státus közötti kapcsolatot/függőségi viszonyt az egész folyamaton keresztül fenn kell tartani/biztosítani kell, nemcsak a kérelmezési

szakaszban, hanem a nyomon követés és az újraértékelés alatt is, ha az engedélyt/státust már odaítélték;

- a státus odaítélése előtt a vonatkozó AEO-kritériumok vizsgálata nem „absztrakt” folyamat, és azt mindig a gazdálkodó üzleti tevékenységeinek vonatkozásában végzik el. Ezért a szóban forgó engedély kérelmezésekor a vámhatóságoknak nem kell újból megvizsgálniuk a már ellenőrzött kritériumokat, hanem csak az új elemekre/követelményekre kell összpontosítaniuk.

További részletekért lásd Az egyszerűsített eljárásokról/az egységes engedélyről szóló iránymutatást (TAXUD/1284/2005, Rev.6).

1.III.2. Előzetes értesítés

E kedvezmény, amely a szállítás és a logisztika jobb és kielégítőbb tervezése és optimalizálása, a logisztikai késedelem minimalizálása és a szállítási költségek csökkentése révén az AEO-engedélyes számára logisztikai előnyt jelent, az alábbiakra vonatkozhat:

a) Az AEOC és AEOS státussal egyaránt rendelkezőkre:

Az UVK 38. cikkének (6) bekezdése és az UVK FJA 24. cikkének (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy *„ha egy engedélyezett gazdálkodó a Vámkódex 171. cikke alapján átmeneti megőrzési árunyilatkozatot vagy vám-árunyilatkozatot nyújt be, az átmeneti megőrzési árunyilatkozat vagy vám-árunyilatkozat átvételére jogosult vámhivatal köteles értesíteni az engedélyezett gazdálkodót arról, ha a szállítmányt kiválasztották vámellenőrzésre. Az értesítést az áru vám elé állítása előtt kell elküldeni.*

Nem küldhető ilyen értesítés, ha az veszélyeztetheti az elvégzendő ellenőrzéseket vagy azok eredményét.” Ide tartoznak adott esetben az egyéb kormányzati hatóságok által elvégzett ellenőrzések is.

Fontos különbséget tenni a biztonsági és védelmi célú értesítések és a vámjogszabályokban előírt egyéb intézkedések alkalmazásával kapcsolatos előzetes értesítések között.

Ez azt jelenti, hogy csak az AEOS-státusú gazdálkodók kapnak előzetes értesítést a biztonsággal és védelemmel kapcsolatos vámellenőrzésekről, míg az AEOC-státusú gazdálkodók a nem biztonsággal kapcsolatos ellenőrzésekről kapnak előzetes értesítést.

b) A csak az AEOS-státussal rendelkezőkre:

Az UVK FJA 24. cikkének (2) bekezdése megállapítja, hogy ha egy AEO belépési gyűjtő árunyilatkozatot nyújtott be, az első belépési vámhivatal köteles értesíteni az AEO-t, ha a szállítmányt kiválasztották fizikai ellenőrzésre. Az értesítést azelőtt kell elküldeni, hogy az áru az Unió vámterületére érkezne, feltéve, hogy az AEO csatlakozott az elektronikus vámrendszerhez. Az előzetes értesítés különösen lényeges lehet a nagy kikötőkben működő AEO-k számára, mivel lehetővé teszi számukra a jobb üzleti tervezést.

Nem küldhető ilyen értesítés, ha az veszélyeztetheti az elvégzendő ellenőrzéseket vagy azok eredményét. A vámhatóságok azonban akkor is elvégezhetnek fizikai ellenőrzést, ha az engedélyezett gazdálkodót nem értesítették.

1.III.3. Kevesebb fizikai és okmányalapú ellenőrzés

Ez a kedvezmény az AEOC és AEOS engedély jogosultjaira egyaránt vonatkozik.

Az UVK 38. cikkének (6) bekezdése és az UVK FJA 24. cikkének (1) bekezdése megállapítja, hogy a vámellenőrzések tekintetében és az engedély típusának megfelelően az engedélyezett gazdálkodót (AEO) kevesebb fizikai és okmányalapú ellenőrzésnek kell alávetni. A vámhatóságok azonban valamely konkrét veszély vagy más uniós jogszabályokban meghatározott – például a termékbiztonsággal kapcsolatos – ellenőrzési kötelezettség figyelembevételére érdekében dönthetnek úgy, hogy az AEO szállítmányait ellenőrzésnek vetik alá.

Ugyanakkor vannak arra is példák, hogy az engedélyezett gazdálkodó státust kedvezően veszik figyelembe más ellenőrzéseknél is⁶.

Fontos továbbá megkülönböztetni a biztonsági és védelmi célú ellenőrzéseket a vámjogszabályokban előírt egyéb intézkedések alkalmazására vonatkozó ellenőrzésektől.

Ez azt jelenti, hogy csak az AEOS-státussal rendelkező gazdálkodó élvezheti a kevesebb, biztonsággal és védelemmel kapcsolatos fizikai és okmányalapú ellenőrzés előnyeit, míg az AEOC-státussal rendelkező gazdálkodónál kevesebb, a vámjogszabályokban előírt egyéb intézkedésekkel kapcsolatos fizikai és okmányalapú ellenőrzés végzésére van mód. Idetartozik az importálás vagy az exportálás helyén végzett kevesebb ellenőrzés, amit a vámkezelést követő ellenőrzéseknél is figyelembe lehet venni.

E kedvezmény biztosításához az alacsonyabb kockázati besorolást rögzíteni kell a vámügyi kockázatkezelési rendszerekben. Mindazonáltal, míg az alacsonyabb kockázati besorolás annak tudható be, hogy az AEO-státust mindig kedvezően veszik figyelembe, a csökkenés szintje az AEO-nak az adott ellátási láncban vállalt szerepétől vagy felelősségétől függően változhat.

Figyelembe kell venni azt is, hogy ez a kedvezmény az adott ügyletre végzett teljes kockázatértékeléshez kapcsolódik. Ezért, bár az engedélyezett gazdálkodó státus mindig számít, ha kedvező bánásmódról van szó, az egyéb kockázati mutatók – például a származási ország stb. – esetleg mégis szükségessé tehetik az ellenőrzést.

Figyelembe véve a fentiekben említett általános alapelveket, a következők szolgálhatnak példával az esetleges helyzetekre:

a) Belépési gyűjtő árunyilatkozat (ENS):

A legtöbb esetben a fuvarozó feladata az ENS megfelelő benyújtása. Ha az ENS-t benyújtó személy a fuvarozó, aki/amely AEOS-engedély birtokosa is, akkor ez a fuvarozó közvetlenül jogosult az alacsonyabb kockázati besorolásra, mivel a továbbítással, kereskedelmi partnereivel, alkalmazottaival kapcsolatos biztonsági kockázatra vonatkozó

⁶ **A Bizottság 2008. december 17-i 1276/2008/EK rendelete a visszatérítésben vagy egyéb támogatásban részesülő mezőgazdasági termékek kivitelének fizikai vizsgálatokkal történő ellenőrzéséről**

rendszereit és eljárásait a vámhatóságok már megvizsgálták. Ha a fuvarozón kívül a címzett is AEOS-engedély birtokosa, az ellenőrzési szinteket még tovább lehet csökkenteni.

Ezenkívül, ha a bejelentett feladó egy harmadik országban a vámhatóságok által kibocsátott, az AEO-val egyenértékű engedéllyel rendelkezik, amelyet az EU kölcsönös elismerési megállapodás alapján elismer (a kölcsönös elismerésről lásd [az iránymutatás 1. részének V. szakaszát](#) és [6. részét](#)) az ENS-ben szereplő összes bejelentett félnek – beleértve azokat, akiknek közvetlen információik vannak az érintett árukról – ellenőriztetnie kell a biztonsági és védelmi rendszerét az EU vagy a harmadik ország vámhatósága által lefolytatott megfelelő eljárás során. Ez hozzájárul a teljes ellátási lánc biztonságának fokozásához, és még jobban lecsökkenti a biztonsággal és védelemmel kapcsolatos ellenőrzéseket.

Lehetnek olyan esetek is, amikor az ENS-hez szükséges adatokat vám-nyilatkozaton keresztül nyújtják be (pl. árutovábbítás esetében). A csökkenés mértékét ugyanúgy kell értékelni, vagyis figyelembe kell venni, hogy az érintett gazdálkodók milyen szerepet töltenek be, illetve milyen felelősségeik vannak. Például ha egy engedélyezett gazdálkodó státussal rendelkező szállítmányozó a főkötelezett az árutovábbítási vám-árunyilatkozaton, amelynek az ENS-re megállapított adatokat kell tartalmaznia, akkor először az engedély típusát kell figyelembe venni. Ha a szállítmányozó AEOC típusú engedély jogosultja, a kérdéses vám-eljárással kapcsolatos kockázati besorolást ennek megfelelően lehet csökkenteni, mivel az árutovábbításra vonatkozó szokásos vám-árunyilatkozat esetében a szállítványozó a főkötelezett. A szállítványozó viseli a felelősséget (a pénzügyit is) a szállított árukért és a szolgáltatott adatok pontosságáért, valamint az árutovábbítási szabályoknak az indító vámhivaltól egészen a rendeltetési vámhivatalig történő betartásáig.

A biztonsági és védelmi ellenőrzésekkel kapcsolatos kockázati besorolást érintő csökkentések esetében azonban a főkötelezettnek AEOS-engedéllyel kell rendelkeznie.

Meg kell jegyezni, hogy az ENS-re vonatkozó új adatszolgáltatási követelmények és a benyújtásra vonatkozó új rendelkezések az ellátási láncban részt vevő különböző gazdálkodókra vonatkoznak, amelyek engedélyezett gazdálkodó státusát figyelembe kell venni. Ezt az új rendszert azonban csak akkor kell alkalmazni, ha az új importellenőrzési rendszer 2.0 változata életbe lépett.

b) Kilépési gyűjtő árunyilatkozathoz (EXS) szükséges biztonsági és védelmi adatokat tartalmazó vám-árunyilatkozat:

Az esetek többségében az exportőr a kiviteli vám-árunyilatkozat útján adja meg a biztonsági és védelmi adatokat. Ezért ha az exportőr AEOS-engedély jogosultja, általában nagyobb szintű csökkentésben részesül a biztonsági és védelmi ellenőrzések vonatkozásában.

c) Vám-árunyilatkozatok (az ENS/EXS-hez szükséges biztonsági és védelmi adatok nélkül):

– az AEOC birtokosa vámügynök, az általa képviselt ügyfél viszont nem AEO. Az AEO-státusú vámügynök szabad forgalomba bocsátás céljából vám-árunyilatkozatot nyújt be:

Általában a vámhatóságoknak olyan mértékben tanácsos a kockázati besorolást csökkenteniük, amennyire az AEO-státusú vámügynök szerepet vállal az ügyfél képviselőjében. Mindez a képviselő típusától függ.

A kedvezmények odaítélése a „nyilatkozattevő” fogalmához kapcsolódik. Érdemes megjegyezni, hogy az UVK 5. cikkének 15. pontja szerint a nyilatkozattevő *„az a személy, aki saját nevében vám-árunyilatkozatot, átmeneti megőrzési árunyilatkozatot, belépési gyűjtő árunyilatkozatot, kilépési gyűjtő árunyilatkozatot, újrakiviteli árunyilatkozatot vagy újrakiviteli értesítést nyújt be, vagy az a személy, akinek a nevében ilyen árunyilatkozatot vagy értesítést nyújtanak be”*.

Közvetlen képviselet esetén a vámügynök az importőr közvetlen képviselője, ami azt jelenti, hogy a vámügynök az importőr nevében jár el. Tehát az „AEO-engedély birtokosa” (a vámügynök) és a „nyilatkozattevő” (az importőr) nem ugyanaz a személy.

Figyelembe véve, hogy a vámhatóságok már ellenőrizték a vámügynök vámmal kapcsolatos gyakorlatait és eljárásait, az engedélyezett gazdálkodó státust pozitívumként kell figyelembe venni. Ugyanakkor azt is figyelembe kell venni, hogy ebben az esetben a vám-árunyilatkozaton megadott információk pontosságáért, a benyújtott okmányok hitelességéért és a szóban forgó áruknak a vonatkozó eljárás keretében történő beléptetésével kapcsolatos minden kötelezettség teljesítéséért nem az AEO-engedély birtokosa a felelős, hanem a nyilatkozattevő (a nem AEO importőr).

Közvetett képviselet esetében az engedélyezett gazdálkodó státussal rendelkező vámügynök saját nevében jár el. Az ilyen vámügynök a „nyilatkozattevő”, akinek az UVK 5. cikkének 15. pontjában szereplő felelősségek vállalásával kapcsolatos eljárásait a vámhatóságok már ellenőrizték.

– az AEOC-engedéllyel rendelkező importőr, aki olyan vámügynökkel dolgozik, aki nem AEO. Az importőr szabad forgalomba bocsátás céljából vám-árunyilatkozatot nyújt be:

A kockázattal ebben az esetben is olyan mértékben kell foglalkozni, amennyire a vámügynök részt vesz ügyfelének a vámhatóságokkal folytatott ügyleteiben.

1.III.4. Az ellenőrzésre kiválasztott szállítmányok kezelésének elsőbbsége

Ez a kedvezmény az AEOC és AEOS engedély jogosultjaira egyaránt vonatkozik.

Az UVK FJA 24. cikke (4) bekezdésének első albekezdése megállapítja, hogy ha egy engedélyezett gazdálkodó által bejelentett szállítmányt kiválasztanak fizikai vagy okmányalapú ellenőrzésre, ezeket az ellenőrzéseket elsőbbséggel kell elvégezni.

E kedvezmény biztosítása közvetlenül kapcsolódik a szóban forgó fuvarozási módhoz és az ellenőrzések helyszínéül szolgáló létesítmény infrastruktúrájához, illetve függ is azoktól.

1.III.5. Az ellenőrzés helyének megválasztása

Ez a kedvezmény az AEOC és AEOS engedély jogosultjaira egyaránt vonatkozik.

Az UVK FJA 24. cikke (4) bekezdésének második albekezdése rendelkezik arról a lehetőségről, hogy az engedélyezett gazdálkodó kérésére az ellenőrzés máshol is elvégezhető, mint ahol az árut vám elé kell állítani. Ez az alternatív helyszín rövidebb késedelmet és/vagy alacsonyabb költségeket jelenthet. Ehhez azonban az érintett vámhatóság beleegyezése kell. A kiválasztott ellenőrzési helyszínnak mindig lehetővé kell tennie, hogy a vámhatóságok le tudják folytatni a szükséges ellenőrzéseket, valamint hogy az ellenőrzések eredménye ne kerüljön veszélybe.

Bár az UVK VA 238. cikkének második albekezdése az ellenőrzési helyszín megválasztásának lehetőségét más feltételek és eljárások szerint az összes gazdálkodó számára biztosítja, különbség van az általános rendelkezések és az AEO-k számára biztosított kedvezmények között, mivel a vámhatóság a kérés teljesítésének eldöntésekor a státust is figyelembe veheti.

Az AEO esetében számos gyakorlati helyzet adódhat, például:

– *eseti alapon bizonyos ügyletek esetében az AEO másik helyet kérhet az ellenőrzések lefolytatására*

Ebben az esetben a vámhatóságok kötelesek az engedélyezett gazdálkodó státust figyelembe venni. Ha nincsenek egyéb akadályozó tényezők, a vámhatóságoknak engedélyezniük kell, hogy az ellenőrzést az AEO által kiválasztott helyen folytassák le. Ezek olyan helyzetek, amikor az AEO státusát és a vámhatóságok ismereteit olyan kedvezményként lehet kihasználni, amelyet más gazdálkodók nem élveznek.

– *üzleti tevékenysége miatt az AEO ezt az opciót állandó jelleggel és az összes többi, az UVK 182. cikkének (3) bekezdése szerinti, a nyilatkozattevő nyilvántartásába, az áruk vám elé állításának követelménye alóli mentességgel történő bejegyzés által nyújtott „lehetőséggel” együttesen kénytelen használni.*

Ebben az esetben az AEO-státus nem elegendő ahhoz, hogy lehetővé tegye a gazdálkodó számára ezen egyszerűsítés automatikus igénybevételét és az áruk saját helyszínein történő folyamatos vámkezelését. Bár ezen egyszerűsítés igénybe vételéhez AEOC-státussal kell rendelkezni, ehhez az engedélyhez külön kérelmet kell benyújtani.

1.III.6. Közvetett kedvezmények

Fontos rámutatni, hogy a jogszabályokban biztosított közvetlen kedvezményeken túlmenően az engedélyezett gazdálkodó a vállalkozásának vámügyi oldalával közvetlenül nem összefüggő előnyökre is szert tehet. Bár ezek „közvetett” kedvezménynek számítanak és ezért nem szerepelnek kifejezetten a jogszabályokban, fontos szerepet töltenek be, mivel igen pozitív hatást gyakorolhatnak az AEO teljes üzletmenetére.

A közvetett kedvezményekre az alábbi alfejezetekben lehet példákat olvasni.

1.III.6.1. Biztonságos és megbízható kereskedelmi partnerként való elismerés

A biztonság és védelem kritériumát teljesítő engedélyezett gazdálkodó biztonságos és megbízható kereskedelmi partnernek minősül az ellátási láncban. Ez azt jelenti, hogy az AEO minden tőle telhetőt elkövet azért, hogy a veszélyeket csökkentse abban az ellátási láncban, amelyhez tartozik. Az engedélyezett gazdálkodó státus és az AEO-logó használatának lehetősége növeli ismertségét. Bár nem kell feltétlenül csak AEO-kkal dolgozni, az engedélyezett gazdálkodó státus pozitívan befolyásolhatja az új üzleti kapcsolatok létrejöttét. Meg kell jegyezni, hogy a gazdálkodók ellenőrizhetik azon engedélyezett gazdálkodók jegyzékét, amelyek hozzájárultak adataiknak a TAXUD weboldalán történő közzétételéhez:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/eos/aeo_home.jsp?Lang=en

1.III.6.2. Jobb kapcsolat a vámhatóságokkal és egyéb kormányzati hatóságokkal

Az engedélyezési eljárás során kialakult kapcsolat és a folyamatos együttműködés segít egymás jobb megértésében, és a mindkét fél számára előnyös megoldások közös kidolgozásában.

Az AEO-nak kijelölt kapcsolattartási ponttal kell rendelkeznie a vámhatóságnál, ahová kérdéseit címezheti. Lehet, hogy a kapcsolattartási pont nem tud minden kérdésre válaszolni, de útmutatást ad az engedélyezett gazdálkodónak a legjobb eljárási módot illetően, és azzal kapcsolatban, hogy szükség esetén kihez forduljon.

Az engedélyezett gazdálkodó státus sok területen egyre elismertebb és fontosabb. Jelenleg sok olyan tanúsítvány vagy engedély létezik egyéb szakpolitikai területeken, amely megszerzésének feltétele egy vagy több AEO-kritérium teljesülése vagy magának az engedélyezett gazdálkodó státusnak a megléte.

Az útmutató [4. részének II. szakasza](#) részletes információkat tartalmaz a vámhatóságok és egyéb kormányzati hatóságok közötti információcseréről.

1.III.6.3. Egyéb közvetett előnyök

Az AEO-megközelítés segítséget nyújt a gazdálkodók számára ahhoz, hogy a nemzetközi ellátási láncsal kapcsolatos valamennyi folyamatukat részletesen elemezzék. Az AEO-kérelmezésre való felkészülés során általában az összes érintett szervezeti egység tevékenységét értékelik. A legtöbb esetben a hatékonyságot és a szervezeti egységek közötti együttműködést optimalizálják, hogy az ellátási lánc átláthatóbb és világosabb legyen.

A gazdálkodók által a biztonsági és a védelmi szabványaik erősítése céljából megvalósított beruházások pozitív hatásokkal járhatnak a következő területeken: láthatóság és nyomon követés, a személyzetre vonatkozó biztonsági követelmények, szabványok kialakítása, a szállító kiválasztása és beruházás, a szállítás és továbbítás biztonsága, a szervezeti infrastruktúrával kapcsolatos tudatosság és képességek fokozása, együttműködés az ellátási láncban működő felek között, proaktív technológiai beruházások és a biztonsági követelmények önkéntes betartása.

Néhány példa az ezekből a pozitív hatásokból eredő közvetett előnyökre:

- kevesebb lopás és vesztesség;
- kevesebb késedelmes szállítmány;
- jobb tervezés;
- jobb ügyfélszolgálat;
- nagyobb ügyfél-lojalitás;
- jobb készletgazdálkodás;
- nagyobb munkavállalói elkötelezettség;
- a biztonsággal és védelemmel kapcsolatos incidensek csökkenése;
- alacsonyabb költségek a szállítók ellenőrzésénél és nagyobb mértékű együttműködés;
- bűntények és vandalizmus mértékének csökkenése;
- nagyobb fokú biztonság és jobb kommunikáció az ellátási láncban részt vevő partnerek között.

Alábbi táblázat összefoglalja a rendelkezésre álló kedvezményeket és előnyöket:

Kedvezmény	AEOC	AEOS	Hivatkozás
Könnyebb hozzájutni a vámügyi egyszerűsítésekhez	X		UVK 38. cikk (5) bekezdés
Kevesebb fizikai és okmányalapú ellenőrzés – a biztonsághoz és védelemhez kapcsolódóan – az egyéb vámjogszabályokkal kapcsolatban	X	X	UVK FJA 24.cikk (1) bekezdés UVK 38. cikk (6) bekezdés
Fizikai ellenőrzésre történő kiválasztás esetén előzetes értesítés (a biztonsággal és védelemmel kapcsolatban)		X	UVK FJA 24. cikk (2) bekezdés UVK 38. cikk (6) bekezdés
Vámellenőrzésre történő kiválasztás esetén előzetes értesítés – a biztonsághoz és védelemhez kapcsolódóan – az egyéb vámjogszabályokkal kapcsolatban	X	X	UVK FJA 24. cikk (3) bekezdés UVK 38. cikk (6) bekezdés
Ellenőrzésre történő kiválasztás esetén elsőbbségi bánásmódra	X	X	UVK FJA 24. cikk (4) bekezdés UVK 38. cikk (6) bekezdés
A vámellenőrzés helyszínének megválasztására irányuló lehetőség	X	X	UVK FJA 24. cikk (4) bekezdés UVK 38. cikk (6) bekezdés
Közvetett kedvezmények	X	X	
Harmadik országokkal való kölcsönös elismerés		X	MRA-megállapodások UVK 38. cikk (7) bekezdés

IV. szakasz – A vámhatóságok és egyéb kormányzati hatóságok közötti együttműködés

Az egyéb illetékes hatóságokkal való együttműködés és a programok összehangolása a megbízható AEO-program továbbfejlesztésének azonosított és elismert kulcseleme. Célja az

ellátási lánc biztonságának biztosítása, valamint az erőfeszítések és a költségek megkettőződésének elkerülése a hatóságok és a gazdálkodók esetében egyaránt.

Ily módon ezt az elemet a kezdetektől fogva nemzetközi szinten is beépítették a WCO SAFE-be, valamint az uniós jogszabályokba.

Uniós szinten a munka számos területen megkezdődött (pl. légi közlekedés védelme, tengeri, exportellenőrzések stb.) a szinergiák azonosítása és az adminisztratív terhek megkettőződésének elkerülése céljából.

Az uniós vámügyi kockázatkezelési stratégia és cselekvési terv, és különösen a hatóságok közötti együttműködésre, valamint a vámhatóságok és egyéb hatóságok közötti információcserére vonatkozó külön célkitűzés játszott ezen a területen kiemelt szerepet.

Ráadásul jelenleg sok olyan tanúsítvány vagy engedély létezik egyéb szakpolitikai területeken, amely megszerzésének feltétele egy vagy több AEO-kritérium teljesülése vagy magának az engedélyezett gazdálkodó státusnak a megléte.

- polgári légi közlekedési jogszabályok⁷

Ha az AEOS-engedély jogosultja meghatalmazott ügynöki (RA) vagy ismert szállítói (KC) státusért folyamodik, a vonatkozó védelmi követelményeket teljesítettnek kell tekinteni, amennyiben az engedélyezett gazdálkodó státus megadásához szükséges kritériumok az RA vagy KC státus kritériumaival egyenértékűek vagy azoknak megfelelnek. Fordítva is ugyanez érvényes.

Listás feladó (AC) esetén az AEOS-engedély birtokosainak nem kell „listás feladói” kötelezettségvállalási nyilatkozatot aláírniuk, és őket a meghatalmazott ügynök AC-ként ismeri el, feltéve, hogy az uniós légiközlekedés-védelmi jogszabályokban megállapított összes egyéb követelmény is teljesül.

- Elismert gazdasági szereplő (APEO)⁸

A halászati termékekkel és fogási tanúsítványokkal foglalkozó gazdálkodók az APEO státust kérvényezhetik. Az APEO a halászati termékeknek az EU-ba irányuló importjánál igénybe veheti az egyszerűsített eljárásokat.

Az APEO-státus odaítéléséhez a vonatkozó jogszabályok rendelkezései értelmében kötelező az engedélyezett gazdálkodó státus megléte. Ezenkívül, ha az APEO kérelmezője AEOS-engedélyes is egyben, a kérelmezési eljárás is leegyszerűsödik.

- Egyebek

⁷ A Bizottság (EU) 2015/1998 végrehajtási rendelete

⁸ A Bizottság 2009. október 22-i 1010/2009/EK rendelete a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló 1005/2008/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról.

A biztonság és védelem egyre nagyobb jelentőséggel és fontossággal bír a különböző érdekelt felek számára. Az engedélyezett gazdálkodó státus az egyik legnagyobb biztonsági kezdeményezés az egész világon, amely egyre nagyobb figyelmet kap.

Ugyanakkor a vámhatóságok vagy más kormányzati hatóságok által megadott tanúsítványok és engedélyek megkönnyítik az engedélyezési eljárást.

Lásd még a [3.III.4.2. pontot](#) – A vámhatóságok vagy más kormányzati hatóságok által kiadott tanúsítványok/engedélyek.

V. szakasz – Kölcsönös elismerés

A WCO és a vámigazgatási szervek több évig azt a célt tartották szem előtt, hogy fokozzák a nemzetközi ellátási láncok biztonságát, miközben további könnyítéseket kínálnak a biztonságos és megbízható gazdálkodóknak. A WCO SAFE (a Vámigazgatások Világszervezetének a globális kereskedelem biztonságát és védelmét szolgáló szabványkerete) arra ösztönzi a vámigazgatási szerveket, hogy állapodjanak meg az AEO-engedélyek és biztonsági intézkedések kölcsönös elismerésében.

A kereskedelmi partnerek közötti, biztonsággal és a kereskedelmi eljárások könnyítésével kapcsolatos megerősített együttműködés az EU-ban mindig is fontos szerepet játszott. Az engedélyezett gazdálkodó státus kölcsönös elismerése a teljes ellátási lánc biztonságát megerősítő és támogató, valamint a gazdasági szereplőknek nyújtott kedvezményeket megsokszorozó kulcselem.

A kölcsönös elismerés azt jelenti, hogy az egyik ország vámigazgatása

- elismeri a másik program keretében kiadott AEO-engedélyt, és
- vállalja, hogy jelentős, összevethető és – a lehetőségek függvényében – kölcsönös előnyöket/könnyítéseket biztosít a kölcsönösen elismert AEO-k számára.

A kölcsönös elismerés többek között az alábbi előnyökkel jár:

- Kevesebb ellenőrzés – A kereskedelmi partnerségi programban részt vevő fél státusát mindkét program elismeri, és azt az automatikus kiválasztási rendszerekben kockázattertelési tényezőként használják fel.
- Kockázatkezelés – A vámigazgatás azonosítani tudja a megbízható gazdasági szereplőket, és ellenőrzéseit az ismeretlen/megbízhatatlan gazdasági szereplők szállítmányaira összpontosíthatja

A kölcsönös elismerésre és annak megvalósítására vonatkozó részletes információk az [iránymutatás 6. részében](#) olvashatók.

VI. szakasz – Az AEO-logó

Az engedélyezett gazdálkodók jogosultak a AEO-logó használatára:

Az AEO-logóra vonatkozó szerzői jog tulajdonosa az EU.

Az AEO-logót az ICA bocsátja rendelkezésre, és nem tölthető le szabadon. A logót az ICA bocsátja rendelkezésre, egyértelmű utasításokkal arra vonatkozóan, hogy mikor és hogyan használható.

Az AEO-logót a következő feltételekkel lehet használni:

- a logó használatához érvényes AEO-engedéllyel kell rendelkezni;
- csak az AEO-engedélyes személy használhatja a logót;
- az AEO-nak az AEO-státus felfüggesztésekor vagy visszavonásakor azonnal be kell szüntetnie a logó használatát;

az esetleges visszaélések az uniós jognak megfelelő eljárást vonnak maguk után.

2. RÉSZ: AEO-kritériumok

I. szakasz – A vámjogszabályok és adószabályok betartása, ideértve azt is, hogy a kérelmező gazdasági tevékenységéhez kapcsolódóan súlyos bűncselekmény nincs nyilvántartva

2.I.1. Általános rész

Az UVK 39. cikkének a) pontja előírja a vámjogszabályok és adószabályok súlyos vagy ismételt megsértésének hiányát, ideértve azt is, hogy a kérelmező gazdasági tevékenységeihez kapcsolódóan súlyos bűncselekmény nincs nyilvántartva. Az UVK VA 24. cikke ezenkívül ezt a kritériumot teljesítettnek tekinti, ha a kérelmező az elmúlt három évben nem sértette meg súlyosan vagy ismételten a vámjogszabályokat és az adószabályokat, és nincs nyilvántartásban gazdasági tevékenységéhez kapcsolódó súlyos bűncselekmény. Ebben az összefüggésben az UVK VA 24. cikke különbséget tesz a természetes és a nem természetes személyek között:

Amennyiben a kérelmező természetes személy, a fenti feltételeket

- a) a kérelmezőnek és
- b) adott esetben a kérelmező vámügyiért felelős alkalmazottjának kell teljesítenie.

Amennyiben a kérelmező nem természetes személy, a kritériumot

- a) a kérelmezőnek és
- b) a kérelmezőért felelős vagy annak vezetése felett ellenőrzést gyakorló személynek, és
- c) a kérelmező vámügyiért felelős alkalmazottjának kell teljesítenie.

A vámjogszabályok pontos fogalommeghatározása az UVK 5. cikkének 2. pontjában olvasható. Az „adószabályok” értelmezése tágabb, nem csupán az áruk behozatalával és kivitelével kapcsolatos adókra vonatkozik (pl. hozzáadottérték-adó, társasági adó, jövedéki adó stb.). Másfelől az „adószabályoknak” azon adókra kell korlátozódniuk, amelyek közvetlenül kapcsolódnak a kérelmező gazdasági tevékenységéhez.

A vámjogszabályok és adószabályok betartása tekintetében az előélet megfelelőnek tekinthető, ha azok megsértését a határozat meghozatalában illetékes vámhatóság csekély jelentőségűnek tekinti a vámmal kapcsolatos műveletek számához vagy nagyságrendjéhez viszonyítva, és a vámhatóságnak nincs kétsége a kérelmező jóhiszeműségét illetően.

Ha a kérelmező vezetése felett ellenőrzést gyakorló személy egy harmadik országban rendelkezik székhellyel vagy lakóhellyel, vagy ha a kérelmezőt kevesebb mint három éve alapították, a vámhatóságok a kritérium teljesítését a rendelkezésre álló nyilvántartások és információk alapján fogják megítélni.

Az illetékes vámhatóságoknak az egész EU-ban a következő sajátos körülményeket ajánlott figyelembe venniük, amikor a szabályok megszegését értékelik:

- a megfelelés értékelésének a kérelmező valamennyi vámügyi tevékenységére ki kell terjednie, beleértve a releváns adózási elemeket is, és figyelembe kell vennie a kérelmező gazdasági tevékenységéhez kapcsolódóan nyilvántartott súlyos bűncselekményeket;

- a „szabályok megsértése” vagy „jogsértés” kifejezés nemcsak azokra a tevékenységekre terjed ki, amelyeket a vámhatóságok azon ellenőrzések idején fedeznek fel, amikor az árukat beszállítják az Unió vámterületére, vagy amikor azokat vám eljárás alá vonják. Szintén a szabályok megsértésének kell tekinteni és értékelni kell a későbbiekben lefolytatott utólagos ellenőrzések alkalmával felfedezett vámjogszabályokkal, adószabályokkal vagy büntetőjoggal kapcsolatos jogsértéseket, illetve azokat a jogsértéseket is, amelyeket más vámengedélyek alkalmazása során fedeznek fel, továbbá figyelembe kell venni és értékelni kell a vámhatóságok rendelkezésére álló más információforrásokat is;
- figyelembe kell venni azokat a jogsértéseket is, amelyeket a szállítványozók, vámügynökök vagy a kérelmező érdekében eljáró más harmadik felek követnek el. A kérelmezőnek bizonyítékkal kell szolgálnia arról, hogy megtette a megfelelő intézkedéseket, hogy az érdekében eljáró személyek megfeleljenek a szabályoknak, például úgy, hogy egyértelmű utasításokat ad az ilyen feleknek, figyelemmel kíséri és ellenőrzi a nyilatkozatok pontosságát és kiigazító intézkedéseket tesz hibák esetén;
- figyelembe kell venni azt is, ha a kérelmező nem tartja be a nem vámügyi vagy nem adóügyi vonatkozású belföldi törvényeket a különböző tagállamokban, bár ebben az esetben az ilyen mulasztásokat a gazdasági szereplő jóhiszeműségének fényében és vámtevékenységeinek vonatkozásában kell értékelni;
- ha fellebbezést vagy felülvizsgálatot követően az adott jogsértéssel kapcsolatos büntetéseket felülbírálják, a jogsértés súlyosságának értékelését a felülvizsgálati döntésre kell alapozni. Ha a szabályok megsértéséért kiszabott büntetést az illetékes hatóság teljes mértékben visszavonja, a szabályok megsértését meg nem történtnek kell tekinteni.

A nyilvántartási követelménynek való megfelelés teljesülésére vonatkozó határozat meghozatala előtt a megfelelő arányok megállapítása céljából össze kell vetni a kérelmező által elkövetett jogsértések teljes számát a kérelmező által ugyanabban az időszakban végzett vámügyi műveletek teljes számával. Ebben az összefüggésben a különböző tevékenységeket a kérelmező által benyújtott vám-árnyilatkozatok, valamint elvégzett műveletek száma és értéke alapján kell figyelembe venni.

2.1.2. Csekély jelentőségű jogsértések

A csekély jelentőségű jogsértések olyan cselekmények, amelyek esetében annak ellenére, hogy ténylegesen megsértették a vámjogszabályok és adószabályok valamely aspektusát, a jogsértés nem olyan lényeges, hogy kockázati tényezőként kellene figyelembe venni az áruk nemzetközi mozgása, a biztonsági kérdések vagy a követelhető vámtartozás vonatkozásában.

Annak megállapítására, hogy mi tekinthető csekély jelentőségű jogsértésnek, az első szempont, amelyet figyelembe kell venni, az az, hogy minden eset más, és az egyes eseteket külön-külön, az érintett gazdálkodó megfelelőségére vonatkozó korábbi adatoknak, a gazdálkodó tevékenységeinek, illetve vállalkozása méretének figyelembevételével kell vizsgálni. Ha olyan határozat születik, hogy a jogsértés csekély jelentőségűnek tekintendő, a gazdálkodónak bizonyítékot kell szolgáltatnia a vámügyletei során előforduló hibák számának csökkentése érdekében meghozandó intézkedésekről.

A következő javasolt ellenőrző jegyzék segítheti a vámhatóságokat annak értékelése során, hogy az adott jogsértés csekély jelentőségűnek tekinthető-e:

- nem fordulhat elő előre megfontolt, szándékos csalás;
- a jogsértéseket összességükben, de a műveletek teljes méretéhez viszonyítva kell vizsgálni;
- meg kell állapítani, hogy a jogsértés elszigetelt vagy szórványosan előforduló volt-e, és azt egy személy követte-e el a vállalat általános szervezetén belül;
- a jogsértés kontextusát mindig figyelembe kell venni;
- a kérelmezőnek belső ellenőrzési rendszerekkel kell rendelkeznie és figyelembe kell venni, hogy a vétségeket a kérelmező saját maga fedezte-e fel saját belső ellenőrzései során, és hogy azokról azonnal értesítést küldött-e a vámhatóságok számára;
- tett-e a kérelmező azonnali intézkedéseket a jogsértés korrekciójára vagy jövőbeni elkerülésére;
- a jogsértés természete – a vámhatóságoknak figyelembe kell venniük a jogsértés típusát és nagyságrendjét. Néhány hibát „csekély jelentőségűnek” lehet tekinteni, mivel nincsenek hatással a fizetendő vám összegére; ilyen például két, azonos vámtételű áruféleség esetén a helytelen áruosztályozás, ha nincs különbség a rájuk vonatkozó és alkalmazandó egyéb intézkedések között (például tilalmak és korlátozások). Más jogsértések hatással lehetnek a fizetendő vám összegére, de a különbség nem tekintendő jelentősnek a kérelmező által tett nyilatkozatok száma és volumene vonatkozásában.

Ha az értékelés eredményeként az elkövetett jogsértések csekély jelentőségűnek minősülnek, a vámjogszabályok betartása tekintetében a kérelmező előéletét megfelelőnek kell tekinteni.

A fentiek alapján és feltételezve, hogy az elemzett esetek egyikében sincs olyan további körülmény, amelyet figyelembe kellene venni, a következő jogsértéseket lehet a vámszabályok csekély jelentőségű megsértésének tekinteni:

- olyan mulasztások, amelyek nem gyakorolnak jelentős hatást az UVK 5. cikkének 16. pontjában meghatározott vámeljárások lefolytatására;
- kisebb mulasztás az áruk átmeneti megőrzésére vonatkozóan engedélyezett maximális időtartam, illetve egyéb olyan határidők betartása tekintetében, amelyek bármilyen felfüggesztő vámeljárás (aktív feldolgozás vagy ideiglenes behozatal) alatt álló árukra alkalmazandók, amennyiben ez a mulasztás nem gyakorol hatást a követelhető vámtartozás helyes meghatározására;
- elszigetelt, nem ismétlődő hibák a gazdálkodó részéről a vám-árnyilatkozatok kitöltésekor, feltéve, hogy ezek a hibák nem járnak a követelhető vámtartozás helytelen meghatározásával.

Az adószabályok csekély jelentőségű megsértését illetően az illetékes adóhatóság által megadott fogalommeghatározást kell figyelembe venni.

2.1.3. Ismételt jogsértés

A kezdetben kisebbnek vagy csekély jelentőségűnek tekintett jogsértések esetén a vámhatóságoknak meg kell állapítaniuk, hogy az azonos típusú jogsértések ismétlődtek-e. Ha igen, a vámhatóságoknak elemezniük kell, hogy az ismétlődő jogsértéseket egy vagy több személy követte-e el a kérelmező vállalatnál, vagy az a kérelmező rendszereiben fellelhető strukturális hiányosságoknak tudható-e be. A vámhatóságoknak azt is meg kell állapítaniuk, hogy az adott típusú jogsértés a jövőben is elő fog-e fordulni vagy hogy a kérelmező azonosította a jogsértés okát, foglalkozott azzal és a jövőben nem fog újra előfordulni. Ellenkező esetben, ha a jogsértés esetleg különböző időszakokban megismétlődik, az azt

jelentheti, hogy a vállalatnál nincs megfelelő belső irányítási rendszer az olyan intézkedések elfogadására, amelyek az ilyen jogsértések jövőbeni megismétlődését akadályozzák meg.

Az adószabályok ismételt megsértését illetően az illetékes adóhatóság által megadott fogalommeghatározást kell figyelembe venni.

2.I.4. Súlyos jogsértések

A súlyos jogsértések értékelésekor a következő elemeket kell figyelembe venni:

a) szándékos cselekmények

a szándékosság vagy csalás, azaz amikor a jogsértést bizonyíthatóan tudatosan és szándékosan követte el a kérelmező, a kérelmezőért felelős vagy annak vezetése felett ellenőrzést gyakorló személy vagy a kérelmező vámügyiért felelős személy, súlyosabb jogsértésnek minősül, mint az egyéb körülmények között előforduló azonos jogsértés, még akkor is, ha a hiba jellege „csekély jelentőségűnek” tekinthető;

b) a jogsértés természete

amikor a jogsértés olyan jellegű, hogy azt vámügyi jogszabályok és adószabályok súlyos megsértésének lehet tekinteni, ami jelentős büntetés kiszabását vagy büntetőeljárás indítását vonja maga után;

c) nyilvánvaló gondatlanság

az Európai Unió Bírósága (EUB)⁹ három olyan tényezőt határozott meg, amelyet figyelembe kell venni annak megítélésekor, hogy a vállalat nyilvánvalóan gondatlan volt-e: a vámjogszabályok összetettsége, a vállalat által tanúsított gondosság és a vállalat tapasztalata. Ha a vámhatóságok megállapítják, hogy a vállalat nyilvánvalóan gondatlan volt, ez annak a jele lehet, hogy a jogsértés esetleg súlyosnak tekinthető;

d) biztonsági és védelmi szempontból vagy a vámszabályok, illetve a gazdasági tevékenységhez kapcsolódó bűncselekmények tekintetében lényeges kockázati mutató

Még ha a kérelmező nem is szándékozik csalást elkövetni, súlyos jogsértések lehetnek azok az esetek is, amelyek olyan jelentőségűek, hogy biztonsági és védelmi szempontból vagy a vámszabályok tekintetében lényeges kockázati mutatóként kell figyelembe venni azokat.

A fentiekre tekintettel és feltételezve, hogy a külön-külön vizsgált esetek egyikében sincs további olyan körülmény, amelyet figyelembe kellene venni, a következő jogsértéseket lehet a vámszabályok súlyos megsértésének tekinteni:

- vámjogszabályok
 - csempészet;
 - csalás, például szándékos hibás besorolás, alulértékelés és túlértékelés vagy hamis származási hely feltüntetése a vámfizetés elkerülése érdekében;
 - a szellemi tulajdonjoghoz (IPR) kapcsolódó jogsértések;
 - a dömpingellenes szabályozással kapcsolatos csalás;
 - tilalmakkal és korlátozásokkal kapcsolatos csalás;

⁹ A Bíróság ítélkezési gyakorlata a nyilvánvaló gondatlanságról: C- 48/98. sz. Söhl & Söhlke ügy (1999).

- hamisítás;
- a vámelőírásokkal kapcsolatos bármely egyéb bűncselekmény.
- adószabályok
 - adócsalás;
 - adókijátszás;
 - jövedéki adóval kapcsolatos bűncselekmények, például ásványolaj illegális előállítás vagy finomítása, illetve kitermelés;
 - héacsalás, az áruk uniós belüli szállítását is beleértve.
- a kérelmező gazdasági tevékenységéhez kapcsolódó súlyos bűncselekmények
 - csőddel (fizetési képtelenséggel) kapcsolatos csalás;
 - az egészségügyi jogszabályok bármely megsértése, például nem biztonságos áruk forgalomba hozatala;
 - környezetvédelmi jogszabályok megsértése, például veszélyes hulladék határokon átnyúló illegális szállítása;
 - a kettős felhasználású termékekről szóló rendelettel kapcsolatos csalás;
 - bűnszervezetben való részvétel;
 - vesztegetés és korrupció;
 - csalás;
 - internetes bűnözés;
 - pénzmosás;
 - terrorista tevékenységekben való közvetlen vagy közvetett részvétel (pl. bármely üzleti vagy egyéb olyan tevékenység végzése, amely a nemzetközileg elismert terrorista csoportokat népszerűsíti vagy támogatja);
 - az EU-ba irányuló illegális migráció elősegítésében vagy támogatásával való közvetlen vagy közvetett részvétel.

II. szakasz – A kereskedelmi és adott esetben szállítási nyilvántartások vezetésének kielégítő színvonalú rendszere, amely lehetővé teszi a megfelelő vámellenőrzést

2.II.1. Általános rész

Ahhoz, hogy a vámhatóságok megállapíthassák, hogy a kérelmező műveleteit és az áruforgalmat szigorúan ellenőrzi a kereskedelmi és adott esetben szállítási nyilvántartások vezetésének rendszerén keresztül, ami lehetővé teszi a megfelelő vámellenőrzést, a kérelmezőnek az UVK VA 25. cikkében megállapított összes követelményt teljesítenie kell. A következő általános szempontokat kell figyelembe venni a fenti kritérium teljesülésének igazolását illetően:

- az ellenőrzést a kérelmező összes vámtevékenységére el kell végezni;
- a vámhatóságoknak a kérelmező részére már megadott engedélyekben szereplő összes információt és adatot fel kell használniuk. Általában nem kell az üzleti tevékenység e részét újból ellenőrizni, ha az előző auditot nemrégiben végezték el, és azóta nem történt lényeges változás. Azonban meg kell győződni arról, hogy az előző audit kiterjedt-e az összes különböző szempontra/feltételre;

- ajánlott, hogy az ellenőrzés egy részét a helyszínen, a vállalatnál tett látogatás során folytassák le;
- a kérelmező telephelyén végzett audit során számos lényeges elemet kell figyelembe venni:
 - ellenőrizni kell, hogy a kérelemben és a kapcsolódó dokumentumokban szolgáltatott információk helyesek-e, hogy a kérelmező által leírt gyakorlatok/eljárások dokumentáltak-e és a gyakorlatban megvalósulnak-e;
 - meg kell vizsgálni az ügyleteket annak ellenőrzése céljából, hogy a nyilvántartásokban szerepel-e ellenőrzési nyomvonal;
 - ellenőrizni kell, hogy az alkalmazott informatikai rendszert megfelelően védik-e behatolás és manipuláció ellen, illetve azt is, hogy a korábbi eseményeket naplózzák-e a rendszerben, hogy a változásokat szükség esetén figyelemmel lehessen kísérni.

Az UVK VA 25. cikkének (1) bekezdésében felsorolt feltételek ellenőrzését illetően a vámhatóságoknak mindig figyelembe kell venniük a gazdálkodó sajátos jellemzőit/tevékenységét, azonban számos közös szempontra is figyelemmel kell lenni.

2.II.2. A kereskedelmi és szállítási nyilvántartások vezetésének kielégítő színvonalú rendszerére vonatkozó feltétel

a) Az UVK VA 25. cikkének (1) bekezdésének előírása szerint a kérelmező *„olyan számviteli rendszert tart fenn, amely összhangban van az abban a tagállamban alkalmazott általánosan elfogadott számviteli elvekkel, ahol a könyvelést vezetik, és amely lehetővé teszi a számviteli alapú vámellenőrzést, továbbá a számviteli rendszer keretében olyan nyilvántartást vezet a rögzített adatokról, amely számviteli ellenőrzési nyomvonalat biztosít attól a pillanattól kezdve, hogy az adat bekerül az adatállományba”*.

A számvitelben az ellenőrzési nyomvonal az a folyamat, vagy gyakorlat, amely során minden egyes könyvelési tételt a forrására való kereszthivatkozással látják el annak érdekében, hogy könnyebb legyen a pontosságát ellenőrizni. A teljes számviteli ellenőrzési nyomvonal lehetővé teszi a kérelmező által folytatott operatív tevékenységek életciklusának a nyomon követését, a szállítmányok áramlása, illetve az áruk és a termékek beérkezése, feldolgozása és a vállalati telephelyről való elszállítása tekintetében. Számos vállalkozás és szervezet biztonsági okokból követeli meg az auditnyomvonal kialakítását az automatizált rendszereiben. Fontos a vállalati rendszer ellenőrzéseit biztonsági és védelmi ellenőrzésekkel ötvözni. A biztonság és védelem érdekében fontos, hogy adott esetben a vállalati rendszer információi tükrözzék a szállítmányok, áruk és termékek fizikai mozgását, és hogy ez az ellenőrzés részét képezze. Szintén fontos, hogy adott esetben a vállalati rendszerben tárolt információk tükrözzék a szállítmányok, áruk és termékek forgalmát, illetve a biztonság és védelem érdekében tett intézkedéseket a nemzetközi ellátási lánc különböző szakaszaiban, amelyekben az AEO is részt vesz. Az ügyleti tesztek végrehajtása során e kérdések mindegyikét meg kell vizsgálni, és biztosítani kell, hogy a vállalat soha ne térjen el az adott gyakorlatoktól. Az ellenőrzési nyomvonal tartalmazza a korábbi adatok nyilvántartását, ami lehetővé teszi a felhasználó számára az adat útjának nyomon követését attól a pillanattól kezdve, hogy bekerül az adatállományba, addig a pillanatig, amíg ki nem kerül onnan.

b) az UVK VA 25. cikke (1) bekezdésének b) pontja előírásai szerint *„a vámügyi célból nyilvántartott adatok beépülnek számviteli rendszerébe vagy lehetővé teszik az adatok összevetését a számviteli rendszerrel”*.

Egyes gazdálkodók vállalati erőforrás-tervező (ERP) szoftvert használnak a legfontosabb üzleti folyamataik feltérképezésére. A vámügyi célból nyilvántartott adatok beépülhetnek vagy elektronikus úton összekapcsolhatók ezzel az ERP-szoftverrel.

Különösen a kkv-k esetében nem szükséges, hogy egyetlen integrált rendszert használjanak, elég, ha lehetővé teszik a vámadatoknak a számviteli rendszerrel történő összevetését. Ezt akár egy automatizált link, interfész vagy akár a két rendszer vagy dokumentáció közötti kereszthivatkozásuk útján is meg lehet tenni.

c) Az UVK VA 25. cikke (1) bekezdése c) pontjának rendelkezései szerint a kérelmező *„lehetővé teszi a vámhatóság számára a számviteli rendszeréhez és adott esetben kereskedelmi és szállítási nyilvántartásához való fizikai hozzáférést”*.

Lásd alább a d) pontot.

d) Az UVK VA 25. cikke (1) bekezdése d) pontjának rendelkezései szerint a kérelmező *„lehetővé teszi a vámhatóság számára a számviteli rendszeréhez és adott esetben kereskedelmi és szállítási nyilvántartásához való elektronikus hozzáférést, amennyiben ezeket a rendszereket vagy nyilvántartásokat elektronikusan vezetik”*.

A cég nyilvántartásához való hozzáférés az a lehetőség, hogy a kért információt meg lehessen szerezni, függetlenül attól, hogy az adatokat fizikailag hol tárolják. A szükséges információ magában foglalja mind a cég nyilvántartásait, mind az egyéb releváns információkat, amelyek az ellenőrzés elvégzéséhez szükségesek. A hozzáférés többféleképpen történhet:

- **papíralapú:** a szükséges információ másolatát papíron adják ki. A papíralapú megoldás akkor kivitelezhető, ha a szükséges információ mennyisége korlátozott. Ez a helyzet például az éves beszámolót ellenőrzésekor fordulhat elő;
- **hordozható adattároló eszközök:** a szükséges információ másolatát CD-ROM-on vagy hasonló eszközön adják ki. Ez a helyzet akkor elfogadható, amikor nagyobb mennyiségű információról van szó, és adatfeldolgozásra van szükség;
- **online hozzáférés:** helyszíni szemle esetén a vállalat számítógépes rendszerén keresztül, adatcserét biztosító elektronikus csatornák, például az internet segítségével.

Bármi legyen is az adatokhoz való hozzáférés módja, a vámhatóságoknak rendelkezniük kell adatlekérdezési és -elemzési lehetőséggel (vagyis tudniuk kell az adatokkal dolgozni). Fontos továbbá, hogy a szolgáltatott adatok mindig naprakészek legyenek.

E konkrét feltétel esetében figyelembe kell venni a kkv-k sajátos jellegét. Például, bár minden, az AEO-státust kérelmező személynek bizonyítania kell, hogy jó nyilvántartási rendszerrel rendelkezik a számviteli alapú vámellenőrzések megkönnyítésére, a megvalósítás módja különböző lehet. Amennyiben a kérelmező valamely nagyvállalat, szükség lehet olyan integrált elektronikus nyilvántartási rendszerre, amely közvetlenül teszi lehetővé a vámhatóságok számára az ellenőrzést, ugyanakkor a kkv-k esetében elegendő lehet egy egyszerűsített és papíralapú rendszer is, ha az lehetővé teszi a vámhatóságok számára a vonatkozó ellenőrzések elvégzését.

e) az UVK VA 25. cikke (1) bekezdése e) pontjának előírása szerint *„logisztikai rendszere azonosítja az uniós és nem uniós árukat és adott esetben jelzi az áruhelyet”*.

Értékelni kell, hogyan különítik el a logisztikai ügyvitelben a nem uniós árukat, illetve vámellenőrzés tárgyát képező árukat az uniós áruktól. Az UVK VA 25. cikkének (2)

bekezdésével összhangban az AEOS-státusú gazdálkodók mentesülnek e feltétel alól. Ennek oka az, hogy a biztonsággal és védelemmel kapcsolatos rendelkezések nem tesznek különbséget az uniós és a nem uniós áruk között. A biztonsági követelmények az Unió vámterületére belépő vagy onnan kilépő összes árura vonatkoznak, függetlenül azok státusától.

Ami a kkv-kat illeti, a fenti feltételt teljesítettnek lehet tekinteni, ha az uniós és a nem uniós áruk megkülönböztetése egyszerű elektronikus fájl vagy papíralapú nyilvántartás segítségével elvégezhető, azzal a feltétellel, hogy azokat biztonságos módon kezelik és védik.

f) Az UVK VA 25. cikke (1) bekezdése f) pontjának előírásai szerint a kérelmező *„olyan igazgatási szervezettel rendelkezik, amely megfelel a vállalkozás típusának és méretének és alkalmas az áruforgalom kezelésére, valamint olyan belső ellenőrzéssel rendelkezik, amely képes a hibák megelőzésére, felderítésére és kijavítására, valamint a jogellenes vagy szabálytalan ügyletek megelőzésére és felderítésére”*.

Figyelembe kell venni, hogy az igazgatási szervezetre nem vezettek be „egységes szabályt”. A kérelmező által bizonyítandó legfontosabb dolog, hogy – az általa alkalmazott üzleti modellt figyelembe véve – a fennálló igazgatási szervezet alkalmas az áruforgalom kezelésére, és a kérelmező rendelkezik megfelelő belső ellenőrzési rendszerrel. Ezért nem célszerű „mennyiségi küszöböket” (minimális alkalmazotti létszám stb.) alkalmazni.

A fentiek ellenére elvárt, hogy a kérelmező rendelkezzen a folyamatok, a hatáskörök és távollét esetén a képviselőt egyértelmű leírását tartalmazó írásos eljárásokkal és munkautasításokkal, és azokat megfelelően végre is hajtsa. A mikro- és kisvállalkozás esetében az ilyen elvárásnak az ICA felé igazolandó egyéb megfelelő intézkedések útján is meg lehet felelni.

A belső ellenőrzési eljárások nemcsak a vámügyi szabályokkal érintett műveletekért felelős szervezeti egység mindennapos működésére vannak hatással, hanem az olyan tevékenységek kezelésébe bevont szolgálatokra is, amelyek azzal a nemzetközi ellátási láncsal kapcsolatosak, amelyben a kérelmező részt vesz. A belső ellenőrzésre számos példa található, az egyszerű „négy szem”-szabálytól egészen a bonyolult elektronikus hitelességi ellenőrzésekig.

Az igazgatási szabálytalanságok, a vámjogszabályok megsértését is ideértve, azt jelezhetik, hogy a belső ellenőrzési rendszer nem működik. Ebből a szempontból a vámszabályok megsértését mindig erre a feltételre tekintettel is kell vizsgálni, hogy javuljon a belső ellenőrzési rendszer, és ezáltal elkerülhető legyen a jogsértés megismétlése.

g) Az UVK VA 25. cikke (1) bekezdése g) pontjának előírásai szerint *„adott esetben megfelelő, kialakult eljárásokkal rendelkezik a kereskedelempolitikai intézkedésekkel vagy a mezőgazdasági termékekkel folytatott kereskedelemmel kapcsolatban megadott engedélyek kezelésére”*.

Az [önértékelési kérdőívben](#) szolgáltatott információk és a vámhatóságok rendelkezésére álló egyéb információk alapján fontos előzetesen meghatározni, hogy a kérelmező kereskedik-e gazdasági-kereskedelmi engedélyhez kötött árukkal (például a textilágazatban). Ha igen, akkor ki kell alakítani a megfelelő gyakorlatokat és eljárásokat az áruk behozatalával és/vagy

kivitelével kapcsolatos engedélyek ügyintézésére. Ha szükséges, az említett gyakorlatok és eljárások gyakorlati alkalmazását a helyszínen ellenőrizni kell.

Más illetékes hatóságok által kiadott engedélyhez kötött sajátos árukkal való kereskedés esetében tanácsos, hogy a vámhatóságok egyeztessenek az érintett hatóságokkal, hogy visszajelzést/háttér-információt kaphassanak a kérelmezőről.

h) Az UVK VA 25. cikke (1) bekezdése h) pontjának előírásai szerint a kérelmező *„megfelelő, kialakult eljárásokkal rendelkezik nyilvántartásainak és információinak archiválásához és az információvesztés elleni védelemhez”*.

Értékelni kell a kérelmező nyilvántartásainak és információinak az archiválására és visszakeresésére vonatkozó eljárásokat, beleértve azt is, hogy az adatokat milyen eszközön és milyen szoftverformátumban tárolják, és hogy az adatokat tömörítik-e, és ha igen, milyen szakaszban. Ha harmadik felet vesznek igénybe, a vonatkozó intézkedéseknek világosnak kell lenniük, különösen, ami a biztonsági másolatok készítésének és az archiválásnak a gyakoriságát és tárolásuk helyszínét illeti. E feltétel egyik fontos szempontja a vonatkozó információk esetleges megsemmisülésével vagy elvesztésével kapcsolatos. Ezért tanácsos ellenőrizni, hogy létezik-e az incidensek esetén meghozandó intézkedéseket ismertető védelmi terv, illetve azt, hogy ezt a tervet rendszeresen frissítik-e. Ellenőrizni kell a számítógépes rendszerek leállása esetére tervezett biztonsági mentési gyakorlatokat.

i) Az UVK VA 25. cikke (1) bekezdése i) pontjának előírásai szerint a kérelmező *„biztosítja, hogy az érintett munkavállalói utasítást kapjanak arra, hogy a vámhatóságokat tájékoztassák, ha a megfeleléssel kapcsolatban nehézségeket fedeznek fel, és megfelelő eljárásokat hoz létre ahhoz, hogy az ilyen nehézségekről a vámhatóságok tájékoztatást kapjanak”*.

A kérelmezőnek rendelkeznie kell a vámhatóság értesítésére irányuló eljárásokkal arra az esetre, ha a megfelelésséggel kapcsolatban nehézségeket fedeznek fel, illetve egy kijelölt kapcsolattartó személlyel, akinek a feladata a vámhatóságok értesítése. Az ellátási láncban szerepet játszó alkalmazottak számára formai utasításokat kell adni, hogy megelőzhetőek legyenek a vámelőírásoknak való megfeleléssel kapcsolatos nehézségek. Az összes feltárt nehézséget jelenteni kell a kijelölt felelős személy(ek) és/vagy helyettesük (helyetteseik) számára.

Ebben segíthet, ha a kijelölt személy elérhetőségei egyértelműen láthatóak az árukat, illetve a kapcsolódó információkat kezelő munkatársak számára (pl. táblán és/vagy a telefon közelében kihelyezve).

A gazdálkodótól származó információk közül a bejelentési kötelezettség alá eső információk azonosításához [az iránymutatás 4. mellékletében](#) felsorolt példákat lehet felhasználni.

j) Az UVK VA 25. cikke (1) bekezdése j) pontjának rendelkezései szerint a kérelmező *„megfelelő biztonsági intézkedésekkel rendelkezik számítógépes rendszerének a jogosulatlan behatolással szembeni védelméhez és a kérelmező dokumentációjának megóvásához”*.

A kérelmezőnek rendelkeznie kell a számítógépes rendszerét a jogosulatlan behatolással szemben védő és az adatok biztonságát szolgáló eljárásokkal. Ide tartozhat az, hogy a

kérrelmező hogyan ellenőrzi a számítógépes rendszerhez jelszó használatával történő hozzáférést, hogyan védekezik a jogosulatlan behatolás ellen, például tűzfalak és vírusirtók alkalmazásán keresztül, és hogyan iktatja a dokumentumokat, illetve hogyan biztosítja azok biztonságos tárolását. E biztonsági intézkedések nem vonatkozhatnak csupán a kérrelmező telephelyein található hardverre, hanem a kérrelmező adataihoz való hozzáférést biztosító mobil eszközökre is ki kell terjedniük (pl. laptopok esetében titkosított merevlemez, okostelefonoknál jelszó használata).

A személyi számítógépeket bizonyos inaktív időtartam után automatikusan zárolni kell. Ezenkívül a számítógépeket rendszeresen frissített vírusirtó programmal és tűzfallal kell ellátni. A számítógép konfigurációját központilag kezelik.

A szervereket zárt termekben kell elhelyezni, ahová csak az illetékes személyzet léphet be.

k) Az UVK VA 25. cikke (1) bekezdése k) pontjának előírásai szerint a kérrelmező *„adott esetben megfelelő, kialakult eljárásokkal rendelkezik a tilalmakkal és a korlátozásokkal kapcsolatos behozatali és kiviteli engedélyek kezelésére, ideértve a tilalmak vagy korlátozások alá eső áruk más áruktól való megkülönböztetését szolgáló intézkedéseket is, valamint a tilalmak és a korlátozások érvényesítését szolgáló intézkedéseket”*.

A biztonsági szempontból érzékeny áruk manipulálásának és jogellenes szállításának megelőzése érdekében a tilalmakkal és korlátozásokkal kapcsolatos behozatali és/ vagy kiviteli engedélyek kezelése korábban a biztonsági és védelmi kritérium alá tartozott, és mint olyan, kizárólag az AEOS-státusra korlátozódott.

Ezt a pontot az UVK VA 25 cikke (1) bekezdésének g) pontjával szoros összefüggésben kell értelmezni.

A szóban forgó eljárások a következők lehetnek/a következőket tartalmazhatják:

- a nem fiskális jellegű követelmények hatálya alá tartozó áruk és az egyéb áruk közötti különbségtétel;
- annak ellenőrzése, hogy a műveleteket a hatályos (nem fiskális) jogszabályokkal összhangban végzik-e el;
- az embargó alá eső áruk kezelése;
- az engedélyek ügyintézése;
- egyéb, korlátozások alá eső áruk kezelése;
- az esetleges kettős felhasználású áruk azonosítása és a kezelésükkel kapcsolatos eljárások.

E feltételre tekintettel kiemelten fontos, hogy a személyzet tisztában legyen a nem fiskális követelmények, az áruk helyes besorolásának és a mesteradatok naprakészen tartásának fontosságával. A változó jogszabályokkal kapcsolatos rendszeres képzés vagy önképzés kötelező a fentiekben említett árukkal foglalkozó vállalkozások számára.

Ezen kívül elengedhetetlen a gazdálkodó számára, hogy ha kérdései merülnek fel az eljárás korai szakaszában, felvegye a kapcsolatot az illetékes nemzeti hatóságokkal. Ez különösen fontos az induló vállalkozások számára, vagy ha a gazdálkodók bővítik a portfóliójukat.

E feltétel értékelésekor a vámhatóságoknak egyéb illetékes hatóságokkal is egyeztetniük kell, hogy a gazdálkodó folyamatairól a lehető legtöbb információt begyűjtsék.

III. szakasz – Igazolt fizetőképesség

2.III.1. Általános rész

Az UVK 39. cikkének c) pontja szerint az AEO-nak igazolnia kell, hogy olyan jó pénzügyi helyzetben van, amely lehetővé teszi számára kötelezettségei teljesítését az érintett üzleti tevékenységtípus jellemzőinek kellő figyelembevételével. Ennek megfelelően kell értelmezni az UVK VA 26. cikkét, amely pontosabban leírja az ICA-nak az UVK 39. cikke c) pontjában megfogalmazott kritériummal kapcsolatos elvárásait.

Az UVK VA 26. cikkében szereplő kritérium teljesítésének ellenőrzésére a vámhatóságoknak a következőket kell figyelembe venniük:

- a) *a kérelmező ellen nem folyik ellen csődeljárás;*
- b) *a kérelem benyújtását megelőző három év során eleget tett az áruk behozatalakor vagy kivitelekor, illetve ahhoz kapcsolódóan szedett vámok, valamint minden egyéb adó és díj kifizetésével kapcsolatos pénzügyi kötelezettségeinek;*
- c) *a kérelmező a kérelem benyújtását megelőző három évre vonatkozóan rendelkezésre álló adatok és információk alapján igazolja, hogy elegendő pénzügyi forrással rendelkezik, hogy teljesítse kötelezettségeit és eleget tegyen vállalásainak az üzleti tevékenység típusára és volumenére tekintettel, hogy nettó eszközállományának értéke nem negatív, csak amennyiben finanszírozhatóak.*

Ha a kérelmezőt három évnél rövidebb ideje alapították, fizetőképességét a rendelkezésre álló nyilvántartások és információk alapján kell megítélni.

Megjegyzendő, hogy a „fizetéseképtelenség” kifejezést az iránymutatás e szakaszának értelmében nem szabad a „csőddel” egyenértékűnek tekinteni, mert az jogerősen, általában egy bíróság által kimondott képtelenséget vagy képességvesztést jelent arra, hogy a cég hitelezőinek fizessen. E kritérium alkalmazásában inkább a fizetéseképtelenség technikai jelentése és annak a lehetséges kockázata áll a középpontban, hogy a gazdálkodó gazdasági vagy pénzügyi helyzete miatt képtelenné válik adósságai kifizetésére. Ebben az összefüggésben gondosan figyelembe kell venni és értékelni kell azokat a jeleket, amelyek arra utalnak, hogy a gazdálkodó nem képes, vagy a közeljövőben nem lesz képes pénzügyi kötelezettségeinek teljesítésére.

2.III.2. Információforrások

Az igazolt fizetőképesség figyelembevételénél fontos, hogy az összes információt adott esetben együttesen vegyék figyelembe, hogy teljes képet lehessen kapni a gazdálkodó helyzetéről. Egyetlen mutatót sem szabad elszigetelten figyelembe venni, és a határozatoknak a kérelmező átfogó helyzetén kell alapulniuk, ami azt a célt tükrözi, hogy az AEO-státus odaítélése után az érintett gazdálkodó képes legyen a továbbiakban is teljesíteni a kötelezettségeit.

A vámhatóságok különböző információforrásokra támaszkodhatnak a fenti kritérium értékelésekor, például:

- hivatalos fizetéseképtelenségi, felszámolási vagy csődgondnoki nyilvántartások;
- olyan vámok és egyéb illetékek, adók vagy díjak fizetésére vonatkozó nyilvántartások, amelyeket áruk behozatalára vagy kivitelére, vagy azzal kapcsolatosan vetettek ki az elmúlt három évben;
- a kérelmező közzétett pénzügyi kimutatásai és mérlegei az előző három évre, hogy elemezni lehessen a kérelmezőnek a törvényes tartozásai megfizetésére irányuló képességét;
- elszámolástervezetek vagy vezetői beszámolók, különösen időközi jelentések és a legutóbbi cash-flow-, mérleg- és eredménykimutatás-előrejelzés, amelyet az igazgatók/partnerek/egyedüli tulajdonos hagyott jóvá, különösen, ha a legutóbb közzétett pénzügyi kimutatások nem szolgálnak az aktuális pénzügyi helyzetről megfelelő bizonyítékkal, vagy ha a kérelmező újonnan alapított céggel rendelkezik;
- a kérelmező üzleti terve, ha a kérelmezőt pénzügyi intézményi kölcsönrel finanszírozzák, illetve az érintett pénzügyi intézmény hitelkeret-levele;
- a hitelminősítő ügynökségek, hitelvédelmi egyesületek megállapításai vagy bármely releváns hatóság által adott besorolás;
- bármely hozzáférhető pénzügyi információ, mint például jogi információk, online adatbázisok, pénzügyi hírek stb.;
- egyéb olyan adat, amellyel a kérelmező szolgálni tud, például az anyavállalat (vagy más csoport) garanciája, amely igazolja a kérelmező fizetőképességét.

2.III.2.1. A kérelmező ellen nem folyik ellen csődeljárás

Ha a kérelmező ellen csődeljárás vagy végelszámolás folyik, a fizetőképességnek az UVK 39. cikkének c) pontjában és az UVK VA 26. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltétele nem teljesül.

Ha a kérelmező bármilyen módon fizetéseképtelenné válik, a fenti kritériumnak való megfelelést tovább kell vizsgálni, például a bíró által kiválasztott harmadik személy általi ellenőrzött vagyonfelügyelet útján. Információt kell gyűjteni azokról a körülményekről, amelyek az eljárás megindításához vezettek (gazdasági recesszió, leányvállalatok összeomlása, időleges és váratlan változások a piaci tendenciákban), valamint az esedékes összegekről. Az esedékes összegeket össze lehet hasonlítani a kérelmező tulajdonában álló különféle eszköztípusok összegével, vagyis a forgóeszközökkel (készpénz és más likvid eszközök, ideértve a legkésőbb egy éven belül készpénzre váltható vevőköveteléseket), a befektetett eszközökkel (ingatlan, üzem és berendezések és más tőkejavak, értékcsökkenés levonása után), az immateriális javakkal (meghatározott értéket képviselő, azonban nem realizálható eszközök, mint például a goodwill, szabadalmak, szerzői jogok és a márkanév elismertsége), valamint az elhatárolt és átmenő aktívákkal (jövőbeli költségek és ráfordítások kifizetése, mint például biztosítás, kamat vagy bérleti díj, amelyek egy előírt időszak során amortizálandó eszközökként vannak beállítva).

2.III.2.2. Olyan vámok és egyéb illetékek, adók vagy díjak fizetésére vonatkozó nyilvántartások, amelyeket áruk behozatalára vagy kivitelére, vagy azokkal kapcsolatosan szednek be

A vámhatóságok megállapíthatják, hogy az elmúlt három évben a kérelmező befizette-e vagy késedelmesen fizette-e a vámhatóságoknak jogszerűen járó vámokat/adókat. Nem tartoznak ide azok az összegek, amelyek jogilag még nem esedékesek vagy amelyek fellebbezés tárgyát képezik. Fellebbezés esetén, amikor az érintett határozatot a vámhatóság felfüggeszti, ellenőrizni kell, hogy nyújtottak-e a vámtartozásra biztosítékot. Ha az UVK 45. cikkének (3) bekezdésében előírtak ellenére nem nyújtottak ilyen biztosítékot, meg kell nézni az árukibocsátást indokoló jelentést.

Általában, ha a kérelmező nem fizette be a jogszerűen járó összegeket, az igazolt fizetőképességre vonatkozó kritérium nem tekinthető teljesítettnek. Azonban meg kell vizsgálni a nem fizetés vagy a késedelmes fizetés okait, hogy meg lehessen határozni, vannak-e elfogadható enyhítő körülmények. Az enyhítő körülmények közé a következők tartozhatnak:

- rövid távú vagy egyszeri cash-flow vagy likviditási probléma, amikor a kérelmező általános pénzügyi helyzete és megbízhatósága nem vonható kétségbe;
- ha a kérelmező azért késett a fizetéssel, mert adminisztratív hiba, és nem mögöttes fizetéseképtelenségi probléma állt fenn, ez nem befolyásolja a kritérium teljesítését.

Az UVK 111–112. cikke szerint lehetőség van arra, hogy egy vállalat fizetési könnyítést kérjen. Az ilyen halasztási kérelmek meglelte nem eredményezheti automatikusan azt, hogy a kérelmező úgy tekintsenek, mintha nem tudna fizetni, és így megtagadják tőle az engedélyezett gazdálkodói státust.

Azonban a fizetési könnyítésen túl minden más esetben a jogilag előírt időszakokon belül kell teljesíteni minden más esedékes összeg kifizetését. Az UVK FJA III. címének rendelkezéseiben meghatározott kötelezettségeket úgy kell tekinteni, hogy azok nemcsak magára a fizetésre, hanem a fizetés határidejére is vonatkoznak. Az ilyen határidők be nem tartását a kérelmező teljes vámügyi megfelelésének vonatkozásában kell figyelembe venni.

Adott esetben ha a vállalat kérte az áruk behozatalához vagy kiviteléhez kapcsolódó vámok, valamint egyéb adók és díjak visszatérítését, az e visszatérítésekre vonatkozó bizonyítékokat az ICA részletesebben is megvizsgálhatja.

2.III.2.3. A kérelmező igazolni tudja, hogy elegendő pénzügyi forrással rendelkezik, hogy teljesítse kötelezettségeit és eleget tegyen vállalásainak

A vámhatóságok megállapíthatják, hogy a kérelmező képes-e jogszerű adósságai megfizetésére harmadik felek számára, mégpedig úgy, hogy ellenőrzi a kérelmezőnek az utolsó három évre vonatkozó összes pénzügyi kimutatását, figyelembe véve a következőket:

- Ha a társasági törvény a beszámolók benyújtását megköveteli, azokat a törvény által előírt határidőn belül leadták-e. A kimutatások időre történő benyújtásának elmaradása azt jelzi, hogy a vállalatnak esetleg problémái vannak nyilvántartásaival vagy pénzügyi nehézségekkel küzd. Ha a határidőket nem tartják be, a vámhatóságoknak további vizsgálatokat kell folytatniuk az okok megállapítása érdekében;

- a vállalkozás üzletmenetének folyamatosságára vonatkozóan például a könyvvizsgálók vagy az igazgatósági tagok által megfogalmazott értékelések vagy észrevételek. Ha a belső vagy külső könyvvizsgálóknak kétségeik lennének a vállalat fizetőképességével kapcsolatban, beszámolóikban minősíthetik a kimutatásokat vagy fenntartásokkal élhetnek. Ugyanígy, kivételes esetben az igazgatók is tehetnek ilyen észrevételt. Ilyen esetben a vámhatóságoknak a könyvvizsgálóval vagy az igazgatóval közösen meg kell vizsgálniuk az észrevétel hátterét, és értékelniük kell annak jelentőségét a vállalat szempontjából;
- feltételes kötelezettségek vagy céltartalékok. A jelentős mértékű feltételes kötelezettségek alapján következtetni lehet arra, hogy a kérelmező képes lesz-e jövőbeli adósságai megfizetésére;
- bármely további pénzügyi dokumentum, például jövedelemkimutatás vagy pénzforgalmi kimutatás felhasználható a vállalat pénzügyi helyzetének értékeléséhez;
- bármilyen arányelemzés, ha van ilyen (pl. forgótőke aránya, azaz forgóeszközök osztva a rövid lejáratú kötelezettségekkel) amely azt méri, hogy a vállalat hogyan tudja aktuális kötelezettségeit teljesíteni a likvid eszközeiből;
- pénzügyi vagy kutatóintézetek által kiadott bármely megállapítás;
- egyéb mutatók, amelyeket érdemes lehet értékelni, mint például az, hogy a vállalatnál történt-e jelentős sztrájk, veszített-e el jelentős projekteket, amelyekben korábban részt vett, vagy hogy veszített-e el nagyobb és kiemelt szállítókat.

Ha a kérelmező különleges eljárást alkalmaz, például uniós árutovábbítás vagy vámraktározás formájában, a kérelmezőnek általában már igazolnia kellett, hogy elegendő pénzügyi forrás áll a rendelkezésére az ezen eljárások szerinti kötelezettségei teljesítésére. Például uniós árutovábbítás esetén, ha a kérelmező már megkapta az engedélyt az összekeszességre vagy a kezességvállalás alóli mentességre, a vámhatóságoknak ezt figyelembe kell venniük, mivel már igazolta, hogy elegendő pénzügyi forrás áll a rendelkezésére olyan kötelezettségek teljesítésére, amelyek az árutovábbítási eljárás során felmerülhetnek. Ilyen esetekben, és ha a kérelmezőnek nincsenek egyéb vámügyekkel kapcsolatos tevékenységei, a vámhatóságoknak nem kell újból olyan vizsgálatot vagy ellenőrzést lefolytatniuk, amelyet már elvégeztek.

2.III.2.4. A kérelmező nettó eszközállományának értéke nem negatív, csak amennyiben az finanszírozható

A vámhatóságoknak a pénzügyi kimutatásokban és a mérlegekben két mutatót kell megvizsgálniuk az igazolt fizetőképesség kritériumának értékelésére: a nettó forgóeszközök helyzetét (forgóeszközök mínusz rövid lejáratú kötelezettségek) és a nettó eszközök helyzetét (összes eszköz mínusz összes kötelezettség).

- a nettó forgóeszközök helyzete fontos jelzője annak, hogy a kérelmezőnek elegendő tőke áll-e a rendelkezésére napi tevékenységei folytatására. A vámhatóságoknak három kimutatássorozat alapján össze kell hasonlítaniuk a nettó forgóeszközöket a három év jelentős trendjeinek meghatározására és az olyan esetleges változások okainak megvizsgálására, mint amikor a nettó forgóeszközök értéke pozitívról negatívra változik, vagy amikor a nettó forgóeszközök értéke egyre negatívabbá válik. Mindezt a csökkenő forgalom vagy a hátrányos kereskedelmi feltételek, illetve a megnövekedett költségek is okozhatják. A vámhatóságoknak értékelniük kell, hogy rövid távú tényezők állnak-e a háttérben, illetve hogy mindez hatással van-e a vállalat hosszú távú működőképességére;
- a nettó eszközök helyzete jól jelzi a kérelmező hosszú távú működőképességét és adósság-visszafizetési képességét. Ahhoz, hogy teljesüljön az igazolt fizetőképességre vonatkozó kritérium, elvárás a vállalkozással szemben, hogy a nettó eszközei pozitívak legyenek. Ha a nettó eszközök között jelentős mennyiségű immateriális eszköz szerepel, például goodwill, a vámhatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy azoknak van-e reális piaci értékük. A vámhatóságoknak figyelembe kell venniük a vállalkozás típusát és élettartamát is. Bizonyos körülmények között egy üzleti vállalkozás számára bevett gyakorlat lehet, hogy nettó eszközállománya negatív, például amikor egy céget az anyavállalat kutatás-fejlesztési céllal hozott létre, ahol a kötelezettségeket az anyavállalattól vagy egy pénzügyintézettől kapott kölcsönrel finanszírozzák. Hasonlóképpen, az új vállalatok a megalakulásukat követően, mialatt termékeiket vagy ügyfélbázisukat építik ki, esetleg gyakran kereskednek veszteséggel és negatív nettó eszközállomány mellett, míg befektetéseik el nem kezdenek megtérülni a következő években. Ilyen körülmények között nem biztos, hogy a negatív nettó eszközállomány arra utal, hogy a vállalkozás képtelen lesz törvényes tartozásait megfizetni, és hogy ezt nagy súllyal kell figyelembe venni.

A legutóbbi aláírt pénzügyi kimutatások óta készített legfrissebb elszámolástervezeteket vagy vezetői beszámolókat szintén át kell tekinteni, hogy meg lehessen határozni, volt-e olyan jelentős változás a kérelmező pénzügyi helyzetében, amely hatást gyakorolhat az igazolt fizetőképességre.

Aggályok esetén a kérelmező számos különböző intézkedést tehet a nettó eszközállomány helyzetének javítására. Például részvénykibocsátással további tőkére tehet szert. A multinacionális vállalatok esetében a negatív nettó eszközállomány sokszor a vállalat különböző csoportjai közötti ügyletekből és kötelezettségekből adódik. Ilyen körülmények között a kötelezettségeket gyakran az anyavállalat (vagy a csoporthoz tartozó más vállalat) által nyújtott kezességvállalással fedezik.

2.III.3. Finanszírozás más személytől vagy pénzügyintézettől felvett kölcsönrel

Ha a kérelmező tevékenységeinek finanszírozásához egy másik személytől vagy pénzügyintézettől kapott hitelt vesz igénybe, a vámhatóság kérhet egy másolatot a kérelmező üzleti esettanulmányáról, a banki hitelkeretlevenírléről vagy ezzel egyenértékű dokumentumról. A vámhatóságoknak az üzleti esettanulmányt és/vagy a hitelre vonatkozó dokumentumot össze kell hasonlítaniuk a legutóbbi pénzforgalmi, mérleg- és eredménykimutatás-előrejelzésekkel, hogy meggyőződhessen arról, hogy a kérelmező a jóváhagyott hitelkereten belül marad és az üzleti terv teljesítése idején készült előrejelzésnek megfelelően teljesít. Ha jelentős különbségek derül fényre, az okokat ki kell vizsgálni.

A vámhatóság azonban megkövetelhet további bizonyítékot, mint például a hitelező ígervényét vagy egy banki hitelkeretlevelet, és megállapíthatja a kölcsön futamidejét és a kapcsolódó feltételeket. A vámhatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy a kimutatásokban szereplő helyzet megfelel-e az ígervénynek vagy a banki hitelkeretlevélnek. Ha a kérelmező egyéni vállalkozás vagy társas vállalkozás, és személyes vagyonukat használják fel a vállalat fizetőképességének biztosítására, a vámhatóságoknak be kell szerezniük a személyes vagyon jegyzékét, és meg kell győződniük arról, hogy e jegyzék a valóságnak megfelelő adatokat tartalmaz.

A vállalatot felkérhetik arra, hogy a hitelt illetően kiegészítő információkat is adjon meg, például a hitelező nevét, a hitel célját és feltételeit. A gazdálkodó átfogó pénzügyi helyzetének értékelése céljából ezt az információt ellenőrizni kell, és egyéb pénzügyi dokumentumokkal (pl. mérleg, eredménykimutatás) össze kell vetni.

2.III.4. Megerősítő levél és biztosíték az anyavállalattól (vagy a csoporthoz tartozó más vállalattól)

A megerősítő levelek olyan dokumentumok, amelyeket rendszerint az anyavállalat (vagy a csoporthoz tartozó egyéb vállalat) ad ki, megerősítve benne, hogy tudomásul veszi a leányvállalat által a finanszírozás biztosítására alkalmazott megközelítést. Megerősítő levelek kiadására olyan esetekben kerülhet sor, amikor a leányvállalat nettó eszközállománya negatív. A levél arra szolgál, hogy alátámassza az igazgatók véleményét és igazolja a könyvvizsgáló véleményét arról, hogy a vállalatnak megvannak a pénzügyi forrásai a további folyamatos működésre. A megerősítő levél egy bizonyos időszakra korlátozódhat. Írásos szándéknyilatkozatot képez a tekintetben, hogy a kérelmező vállalatot tovább finanszírozzák, de a levél jogilag nem feltétlenül kötelező érvényű.

Egy leányvállalat igazolt fizetőképességének megítélésakor figyelembe kell venni, hogy a leányvállalat az anyavállalat kezességvállalásának keretében is működhet, és a vámhatóságok betekinhetnek az anyavállalat azon kimutatásaiba, amelyek azt bizonyítják, hogy megvannak az eszközök a támogatásra.

Megjegyzendő, hogy a megerősítő levelek általában nem jogilag kötelező érvényű szerződéses megállapodások, és ezért nem jelentenek jogilag végrehajtható kezességet. Ha a kérelmező az anyavállalat (vagy a csoporthoz tartozó más vállalat) pénzügyi támogatásától függ az igazolt fizetőképesség kritériumának teljesítését illetően, a vámhatóságoknak – adott esetben – meg kell győződniük arról, hogy a támogatást jogilag kötelező érvényű szerződéses megállapodás alapján nyújtják. Ha a támogatás bizonyítására az anyavállalat (vagy a csoporthoz tartozó más vállalat) kezességvállalására van szükség, a kezességvállalásnak jogilag kötelező érvényűnek kell lennie annak a tagállamnak a törvényei szerint, ahol azt elfogadták, különben nem lehet figyelembe venni a kritérium teljesítésének vizsgálatakor. Ahhoz, hogy jogilag kötelező érvényű szerződéses megállapodást alkosson, a kezességvállalásnak tartalmaznia kell a kötelezettségvállalást a leányvállalat kötelezettségeinek visszavonhatatlan és feltétel nélküli kifizetésére. E dokumentum aláírását követően az aláíró fél jogi felelősségévé válik az olyan vámtartozások kifizetése, amelyeket a kérelmező nem rendezett.

2.III.5. Az EU-ban 3 évnél rövidebb ideje letelepedett kérelmezők

Ha a kérelmező vállalkozását kevesebb, mint három éve alapították az EU-ban, nincs lehetőség olyan mélységű pénzügyi ellenőrzések lefolytatására, mint a régebbi vállalatok esetében. A kérelmező pénzügyi előzményeiről szóló információk hiánya megnöveli a kockázati szintet a vámhatóságok számára. Ilyen körülmények között az igazolt fizetőképességet az UVK VA 26. cikkének (2) bekezdésével összhangban a kérelem időpontjában rendelkezésre álló nyilvántartások és információk alapján kell megítélni. Ez magában foglalhatja az időszakos jelentéseket, valamint az igazgatósági tagok / az üzlettársak / az egyyszemélyes társaság által benyújtott legfrissebb pénzforgalmi kimutatást, mérleget és eredmény-előrejelzéseket.

A vámhatóságoknak azokat a kérelmeket is óvatosan kell kezelniük, amelyek olyan vállalatoktól érkeznek, amelyek felszámolást kértek maguk ellen, hogy elkerüljék kötelezettségeiket, majd más néven alakultak meg újból. Ha a vámhatóságok információt kapnak arról, hogy a kérelmezőt irányító személyek korábban olyan vállalatot vezettek, amely ebbe a kategóriába tartozik, majd egy új vállalatot hoztak létre ugyanazzal a szándékkal, célokkal és üzleti területtel, mint a felszámolt jogi személy, ezt az információt annak megkérdőjelezéséhez lehet felhasználni, hogy a kérelmezőnek megvannak a megfelelő pénzügyi alapjai az igazolt fizetőképességre vonatkozó kritérium teljesítésére.

A vámhatóságoknak másrészt azt az esetet is figyelembe kell venniük, amikor a kérelmező vállalat-átstrukturálás miatt kevesebb mint három éve jött létre, de gazdasági tevékenysége ugyanaz maradt. E kritérium értékelése céljából a vámhatóságok figyelembe vehetik a korábbi vállalat könyveit, a vezetői beszámolókat, pénzügyi kimutatásokat vagy bármely egyéb vonatkozó dokumentumot, feltéve, hogy a gazdasági tevékenység nem változott.

IV. szakasz – A végzett tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó, a gyakorlati jellegű szakértelem vagy szakmai képzések

2.IV.1. Általános rész

Az UVK 39. cikkének d) pontja az AEOC-engedélyt külön kritériumhoz köti, amely a végzett tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó, a gyakorlati jellegű szakértelemre, vagy szakmai képzésekre vonatkozik. Az UVK VA 27. cikke szerint ezt a kritériumot akkor kell teljesítettnek tekinteni, ha a következő feltételek bármelyike teljesül:

- *a kérelmező vagy a kérelmező vámügyiért felelős személy rendelkezik a következő gyakorlati jellegű szakértelem valamelyikével:*
 - *vámügyekben szerzett, legalább három éves igazolt gyakorlati tapasztalat;*
 - *európai szabványügyi szervezet által a vámügyet illetően elfogadott minőségi standardnak való megfelelés.*
- *A kérelmező vagy a kérelmező vámügyiért felelős személy sikeresen elvégzett olyan a vámjogszabályokra vonatkozó képzést, amely megfelel a vámügyekkel kapcsolatos feladatainak és abból a szempontból releváns, és amelyet a következők valamelyike nyújtott:*
 - *valamely tagállami vámhatóság;*
 - *a vámhatóságok vagy szakmai képzésért felelős tagállami szerv által a szóban forgó szakmai képzés nyújtása céljából elismert oktatási intézmény;*

- a szóban forgó szakmai képesítés nyújtása céljából a tagállami vámhatóságok által elismert vagy az Unióban akkreditált szakmai vagy kereskedelmi szövetség.

Amennyiben a kérelmező vámügyeiért felelős személy szerződtetett személy, a kritériumot akkor kell teljesítettnek tekinteni, ha a szerződtetett személy „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó (AEOC).

A két feltétel (gyakorlati jellegű szakértelem vagy szakmai képesítés) bármelyikének való megfelelés igazolását szolgáló konkrét lehetőségek egyenértékűek, és a kérelmező bármelyiket választhatja; e lehetőségeknek azonban tükrözniük kell a kérelmezőnek a vámügyekkel kapcsolatos tevékenységben való sajátos részvételét és az ellátási láncban betöltött szerepét, státusát és a kérelmező vállalatán belül kialakult vállalkozás-szervezési folyamatot.

Megjegyzendő, hogy a kérelmező vámügyeiért felelős személy a kérelmező alkalmazottja vagy szerződtetett személy is lehet. A kérelmezőnek kell bizonyítania, hogy a szerződtetett személy ténylegesen a kérelmező vámügyeiért felelős személy.

2.IV.2. Gyakorlati jellegű szakértelem

2.IV.2.1. Vámügyekben szerzett, legalább három éves igazolt gyakorlati tapasztalat

Alkalmazási kör

A gyakorlati jellegű szakértelem azt jelenti, hogy a kérelmezőnek vagy a kérelmező vámügyeiért felelős személynek igazolnia kell, hogy vámügyek terén tapasztalattal rendelkezik. A vámjogszabályok pusztán elméleti ismerete nem elegendő. A vámügyekben szerzett, legalább három éves tapasztalat azonban nem a kérelem benyújtását közvetlenül megelőző időszakra vonatkozik, hanem hosszabb időtartamra is kiterjedhet. A bármely időszak során szerzett tapasztalat relevanciáját az ICA-nak kell értékelnie.

A három éves állandó gyakorlatba a kérelmezőnek az ellátási láncban betöltött szerepét is bele kell számítani [az ezen iránymutatás 1.II.4. fejezetében](#) hivatkozottaknak megfelelően, például:

- Az [iránymutatás 1.II.4. fejezetének b\)/a\) pontjában](#) foglalt meghatározás szerinti exportőr/gyártó három éves gyakorlati tapasztalatát úgy igazolhatja, ha rendelkezik a nyilatkozattevő nyilvántartásába, az áruk vám elé állításának követelménye alóli mentességgel történő bejegyzésre irányuló, legalább három éves időtartamra vonatkozó engedéllyel kiviteli vámeljárás igénybe vétele céljából, vagy ha az elmúlt három évben az „exportőr” szerepét rendes kiviteli vámeljárásban látta el.
- Az [iránymutatás 1.II.4. fejezetének e\) pontjában](#) foglalt meghatározás szerinti vámügynök három éves gyakorlati tapasztalatát úgy igazolhatja, ha rendelkezik (adott esetben) vámügyi egyszerűsítésre vonatkozó engedéllyel, vagy ha legalább három éves időszakra kiterjedően leszerződött valakivel erre a területre vonatkozóan.

- Az [iránymutatás 1.II.4. fejezetének f\) pontjában](#) foglalt meghatározás szerinti fuvarozó gyakorlati tapasztalatát úgy igazolhatja, ha vámtranzitra vonatkozó egyszerűsített eljárásra irányuló engedéllyel rendelkezik vagy a TIR-egyezmény szerinti engedélyezett címzett vagy az elmúlt három évben szerződést kötött és fuvarokmányokat, valamint gyűjtő árunyilatkozatokat állított ki.

A feltétel teljesülésének ellenőrzése

Megjegyzendő, hogy a feltétel teljesülésének ellenőrzése csak a szakmai tapasztalat időtartamára vonatkozik. A jogsértések vagy a szabályok betartásától való eltérések nem befolyásolják a 3 éves szakmai tapasztalatot, de ezeket is figyelembe kell venni, amikor a vámjogszabályoknak és adószabályoknak, valamint a belső ellenőrzési rendszereknek való megfelelés ezen iránymutatás [2.I.1.](#) pontjában és [2.I.2.](#) pontjában ismertetett kritériumának teljesülését vizsgálják.

a) Kérelmező

Amennyiben az a személy, akinek teljesítenie kell a három éves igazolt vámügyi gyakorlati tapasztalatra vonatkozó feltételt akár jogi, akár természetes személyként maga a kérelmező, e feltétel teljesülését az alábbi lehetőségek valamelyikével igazolhatja:

Kérelem benyújtásakor a következő alternatív elemeket kell figyelembe venni

- Legalább három éve vámtevékenységet (pl. behozatal/kivitel/árutovábbítás) vagy vámalakiságokat végez. A vámügyek terén szerzett három éves tapasztalat értékeléséhez az ICA-nak figyelembe kell vennie a végzett üzleti tevékenység típusát (pl. állandó vagy időszakos, kevés, de nagy értékre vonatkozó árunyilatkozat). Bizonyítéknak számít, ha a vám-árunyilatkozatok 2., 8., 14. vagy 50. rovatában szerepel a kérelmező EORI-száma vagy a vámtételek megfizetése és/vagy a vámjogosultságot biztosító kezesség. Megjegyzendő, hogy pusztán az a tény, hogy a vám-árunyilatkozatok említett rovatának valamelyikében szerepel a kérelmező neve, még nem jelenti azt, hogy közvetlenül részt vesz a vámalakiságok elvégzésében. Ebben az esetben fontos a vámhatóságok számára annak ismerete, hogy a vámalakiságokat közvetlenül a kérelmező végzi-e el (a vállalaton belül) vagy harmadik felek (pl. vámügynökök). Az utóbbi esetén a kérelmező nem mentesül annak biztosítása alól, hogy az alakiságokat megfelelően elvégezzék. Más szóval ha a vámügyintézés/vámalakiságokat harmadik fél végzi alkalmasszerűen és ezért nem vonatkozik rá a szerződött személy meghatározása, a kritériumnak a kérelmező akkor tud megfelelni, ha rendelkezik olyan belső szervezettel, amely lehetővé teszi a harmadik fél által végzett vámügyintézés/vámalakiságok felügyeletét és ellenőrzését.
- Az elvégzett vámtevékenységre vonatkozóan legalább három éven át rendelkezik az UVK és a kapcsolódó FJA/VA vagy érvényességi idejéig a KVK-VHR alapján megadott engedéllyel.
- Legalább három éven át nyújt vámügynöki szolgáltatásokat, a bizonyíték a vám-árunyilatkozatok és az összes többi szükséges dokumentum alapján állapítható meg; vámtételek megfizetésére és/vagy a vámjogosultságot biztosító kezességre vonatkozó bizonyíték, a vám-árunyilatkozatok 14. rovatában az EORI-szám feltüntetése.

- Az áruk szállításának a nemzetközi kereskedelembe, az exportőr, az importőr vagy más személy nevében történő megszervezése, a vámelőírások teljesítése érdekében a dokumentáció beszerzése, ellenőrzése és elkészítése, és/vagy fuvarozóként jár el és saját fuvarozási szerződést állít ki, ez pl. hajóraklevél vagy légifuvarlevél alapján ellenőrizhető.

A vámhatóságoknak a kérelmezőnek megadott engedélyekre és a benyújtott árnyilatkozatra vonatkozó, az adatbankjuk és elektronikus rendszereik alapján valamennyi rendelkezésre álló adatot és információt fel kell használniuk.

A vámhatóságok egy másik elemet is kötelesek figyelembe venni, ez pedig a kérelmező hivatalos okmánya, amely egyértelműen meghatározza gazdasági tevékenységét és a kérelmező vállalatának általános célját (pl. adott esetben hivatalos cégkivonat útján).

Amennyiben a kérelmező vállalat-átszervezés következtében kevesebb mint három éve alakult, a vámhatóságoknak a korábbi vállalat által végzett vámtevékenységeket is figyelembe kell venniük, feltéve, hogy ezek nem változtak.

b) A kérelmező vámügyiért felelős személy

aa) a kérelmező vámügyekért felelős alkalmazottja

A kritériumot a kérelmező vámügyekért felelős alkalmazottja/alkalmazottai is teljesíthetik. Az alkalmazott az a személy, aki a kérelmező vállalatában a vámügyekért „felelős” személy (pl. szervezeti struktúra, funkcionális struktúra, felépítési struktúra, munkautasítások vagy egyéb szervezeti intézkedések alapján meghatározott) pozícióját/pozícióit tölti be, például az import- és exportrészlegért felelős személy vagy a vámügyekkel foglalkozó részlet alkalmazottja.

Alkalmazási kör

Amennyiben az a személy, akinek a feltételt teljesítenie kell, a kérelmező vámügyekért felelős alkalmazottja, munkaviszonynak kell fennállnia, amely jogi kapcsolatot teremt a munkaadó (kérelmező) és az alkalmazott között. Ez azt jelenti, hogy az alkalmazott **a kérelmező részére** vámügyekkel kapcsolatos munkát vagy szolgáltatást nyújt bizonyos feltételek mellett, javadalmazás ellenében. E jogviszony következtében az alkalmazott nem a kérelmező (közvetlen vagy közvetett) vámjogi képviselőjeként jár el (pl. a kiviteli vám-árnyilatkozat 2. és 14. rovata csak a kérelmező/exportőr EORI-számát tartalmazza. Ennek eredményeként a kérelmező az, aki a pénzügyi és jogi felelősség tekintetében és a vámjogszabályoknak a feladatok ellátása során történő megsértése esetén felelős személynek minősül.

Megjegyzendő, hogy a kérelmező belső szervezetétől függően egynél több alkalmazott is felelhet a vámügyi tevékenységekért. Ebben az esetben a feladatot ellátó összes alkalmazottnak teljesítenie kell a feltételt.

Amennyiben másik alkalmazottat bíznak meg a kérelmező vámügyeivel, a gazdálkodónak értesítenie kell az ICA-t, amely a nyújtott információk (pl. a rotációban érintett személy(ek)

neve, és a vállalatnál a vámügyek terén szerzett tapasztalatuk) alapján felmérheti, hogy valóban szükség van-e az új helyzet értékelésére

A feltétel teljesülésének ellenőrzése:

Ha a kérelmező vámügyeiért felelős alkalmazott kevesebb mint három éve dolgozik a kérelmezőnél, ez az alkalmazott úgy igazolhatja a kritérium teljesítését, ha bizonyítja, hogy más vállalatnál korábban már dolgozott hasonló területen. Ebben az esetben a korábbi munkaszerződés vagy a másik vállalat szervezeti struktúrája bizonyítja a feltétel teljesülését azáltal, hogy e vállalat olyan nyilatkozatot ad ki, amely egyértelműen tartalmazza az alkalmazottnak a korábbi vállalatban betöltött alkalmazotti státusát vagy az alkalmazott birtokában lévő és a vámhatóságok által elismert bármely egyéb igazolási móddal. Amennyiben a kérelmező kkv, különösen mikro- vagy kisvállalkozás (pl. családi vállalkozás), eltérő irányítási és szervezeti struktúrával rendelkezhet, amely nem tesz különbséget a belső szerepek vagy munkapozíciók között. Ebben az esetben a kérelmező hivatalos nyilatkozatát elégségesnek kell tekinteni.

bb) Nem a kérelmező alkalmazásában álló személy

A kritériumot a nem a kérelmező alkalmazásában álló személy csak akkor teljesítheti, ha a vámügyek irányítását/kezelését kiszervezték.

Alkalmazási kör

Ebben az esetben a kérelmezőt közvetlenül (a kérelmező nevében és megbízásából) vagy közvetetten (saját nevében) harmadik fél képviseli a vámalkiságok terén (pl. a kérelmező a vámalkiságokat vámügynököknek vagy szállítmányozónak szervezi ki).

A kritériumot nem teljesítheti olyan szerződötett személy, akinek a kérelmező a vámügyekkel kapcsolatos tevékenységektől eltérő, például információtechnológiával kapcsolatos tevékenységeket szervezett ki.

Mindenesetre mindig létezik egy szerződés, amely meghatározza azokat a javadalmazás ellenében nyújtott szolgáltatásokat, amelyeket szerződötett személy biztosít. Ez a szerződés általában tartalmazza a tervezett feltételeket. A szerződés időtartamát a kiszervezett tevékenység esetének szerves részeként előre meghatározzák.

A vámtevékenységek kiszervezésének több oka is lehet. A kkv-k például gazdasági és irányítási okokból gyakran szerveznek ki fontos feladatokat olyan szakosított vállalatoknak, amelyek a kérelmező által el nem érhető szaktudással rendelkeznek. Néhány példa a kiszervezésre:

Vámügynökök, vámalkiságok elvégzésére. A vámjogszabályok összetettsége és folyamatos változása arra kényszeríti a vállalkozásokat, hogy külsős szakemberekhez forduljanak. Ez az opció a méretgazdaságosság, szakértelem, technológia és a magánszektorban tapasztalható verseny jelentette ösztönzés miatt a vállalatban belüli műveleteknél költséghatékonyabb lehet.

Nemzetközi szállítmányozók, vámalkiságok és logisztikai alakiságok elvégzésére. A szállítmányozó nem az áruk fuvarozásával foglalkozik, hanem logisztikai szakértőként jár el. A szállítmányozó fuvarozókkal szerződik az áruk szállítására, és további tapasztalattal rendelkezik a vámdokumentáció és egyéb dokumentáció előkészítésében és feldolgozásában, valamint a nemzetközi szállítmányokkal kapcsolatos tevékenységek elvégzésében.

Különleges figyelmet kell fordítani arra a tényre, hogy ha a szerződtetett személynek stratégiai jelentőségű szolgáltatásokat szerveznek ki, a kérelmezőnek kell biztosítania, hogy a szolgáltatás nyújtásához szükséges tudás és kompetenciák a szerződés időtartama alatt végig állandó színvonalúak legyenek. A kritériumot teljesítő személy és a kérelmező nem különülhet el egymástól, mivel az UVK 38. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a kritériumokat annak a gazdálkodónak kell teljesítenie, amely az engedélyezett gazdálkodó státust kérelmezi. A gazdálkodónak ezért tisztában kell lennie azzal, hogy a „tevékenységeket” ki lehet szervezni, de a felelősséget nem. A fentiek alapján az alacsony színvonalú szolgáltatás akár az egyéb kritériumok teljesítésével kapcsolatos problémákat is okozhat, ami végső soron az engedély felfüggesztését vagy visszavonását vonhatja maga után.

Ezzel összefüggésben amennyiben a kérelmező a vámügyek irányítását/kezelését szerződtetett személynek szervezi ki, a kérelmező és a szerződtetett személy között létrejött szerződést vagy bármely más megállapodást a vámhatóságok rendelkezésére kell bocsátani, hogy tisztázzák e szerződtetett személy jogcímét és felelősségét, következésképpen igazolják a kritérium teljesítését.

A feltétel teljesülésének ellenőrzése:

Ha a vámtevékenységeket harmadik szerződő fél részére szervezik ki, az ICA köteles ellenőrizni a feltétel teljesülését az alábbi módokon:

1) Ellenőrzi, hogy a kérelmező több mint három éve létrejött jogviszonyban áll-e a szerződtetett személlyel. Ennek igazolásához az ICA ellenőrizheti szerződés, megbízás vagy a kérelmező és a szerződtetett személy között létrejött bármely más megállapodás meglétét, amely egyértelműen rögzíti a szerződtetett személy által a kérelmező megbízásából elvégzett műveleteket és feladatokat (a szerződés vagy a megbízás a kérelmező birtokában lévő példányokat jelenti), vagy

2) amennyiben a jogviszony kevesebb mint három éve jött létre, ellenőrzi, hogy a szerződtetett személy adott esetben rendelkezik-e vámügyi egyszerűsítésekre vonatkozó engedéllyel, és/vagy legalább három éve végez-e vámalakiságokat.

Az UVK VA 27. cikke (2) bekezdésének rendelkezései szerint a „gyakorlati jellegű szakértelem” feltételét teljesítettnek kell tekinteni, ha a szerződtetett személy AEOC.

Kiszervezett vámtevékenységek esetén elegendő, ha a kérelmező, a kérelmező vámügyekért felelős alkalmazottja vagy a szerződtetett személy teljesíti a kritériumot. Ha a kérelmező egynél több szerződtetett személynek szerez ki a vámtevékenységeket, a kritériumot mindegyiküknek teljesítenie kell.

Megjegyzendő, hogy ha a kérelmezőnek van olyan, vámügyekkel foglalkozó belső hivatala vagy részlege, amely lehetővé teszi a kiszervezett vámalakiságok felügyeletét és ellenőrzését, a kritériumot a kérelmező is teljesítheti.

2.IV.2.2. Európai szabványügyi szervezet által a vámügyet illetően elfogadott minőségi standard

Megjegyzendő, hogy az illetékes európai szabványügyi szervezet még nem dolgozott ki a „vámügyekre” vonatkozó standardokat.

2.IV.3. Szakképesítés

Alkalmazási kör

Az UVK VA 27. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint a kritériumot akkor is teljesítettnek kell tekinteni, ha a kérelmező vagy a kérelmező vámügyiért felelős személy sikeresen elvégzett olyan a vámjogszabályokra vonatkozó képzést, amely megfelel a vámügyekkel kapcsolatos feladatainak és abból a szempontból releváns, és amelyet a következők valamelyike nyújtott:

- i. *valamely tagállami vámhatóság;*
- ii. *a vámhatóságok vagy szakmai képzésért felelős tagállami szerv által a szóban forgó szakmai képesítés nyújtása céljából elismert oktatási intézmény;*
- iii. *a szóban forgó szakmai képesítés nyújtása céljából a tagállami vámhatóságok által elismert vagy az Unióban akkreditált szakmai vagy kereskedelmi szövetség.*

A feltétel teljesülésének ellenőrzése

A köz- és magánintézmények, például egyetemek, vámiskolák, egyéb szakiskolák vagy szakmai illetve kereskedelmi szövetségek, amelyek különböző tanfolyamokat tartanak az adott gazdálkodók (pl. vámügynöki szakma) számára nyújtandó meghatározott szakmai engedély/akkreditáció/nyilvántartás elismerésére való felkészülés céljából.

A képzőintézménynek igazolnia kell, hogy a képzésben részt vevő személy sikeresen elvégezte a tanfolyamot.

A kérelmező vagy a kérelmező vámügyiért felelős személy, aki a vámügyekkel kapcsolatos szakmai tevékenység gyakorlására feljogosító engedéllyel vagy tanúsítvánnyal, illetve jogosítvánnyal rendelkezik (pl. vámügynökök vagy szállítmányozók), igazolhatja, hogy teljesíti a vámügyekkel kapcsolatos képzés sikeres elvégzésének kritériumát.

Az is előfordulhat, hogy a vállalaton belül dolgozó személy, aki rendelkezik a vállalat fizikai értelemben történő képviseletére irányuló jogosultsággal, sikeresen elvégzett egy vámügyekkel kapcsolatos képzést (pl. a vámügynöki szolgáltatásokat nyújtó kérelmező vállalatért felelős személy, például az elnök vagy az igazgatóság egy tagja sikeres vámügynöki vizsgát tett). Ebben az esetben a kérelmező e személy által teljesíti a szakmai képesítés feltételét.

Ezenkívül az is előfordulhat, hogy a tagállamok nem rendelkeznek akkreditációs programokkal vagy szaknévsorral, kifejezetten vámügyi képzéssel viszont igen (pl. középiskolai szintű oktatás vagy oktatási szolgáltatásokat nyújtó, közfeladatot ellátó szervezetekkel kötött megállapodás). Az ilyen jellegű képzést a vámhatóságok kötelesek meghatározott szakmai összefüggésben elégségesként elismerni. A tagállamokat arra ösztönzik, hogy fejlesszék tovább az ilyen képzési programokat.

A fenti ii. és iii. alpontban felsorolt vámhatóságok vagy a köz- illetve magánszektor intézményei, amelyek a szakképesítés feltételének teljesítése céljából kívánnak képzést indítani, a TAXUD honlapján közzétett uniós vámkompetencia-keretrendszer is figyelembe vehetik:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/eu_training/competency/index_en.htm

Ezt az eszközt olyan alapértékek támasztják alá, amelyeket az uniós vámigazgatási szervekkel együttműködő bármely gazdasági szereplőnek vagy a magánszektorban működő egyénnek igazolnia kell.

V. szakasz – Megfelelő biztonsági és védelmi szabványok

2.V.1. Általános rész

Az UVK 39. cikkének e) pontja szerint a „biztonság és védelem” típusú AEO-nak teljesítenie kell a megfelelő biztonsági és védelmi szabványok kritériumát, amely akkor tekinthető teljesítettnek, ha a kérelmező bizonyítja, hogy a nemzetközi ellátási lánc biztonságát és védelmét biztosító megfelelő intézkedéseket alkalmaz, többek között a testi épség, a hozzáférés-ellenőrzés, a logisztikai folyamatok és bizonyos árutípusok kezelése, a személyzet és a kereskedelmi partnerek azonosítása tekintetében. Az UVK VA 28 cikke tovább részletezi a teljesítendő követelményeket. Világosan fel kell tüntetni, hogy a biztonsági és védelmi kritérium csak akkor releváns, ha a gazdálkodó AEOS-engedélyt kérelmez.

Ugyanakkor fontos tudni, hogy a biztonsági és védelmi kritérium vizsgálatát minden olyan telephelyre el kell végezni, amely releváns a kérelmező vámügyekkel kapcsolatos tevékenységeit illetően. Például biztonságosnak kell lennie az olyan raktárnak, ahol vámfelügyelet alatt nem álló, de kiviteltre szánt (vagyis a nemzetközi ellátási láncba kerülő) árukat tárolnak. Ezzel ellentétben biztonsági szempontból nem feltétlenül releváns az a raktár, ahol csak olyan, szabad forgalomba bocsátott árukat tárolnak, amelyeket az Unió vámterületén fognak értékesíteni. Ezért a kérelmezésre való felkészülés során a gazdálkodóknak képesnek kell lenniük arra, hogy összes telephelyük vonatkozásában azonosítsák az ott folytatott tevékenységeket.

Kizárólag nagy számú telephely esetén és ha az engedély kiállítására rendelkezésre álló idő nem elegendő arra, hogy az összes releváns telephelyet megvizsgálják, de a vámhatóságnak nincsenek kétségei afelől, hogy a kérelmező olyan vállalati biztonsági standardokat alkalmaz, amelyeket az összes telephelyre érvényesít, az ICA dönthet úgy, hogy e telephelyeknek csak egy reprezentatív részét vizsgálja meg. A döntést a nyomkövetési folyamat során is felül lehet vizsgálni. Ezért a korábban fel nem keresett telephelyeket fel lehet venni a nyomkövetési tervbe.

Mivel strukturális szempontból minden vállalat különböző, és minden vállalatnak megvan a saját üzleti modellje, a kérelmezők által végrehajtott biztonsági és védelmi intézkedéseket eseti alapon kell a vámhatóságoknak figyelembe venniük. E szakasz célja nem az, hogy kimerítő listával szolgáljon a kérelmezők által az AEO-státusra vonatkozó biztonsági és védelmi követelmények teljesítése érdekében megvalósítható összes biztonsági és védelmi intézkedésről, hanem inkább az, hogy útmutatást adjon az AEO-val kapcsolatos biztonság és védelem fogalmának megértéséhez. Az [Önértékelési kérdőívhez tartozó Kitöltési útmutató](#) és az [iránymutatás 2. mellékletének](#) vonatkozó szakasza tartalmaz példákat a meghozandó intézkedések lehetséges megoldásaira.

A kérelmező biztonsági és védelmi szabványai csak akkor tekinthetők megfelelőnek, ha a vámhatóságok az UVK VA 28. cikkének (1) bekezdésében felsorolt összes feltételt ellenőrizni tudják és azokat teljesítettnek tekintik. Azonban az UVK VA 28. cikke (1) bekezdésének a)–c) pontjában foglaltaknak való megfelelés megállapítása céljából egy feltétel teljesítésének kisebb hiányosságait egy másik feltétel erősségei ellensúlyozhatják. A rendelkezés jelentését és célját mindig figyelembe kell venni, nevezetesen, hogy megfelelő ellenőrzési intézkedések legyenek hatályban a kockázati szint elfogadható szintre való csökkentése érdekében. Például lehetnek hiányosságok az ideiglenes alkalmazottakra vonatkozóan lefolytatott háttérellenőrzésekben. Azonban a kérelmező felismeri és hatékonyan kezeli ezt a kockázatot, megfelelő beléptetési ellenőrzéseket vezetve be annak biztosítására, hogy az ideiglenes alkalmazottak ne tudjanak felügyelet nélkül hozzáférni az ellátási láncban megtalálható vagy az ellátási láncba belépő árukhoz, vagy a biztonsági szempontból érzékeny területekhez a vállalatban. Ezzel összefüggésben azt is meg kell jegyezni, hogy a kérelmező és az alkalmazottak AEO-koncepciót illető megfelelő tudatossága és annak helyes gyakorlati alkalmazása megelőzheti a fizikai ellenőrzések hiányából adódó kisebb kockázatot. Másrészt a legjobb fizikai biztonsági és védelmi intézkedések is kudarcot vallhatnak, ha az illetékes alkalmazottaknak nincsenek kellő ismereteik.

Bár [az iránymutatás „AEO-kritériumok” című 2. részében](#) ismertetett kritériumok némelyikét a benyújtott dokumentumok alapján és a helyszínen is lehet ellenőrizni, a biztonsági és védelmi kritérium ellenőrzésének mindig magában kell foglalnia a kérelmező telephelyén elvégzendő helyszíni ellenőrzést is.

A különböző területek kockázatától függően meg kell fontolni a fokozatos megközelítést („hagymahámozási” elv).

Kellően figyelembe kell venni az UVK VA 28. cikkének (2) és (3) bekezdésében foglalt rendelkezéseket:

- *Amennyiben a kérelmező rendelkezik nemzetközi egyezmények vagy a Nemzetközi Szabványügyi Szervezet nemzetközi szabványa, illetőleg valamely európai szabványügyi szervezet európai szabványa alapján kiadott biztonsági és védelmi tanúsítvánnyal, ezeket a tanúsítványokat figyelembe kell venni a Vámkódex 39. cikkének e) pontjában meghatározott kritériumoknak való megfelelés ellenőrzésekor.*

A kritériumokat teljesítettnek kell tekinteni, amennyiben megállapításra kerül, hogy a szóban forgó tanúsítvány kiadásának kritériumai azonosak vagy egyenértékűek a Vámkódex 39. cikkének e) pontjában meghatározott kritériumokkal.

A kritériumokat teljesítettnek kell tekinteni, amennyiben a kérelmező olyan harmadik ország által kiadott biztonsági és védelmi tanúsítvánnyal rendelkezik, amellyel az Unió az említett tanúsítvány elismerését előíró megállapodást kötött.

A kölcsönös elismerésre és annak megvalósítására vonatkozó részletes információk [az iránymutatás 6. részében](#) olvashatók.

- *Ha a kérelmező a 300/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁰ 3. cikke szerint meghatalmazott ügynök vagy ismert szállító, valamint megfelel az (EU) 2015/1998 bizottsági végrehajtási rendeletben¹¹ előírt követelményeknek, az (1) bekezdésben meghatározott kritériumokat teljesítettnek kell tekinteni azon helyszínek és műveletek tekintetében, amelyekre a kérelmező a meghatalmazott ügynök vagy az ismert szállító státusát megszerezte, amennyiben a meghatalmazott ügynök vagy az ismert szállító státus kiadásának kritériumai azonosak, illetve egyenértékűek a Vámkódex 39. cikkének e) pontjában meghatározott kritériumokkal.*

2.V.2. Épületbiztonság

Az árukba való beavatkozás megakadályozása és az érzékeny adatok és dokumentumok védelme érdekében a kérelmezőnek biztosítania kell, hogy „az AEOS-engedélyhez kapcsolódó műveletekkel összefüggésben használandó épületek védelmet nyújtanak a jogellenes behatolással szemben, és olyan anyagokból épültek, amelyek a jogellenes belépésnek ellenállnak”.

A biztonsági intézkedések célja, hogy megvédjék az épületeket a jogellenes behatolással szemben, és a területet lezáró kerítésen keresztül történő/az épületbe való behatolás esetén tegyék lehetővé:

- a behatoló feltartóztatását és visszatartását (rácsok, kódok, záreszközökkel védett külső és belső ablakok, kapuk és kerítések segítségével);
- a behatolás gyors felfedezését (belépést felügyelő vagy ellenőrző intézkedések, például külső/belső riasztórendszer vagy zárláncú tv (biztonsági kamera) révén);
- a gyors reagálást behatolás esetén (távriasztási rendszer valamely vezető vagy a biztonsági vállalat felé, ha a riasztó működésbe lép).

Ezt a feltételt mindig figyelembe kell venni a beléptetési ellenőrzések és a szállítmánybiztonság összefüggésében. Valójában a biztonsági intézkedéseket együttesen kell értelmezni: ha a kérelmezők meg akarják védeni vagyonukat (árúk, adatok, épületek), nem különíthetik el szigorúan az épületbiztonságot és a beléptetési ellenőrzéseket a szállítmánybiztonsági intézkedésektől.

Ezenkívül kockázatelemzési célokból a kérelmezőknek és a vámhatóságoknak is figyelembe kell venniük minden egyes helyszín sajátos jellemzőit. Néhány esetben a telephely csak egy épületből áll, amely ezért a vállalat telephelyének külső határa is; egyéb esetekben a telephely biztonságos és ellenőrzött területen található, például szabadkikötőben, ipari parkban, logisztikai parkban stb. Néhány esetben már a kimenő vagy az érkező áruk rakodórampája is a külső határ részét képezi.

Még a telephely elhelyezkedése is (pl. bűnügyi szempontból kockázatos helyszín vagy zöldmezős beruházási helyszín, közel vagy kapcsolódva más épületekhez, közel utakhoz vagy

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. március 11-i 300/2008/EK rendelete a polgári légi közlekedés védelmének közös szabályairól és a 2320/2002/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 97., 2008.4.9., 72. o.).

¹¹ A Bizottság (EU) 2015/1998 végrehajtási rendelete a közös légiközlekedés-védelmi alapkövetelmények végrehajtásához szükséges részletes intézkedések meghatározásáról.

vasúti vágányokhoz) befolyásolhatja a meghozandó intézkedéseket. A telephely elhelyezkedése szintén befolyással lehet az UVK VA 28. cikke (1) bekezdésének a) pontja („épületbiztonság”) és b) pontja („beléptetési ellenőrzések”) szerinti kritériumok értékelésére. Például e feltétel értékelésekor a következő szempontokat lehet figyelembe venni: lejtő tetejére vagy valamely megemelt talapzatra épített, illetve sövényrel vagy vízfolyással határolt kerítés veszi körül, amely megnehezíti a bejutást az épületbe.

E feltétel ellenőrzésekor nagyon fontos, hogy kellően figyelembe vegyék, hogy minden egyes kérelmezőnek gondoskodnia kell épületei biztonságáról és a beléptetési ellenőrzésről, azonban a megvalósítási mód értékelésekor tekintetbe kell venni a **kkv-k** sajátos jellemzőit. Egy nagy gyártó esetében például szükség lehet a telephelyét körülvevő falra/kerítésre, biztonsági őrekre és CCTV-kamerákra (zárláncú kamerarendszer) stb., míg egy rendkívül korlátozott méretű telephelyen dolgozó vámügynök esetében elég lehet, ha az ajtókon, az ablakokon és az iratszekrényeken megfelelő biztonsági záruk vannak.

2.V.3. Megfelelő beléptetési ellenőrzések

A telephelyre történő biztonságos beléptetés biztosítása és az áruk manipulálásának megakadályozása érdekében a kérelmezők *„megfelelő intézkedéseket alkalmaznak az irodákba, a szállítási területekre, a berakodási dokkokba, a rakományterekbe és egyéb releváns helyekre történő jogosulatlan belépés megelőzésére”*.

Előfordulhatnak olyan esetek, amikor kötelező az olyan külső biztonsági intézkedések alkalmazása, mint a kerítések, kapuk és megvilágítás (amikor az árut épületeken kívül tárolják, amikor az épület falait nem lehet külső peremnek tekinteni, vagy amikor nincs kellően biztosítva az összes épület védelme és az azokba való belépés). Másrészt lehetnek olyan esetek, amikor nem lehetséges és nem szükséges teljes külső bekerítő falat emelni. Ilyen eset lehet, ha a kérelmező egy ipari vagy logisztikai parkban bérlő, nem tárolnak árut épületen kívül és az alkalmazott egyéb fizikai biztonsági követelmények – például épületbiztonsági előírások – magas szintűek.

Legalább a biztonsági szempontból érzékeny területeket védeni kell harmadik felek, de a kérelmező saját személyzete általi jogosulatlan belépés is, ha nincs illetékességük vagy biztonsági engedélyük az ilyen területekre való bejutáshoz. Idetartozik nemcsak az illetéktelen személyek, hanem az illetéktelen járművek vagy áruk beléptetési ellenőrzése is.

Be kell vezetni bizonyos gyakorlatokat a biztonsági incidensekre való reagálásra, ha jogosulatlan belépésre vagy annak kísérletére derül fény (pl. kapcsolatfelvétel a helyi rendőrséggel, a belső biztonsági személyzettel és az esettől függően a vámhatóságokkal). Ebben az összefüggésben azt is fontos tudni, hogy az AEO biztonsági koncepció az ilyen esetek megelőzését célozza. Ezért tehát még azelőtt kell a biztonsági eseteket jelezni, hogy azok alapvető módon hatást gyakorolhatnának a nemzetközi ellátási lánc biztonságára és védelmére. Példa lehet a CCTV-rendszer, amely csak felvételeket készít, de azokat nem kísérik figyelemmel. Bár más célokra ez a rendszer elegendő lehet, előfordulhat, hogy AEOS esetében nem felel meg.

E feltétel ellenőrzésekor nagyon fontos, hogy kellően figyelembe vegyék a **kkv-k** sajátos jellemzőit. Bár a kkv-knek ugyanolyan követelményeket kell teljesíteniük, mint a nagyvállalatoknak a beléptetéssel kapcsolatos belső ellenőrzési eljárásokat illetően, más megoldás lehet megfelelő számukra a beléptetési ellenőrzésekre vonatkozóan. Például:

- a kis- és mikrovállalkozások legtöbbször nem rendelkeznek elegendő forrásokkal ahhoz, hogy alkalmazottakat állítsanak be a telephelyre történő belépés ellenőrzésére. Ebben az esetben például távbeszélő rendszerrel felszerelt zárt kerítés biztosíthatja a bejutást, amely távirányítással enged be a területre;
- megelőzhető a jogosulatlan belépés a rakományterekbe, ha olyan utasítás van érvényben, amely szerint a rakodási területek ajtóit zárva kell tartani, és az ajtókat csengővel kell felszerelni, amelyek segítségével a sofőrök bejuthatnak a rakodási területre;
- míg nagyvállalatoknál elvárás, hogy az összes alkalmazott és látogató részére belépőkártyát állítson ki, ez a kkv-k esetében nem feltétlenül szükséges.

2.V.4. Az áruk védelme

A rakomány érintetlenségének biztosítására és a nemzetközi ellátási láncon belüli árumozgást illetően a szabálytalan gyakorlatok megakadályozására a kérelmezőnek gondoskodnia kell róla, hogy olyan, *„az áruk kezelését szolgáló intézkedésekre került sor, amelyek magukban foglalják a nem engedélyezett bejuttatással, kicseréléssel, az áruk helytelen kezelésével, valamint a rakománytételek manipulálásával szembeni védelmet”*.

Ezeknek az intézkedéseknek – ha az érintett vállalatra alkalmazandók – a következőkre kell kiterjedniük:

- a rakományegységek érintetlensége (beleértve a plombák használatát és a 7 pontos ellenőrzést (kívül, ajtókon kívül/belül, jobb és bal oldalon, elülső falon, mennyezeten/tetőn, padlón/belül));
- logisztikai folyamatok (beleértve a szállítmányozó és a szállítóeszköz megválasztását);
- érkező áruk (beleértve adott esetben a mennyiség és a minőség, a plombák ellenőrzését);
- áruk tárolása (beleértve a készletellenőrzést);
- áru-előállítás (beleértve a minőségellenőrzést);
- csomagolás (beleértve a csomagoláson feltüntetett információkat);
- áruk berakodása (beleértve a mennyiség és minőség, illetve a plombák/jelölések ellenőrzését).

Adott esetben és ha van rá mód, a fenti intézkedéseket dokumentálni kell és nyilvántartásba kell venni.

Itt is a lehető legkorábban kell a rakomány/rakományegységek érintetlenségének hiányát felfedezni, jelenteni a kijelölt biztonsági osztálynak vagy személyzetnek, kivizsgálni és nyilvántartásba venni, hogy meg lehessen hozni a szükséges ellenintézkedéseket. Ezért az is alapvető, hogy a kérdéses egységek és felek közötti illetékességi és felelősségi köröket egyértelműen pontosítsák és azokat mindenki ismerje.

Az [iránymutatás 2.V.2.](#) pontjában említetteknek megfelelően a rakománybiztonság elválaszthatatlan az épületbiztonságtól és a beléptetési ellenőrzésektől, mivel a biztonsági és védelmi intézkedések valódi célja az áruk biztosítása azáltal, hogy megelőzik a rakományhoz (a szállítási területekhez, a berakodási dokkokhoz és rakományterekhez) való jogosulatlan hozzáférést.

Ezenkívül e feltétel ellenőrzésekor nagyon fontos, hogy kellően figyelembe vegyék a kkv-k sajátos jellemzőit. Például:

- a zárt ajtók/kerítések, a figyelmeztető jelzés és utasítások elegendőek lehetnek ahhoz, hogy a korlátozott területekre való bejutást csak a felhatalmazással rendelkező személyzet számára biztosítsák (ezek az utasítások szerepelhetnek a kérelmező általános biztonsági és védelmi eljárásaiban);
- a gyártási területekre, szállítási területekre, rakodókikötőkre, rakományterekbe és irodákba való jogosulatlan belépés megakadályozása érdekében célszerű rendszeresen kíséretet biztosítani a látogatók mellé a telephelyen és a bejáratnál aláíratni a látogatói nyilvántartást.

Végezetül a rakománybiztonság „A kereskedelmi partnerekkel kapcsolatos biztonsági követelményektől” is elválaszthatatlan, mivel amikor a rakománytégeket alkotó áruk bekerülnek az ellátási láncba, gyakran a kereskedelmi partner felelősségi körébe kerülnek.

2.V.5. A kereskedelmi partnerekkel kapcsolatos biztonsági követelmények

2.V.5.1. Általános rész

A **kereskedelmi partner** kifejezést olyan kereskedelmi szervezetre használják, amellyel egy másik kereskedelmi szervezetnek mindkét fél számára kölcsönös előnyöket nyújtó üzleti kapcsolata van. Az AEO alkalmazásában azok a kereskedelmi partnerek a relevánsak, amelyek közvetlen szerepet töltenek be a nemzetközi ellátási láncban.

A nemzetközi ellátási láncban az exportőr/gyártó és az importőr/vevő között az adott helyzettől függően minden gazdálkodót kereskedelmi partnernek lehet tekinteni.

A kereskedelmi partnerekkel fenntartott kapcsolat lehet szerződéses, amely esetben a két fél jogait és kötelezettségeit egy jogszerű szerződés rögzíti. Másrészt a kapcsolat lehet nagyon lazán szabályozott, jogalap nélküli is, vagy valahol a két szélsőség között (például van dokumentáció, de az csak a tényeket vagy a szándékot rögzítő nyilatkozat). Lehetnek olyan kapcsolatok is, amikor az egyik fél, például egy kormány, amely a tulajdonosa és üzemeltetője a közlekedési infrastruktúrának és létesítményeknek, lényegében meghatározza a szolgáltatásokra vonatkozó paramétereket, amelyeket egy másik fél – például egy fuvarozó – vagy elfogad, vagy nem, és ez utóbbi félnek nagyon kevés befolyása van vagy egyáltalán nincs befolyása ezekre a paraméterekre.

A kereskedelmi partnerek kiválasztása nagyon fontos, és az AEO-státus kérelmezőinek világos és ellenőrizhető eljárással kell rendelkezniük a kereskedelmi partnerek kiválasztása területén.

Az AEO szempontjából az UVK VA 28. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett kereskedelmi partnereknek módjukban állhat az engedélyezett gazdálkodó státust kérelmezni, de ha úgy döntenek, hogy ezt a lehetőséget nem használják ki, vagy ha olyan országban van a székhelyük, ahol ez a lehetőség nem áll rendelkezésre, akkor megfelelő bizonyítékkal kell szolgálniuk AEO-státusú partnerük számára arról, hogy képesek megfelelő szintű biztonsági és védelmi szabványok teljesítésére. Természetesen az ideális eset az lenne, ha a nemzetközi ellátási lánc lehető legtöbb résztvevője rendelkezne AEO vagy azzal egyenértékű státussal,

amelyet egy olyan harmadik ország illetékes hatósága adott meg, amellyel az EU kölcsönös elismerési megállapodást kötött.

2.V.5.2. A kereskedelmi partnerek azonosítása

Ha a nemzetközi ellátási láncot az AEO önértékelésének összefüggésében vizsgálják, fontos, hogy minden kereskedelmi partner szerepét egyértelműen meghatározzák. A kereskedelmi partner szerepe meghatározza a szóban forgó kockázat szintjét, az elvárt biztonsági és védelmi tudatossági szintet, illetve az AEO által az azonosított kockázatok enyhítésére bevezetett intézkedéseket. Az AEO kereskedelmi partnereinek felelősségei például a következők lehetnek:

- **a gyártóknak és a raktárengedélyeseknek** biztosítaniuk kell és elő kell segíteniük annak felismerését, hogy a telephelynek meg kell felelnie olyan, elfogadható szintű biztonsági standardoknak, amelyek megakadályozzák a gyártás alatt álló és/vagy tárolt árukkal való manipulációkat és a jogosulatlan hozzáférést;
- **az importőröknek/szállítványozóknak/exportőröknek/vámügynököknek** biztosítaniuk kell, hogy a harmadik felek ügynökei tisztában legyenek a vonatkozó határátlépési eljárásokkal és rendszerekkel, és ismerjék a szükséges dokumentumokat, amelyeknek az árukat az árutovábbítás és a vámkezelés során kísériük kell;
- **a szállítványozóknak** gondoskodniuk kell arról, hogy az áruk fuvarozása ne szakadjon meg szükségtelenül, és hogy az áruk érintetlenek maradjanak, valamint védve legyenek a jogosulatlan beavatkozással szemben, amíg a kezelésük alatt állnak.

2.V.5.3. Biztonsági követelmények a kereskedelmi partnerekkel szemben

Az UVK VA 28. cikke (1) bekezdésének d) pontja kimondja, hogy a kereskedelmi partnerekkel kapcsolatos biztonsági és védelmi szabványok akkor tekinthetők megfelelőnek, ha *„a kérelmező olyan intézkedéseket hajtott végre, amelyek lehetővé teszik kereskedelmi partnereinek egyértelmű azonosítását, valamint – megfelelő szerződéses megállapodások és egyéb, a kérelmező üzleti modelljével összhangban levő, megfelelő intézkedések végrehajtása révén – biztosítják, hogy a szóban forgó kereskedelmi partnerek gondoskodjanak a nemzetközi ellátási lánc rájuk eső részének biztonságáról.”*

Az engedélyezett gazdálkodó elsősorban az ellátási láncban betöltött saját szerepéért, a felügyelete alá helyezett árukért és az általa üzemeltetett létesítményekért felel. Az engedélyezett gazdálkodó státus az odaítélése után csak arra a személyre érvényes, aki azt kérelmezte. Az AEO ugyanakkor kereskedelmi partnereinek biztonsági standardjaitól is függ annak érdekében, hogy a felügyelete alá helyezett áruk biztonságáról gondoskodhasson. Lényeges, hogy a kérelmező tisztában legyen a kereskedelmi partnerének ellátási láncában/láncaiban betöltött valamennyi szereppel, és hogy minden tőle telhetőt tegyen meg annak biztosításáért, hogy kereskedelmi partnere megfeleljen az AEO-kra vonatkozó biztonsági követelményeknek.

Elvárás a kérelmezőkkel szemben annak biztosítása, hogy kereskedelmi partnereik ismerjék a rájuk vonatkozó biztonsági és védelmi követelményeket, és hogy törekedjenek arra, hogy – ahol ez az üzleti modell függvényében alkalmazható és megvalósítható – legyen írásbeli szerződéses megállapodásuk vagy legyen érvényben bármilyen egyéb, a célnak megfelelő intézkedés. Ezért szükség esetén a kérelmezőnek, amikor új szerződéses kapcsolatot hoz létre

egy kereskedelmi partnerrel, minden eszközzel annak biztosítására kell törekednie, hogy a másik szerződő fél mérje fel és erősítse meg ellátási láncának biztonságát, és vegye bele a megállapodásba a megvalósítás módjának részleteit és bizonyítsa a megvalósítást. A kereskedelmi partnerekkel kapcsolatos kockázat kezelése is alapvető fontosságú. Ezért a kérelmezőnek meg kell őriznie az ezt a szempontot alátámasztó dokumentációt, hogy igazolja, milyen erőfeszítéseket tett annak biztosítására, hogy kereskedelmi partnerei ezeknek a követelményeknek megfeleljenek, illetve enyhítő intézkedéseket vezessenek be az azonosított kockázatok kezelésére.

A kérelmezőnek tudnia kell, hogy kik az új potenciális kereskedelmi partnerei. Az engedély kiadását követően az AEO-nak az új potenciális kereskedelmi partnerek figyelembe vétele esetén törekednie kell arra, hogy információt szerezzen a potenciális új kereskedelmi partner vállalkozásának azon aspektusairól, amelyek az engedélyezett gazdálkodó státus szempontjából relevánsak.

Példák arra, hogy egy engedélyezett gazdálkodó vagy kérelmező miként fokozhatja ellátási láncának biztonságát:

- más AEO-kkal vagy azzal egyenértékű szervezetekkel dolgozik együtt;
- amennyiben az üzleti modellje szempontjából indokolt és megvalósítható, a biztonság tárgyában szerződéses megállapodásokat köt kereskedelmi partnereivel;
- az alvállalkozókat (például szállítókat, fuvarozókat stb.) bizonyos biztonsági szabályoknak és időnként az alkalmazandó kötelező nemzetközi előírásoknak való megfelelésük alapján választja ki, különösen akkor, ha az alvállalkozókat más biztonsági (mint például az ismert szállítói vagy meghatalmazott ügynöki) rendszer keretében már jóváhagyták;
- szerződései olyan záradékokat tartalmaznak, amelyek megakadályozzák az alvállalkozót abban, hogy a munkát további ismeretlen alvállalkozóknak adja ki, amely alvállalkozók esetében az alvállalkozó nem tudja igazolni az azonosításukra irányuló eljárások meglétét és a megfelelő biztonsági intézkedéseket. Mindig erre kell törekedni, amikor légi szállítmány/légipostai küldemények ismert szállítótól történő szállítására kerül sor;
- plombákat kell használni minden szállítási módhoz, amikor csak lehetséges, hogy fel lehessen deríteni a rakománytérbe történő behatolásokat a belépési pont(ok)on. A rakodó félnek a megrakott konténereket a rakodás után azonnal le kell plombálnia az ISO17712 szabványnak megfelelő plombával;
- az alvállalkozó helyiségeiben, a terminálon és a fogadó fél helyiségeiben ellenőrizni kell, hogy a megrakott konténereket leplombálták-e;
- mielőtt szerződéses megállapodásokat köt, figyelembe veszi (amikor lehetséges) a cégbejegyzésben illetékes testületektől beszerezhető általános információkat és a partner termékeit (kockázatos és érzékeny áruk stb.);
- az kérelmező/AEO biztonsági ellenőrzéseket folytat le a kereskedelmi partnerre vonatkozóan, vagy a kereskedelmi partner vonatkozásában harmadik fél által végzett ellenőrzés lefolytatását írja elő, hogy biztosítani tudja a biztonsági kötelezettségek és követelmények teljesítését;
- a kérelmező/AEO – amennyiben az üzleti modellje szempontjából indokolt és megvalósítható – biztonsági nyilatkozatot kér, amelyen szerepel mindkét fél üzleti modellje, szerepe és felelősségi körei.

Az [iránymutatás 3. mellékletében](#) található minta a biztonsági nyilatkozatra, amelyet a tagállamban lehet használni abban az esetben, ha a kérelmező úgy kíván megfelelni az UVK VA 28. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott követelményeknek, hogy biztonsági nyilatkozatot kér egy bizonyos kereskedelmi partnertől. Ha azonban a kérelmező biztonsági nyilatkozat – mint megfelelő és üzleti modellje alapján megvalósítható mechanizmus – alkalmazása mellett dönt, képesnek kell lennie annak biztosítására, hogy a nyilatkozatban foglalt kötelezettségeket a szóban forgó kereskedelmi partner ténylegesen alkalmazza és teljesítse.

- a kérelmező/AEO olyan fuvarozókat, szállítókat alkalmaz és/vagy olyan létesítményeket használ, amelyeket nemzetközi vagy európai biztonsági tanúsítványok szabályoznak (például ISPS-kódex és meghatalmazott ügynökök).
- a kérelmező/AEO szerződésen kívüli megállapodásra jut, hogy azonosítsa a biztonsággal kapcsolatos lényeges kérdéseket, különösen, ha potenciális gyenge pontokra derült fény a biztonsági értékelésben.

A vámhatóságoknak és a gazdálkodóknak is figyelembe kell venniük, hogy a fenti intézkedések csak példaként szolgálnak, és hogy a lista nem teljes. Az egyik vagy másik intézkedésnek vagy az intézkedések kombinációjának kiválasztása nagyban függ az adott kereskedelmi partnernek az ellátási láncban betöltött szerepétől, valamint a kapcsolódó kockázatoktól és üzleti modelljétől.

Függetlenül attól, hogy a kérelmező milyen intézkedéseket tett a fenti követelmény teljesítésére, fontos, hogy a kereskedelmi partnerekkel kötött megállapodások figyelemmel kísérésére eljárásokat vezessenek be, illetve, hogy az eljárásokat rendszeresen felülvizsgálják és frissítsék.

Ha a kérelmező/AEO olyan információval rendelkezik, hogy egyik kereskedelmi partnere, amely egy nemzetközi ellátási lánc tagja, nem teljesíti az elfogadott biztonsági és védelmi szabványokat, akkor azonnal megteszi a megfelelő intézkedéseket, hogy az ellátási lánc biztonságát a tőle telhető mértékben növelje.

A nem ismert kereskedelmi partnerektől átvett szállítmányokat illetően javasolt, hogy a kérelmező/AEO hozza meg a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy a szóban forgó ügylettel kapcsolatos kockázat elfogadható szintre csökkenjen.

Ha például légi szállítmány/légipostai küldemény érkezik egy ismeretlen kereskedelmi partnertől, amely esetében nem igazolható az azonosításra vonatkozó eljárás és a megfelelő biztonsági intézkedések megléte, azt meghatalmazott ügynöknek kell ellenőriznie.

Ez különösen akkor releváns, ha a kérelmezőnek/AEO-nak új vagy időszakos kereskedelmi partnerei vannak, vagy ha olyan nagy volumenű szállítmányok fuvarozásában vesz részt, mint a postai vagy expressz futárküldemények.

Ha többszörös alvállalkozói láncról van szó, az ellátási lánc biztonságaért vállalt felelősség a kérelmezőről/AEO-ról (például az exportőrrel) a saját kereskedelmi partnerére (például a szállítványozóra) száll át. Valójában a kereskedelmi partner az a fél, aki formálisan kötelezettséget vállalt a vonatkozó feladatok ellátására a kérelmező/AEO nevében. Ha azonban az „első szintű alvállalkozó” (például a szállítványozó) további feleket alkalmaz,

ellenőriznie kell, hogy a következő alvállalkozó(k) (például a fuvarozó vagy más következő szállítmányozó) végrehajtja-e (végrehajtják-e) a biztonsági intézkedéseket.

Ha az AEO a megfelelőséggel kapcsolatban nehézségeket fedez fel, haladéktalanul tájékoztatnia kell ezekről a vámhatóságokat.

2.V.6. A személyzetre vonatkozó biztonsági követelmények

A személyzetre vonatkozó biztonsági követelmények a fizikai biztonsággal, a beléptetési ellenőrzésekkel, a kereskedelmi partnerekre vonatkozó biztonsági követelményekkel stb. együtt a biztonság egyik legfőbb szempontját jelenti. Megjegyzendő, hogy e feltételnek nincs köze a „munkahelyi biztonsághoz”, mivel ez utóbbi nem tartozik a védelemmel és biztonsággal kapcsolatos kritérium hatálya alá.

Az engedéllyel nem rendelkező alkalmazottak biztonsági kockázatot jelentő beszivárgásának elkerülése érdekében „*a kérelmező – amennyiben a nemzeti jogszabályok azt megengedik – biztonsági átvilágítást végez biztonsági szempontból érzékeny beosztásban dolgozó leendő alkalmazottainál; valamint időszakosan, illetve a körülmények által indokolt esetben háttérellenőrzéseket végez az ilyen beosztásban dolgozó jelenlegi alkalmazottainál*”. E követelmény gyakorlati teljesítése vonatkozásában a következő fontos kérdéseket kell a vámhatóságoknak és magának a kérelmezőnek is figyelembe vennie:

- az összes gazdálkodónak megfelelő rendszerrel/eljárásokkal kell rendelkeznie a fenti követelmény teljesítésére, és a vámhatóságoknak képesnek kell lenniük ennek ellenőrzésére;
- a kérelmező munkáltatói minőségében felelős a fenti ellenőrzésekért, ugyanakkor a vámhatóságok arról bizonyosodnak meg, hogy az ellenőrzéseket végrehajtották-e, és azok elégségesek-e a megfelelés biztosításához a hatályos jogszabályok értelmében;
- az ellenőrzések hatókörének és céljának világosnak kell lennie. Be kell tartani az arányosság elvét, vagyis „az intézkedés nem haladhatja meg a cél eléréséhez szükséges mértéket”.

A feltétel teljesítésének mértéke és értékelése a gazdálkodó méretétől, szervezeti felépítésétől és üzleti tevékenységének típusától függ. Ezért az adott ellenőrzést mindig az érintett kérelmezőhöz kell igazítani. Azonban az ellenőrzés alá vont főbb területeknek mindig magukban kell foglalniuk a következőket:

– *a kérelmező foglalkoztatási politikája*

Az új alkalmazottak felvételekor alkalmazott általános szervezeti kereteket és eljárásokat világosan meg kell határozni, beleértve a felelős személyt is. A kérelmező politikájának különös figyelmet kell fordítania az ésszerű óvintézkedésekre, amelyeket a biztonsági szempontból érzékeny munkakörökbe való felvételek során alkalmaz annak ellenőrzésére, hogy a jelöltek nem voltak elítélve biztonsággal kapcsolatos, vámügyi és egyéb, a nemzetközi ellátási láncsal kapcsolatos, biztonsági vonatkozású büntetőügyben, továbbá időszakos háttérellenőrzéseket kell folytatnia a már felvett, biztonsági szempontból érzékeny munkakörben dolgozó alkalmazottak esetében ugyanebből a célból, a nemzeti törvények által megengedett mértékben.

A biztonsági ellenőrzések módszerei magukban foglalhatják például a személyazonosság és a lakcím, valamint – ha szükséges a munkaerő felvétele előtt – a munkavállalási engedély ellenőrzésére irányuló alapvető ellenőrzéseket, a büntetlen előéletéről szóló nyilatkozatot, továbbá előző munkáltatói referenciák kérését kétségbevonhatatlan és/vagy hivatalos forrásokból.

A kérelmezőnek ezenkívül rendelkeznie kell az ideiglenes személyzet és a kölcsönmunkaerő alkalmazásával kapcsolatos biztonsági előírásokkal. A biztonsági szempontból érzékeny munkakörök vonatkozásában hasonló biztonsági standardokat kell alkalmazni az ideiglenes és állandó alkalmazottakra, illetve a kölcsönmunkaerőre is. Ha a kérelmező munkaközvetítőt vesz igénybe az alkalmazottak felvételéhez, a munkaközvetítővel kötött szerződésben részleteznie kell a felvétel előtt és után elvégzendő biztonsági ellenőrzések szintjét a biztonsági szempontból érzékeny munkakörök esetében. A vámellenőrök esetleg kérhetik annak igazolását, hogy a kérelmező hogyan folytatja le a külsős munkavállalók ellenőrzését. Ebben a vonatkozásban a kérelmező nyilvántartásaiban adatokat kell összegyűjtenie az alkalmazott standardok igazolásáról.

– biztonsági szempontból érzékeny munkakörökben dolgozó alkalmazottak

A „biztonsági szempontból érzékeny munkakörök” meghatározásánál megfelelő kockázatelemzést kell végezni, és figyelembe kell venni, hogy az ilyen munkakörök nemcsak vezetői beosztást, hanem olyan munkaköröket is jelenthetnek, amelyek közvetlenül kapcsolódnak az áruk kezeléséhez, tárolásához és szállításához. Biztonsági szempontból érzékeny munkakörök lehetnek például a következők:

- biztonsággal, vámügyekkel vagy munkaerő-felvétellel kapcsolatos felelősséggel járó beosztások;
- az épületek és a recepció felügyeletével kapcsolatos munkakörök;
- az [önértékelési kérdőív 6. szakaszában](#) leírt, az érkező/kilépő árukkal és a tárolással kapcsolatos munkahelyek.

Ilyen ellenőrzések vonatkozhatnak az egyéb, biztonsági szempontból érzékenynek nem minősülő szervezeti egységekből jövő és ilyen beosztásokba kerülő meglévő alkalmazottakra is.

A magas beosztású munkakörök és/vagy biztonsági szempontból kritikus beosztások vonatkozásában megkövetelhető mind a letöltött, mind a letöltetlen büntetések rendőrségi ellenőrzése. A kinevezett alkalmazottak tájékoztathatják munkaadójukat rendőrségi óvadékról, a függőben lévő bírósági ügyekről és/vagy ítéletekről. Be kell számolniuk továbbá minden esetleges más munkaviszonyról vagy bármely, biztonsági kockázatokkal járó tevékenységről.

Ajánlott továbbá meggyőződni arról, hogy a felvett munkavállalók nem szerepelnek a nemzeti vagy nemzetek feletti törvényekben (például a 2580/2001/EK rendeletben¹², a 881/2002/EK rendeletben¹³, illetve a 753/2011/EU rendeletben¹⁴) megállapított feketelistákon.

¹² A Tanács 2001. december 27-i 2580/2001/EK rendelete a terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről.

Minden ellenőrzést azokkal a személyes adatok védelméről szóló uniós és/vagy nemzeti jogszabályokkal összhangban kell lefolytatni, amelyek szabályozzák a személyes adatok különböző feltételek mellett történő feldolgozását. Számos esetben vannak olyan rendelkezések, amelyek csak akkor engedik meg a személyes adatok kezelését, ha az érintett személy előre megadta ehhez a hozzájárulását. Ezért a folyamat megkönnyítésére néhány munkakör esetében különleges záradékot lehet a szerződésbe felvenni, amely felkéri az érintett személyt arra, hogy adja hozzájárulását az ún. háttérellenőrzések elvégzéséhez.

– az alkalmazottak távozásakor vagy elbocsátásakor alkalmazott politika és eljárások

A kérelmezőnek eljárásokat kell bevezetnie arra, hogy a munkaviszony megszűnésekor az érintett alkalmazott esetében megszüntessék a hozzáférést az azonosító, telephelyi és informatikai rendszerekhez.

Ahogy az [önértékelési kérdőív kitöltési útmutatójában](#) szerepel (lásd a 6.11. pontot: „A személyzetre vonatkozó biztonsági követelmények”), a kérelmező foglalkoztatási politikájára vonatkozóan teljesített összes biztonsági követelményt dokumentálni kell.

2.V.7. Külső szolgáltatók

A kérelmezőnek szerződéses üzleti kapcsolatai lehetnek más felekkel is, beleértve a takarítókat, a közétkeztetési cégeket, a szoftverszolgáltatókat, a külső biztonsági vállalatokat és a rövid távra szerződötetett vállalkozókat is. Az AEO alkalmazásában ezeket a feleket szolgáltatóknak kell tekinteni.

Az UVK VA 28. cikke (1) bekezdésének f) pontjában foglalt előírás szerint „a kérelmező megfelelő biztonsági eljárásokkal rendelkezik a szerződötetett külső szolgáltatásnyújtók tekintetében”.

Bár ezek a felek nem töltenek be közvetlen szerepet a nemzetközi ellátási láncban, kritikus hatással lehetnek a kérelmező biztonsági és vámrendszereire. Ezért biztonsági és védelmi szempontból a kérelmezőnek a szolgáltatókra is megfelelő intézkedéseket kell alkalmaznia, ahogy ezt a kereskedelmi partnerek esetében is megteszi.

Amennyiben az AEO egyes biztonsággal és védelemmel kapcsolatos feltételeit a szolgáltató az AEO-státus kérelmezőjének nevében teljesíti, ezt az ellenőrzés keretében kell vizsgálni. Tipikus példa erre a beléptetési ellenőrzésre vonatkozó feltétel, ahol a kérelmező szerződést köt egy biztonsági vállalattal az erre a területre vonatkozó kötelezettségek teljesítésére. A beléptetési ellenőrzésre vonatkozó feltétel teljesülését azáltal kell igazolni, hogy értékeli ennek a szempontnak az AEO nevében, a szolgáltató által történő teljesítését. Bár az AEO ezeket a tevékenységeket kiszervezheti egy harmadik félhez, mivel a szolgáltatásnyújtó partner az AEO nevében jár el, az AEO felel illetve marad felelős az AEO-kritérium teljesítésért, továbbá annak biztosításáért, hogy a szolgáltató teljesítse a követelményeket.

¹³ A Tanács 2002. május 27-i 881/2002/EK rendelete az Oszáma bin Ládennel, az Al-Qaida hálózattal és a Tálibánnal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szemben meghatározott szigorító intézkedések bevezetéséről.

¹⁴ A Tanács 2011. augusztus 1-jei 753/2011/EU rendelete az afganisztáni helyzet tekintetében bizonyos személyek, csoportok, vállalkozások és szervezetek elleni korlátozó intézkedések meghozataláról.

2.V.8. Biztonságtudatossági programok

A biztonsági követelményekkel kapcsolatos elégtelen tudatosság elkerülése érdekében „a kérelmező biztosítja, hogy a biztonsággal összefüggő feladatokat ellátó személyzete rendszeresen részt vegyen a szóban forgó biztonsági kérdésekkel összefüggő tudatosságot elősegítő programokon”. A kérelmezőnek mechanizmusokat kell kidolgoznia az alkalmazottak oktatására és képzésére a biztonsági politikák és az e politikáktól való eltérések felismerése tárgyában, továbbá arra vonatkozóan, hogy milyen intézkedéseket kell tenni a biztonsági hiányosságok kezelésére.

A kérelmezőnek különösen a következőket kell megtennie:

- oktatást tart az alkalmazottak számára, és adott esetben a kereskedelmi partnerek számára a nemzetközi ellátási láncsal kapcsolatos kockázatok vonatkozásában;
- oktatási anyagokat, szakértői tanácsadást és megfelelő képzést biztosít a potenciálisan gyanús rakományok azonosításáról az ellátási láncban érintett személyzete számára, beleértve a biztonsági személyzetet, a rakománykezelő és -dokumentáló személyzetet, valamint a feladási és fogadási területen dolgozó alkalmazottakat. A gazdálkodónak az oktatást még az AEO-státus kérelmezése előtt meg kell tartania;
- megfelelő nyilvántartásokat vezet az oktatási módszerekről, a biztosított iránymutatásról és a vállalt képzésekről a tudatossági program dokumentálására;
- kijelöl egy szervezeti egységet vagy személyt (belső vagy külső), amely/aki felelős a személyzet képzéséért;
- megismerteti az alkalmazottakkal azokat az eljárásokat, amelyeket a vállalat a gyanús esetek azonosítására és jelentésére vezetett be;
- külön képzést biztosít az alkalmazottak számára, hogy segítséget kapjanak a rakományok érintetlenségének biztosításához, a potenciális belső fenyegetések felismeréséhez és a beléptetési ellenőrzések védelméhez;
- rendszeres felülvizsgálja és frissíti a képzés tartalmát, amikor kiigazításokra van szükség. A képzést tartalmának tükröznie kell a gazdálkodó üzleti tevékenységére, pl. légi szállítmányra/légpostára vonatkozó bármely külön követelményt.

A biztonsági és védelmi oktatás gyakoriságára vonatkozóan nincs kötelező utasítás.

Mivel azonban a személyzet, az épületek, eljárások és az áruforgalom gyakran változik, a tudatosság szintjének fenntartását a képzés rendszeres frissítésével és aktualizálásával lehet biztosítani.

Sőt, a megfelelő képzés biztosítása kötelező az összes új alkalmazott vagy az olyan alkalmazottak számára, akiket a vállalat a nemzetközi ellátási láncsal kapcsolatos új feladatokra jelölt ki.

Az előbbiekben ismertetett, a biztonsági politikákra vonatkozó oktatási és képzési mechanizmusoknak természetesen illeszkedniük kell a vállalat méretéhez (lásd a 3. rész III. szakaszának „Kis- és középvállalkozások” című 3.III.2. pontját). Például a **mikrovállalkozások** esetében a vámhatóságok elfogadhatják a szóbeli oktatást – amelyet mindazonáltal dokumentálni kell –, illetve az általános biztonsági és védelmi eljárások keretében meghatározott alapvető biztonsági és védelmi követelményekre vonatkozó

emlékeztetőt vagy a személyzet érintett tagjai által aláírt egyszerű tudomásulvételi nyilatkozatot is.

Ugyanakkor a biztonsági és védelmi oktatás gyakorisága és intenzitása eltérő lehet ugyanazon vállalat különböző alkalmazottai tekintetében, az érintett alkalmazottak felelősségének és a nemzetközi ellátási lánc biztonságának potenciális befolyásolására való egyéni lehetőségének a függvényében.

A kérelmezők és alkalmazottaik számára javasolt, hogy használják a Bizottság AEO-knak szóló e-tanulási eszközét, hogy átfogó ismereteket szerezzenek az AEO-konceptióról és a kapcsolódó biztonsági követelményekről.

2.V.9. Kinevezett kapcsolattartó személy

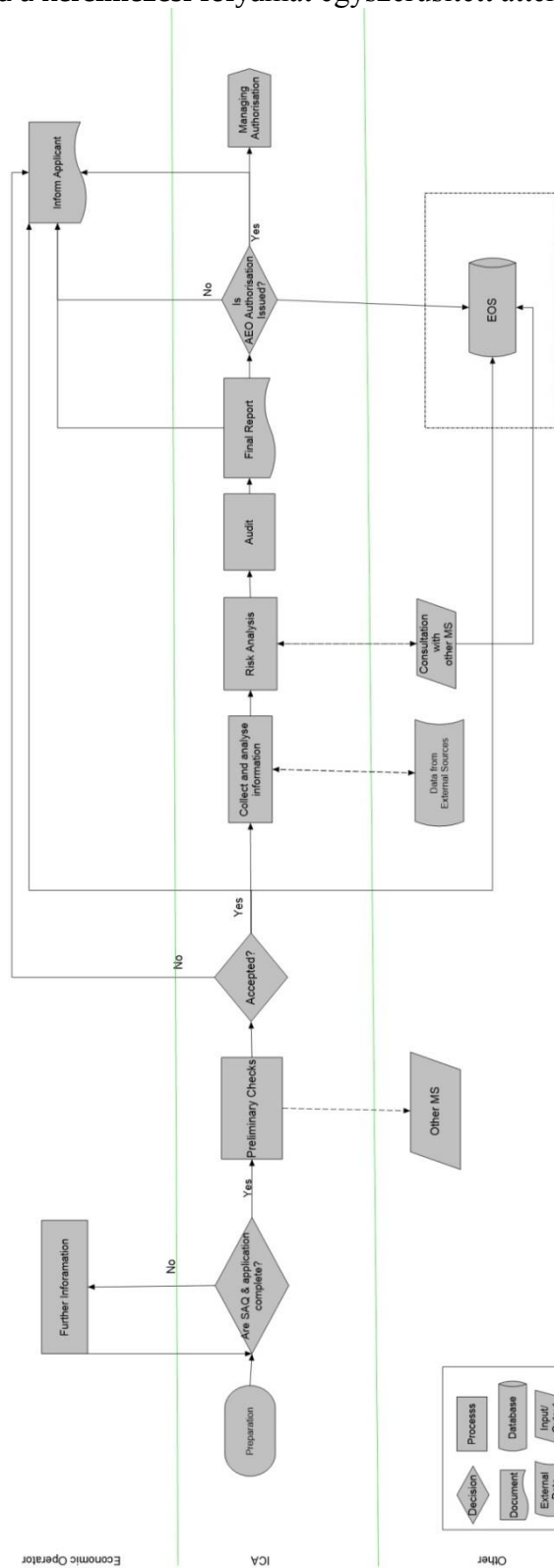
Az UVK VA 28. cikke (1) bekezdésének h) pontjában foglalt rendelkezés szerint „*a kérelmező a védelmi és biztonsági kérdésekben illetékes kapcsolattartó személyt nevezett ki*”. A kapcsolattartó személy nevét közölni kell az ICA-val. Megjegyzendő, hogy e feltételnek nincs köze a „munkahelyi biztonsághoz”, mivel ez utóbbi nem tartozik a védelemmel és biztonsággal kapcsolatos kritérium hatálya alá.

Ez a személy jár el kapcsolattartó pontként a biztonsággal és védelemmel kapcsolatban a vállalaton belül keletkező vagy az ICA-tól származó bármely kérdés esetén.

Függetlenül attól, hogy e funkciót kiszervezik vagy sem, a kérelmezőnek kell gondoskodnia arról, hogy e személy tökéletesen tisztában legyen a vállalat biztonsággal kapcsolatos bármely kérdésével, és fel legyen hatalmazva a biztonsági szempontból érzékeny anyagok fogadására és továbbítására.

3. RÉSZ: Kérelmezési és tanúsítási eljárás

Az alábbi folyamatábra a kérelmezési folyamat egyszerűsített áttekintését tartalmazza:

I. szakasz –Az illetékes tagállam meghatározása az AEO-státus iránti kérelem benyújtásához

3.I.1. Általános:

Az UVK 22. cikkének (1) bekezdésének harmadik albekezdése határozza meg, hogy az AEO-státus iránti kérelmet melyik tagállamnak kell benyújtani. E pont azt mondja ki, hogy az illetékes vámhatóság az azon a helyen illetékes hatóság, ahol a kérelmező vámügyi tevékenységekkel kapcsolatos főkönyveit vezetik, vagy ahol ezek hozzáférhetőek, és ahol a határozat hatálya alá eső tevékenységeknek legalább egy részét végezni fogják. Az általános elv az, hogy a kérelmet abban a tagállamban kell benyújtani, amelyik a legjobban ismeri a kérelmező vámügyekkel kapcsolatos tevékenységeit.

A cégek szervezeti felépítésében és üzleti folyamataikban megfigyelhető korszerű tendenciákra való tekintettel azonban, valamint bizonyos tevékenységek, ezen belül a számvitel kiszervezésének aktuális tendenciája mellett, a helyes döntés nem mindig „kézenfekvő”.

Amennyiben nem határozható meg egyértelműen az a tagállam, amelynek a fentiekben említett általános alapelv alapján ICA-ként kell eljárnia az UVK FJA 12. vagy 27. cikkét kell alkalmazni.

Az UVK FJA 12. cikke megállapítja, hogy az a vámhatóság illetékes, amelynek illetékességi területén megtalálhatók vagy hozzáférhetőek a kérelmező azon nyilvántartásai és okmányai (vámügyi tevékenységekkel kapcsolatos főkönyvek), amelyek lehetővé teszik a vámhatóság számára a határozat meghozatalát (azaz az a hely, ahol a kérelmező vállalat igazgatási székhelye található).

Az UVK FJA 27. cikke külön az AEO vonatkozásában azt mondja ki, hogy ha az UVK 22. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdése vagy az UVK FJA 12. cikke alapján nem állapítható meg, hogy melyik vámhatóság illetékes, a kérelmet annak a tagállamnak a vámhatóságaihoz kell benyújtani, amelyben a kérelmező állandó üzleti telephellyel rendelkezik, és ahol – a kérelemben megjelölt módon – az Unió belüli általános logisztikai irányítási tevékenységére vonatkozó információkat tartja vagy azokhoz hozzá lehet férni.

3.I.2. A vámmal kapcsolatos dokumentáció hozzáférhetősége

Az UVK 22. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdése arra a helyzetre is vonatkozik, amikor a vállalat vámügyekkel kapcsolatos ügyvitelét egy másik tagállamban vagy egy harmadik országban lévő szervezethez szervezi ki. Ez a gyakorlat szokásos és jogilag megengedett sok tagállamban. Ezekben az esetekben a vállalat gondoskodik arról, hogy annak a tagállamnak a vámhatósága, ahol a vállalatot bejegyezték, rendelkezzen elektronikus hozzáféréssel a másik tagállamban vagy harmadik országban őrzött dokumentációhoz.

Ilyen helyzetekben a kérelmet abban a tagállamban kell benyújtani, amelynek részére a vállalat biztosítja a hozzáférhetőséget a főkönyvhöz, és ahol vámügyekkel kapcsolatos tevékenységeinek legalább egy részét végzi.

1. példa:

A „C” vállalatot Svédországban jegyezték be. Minden üzleti tevékenységét Svédországban végzi, kivéve az ügyvitelt, amelyet Észtországba szervezett ki. Gondoskodik arról, hogy dokumentációjához a svéd vámhatóságok elektronikusan hozzáférjenek, amint azt a vonatkozó svéd szabályok előírják.

Az AEO-státus iránti kérelmet Svédországban kell benyújtani.

Ettől eltérő a helyzet, ha a vámtevékenységeket nem azokban a tagállamokban végzik, amelyekben a dokumentáció megtalálható vagy hozzáférhető.

2. példa:

A „C” vállalatot az Egyesült Királyságban jegyezték be. Nyilvántartásait és okmányait, amelyek lehetővé teszik a vámhatóság számára a határozat meghozatalát (vámügyi tevékenységekkel kapcsolatos főkönyv) Írországra szervezi ki, és azokhoz az Egyesült Királyságból lehet hozzáférni. Ázsiából importál árukat Románián keresztül:

Ebben az esetben az UVK FJA 12. cikkét kell alkalmazni, és az AEO-státus iránti kérelmet az Egyesült Királyságban kell benyújtani.

3. példa:

A „C” vállalatot Olaszországban jegyezték be. Főkönyve Máltában található, máshonnan nem hozzáférhető. Ukrajnából importál árukat. A behozatal és a raktározás Németországban történik. A gyártásra Spanyolországban kerül sor. A kivitel Portugáliából történik.

Ebben az esetben a kérelmet Máltán kell benyújtani, mivel a főkönyv ott található, és máshonnan nem férhető hozzá.

3.1.3. Multinacionális vállalatok és nagyvállalatok

A fentiek alapján egyértelmű, hogy az önálló jogi személyiséggel rendelkező gazdálkodónak saját kérelmét a gondosan kitöltött [önértékelési kérdőívvel](#) együtt kell benyújtania. A multinacionális vállalatok bizonyos esetekben különálló jogi személyeken keresztül működnek a különböző tagállamokban, más esetekben viszont állandó üzleti telephelyeken keresztül.

Az UVK 5. cikkének 32. pontja szerint az állandó üzleti telephely „olyan állandó telephely, ahol a szükséges emberi és műszaki erőforrás egyaránt állandó jelleggel biztosított, és amelyen keresztül az adott személy vámügyi műveleteinek teljes körű vagy részleges elvégzése történik”. Megjegyzendő, hogy az UVK 5. cikke 31. pontjában b) alpontjával összhangban az állandó üzleti telephely nem rendelkezik önálló jogi személyiséggel. Az állandó üzleti telephely formáját azonban a nemzeti jogszabályok alapján eltérő módon is meg lehet határozni. Valójában ahhoz, hogy az állandó üzleti telephely működhessen, egyes tagállamokban még akkor is önálló jogi személynek minősülhet, ha az a vállalatcsoport, amelynek részét képezi, belső szempontból nem tekinti függetlennek. Ebben az esetben az előbbieken megfogalmazott általános alapelv érvényesül: azaz, hogy az állandó üzleti telephelynek külön kérelmet kell benyújtania.

1. példa:

„P” anyavállalatot Németországban jegyezték be. Az alábbi jogilag független állandó üzleti telephelyekkel rendelkezik: a Belgiumban bejegyzett „PBE1” és az Ausztriában bejegyzett „PBE2”. A „P” anyavállalat nem végez semmiféle vámügyekkel kapcsolatos tevékenységet, de állandó üzleti telephelyei részt vesznek a vámjogszabályok hatálya alá tartozó tevékenységekben. A „P” anyavállalat a teljes vállalatcsoportra kívánja megszerezni az engedélyezett gazdálkodó státust. Az érintett vámügyi tevékenységekkel kapcsolatos főkönyvek őrzése, valamint a vámügyekkel kapcsolatos tevékenységek végzése azokban a tagállamokban történik, ahol az állandó üzleti telephelyeket bejegyezték:

A „PBE1” Belgiumban nyújtja be a kérelmet, a „PBE2” saját kérelmét Ausztriában nyújtja be, míg a „P” anyavállalat, amely nem folytat vámügyekkel kapcsolatos tevékenységet, nem jogosult a státus kérelmezésére.

Megjegyzendő, hogy valóban külön kérelmeket kell benyújtani, és ez a kérelmező számára megterhelő lehet. Érdemes azonban figyelembe venni, hogy a két kérelem egymástól teljesen független, ennek következtében az egyik kérelemre vonatkozó egyes kritériumok nem teljesítése nem jelenti azt, hogy a másik állandó üzleti telephely kérelmét elutasítják vagy ha az engedélyt korábban már kiadták, nem jár annak felfüggesztésével vagy visszavonásával.

Amennyiben az állandó üzleti telephelyek nem önálló jogi személyek, az UVK FJA 26. cikke értelmében a kérelmezőnek „az Unió vámterületén található összes állandó üzleti telephelye vonatkozásában egyetlen kérelmet” kell benyújtania. Az UVK FJA 27. cikke úgy rendelkezik, hogy [az iránymutatás 1. része II. szakaszának 1.II.1. pontjában](#) hivatkozott egységes kérelem esetén a kérelmet annak a tagállamnak a vámhatóságaihoz kell benyújtani, amelyben a kérelmező állandó üzleti telephellyel rendelkezik, és ahol – a kérelemben megjelölt módon – az Unión belüli általános logisztikai irányítási tevékenységére vonatkozó információkat tartja vagy azokhoz hozzá lehet férni.

2. példa:

Az „A” anyavállalatot az Egyesült Királyságban jegyezték be. Belgiumban, Németországban és Hollandiában vannak olyan állandó üzleti telephelyei, amelyek nem önálló jogi személyek; az általános logisztikai irányítására vonatkozó információ az Egyesült Királyságban található.

Az „A” vállalatnak csak egy kérelmet kell benyújtania, amely az összes fióktelepre vonatkozik. Az [önértékelési kérdőívben](#) ismertetni kell a közös eljárásokat és a fióktelepekre jellemző eljárásokat egyaránt.

A helyzet hasonló ahhoz, amikor egy harmadik országbeli vállalat rendelkezik az Unióban állandó üzleti telephellyel.

3. példa:

Az „A” anyavállalatot az Egyesült Államokban jegyezték be. Az Egyesült Királyságban, Belgiumban, Németországban és Hollandiában vannak olyan állandó üzleti telephelyei, amelyek nem önálló jogi személyek. Az Egyesült Királyságban található állandó üzleti telephelye európai központként működik, és ezért az EU-ban található összes fióktelep tevékenységeire vonatkozó irányítási rendszere szintén az Egyesült Királyságban található. A vámügyekkel kapcsolatos tevékenységeket az Egyesült Királyságban, Belgiumban, Németországban és Hollandiában végzik.

Az „A” vállalatnak egyetlen kérelmet kell benyújtania az Egyesült Királyságban. A kérelemnek azonban tartalmaznia kell a következő információkat:

- 1. rovat = az Egyesült Királyságban található anyavállalat neve + a Belgiumban, Németországban és Hollandiában található fióktelepek neve;
- 4. rovat = a Belgiumban, Németországban és Hollandiában található fióktelepek címe;
- 9. rovat = az Egyesült Királyságban található vállalat EORI-száma + a Belgiumban, Németországban és Hollandiában található fióktelepekre vonatkozó nyilvántartási számok (adószám vagy TIN, ha adószám nem áll rendelkezésre);
- 16–18. rovat = az összes uniós fióktelep irodái.

Javasolt, hogy a tagállamok már korai szakaszban, az ilyen harmadik ország területéről származó kérelmező kérelmének befogadása előtt konzultáljanak egymással annak tisztázása érdekében, hogy a kérelmezőnek az Unió területén található valamennyi állandó üzleti telephelye szerepeljen a kérelemben.

Annak meghatározásához, hogy hová kell a fentiekben említett esetekben a kérelmet benyújtani, lásd a fenti [3.1.2. részt](#).

II. szakasz – A kérelem kézhezvétele és befogadása

Az AEO-státus iránti kérelem benyújtásakor követendő általános eljárás ismertetését az UVK 22. és 38. cikke, az UVK FJA 11–13. és 26–28. cikke, valamint az UVK VA 10. és 12. cikke tartalmazza. Az UVK AEO-rendszerének korszerűsítéséig a kérelmet a KVK-VHR 1. mellékletének C. pontjában foglalt információk felhasználásával kell beadni. A kérelem kézhezvételét követően a vámhatóságok megvizsgálják azt, és döntenek elfogadásáról vagy visszautasításáról. A következő közös és általános szempontokat mindig figyelembe kell venni:

- a kérelmet az UVK 22. cikkének (1) bekezdésében és az UVK FJA 11. cikkében meghatározott követelményeknek megfelelően kell benyújtani
- az UVK FJA 26. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek megfelelően a kérelemmel együtt az [önértékelési kérdőívet \(SAQ\)](#) is be kell nyújtani
- a vámhatóságoknak az összes szükséges információ birtokában kell lenniük ahhoz, hogy a befogadási feltételek alapján elvégezhesék a kérelem gyors ellenőrzését. Ez megvalósítható a vonatkozó adatbázisokhoz való hozzáféréssel vagy azzal, hogy felkérjük a kérelmezőt arra, hogy a szükséges információkat a kérelemmel együtt nyújtsa be;
- adott esetben a vámhatóságoknak célszerű más rendelkezésre álló információforrásokat is felhasználniuk, például közös uniós adatbázisokat, más hatóságokkal fenntartott kapcsolatokat, a vállalat weboldaláról származó információkat stb.;
- ha további információkra van szükség, azt a vámhatóságoknak az UVK 12. cikkének (2) bekezdésével összhangban a lehető leghamarabb, a kérelem kézhezvételétől számítva legfeljebb 30 naptári napon belül be kell kérniük a kérelmezőtől;
- A kért további információk kérelmező általi benyújtásának nincs határideje. Ilyen esetekben az érvényes nemzeti közigazgatási rendelkezéseket kell alkalmazni. Figyelembe véve azonban, hogy a kiegészítő információk nélkül a kérelem további feldolgozása nem lehetséges, a vámhatóságoknak ésszerű határidőt kell megállapítaniuk a vonatkozó

információk beérkezésére és a kérelmező tájékoztatására (UVK VA 12. cikke (2) bekezdésének második albekezdése);

- a vámhatóságoknak mindig tájékoztatniuk kell a kérelmezőt a kérelem befogadásáról és a befogadás dátumáról; a kérelem elutasítása esetén is tájékoztatniuk kell a kérelmezőt, megjelölve a kérelem elutasításának indokait (UVK 22. cikke (2) bekezdésének második albekezdése);
- multinacionális vállalat kérelmei esetében a befogadásról / a visszautasításról szóló határozat meghozatalával összefüggésben lásd még ezen iránymutatás [3. részének I. szakaszát \(„Az engedélyezett gazdálkodó státus iránti kérelem benyújtása tekintetében illetékes tagállam meghatározása”\)](#).

Amint a kérelmező megkapja az értesítést arról, hogy kérelmét a vámhatóság befogadta, ajánlatos, hogy igyekezzen minden tőle telhetőt megtenni az eljárás felgyorsítása érdekében. Különösen ajánlott a következő pontok figyelembe vétele a teljes kérelmezési folyamat során:

- *az AEO-státus kérelmezési eljárásában érintett különböző szervezeti egységek/részlegek által benyújtott információk és bizonyítékok egységes szerkezetbe foglalása;*
- *információszolgáltatás* – ajánlott, hogy a felelős szervezeti egységek tisztában legyenek a teljes AEO-státusra vonatkozó követelményekkel/eljárással kapcsolatos különleges feladataikkal, és hajlandóak legyenek a szükséges információk megadására;
- *nyomon követés* – a vállalatnak lépéseket kell tennie azért, hogy az [önértékelési kérdőív](#) kitöltése során feltárt gyengeségeket kiigazítsa, és enyhítse a kapcsolódó kockázatokat, a vámhatóságot pedig tájékoztatnia kell a szabályok betartásával kapcsolatos problémákról. Szintén javasolt, hogy a meghozott intézkedésekről értesítse a vámhatóságokat;
- *a vámhatóságokkal folytatott konzultáció* – a vámhatóságokkal érdemes tisztázni a vállalatnál felmerülő kérdéseket, így elkerülhető az idő és a pénz elvesztegetése.

III. szakasz – Kockázatelemzés és auditálási eljárás

Megjegyzendő, hogy a vámauditálás körébe különböző vámellenőrzések vagy a vámhatóságok által végzett különböző értékelések tartoznak, amelyek célja annak biztosítása, hogy a gazdálkodók megfeleljenek az uniós és nemzeti jogszabályoknak, valamint a vámügyekkel kapcsolatos területekre vonatkozó követelményeknek. Az audit magában foglalja az előzetes ellenőrzést, a vámkezelés utáni ellenőrzést és az újraértékelést.

Az előzetes ellenőrzést a vámhatóság az esetleges vámengedélyek/tanúsítványok megadása előtt végzi el. Az AEO összefüggésében az előzetes ellenőrzés az az ellenőrzés, amely az AEO-státus iránti kérelmet követi, célja annak ellenőrzése, hogy a kérelmező megfelel-e az UVK 39. cikkében megállapított kritériumoknak. Az (előzetes) ellenőrzés eredményeként az ellenőrnek képesnek kell lennie arra, hogy:

- megállapítsa, hogy teljesülnek-e az engedélyezett gazdálkodó státus megadásához szükséges feltételek,
- azonosítsa a fennmaradó kockázatokat, és javaslatot tegyen a további intézkedésekre,

- azonosítsa a gazdálkodó eljárásainak azon pontjait, amelyeket alaposabban kell ellenőrizni, és tanácsot adjon a kérelmezőnek az érintett eljárások és ellenőrzések javítására vagy megerősítésére.

A státus megadásakor különbséget kell tenni a nyomon követés és az újraértékelés között. A nyomon követést a vámhatóságok folyamatosan végzik, amikor felügyelik az AEO napi tevékenységeit, a telephelyén tett látogatásokat is beleértve. Ennek célja, hogy a megfelelés hiányának esetleges jeleit korai szakaszban kimutassák, és ez nehézségek vagy a megfelelés hiányának megállapítása esetén azonnali intézkedésekhez vezethet. Az újraértékelés azt jelenti, hogy valamit már megállapítottak, és intézkedésre van szükség annak ellenőrzéséhez, hogy a gazdálkodó még mindig megfelel-e az AEO-státus kritériumainak. Ebben az összefüggésben világos, hogy a nyomon követés újraértékeléshez vezethet.

3.III.1. Az információk gyűjtése és elemzése

A kockázatelemzés elvégzéséhez és a hatékony és hatásos audithoz alapvető az ICA számára, hogy a lehető legtöbb releváns információt begyűjtse a gazdálkodóról. Az információkat a következő célokból gyűjtik:

- a gazdálkodó üzleti tevékenységének és tevékenysége környezetének jobb megértése;
- a gazdálkodók üzleti szervezetének, folyamatainak és eljárásainak a lehető legjobb áttekintése;
- auditterv készítése a kockázatértékelés eredményeinek megfelelően;
- az audit előkészítése (optimális auditesapat, az audit fókuszpontja stb.);
- a kritériumok teljesítésének lehető legnagyobb mértékű ellenőrzése.

A vámhatóságok által különböző forrásokból beszerezhető információk közé tartoznak az alábbiak:

- belső adatbázisok (pl. a kérelmező által használt vámeljárások/ benyújtott nyilatkozatok);
- belső információk (korábbi ellenőrzések és auditok eredménye; egyéb megadott vagy visszavont engedélyek és az alátámasztó okmányok, a korábban benyújtott vámarunyilatkozatok áttekintése stb.);
- más hatóságoktól kért és más hatóságok által szolgáltatott információk;
- más tagállamok által nyújtott információk (Információs és konzultációs eljárás – lásd ezen iránymutatás [4. részét](#): „Tagállamok közötti és más kormányzati hatóságokkal folytatott információcsere”);
- a gazdálkodók által szolgáltatott információk (azaz az [önértékelési kérdőív](#));
- nyilvánosan elérhető információk (hírek, internet, tanulmányok, jelentések stb.);
- egyéb vonatkozó információk, beleértve az ábrákat, fényképeket, videót, telephelyterveket stb.

Az összegyűjtött összes információt gondosan értékelni kell, hogy fel lehessen becslni pontosságukat és relevanciájukat az audit célkitűzései szempontjából. Szem előtt kell tartani, hogy az információgyűjtés dinamikus folyamat, és előfordulhat, hogy az „információ még több információt igényel”. A kérelmezőnek tisztában kell lennie ezzel, és készen kell állnia

arra, hogy ellássa a vámhatóságokat további szükséges információkkal. Az auditorok még a vizsgálat megkezdését követően is kérhetnek és gyűjthetnek olyan kiegészítő releváns információkat, amelyek az eredmény szempontjából hozzáadott értéket jelentenek. Azt is figyelembe kell venni, hogy az információk változnak és néha csak a gyűjtés idején érvényesek. Ezért fontos, hogy a legutóbbi és naprakész információk álljanak rendelkezésre. Ahhoz, hogy a kiállító vámhatóság naprakész információkkal rendelkezzen azon eseményekre vonatkozóan, amelyek a kérelmezési szakaszban és a nyomkövetési munka alatt befolyásolhatják az eredményt, nélkülözhetetlen egy, a további információk szükségességének megállapítására és a kérelmezővel való közlésére alkalmas rendszer. A folyamat lezajlásának gyorsasága nagymértékben függ a gazdálkodó méretétől, sajátos jellegétől, illetve attól, hogy az adott szereplő keresztülment-e már más releváns akkreditálási folyamatokon.

3.III.2. Kis- és középvállalkozások

A kis- és középvállalkozások fogalmának meghatározása a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról szóló 2003. május 6-i bizottsági ajánlásban¹⁵ található. Ez a fogalom meghatározás figyelembe veszi azt, hogy a vállalkozás nagyobb multinacionális vállalat részét képezi-e, és ha igen, akkor nem tekinthető kkv-nek.

Az AEO-engedély alkalmazásában és a követelményeknek való megfelelés szempontjából azt is figyelembe kell venni, hogy a kkv-k méretük, a vállalkozás összetettsége, a kezelt áruk típusa, a nemzetközi ellátási láncban betöltött szerepük stb. szempontjából mind különböznek. Például:

- egy 51 alkalmazottal rendelkező, szemüvegeket importáló kérelmező más elbírásban részesül, mint egy olyan kérelmező, amelynek 249 alkalmazottja van és fegyvereket importál, és már számos biztonsági intézkedést vezetett be;
- a 4 alkalmazottal rendelkező és egy 150 alkalmazottat foglalkoztató gyártó alvállalkozójaként működő vámügynök szintén példa a kkv-k változatosságára.

A kkv-k képviselik az összes európai vállalat 99%-át¹⁶, és a kkv-k 90%-a mikrovállalkozás, amelynek kevesebb mint 10 alkalmazottja van.

Ezek a vállalkozások a nemzetközi ellátási láncban is egyre nagyobb szerepet játszanak. Néhány esetben a nemzetközi ellátási láncokban a gazdálkodók túlnyomó többségét is képviselhetik, gyakran nagyobb vállalatok alvállalkozóiként.

Figyelembe véve különösen a kkv-k esetleges nehézségeit az engedélyezési eljárásba való bekapcsolódás terén, illetve annak érdekében, hogy az AEO-státus könnyebben elérhetővé váljon a kkv-k számára, a költségek és terhek minimalizálása érdekében megtették a szükséges intézkedéseket az AEO-jogszabályok rugalmassá tételéhez. Bár az AEO-kritériumok mérettől függetlenül az összes vállalatra érvényesek, az UVK VA 29. cikkének

¹⁵ A Bizottság 2003. május 6-i ajánlása a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról, HL L 124., 2003.5.20., 36. o.

¹⁶ 2008-ban több mint 20 millió vállalkozás működött az Európai Unióban. Csak mintegy 43 000 volt nagyvállalat (LSE). Tehát az EU-ban a vállalkozások túlnyomó többsége (99,8%) kkv. (Éves jelentés – Kis- és középvállalkozások az EU-ban, 2009 – Vállalkozáspolitikai és Ipari Főigazgatóság).

(4) bekezdése rögzíti azt a kötelezettséget, hogy „a vámhatóságok az AEO-kritériumok teljesülésének vizsgálatakor kellő mértékben figyelembe veszik a gazdálkodók, különösen a kis- és középvállalkozások sajátos jellemzőit.” Ezzel párhuzamosan ezen iránymutatás is számos példával szolgál a kkv-knak az AEO-engedélyezéssel kapcsolatos sajátosságaira.

3.III.3. Különleges gazdasági tevékenységek

3.III.3.1. Expressz szállítási szolgáltatást nyújtók

A fuvarozó szerepét a nemzetközi ellátási láncon belül ezen iránymutatás [1. része II.4. szakaszának](#) f) pontja mutatja be. A szóban forgó kereskedelmi szektoron belül létezik egy jól megkülönböztethető alszektor: az expressz szállítási szolgáltatást nyújtók. Ez az alszektor viszonylag kevés gazdálkodóból áll, de jelentős volumenű tranzakciókat bonyolít; néhány tagállamban ez az alszektor kezeli az importszállítmányok mintegy egyharmadát, illetve az exportszállítmányok kb. 50%-át.

Az alszektornak számos sajátos vonása van:

- nagy volumenű tranzakciók;
- a fuvarozás és vámkezelés gyorsaságának jelentősége – a rövid szállítási idők fontos marketingeszközt jelentenek az ilyen vállalatok számára és lényegesen a vevőknek;
- a kereskedelmi partnerek nagy száma és széles köre, a visszatérő vállalati ügyfelektől egészen az egyszeri magánügyfelekig;
- a gazdálkodó gyakran a vámügynök/képviselő szerepét is betölti a fuvarozói szerepen túl;
- mivel a fuvarozás főként légi úton történik, ezek a gazdálkodók a 300/2008/EK rendelet¹⁷ szerinti meghatalmazott ügynökként (RA), illetve ismert szállítóként (KC) működnek és üzleti műveleteik/tevékenységük túlnyomó részét tekintve teljesítik a Bizottság (EU) 2015/1998 végrehajtási rendeletében¹⁸ foglalt követelményeket;
- csomagok és küldemények szállítása saját légi járművel vagy megrakott zsákok és különálló csomagok átadása más légi fuvarozóknak;
- a gazdálkodók gyakran rendelkeznek vámhatósági engedéllyel egyszerűsített vámeljáráások alkalmazására.

A fenti megkülönböztető jegyek miatt számos olyan sajátos kockázat merülhet fel ebben az alszektorban, amelyet kiemelten figyelembe kell venni, amikor a gazdálkodók AEO-státust kérelmeznek, nevezetesen:

- a jogsértések súlyossága a vámszabályok teljesítésére vonatkozó kritérium értékelésekor. A vámhatóságoknak figyelembe kell venniük a tranzakciók nagy volumenét és értékelniük kell, hogy a jogsértések szisztematikusak-e, illetve értékelniük kell a gazdálkodók belső ellenőrzéseit és eljárásait a hibák azonosítására és kiküszöbölésére – lásd [ezen iránymutatás „AEO-kritériumok” című 2. részét](#);

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. március 11-i 300/2008/EK rendelete a polgári légi közlekedés védelmének közös szabályairól és a 2320/2002/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről.

¹⁸ A Bizottság 2015. november 5-i (EU) 2015/1998 végrehajtási rendelete a közös légiközlekedés-védelmi alapkövetelmények végrehajtásához szükséges részletes intézkedések meghatározásáról.

- a gazdálkodó kereskedelmi és – adott esetben – szállítási nyilvántartásainak kezelésére szolgáló rendszer értékelésére használt adatok biztonsága. A kezelt adatok nagy mennyisége miatt a vámhatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy milyen intézkedések alkalmazandók annak érdekében, hogy megvédjék a gazdálkodó rendszereit az illetéktelen hozzáféréstől vagy behatolástól, illetve az expressz szállítási szolgáltatást nyújtók által használt rendszerekbe bekerülő információk feldolgozására vonatkozó eljárásokhoz és dokumentációkhoz való illetéktelen hozzáféréstől;
- A megfelelő biztonsági és védelmi szabványok értékelése során:
 - az RA vagy KC státussal nem érintett helyszínek vagy tevékenységek;
 - az elfogadott biztonsági előírások megsértése, ami a nem biztonságos vagy nem védett áruk szállításának kockázatával jár. Mivel a kereskedelmi partnerek igen változatosak, a vámhatóságoknak értékelniük kell azokat az eljárásokat, amelyeket a kereskedelmi partnerek kiválasztására és az ismert és nem ismert kereskedelmi partnerekkel kapcsolatos kockázatok kezelésére alkalmaznak;
 - a vállalatnál megforduló, biztonsági kockázatot jelentő személyek. Tekintettel a jelentős üzleti forgalomra, a vámhatóságoknak mind az állandó, mind az ideiglenes személyzet vonatkozásában értékelniük kell azokat az eljárásokat, amelyeket az új alkalmazottak háttérellenőrzésének lefolytatására alkalmaznak;
 - a biztonsági előírások nem megfelelő szintű ismerete. A vámhatóságoknak értékelniük kell azokat az eljárásokat, amelyeket a megfelelő képzésre használnak, beleértve az expressz szállítmányok mozgatásával kapcsolatos biztonsági és védelmi kockázatokkal foglalkozó képzéseket.

3.III.3.2. Postai szolgáltatók

A postai szolgáltatónak megvan a maga sajátossága, és fontos figyelembe venni a jellemzőit és a kapcsolódó kockázatokat. Mivel feltételezhető, hogy az igazolt fizetőképességre vonatkozó kritériumot ugyanúgy értékelik minden gazdálkodó esetében, az alábbiakban inkább néhány, az egyéb AEO-kritériumokkal kapcsolatos sajátos kérdésre összpontosítunk.

Vámszabályok betartása

A postai szolgáltató sok kis ügyfél/felhasználó számára kézbesít/szállít, akiknek megbízhatóságát nem könnyű ellenőrizni. Ebből kifolyólag problémák merülhetnek fel a vámtételekkel, valamint a biztonsági és védelmi megfelelőséggel kapcsolatban. A vámműveletekhez kapcsolódó kockázati területek a következők lehetnek:

- nagyszámú „kis” szállítmány, vagyis kis súlyú/értékű szállítmányok;
- az ügyfelek (leginkább egyének) által tett nyilatkozatok megbízhatatlansága: hibák és mulasztások az értékevallásban, a szállítmány tartalmának leírásában, a vámárnyilatkozatot kísérő alátámasztó dokumentumok hiánya/elégtelensége és az ebből eredő nehézségek a vámelőírások teljesítése terén (igazolások/engedélyek hiánya stb.);
- a fuvarozó által okozott szállítási késedelmek;
- „a rosszul kezelt” (elvesztett) szállítmányok nagy kockázata.

Ezért a vámszabályok teljesítésére vonatkozó kritérium auditja során a gazdálkodó méretének és típusának figyelembe vételén túl az auditornak a jogsértéseknek az egy adott évben lefolytatott ügyletekhez viszonyított számát is figyelembe kell vennie ahhoz, hogy értékelni tudja a potenciálisan felmerülő kockázatokat. A nyilatkozattevő nyilvántartásába, az áruk vám

elé állításának követelménye alóli mentességgel történő bejegyzésre vonatkozó eljárás és a vámraktározási eljárás irányítása a legfontosabb elem, amelyet minden körülményre kiterjedően értékelni kell, a fennmaradó kockázatokkal együtt.

Számviteli és logisztikai rendszer

Az egyik figyelembe veendő kockázat a kézbesítetlen postai küldeményeket/csomagokat kimutató leltárak kezelése (azon küldeményekre vonatkozóan, amelyek esetében nem sikerült a címzettet megtalálni, vagy amikor a címzett nem vette át a küldeményt). E kritikus szempont vonatkozásában szükséges értékelést készíteni a tárolási költségekről (és adott esetben a későbbi megsemmisítés költségeiről, ha ezt a szabályok előírják), illetve a feladóhoz való visszaküldés költségeiről. Mindez komolyan befolyásolhatja a vám- és számviteli műveletek nyomon követhetőségét, és hatást gyakorolhat a logisztikai szervezetre, valamint az irányításra, a költségekre, a készletbiztonságra és a raktárbiztonságra.

Az ilyen működési helyzet megkívánja az olyan informatikai rendszerre való támaszkodás lehetőségét, amely elég biztonságos és olyan a felépítése, hogy biztosítja az összes vámművelet nyomon követhetőségét az audit során, akár exportról, akár importról van szó, továbbá a kérdéses adatok védelmét is.

A belső ellenőrzési rendszer hatékonyságának értékelése során fontos ellenőrizni, hogy a feladatok szétválasztásán túlmenően vannak-e olyan személyek, akiknek az a feladata, hogy figyelemmel kísérjék a vám eljárásokra vonatkozó szabályok betartását, és hogy hogyan történik a kapcsolódó kockázatok tényleges azonosítása és kezelése. Következésképpen a gazdálkodó tevékenységeit érintő különböző lehetséges negatív hatásokat fel kell mérni, és a nem megfelelés orvoslása érdekében végrehajtott eljárások hatékonyságát gondosan értékelni kell.

Ezenkívül, még mindig a belső ellenőrzéshez kapcsolódóan, fontos ellenőrizni, hogy mely adatbázisokat és melyik információk eljárásokat használják az ügyfelekre és a szállítmányokra vonatkozó adatok tárolására.

Egy másik értékelendő szempont a közúti szállítás irányítása, különösen, ha az egy repülőter-üzemeltetőt érint, amikor is értékelni kell a csomagokért küldött gépjárművezetők megbízhatóságát.

Biztonsági követelmények

Ezzel összefüggésben körültekintően figyelembe kell venni a személyzetfelvételt. Fontos megvizsgálni az alkalmi munkavállalók számát, és alkalmazásuk gyakoriságát. Az alkalmi munkavállalók számának és alkalmazásuk gyakoriságának növekedésével növekszik a illegális tevékenységek folytatásának (például csomagba rejtett bomba, kábítószeres stb.) szándékával történő beszivárgás esetleges kockázata.

Ezért gondosan értékelni kell a különleges műveletek végzésére kijelölendő – például a tárolási helyről vagy nagy kockázatú területekről érkező érzékeny árukkal közvetlen kapcsolatba kerülő – alkalmazottak felvételére vonatkozóan elfogadott kiválasztási kritériumokat.

Szintén ellenőrizni kell azt a gyakoriságot, amellyel a gazdálkodó a jogszabályi lehetőségeknek megfelelően a személyzet monitorozását végzi. A munkavállalókkal kötött szerződéseket is gondosan kell ellenőrizni.

Függetlenül attól, hogy milyen szerződéssel végzik munkájukat, az összes alkalmazott számára megfelelő szakmai képzést kell biztosítani, különösen a vámeljáráásokra és a szabályozásokra vonatkozóan. Annak érdekében, hogy a biztonsági és védelmi eljárások során kiváló minőségű standardok kerüljenek alkalmazásra, megfelelő szintű képzést kell biztosítani a személyzetnek, beleértve azokat az alkalmazottakat is, akik a feladandó áruk átvilágításával foglalkoznak.

A nemzetközi ellátási lánc biztonságának érdekében a postai szolgáltatónak a következőket kell megtennie:

- biztonsági és védelmi iránymutatások készítése a személyzetnek a postai szolgáltatásokkal kapcsolatos kockázatok tárgyában történő tájékoztatásuk és képzésük céljából;
- megfelelő belső szervezet kialakítása, amely lehetővé teszi a vizsgálatok gyakoriságának növelését bizonyos kockázati események alatt, vagy bizonyos titkosszolgálati jelentések nyomán;
- a biztonsági ellenőrzési pontokra kirendelt postai felügyelők megfelelő képzése, ellátásuk friss információkkal arról, hogyan kell a potenciálisan veszélyes szállítmányokat azonosítani, figyelembe véve például a következő kockázati mutatókat:
 - nincs feltüntetve a feladó;
 - érzékeny címzettek (diplomáciai, politikai intézmények, pénzügyi szervezetek, vallási közösségek, sajtó stb.);
 - az ellenőrzés elkerülését célzó olyan jelzések vagy címkék, mint például: „Ne tegye ki röntgensugárnak”, „Bizalmas”, „Postai vizsgálatot nem igényel”, „Ne nyissa ki” stb.;
 - szokatlan, szemmel látható fizikai és kémiai jellemzők (pl. melegítőpárna vagy -tasak („Hot Pack”), szokatlan szag jelenléte, a tartalom eltűnése vagy szétterjedése, csomagolás elszíneződése, olajos foltok, a csomagból hallható zajok stb.).

A postai szolgáltatónak a következő intézkedések útján a szállítmányok tárolására használt tér megfelelő logisztikai/szervezeti méretéről is gondoskodnia kell:

- speciális helyszínek az érkező és induló szállítmányok biztonsági ellenőrzésének elvégzésére;
- az ellenőrzés alá vont áruk fizikai elkülönítése a még nem vizsgáltaktól;
- az ügyfelek felkérése arra, hogy olyan termékeket használjanak, amelyek nyomon követhetők;
- terv készítése a feltárt veszély azonosítására, elkülönítésére és semlegesítésére;
- biztonsági iroda létrehozása a vámszervekkel, a rendőrséggel, a titkosszolgálatokkal és az egészségügyi hatóságokkal való kapcsolattartásra, a nyújtott szolgáltatás típusának és jelentőségének megfelelően.

Következésképpen, a postai szolgáltatók által nyújtott szolgáltatások jelentős volumene és különleges jellege, illetve az ügyletek nagy száma miatt, és annak érdekében, hogy megfelelő eljárásokat vezessenek be a vámügyeket, a logisztikát, a könyvvitelt és a biztonságot illetően, alapvető, hogy az összes eljárásra szigorú szabványok legyenek érvényben, részletes belső eljárási protollokkal együtt, amelyek a mindennapi gyakorlatban ténylegesen megvalósulnak.

3.III.3.3. Vasúti fuvarozók

Általában a vasúti fuvarozók ellenőrzése nem tér el jelentősen más fuvarozókéétól. Akár úgy is lehet tekinteni, hogy a vasúti szolgáltatók kisebb kockázatot jelentenek a szállítási mód természetének köszönhetően. Mindazonáltal az audittevékenységek megtervezése és a kockázat értékelése szempontjából hasznos, ha a vasúti szolgáltató üzleti tevékenységeinek egyes megkülönböztető jegyei kellő figyelemben részesülnek:

- a vasúti szolgáltatókat **nemzetközi megállapodások** és egyezmények kötik (COTIF, CIM). Ezek a megállapodások a plombákkal és a rakomány érintetlenségével kapcsolatosan állapíthatnak meg követelményeket. A fuvarozás alatti felelősség kérdésével is foglalkozhatnak;
- a vasúti közlekedésre **vasútbiztonsági szabályozások és tanúsítványok** érvényesek az utasok és a rakományok biztonságát illetően is. E szabályozások és tanúsítványok magukban foglalhatnak a biztonságkezelési rendszerekkel, a személyzetre vonatkozó biztonsági szempontokkal és a belső ellenőrzési rendszerrel kapcsolatos követelményeket;
- a vasúti fuvarozók szabályozási szempontból megosztott környezetben működnek. A vasúti szolgáltatásokat **számos nemzeti hatóság** szabályozhatja és kísérheti figyelemmel;
- a működési környezet számos olyan elemet tartalmaz, amelyet gyakran ellenőriznek harmadik felek, akik az olyan infrastruktúrákért felelősek, mint a vágányok, a rendező pályaudvarok és konténerterminálok, vagy a rakományegységért felelős harmadik felek;
- a kérelmezőnek bonyolult szervezeti felépítése, számos telephelye és sokféle művelete lehet. A műveletek személyszállítási és áru fuvarozási műveletekre is feloszthatók;
- a vasúti fuvarozók esetleg rendszerint jól ismert kereskedelmi partnerek sokaságával működhetnek együtt. Idetartozhatnak például a közúti fuvarozók, a raktárkezelők, a kikötőüzemeltetők és a pályaudvarok biztonságáért felelős szolgáltatók. A rakományegységek/konténerek vagonokból való kirakodása, illetve vagonokba való berakodása a fuvarozó feladata lehet. Azonban az áruk be- és kirakodása általában az ügyfél feladata. A vasúti fuvarozók általában nem rakodnak be vagy ki rakományegységeket saját maguk, illetve nem bíznak meg harmadik feleket ezzel. A vasúti fuvarozó csak akkor felelős az áruk kezeléséért, ha saját maga által végzett csomagszolgáltatást és más kiegészítő logisztikai szolgáltatást kínál;
- a fuvarozás során számos személy kezelheti az okmányokat vagy ellenőrizheti a rakományegységeket/vagonokat. A vasúti fuvarozó csak akkor kezeli az árut az átrakodási pontokon, logisztikai központokban vagy raktárakban, ha saját maga által végzett csomagszolgáltatást és más kiegészítő logisztikai szolgáltatást kínál.

Az AEO-státust kérvényező vasúti fuvarozó esetében a kockázateértékelés és audit során figyelembe veendő szempontok:

- az üzleti környezet jobb megértése érdekében a vámhatóságoknak célszerű felkérniük a kérelmezőt, hogy még az audit előtt mutassa be röviden a rá kötelező érvényű jogszabályokat, megállapodásokat és egyezményeket;
- az auditra való felkészülés során az auditoroknak képesnek kell lenniük arra, hogy tisztán átlássák a vámműveletekben érintett helyszíneket és telephelyeket, és meghatározzák, hogy a kérelmező az irányítása alatt tartja-e azokat vagy nem. A releváns helyszínek azok a telephelyek, ahol a vámmal kapcsolatos dokumentumokat, a rakományegységeket és az árukat kezelik;
- az árukhoz és a rakományegységekhez való illetéktelen hozzáférés megakadályozása megfelelő biztonságfelügyeleti módszereket tételez fel különösen a nyitott pályaudvarokon és a fuvarozás/kirakodás/berakodás és a leállások időszaka alatt;
- a rakományegységek nyomon követése, a határátlépéssel kapcsolatos biztonsági eljárások (felügyelő kamera, átvilágítás) és leállásokra vonatkozó biztonsági eljárások, a rakomány lemérése és hétpontos ellenőrzése (különösen hosszú távú tárolást követően);
- plombálási folyamatok, beleértve a biztonsági szabályok megsértésével kapcsolatos utasításokat;
- a kereskedelmi partnerek azonosítása és a biztonsági követelmények felvétele a szerződésekbe, még az eseti partnerek esetében is. Az alapvető tevékenységek (berakodás/kirakodás/biztonsági felügyelet) kiszervezése esetén a kérelmezőnek a kereskedelmi partnerekkel kapcsolatos kockázatokat úgy kell kezelnie, hogy a követelményeket a szerződésekbe foglalja és figyelemmel kíséri azok teljesítését. A biztonsági szabályok megsértése alkalmával használatos gyakorlatok is fontos szerepet játszanak az ellátási lánc biztonságának fokozásában;
- a biztonságtudatossággal kapcsolatos képzés megfelelő megvalósítása;
- a biztonsági szabályok megsértéséről adandó tájékoztatásra és az ilyen jogsértési esetek kezelésére alkalmazott gyakorlatok megléte alapvető követelmény.

3.III.4. Az engedélyezési eljárást megkönnyítő tényezők

3.III.4.1. Általános rész

Gazdasági tevékenységüknek köszönhetően a különböző gazdálkodóknak különböző szabványoknak és szabályozásoknak kell megfelelniük az AEO-követelményeken felül. Az AEO-program megpróbálja figyelembe venni a már meglévő szabványokat és tanúsítványokat/engedélyeket, illetve ezekre támaszkodni anélkül, hogy további tanúsítványokat/engedélyeket megszerzését írná elő az AEO-státus megszerzéséhez.

Bár gazdálkodóknak nem mindig kell rendelkezniük AEO-státussal ahhoz, hogy a vámszabályok által biztosított egyszerűsítésre engedélyt kapjanak, bizonyos egyszerűsítések esetében azonban a vonatkozó engedély megszerzéséhez teljesíteniük kell bizonyos AEO-kritériumokat vagy azok egy részét (lásd még [ezen iránymutatás 1.III.1. pontját](#)).

A kérelmek feldolgozásának felgyorsítása és az auditra fordított idő csökkentése érdekében a vámhatóságoknak lehetőség szerint fel kell használniuk a kérelmezőről már rendelkezésükre álló információkat. A szóban forgó információk közé különösen a következők tartozhatnak:

- korábbi kérelmek vámengedélyek tárgyában és az eljárás eredménye;
- a vámhatósággal vagy más állami hatósággal már közölt és a vámhatóságok számára rendelkezésre álló vagy hozzáférhető információ;
- vámauditokra vonatkozó információ és az auditok eredménye;
- a kérelmező által használt vámeljárások/benyújtott nyilatkozatok;
- a kérelmezőre alkalmazandó meglévő szabványok és a kérelmező birtokában lévő tanúsítványok/engedélyek;
- az uniós jogszabályoknak megfelelően elvégzett értékelés vagy audit meglévő eredményei, amennyiben azok a kritériumok vizsgálata szempontjából relevánsak (UVK VA 29. cikk (2) bekezdés) és az érintett szakértők által levont következtetések (UVK VA 29. cikk (3) bekezdés).

Az egyes esetek körülményeitől függően azonban, főként azon időpont vagy időszak figyelembevételével, amelyre az információ vonatkozik, a vámhatóságoknak esetleg újbóli vizsgálatot kell végezniük, vagy visszaigazolást kell kérniük más hatóságoktól, hogy ellenőrizhessék az információ (részleges vagy teljes) érvényességét.

Különös figyelmet kell fordítani az olyan esetekre, amikor a jogszabályok a biztonsági és védelmi szabványok automatikus elismeréséről rendelkeznek, azaz:

- Ha a kérelmező meghatalmazott ügynök vagy ismert szállító, a biztonsági és védelmi kritériumokat teljesítettnek kell tekinteni azon helyszínek és műveletek tekintetében, amelyekre a kérelmező a meghatalmazott ügynök vagy az ismert szállító státusát megszerezte, amennyiben a meghatalmazott ügynök vagy az ismert szállító státus kiadásának kritériumai azonosak vagy egyenértékűek az UVK 39. cikkének e) pontjában meghatározott kritériumokkal (UVK VA 28. cikk (3) bekezdés, lásd még ezen iránymutatás [3. része III. szakasza 4.2. pontjának](#) b) alpontját).
- Amennyiben a kérelmező rendelkezik nemzetközi egyezmények vagy a Nemzetközi Szabványügyi Szervezet nemzetközi szabványa, illetve valamely európai szabványügyi szervezet európai szabványa alapján kiadott biztonsági és védelmi tanúsítvánnyal, ezeket a tanúsítványokat figyelembe kell venni a biztonsági és védelmi kritériumoknak való megfelelés ellenőrzésekor.
A kritériumokat teljesítettnek kell tekinteni, amennyiben megállapítást nyer, hogy a szóban forgó tanúsítvány kiadásának kritériumai azonosak vagy egyenértékűek az UVK 39. cikkének e) pontjában meghatározott kritériumokkal (UVK VA 28. cikk (2) bekezdésének első albekezdése).
A kritériumokat teljesítettnek kell tekinteni, amennyiben a kérelmező olyan harmadik ország által kiadott biztonsági és védelmi tanúsítvánnyal rendelkezik, amellyel az Unió az említett tanúsítvány elismerését előíró megállapodást kötött (UVK VA 28. cikk (2) bekezdésének második albekezdése).

Ez csak a tanúsítványok nemzetközileg akkreditált kiállítója¹⁹ vagy az illetékes nemzeti hatóságok által kibocsátott tanúsítványokra érvényes.

Ezenkívül számos olyan nemzetközi vagy nemzeti szabvány és tanúsítvány, illetve szakértői megállapítás létezik a nyilvántartások vezetése, a fizetőképesség vagy a biztonsági és védelmi szabványok tárgyában, amelyeket a kiállító vámhatóság az UVK VA 29. cikkének (3) bekezdése értelmében elfogadhat. Ezekben az esetekben a tanúsítvány benyújtása nem jelenti azt, hogy a megfelelő AEO-kritérium automatikusan teljesített, és azt már nem kell a továbbiakban ellenőrizni. Ilyenkor az illetékes vámhatóság feladata annak eldöntése, hogy teljesültek-e, illetve milyen mértékben teljesültek a kritériumok.

Ebben az összefüggésben különböző mutatókat kell figyelembe venni annak értékeléséhez, hogy a tanúsítvány vagy a szabvány releváns és lényeges-e, valamint segítséget nyújt-e az AEO kérelmezési eljáráshoz, és ha igen, milyen mértékben. Az említett mutatókra példaként említhetők a következők:

- Ki bocsátotta ki a tanúsítványt vagy ki az illetékes a szabvány odaítélésében? A tanúsítványt/engedélyt egy hatóság vagy egy harmadik fél állította ki? A harmadik fél nemzetközileg akkreditált-e?
- Í tanúsítványt/engedélyt milyen módon adják meg? Az ellenőrzéseket hatóság végzi (példák itt: [az iránymutatás 3. része III. szakaszának 4.2. pontja](#)), vagy maga a gazdálkodó önértékelése útján történik, illetve valamely független és akkreditált harmadik fél által végzett vizsgálat útján?
- Volt-e helyszíni ellenőrzés vagy csak a dokumentumokat vizsgálták meg?
- A gazdálkodó milyen okból kérte a tanúsítványt/engedélyt?
- A tanúsítási/engedélyezési eljárást maga a vállalat végezte, vagy tanácsadót alkalmazott?
- A tanúsítvány/engedély az egész szervezetre, egy adott telephelyre vagy csak egyetlen folyamatra érvényes?
- Mikor állították ki a tanúsítványt/engedélyt? Mikor került sor az utolsó auditra? Melyek voltak az utolsó audit megállapításai?

Az alábbiakban bemutatott ismert szabványok és tanúsítványok/engedélyek listája nem teljes. A gazdálkodók gazdasági tevékenységeinek sokfélesége és a nemzeti sajátosságok következtében csak a leggyakoribbak vannak felsorolva.

Megjegyzendő, hogy a kérelmezők minden olyan teljesített szabványra vagy birtokukban lévő tanúsítványra/engedélyre vonatkozóan nyújthatnak be információkat az illetékes vámhatóságokhoz, amelyek hatással vannak az AEO-kritériumokra. Ezt követően az illetékes vámhatóság ellenőrzi, hogy figyelembe lehet-e venni és milyen mértékben. Ez akkor is érvényes, ha a gazdálkodó számára egy független hatóság/intézmény adott tanácsot – anélkül, hogy ez egyben tanúsítvány/engedély kiadásához is vezetett volna – olyan esetekben, amelyek hatást gyakorolnak az AEO-kritériumok teljesülésére (például a helyi rendőrség által biztosított egyéni útmutatás a bűnmegelőzés tárgyában a telephelyen, képzési programok).

Az is megjegyzendő, hogy az engedélyezett gazdálkodóvá váláshoz nem szükséges ilyen tanúsítványokkal/engedélyekkel rendelkezni vagy harmadik felektől tanácsadást igénybe

¹⁹ MLA (Multilateral Recognition Arrangement – többoldalú elismerési megállapodás) vagy MRA. Lásd az www.european-accreditation.org oldalt is.

venni. Ha rendelkezésre áll valamely tanúsítvány/engedély, az a vámhatóságok számára hasznos lehet (lásd még [az önértékelési kérdőív magyarázó megjegyzéseit](#) a számviteli és logisztikai rendszerre, valamint a biztonsági és védelmi követelményekre vonatkozó 3. és 6. szakaszban).

Azt is figyelembe kell venni, hogy mindig a kérelmező felelőssége azt igazolni, hogy az AEO-kritériumok teljesülnek.

3.III.4.2. A vámhatóságok, illetve más kormányzati hatóságok által kiadott tanúsítványok/engedélyek

a) *Meglévő vámengedélyek*

Amikor egy gazdálkodó kérelmezi az engedélyezett gazdálkodó státust, az összes egyéb vámengedélyét is figyelembe kell venni.

b) *Légiközlekedési ügynökségek vagy hatóságok által adott tanúsítványok*

A légügyi hatóságok a légi szállítmányok fuvarozásában részt vevő vállalatok részére adnak ki engedélyt. Az ellátási láncban betöltött szerepüktől függően a jogi személyek részére az említett hatóságok megadhatják az RA vagy RC státust, míg a listás feladót (AC) közvetlenül az RA nevezi ki.

Az RA státusú szereplők olyan vállalatok – például ügynökségek, szállítványozók vagy más jogi személyek –, amelyek üzleti kapcsolatban állnak egy légitársasággal, és olyan biztonsági ellenőrzéseket végeznek, amelyeket az illetékes hatóság rakományok, futár- és gyorspostai csomagok vagy küldemények vonatkozásában elismer vagy előír.

A KC (ismert szállító) az áru vagy postai küldemény saját költségére történő szállításának kezdeményezője, akinek eljárásai megfelelnek olyan közös védelmi szabályoknak és követelményeknek, amelyek lehetővé teszik, hogy az áru vagy postai küldemény bármilyen légi járművön szállítható legyen.

Az RA és a KC esetében az UVK VA 28. cikkének (1) bekezdésében meghatározott kritérium az UVK VA 28. cikke (3) bekezdésének megfelelően teljesítettnek minősíthető az olyan telephelyekkel és műveletekkel kapcsolatban, amelyekre a gazdálkodó megszerezte az RA vagy a KC státust. Az AEO-programtól eltérően a KC és az RA státust mindig egy bizonyos telephelyre adják meg. Meg kell jegyezni, hogy elvben a KC és az RA státus csak az olyan kimenő árukra érvényes, amelyeket légi jármű fedélzetén szállítanak. Az érkező áruk tekintetében az eljárásokat nem vizsgálják és nem is hagyják jóvá.

A Bizottság illetékes szolgálatai az uniós tagállamokkal együttműködve összevetették az RA, KC és AEO-státushoz kapcsolódó kritériumokat, és megállapították, hogy ezen programok követelményei elvben az alábbi négy területen hasonlóak:

- Épületbiztonság
- Megfelelő beléptetési ellenőrzések
- Az áruk védelme
- A személyzetre vonatkozó biztonsági követelmények

Ezért a felsorolt területeken igen valószínű, hogy előfordulnak közös feltételek, amelyek következőképpen teljesítettnek tekinthetők.

Tehát ha az AEOS-státus kérelmezője már KC vagy RA státussal rendelkezik, gondosan mérlegelni kell, hogy a kérelmezőnek van-e egyéb üzleti tevékenysége, és ha igen, azt meg kell vizsgálni. A biztonsági és védelmi vizsgálatokat nem szabad automatikusan elismerni, ugyanakkor el kell kerülni az átfedéseket és az azonos területek és műveletek újbóli vizsgálatát.

Bár az AC-státus elismerése jogi szempontból nem lényeges, a célkitűzések hasonlóak, ezért az AEO engedélyezési eljárása során az AC-státus is hasznos lehet.

c) *A hajók és kikötői létesítmények nemzetközi biztonsági szabályzata (ISPS)*

Az IMO az „Életbiztonság a tengeren” tárgyú kötelező nemzetközi egyezmény (SOLAS-egyezmény) részeként kötelező nemzetközi szabályzatot fogadott el a hajók és kikötői létesítmények biztonsága érdekében, amelyet „hajók és kikötői létesítmények nemzetközi biztonsági szabályzatának” (ISPS-szabályzat) neveznek. A szabályzat felelősségi köröket állapít meg a kormányok, hajózási vállalatok, hajóskapitányok, hajólegénység, kikötők, kikötői létesítmények és a kikötői létesítmények alkalmazottai számára, amelyek szerint kockázatértékelést és -elemzést kell végezniük és védelmi terveket kell készíteniük, fenntartaniuk és továbbfejlesztíteniük a hajózási vállalat és annak hajói számára, továbbá a kikötők és a kikötői létesítmények részére azzal a céllal, hogy megelőzhetőek legyenek a biztonsággal kapcsolatos olyan incidensek, amelyek hatással vannak a nemzetközi kereskedelemben alkalmazott hajókra és kikötői létesítményekre.

Az ISPS-szabályzat biztonsági követelményei fizikai biztonsági intézkedéseket is magukban foglalnak, beleértve a hajókhoz és a kikötői létesítményekhez való hozzáférés ellenőrzését, valamint a rakomány és a rakományegységek érintetlenségének fenntartását. Ezeket az intézkedéseket megfelelő módon dokumentálni kell a hajó- és kikötőbiztonságért felelős illetékes hatóság számára benyújtandó védelmi tervben. A jóváhagyott védelmi terv nemcsak az AEO-státus védelmi kritériumának értékeléséhez nyújthat segítséget, hanem azt a vámhatóság a védelmi terv AEO-státus feltételeivel megegyező vagy azoknak megfelelő elemeit illetően a szóban forgó feltételek teljesítésének bizonyítékként fogja tekinteni (az UVK VA 28. cikkének (2) bekezdése).

Bár azok a hajók és kikötői létesítmények, amelyek megfelelnek az ISPC-szabályzat alkalmazandó követelményeinek, erről tanúsítványt is kapnak, meg kell jegyezni, hogy a hajózási vállalatoknak az ISPS-szabályzat vonatkozó részei tekintetében való megfelelőségét kötelezően validáltatniuk kell a nemzeti tengerészeti hatóságok és az EU Európai Tengerbiztonsági Ügynöksége (EMSA) által; a hajózási vállalat ezen hatósági validálását ezért szintén figyelembe kell venni az AEO-engedéllyel összefüggésben.

d) *Jogosultság az Európai Központi Bank által létrehozott „eurorendszer hitelminősítő rendszer” (ECAF) alkalmazására*

Az Európai Központi Bank eurorendszer hitelminősítő rendszere (ECAF) meghatározza azokat az eljárásokat, szabályokat és technikákat, amelyek biztosítják, hogy az összes elfogadható fedezet esetében teljesüljön az eurorendszer kiváló hitelminőséggel kapcsolatos követelménye. A hitelminőség értékelésekor az eurorendszer intézményi kritériumokat és olyan jellemzőket vesz figyelembe, amelyek a garanciákhoz hasonló védelmet kínálnak az instrumentum birtokosa számára. Néhány tagállamban a fedezet meglétét a nemzeti központi

bank igazolja. Az eurorendszerben a kiváló hitelminőségre vonatkozó minimumkövetelmények megállapításához alkalmazott viszonyítási alap az „A” hitelminősítés, ami a Standard & Poor’s vagy a Fitch Ratings hosszú távú minősítésében legalább „A”, a Moody’s-ében legalább „A3”, a DBRS-ében pedig legalább „AL” besorolásnak felel meg.

Ezért a hitelminősítők értékelését szintén figyelembe lehet venni az igazolt fizetőképesség kritériumának értékelésekor.

e) *A Sarbanes-Oxley törvény (SOX)*

A SOX az Egyesült Államok egyik szövetségi törvénye, amely új szabványokat állapít meg vagy tökéletesíti a meglévőket a tőzsdén jegyzett összes amerikai vállalat igazgatósága, vezetősége és a könyvvizsgáló cégek számára. A törvény az olyan USA-n kívüli vállalatokra is alkalmazandó, amelynek részvényeivel az USA-ban kereskednek. A törvény főként a számviteli, mérlegkészítési és pénzügyi beszámoló terület belső ellenőrzési rendszerére vonatkozó szabályokat tartalmaz. A közzétételi követelmények és a vezetőség felelőssége áll a középpontban.

Az AEO-kritérium még akkor sem tekinthető automatikusan teljesítettnek, ha a vállalat megfelel a SOX rendelkezéseinek. Mindazonáltal a megfelelést figyelembe lehet venni a kockázatelemzés során, illetve az AEO-engedéllyel összefüggésben.

f) *AEO-programok vagy hasonló programok harmadik országokban*

Néhány országban olyan biztonsági és védelmi programot vezettek be, amely összhangban van a Vámigazgatások Világszervezetének a globális kereskedelem biztonságát és védelmét szolgáló szabványrendszerében (WCO SAFE Framework) meghatározott AEO-konceptióval. Még ha nincs is kölcsönös elismerés az EU és az érintett ország között, az AEO-engedélyezés összefüggésében jelentőséggel bír az, hogy a gazdálkodó megfelelt/tanúsítványt szerzett egy ilyen program szerint, és ezt az AEO-engedéllyel összefüggésben az illetékes vámhatóságnak célszerű figyelembe vennie az AEO-státus megadásával kapcsolatos vizsgálati eljárás során.

g) *TIR (Transports Internationaux Routiers)*

Az UNECE égisze alatt kidolgozták az áruk TIR-igazolvánnyal történő nemzetközi fuvarozásáról szóló vámegyezményt (1975. évi TIR-egyezmény).

A TIR-egyezményt az UNECE tartja fenn, amely a TIR-kézikönyvet is kezeli. A kézikönyv nemcsak az Egyezmény szövegét, hanem számos egyéb hasznos információt is tartalmaz az Egyezmény gyakorlati alkalmazására vonatkozóan.

Az AEO-engedély alkalmazásában különös fontossággal bír a TIR-eljárásokhoz való ellenőrzött hozzáférés, amely a TIR-egyezmény egyik pillérét alkotja. A TIR-egyezmény 6. cikke szerint a TIR-eljárásokhoz való hozzáférést az illetékes hatóságok csak az olyan fuvarozók számára biztosítják, amelyek az Egyezmény 9. melléklete 2. részében meghatározott minimumfeltételeket és -követelményt teljesítik, nevezetesen a következőket:

- bizonyított tapasztalat és képesség a nemzetközi fuvarozásban történő részvétellel;
- biztos pénzügyi háttér;
- a TIR alkalmazásának bizonyított ismerete;
- a vám-vagy adójogszabályok súlyos vagy ismételt megszegésének hiánya;
- írásos kötelezettségvállalás a vámjogszabályok betartására és a jogsértés vagy szabálytalanság esetén kiszabott összeg megfizetésére.

Az AEO-engedély alkalmazásában különös fontossággal bírhat a közúti járművek vagy konténerek jóváhagyása is. A TIR-egyezmény kiköti, hogy az árut olyan konténerekben vagy közúti járműveken kell fuvarozni, amelyek rakománya úgy van felépítve, hogy annak belsejéhez ne lehessen hozzáférni a plombával történő lezárást követően. Ha a konténer vagy raktér teljesíti az Egyezmény követelményeit, az illetékes nemzeti jóváhagyási vagy felügyeleti hatóságok kiadják az ún. jóváhagyási tanúsítványokat a közúti járművekre vagy konténerekre.

h) Egyebek

A bizonyos kormányközi szervezetek (például az IMO, az ENSZ EGB, az OTIF, a UPU és az ICAO) által meghatározott biztonsági követelményeknek és szabványoknak való ellenőrizhető megfelelés egyben az AEO-kritériumoknak való részleges vagy teljes megfelelésnek is tekinthető, amennyiben az érintett követelmények azonosak vagy összehasonlíthatóak.

3.III.4.3. Kereskedelmi szabványok és tanúsítások

a) Az ISO 27001 szerinti tanúsítványok

Az ISO 27001 az információs technológiai rendszerek biztonságára és az elektronikus információs rendszerek védelmére világszerte használt ISO-szabvány. A szabvány az információtechnológiára, a biztonságtechnológiára és az információbiztonság-irányítási rendszerek követelményeire vonatkozó szabályokat foglal magában. Meghatározza a dokumentált információbiztonság-irányítási rendszerek létrehozására, bevezetésére, nyomon követésére, karbantartására és tökéletesítésére vonatkozó követelményeket. Ezért az ISO 27001 tanúsítvány különböző szektorokban is alkalmazható, pl. az információbiztonság követelményeinek és céljainak megfogalmazására, a biztonsági kockázatok költséghatékony kezelésére és a törvényeknek és a jogszabályoknak való megfelelés biztosítására.

b) ISO 9001:2015 (ha ötvözik az ISO 14001:2009 szabvánnyal)

Az ISO által létrehozott ISO 9001 szabvány a vállalatok minőségirányításának javítására vonatkozó lényeges javaslatokat tartalmaz. A szabvány célja, hogy javítsa a vállalat hatékonyságát és a minőségbiztosítást. Ezért az ügyfélkövetelményeket bizonyos minőségbiztosítási eljárás útján kell teljesíteni. Végző soron az ügyfél-megelégedettséget kell növelni.

Az AEO-státusra irányuló kérelmezési eljárás céljából az ISO 9001:2015 szerinti tanúsítás hasznos lehet, például a belső ellenőrzési rendszer értékelésekor.

c) ISO 28000:2007

Az ISO 28000:2007 alapján tanúsítható, hogy az adott vállalat megfelelő biztonságtechnikai irányítási rendszerrel rendelkezik a nemzetközi ellátási lánc biztonságának vonatkozásában. Az ISO 28000:2007 egy keretszabvány, és a szabvány biztonsági és védelmi követelményei meglehetősen általános jellegűek.

Azonban az ISO 28000 sorozat egy másik ISO-szabványa, az ISO 28001:2007 sokkal részletesebb követelményeket határoz meg az ellátási lánc biztonságára, és célja e

követelményeknek a WCO SAFE keretrendszer AEO-kritériumaihoz való igazítása. Ezért az ISO 28001-nek való megfelelést az UVK VA 28. cikkének (2) bekezdése szerint a vámhatóságoknak figyelembe kell venniük az AEO-engedéllyel összefüggésben.

d) TAPA-tanúsítványok

A TAPA olyan személyek egyesülése, akik a biztonságért és a logisztikáért felelősek a gyártás és a logisztika területén. E nemzetközi egyesület célja, hogy a tárolás, az átrakodás és a fuvarozás alatt védelmet biztosítson a különösen értékes áru fajták lopása és eltűnése ellen. A TAPA-tanúsítványokat a TAPA szervezet által kidolgozott rakománybiztonsági szabványok alapján ítélik oda. A megfelelésséggel kapcsolatos ellenőrzéseket egy semleges tanúsítási testület („A” vagy „B” TAPA-tanúsítvány) vagy – önértékelés keretében – maga a vállalat („C” TAPA-tanúsítvány) folytatja le. A TAPA rakománybiztonsági szabványai biztonsági utasításokat tartalmaznak az épületekre, a berendezésekre és az áruk tárolási és fuvarozási folyamataira vonatkozóan.

A TAPA szervezet rakománybiztonsági szabványaiban meghatározott követelmények szerinti sikeres tanúsítás („A” és „B” tanúsítvány) feltétele, hogy a tanúsítvány birtokosa magas szintű fizikai biztonsági szabványokat tartson be.

Azonban fontos megjegyezni, hogy a TAPA-tanúsítványokat az egyes telephelyekre és nem az egész vállalatra állítják ki.

3.III.5. Közös rendszerrel/eljárásokkal rendelkező anya- és leányvállalatok

Az adott vállalat jogi felépítésétől függetlenül a vonatkozó kritériumokat elsősorban a kérelmezőnek kell teljesítenie.

A kiszervezett tevékenységekre érvényes különleges helyzetekre [ezen iránymutatás „AEO-kritériumok” című 2. része](#) szolgál magyarázatokkal. Ugyanazok az elvek vonatkoznak azokra a helyzetekre, amikor a tevékenységeket a leányvállalatokból álló csoporton belül szervezik ki.

Az anyavállalat és a leányvállalatok viszonyában azonban figyelembe kell venni néhány olyan tényezőt, amelyek befolyással lehetnek a kockázatelemzésre és az auditálási folyamatra. Először is tisztázni kell a kapcsolatot, és hogy annak van-e hatása az igazgatási és/vagy működési folyamatokra.

Vannak olyan esetek, amikor az anyavállalat függetlenséget biztosít a leányvállalat számára. Gyakorta legalább nyereségátruházási vagy ahhoz hasonló megállapodások vannak érvényben a leányvállalatok között. Néhány esetben bizonyos tevékenységeket kiszerveznek a csoporton belüli szerződésen keresztül, ami olyan vállalat létrejöttét eredményezheti, amelynek egyáltalán nincsenek saját alkalmazottai.

Más esetekben szakosodott egységek teljesítik a feladatokat (megosztott szolgáltatásokat) a csoporthoz tartozó összes vállalat számára.

Az összes ilyen esetben a kapcsolat befolyással lehet egy kockázat felmerülésének valószínűségére, illetve a felmerülő kockázat pozitív vagy negatív hatására.

Az AEO-kérelem vizsgálata során gyakorlati jelentősége lehet annak, hogy kapcsolódó vállalatok közös eljárásai esetén gyakran elégséges, ha csak egyszer ellenőrzik ezeket az eljárásokat.

Ugyanez akkor is igaz, ha a csoporton belül egy egység végez bizonyos tevékenységeket az összes társult vállalat számára (megosztott szolgáltatások), illetve ha a csoporton belül különböző jogi személyek ugyanazokat az alapelveket használják (vállalati szabványok).

Mindez felgyorsíthatja az auditálási folyamatot, a szakértelem pedig növelheti az eljárások minőségét. Ugyanakkor a csoport valamely vállalatáról gyűjtött ismereteket mindig a társult vállalatokra gyakorolt lehetséges hatás figyelembevételével kell értékelni. Ha a belső ellenőrzési rendszer a közös vállalati szabványokat alkalmazó társult vállalatok egyikénél kudarcot vall, a kapcsolódó vállalatok belső ellenőrzési rendszerét nem kell automatikusan nem kielégítőnek tekinteni, de a váмhatóságok dönthetnek úgy, hogy (részben vagy egészben) felülvizsgálják ezeket a rendszereket.

3.III.6. Kockázat és kockázatelemzés

3.III.6.1. A gazdálkodó kockázatértékelése és kockázatkezelése

A gazdálkodó szervezete olyan bonyolult rendszert alkothat, amely sok egymáshoz kapcsolódó folyamatot tartalmaz. Az AEO-nak a folyamatokra, a kockázatkezelésre, a belső ellenőrzésekre és a kockázatsökkentésre irányuló intézkedésekre kell összpontosítania. Idetartozik azoknak az eljárásoknak, ellenőrzéseknek, illetve kockázatsökkentésre vagy -enyhítésre irányuló intézkedéseknek a rendszeres áttekintése, amelyek az áruk nemzetközi szállításával kapcsolatosak. A belső ellenőrzés olyan folyamat, amelyet a gazdálkodó a kockázatok megelőzésére, feltárására és kezelésére hajt végre annak érdekében, hogy biztosítani tudja az összes vonatkozó folyamat megfelelőségét. Ebből következően veszélyben van az a szervezet, amely nem valósít meg belső ellenőrzési rendszert, vagy amelynek rendszere bizonyítottan rosszul teljesít.

A gazdálkodók – függetlenül attól, hogy mely ágazathoz tartoznak – kockázatalapú irányítási rendszerekre támaszkodva értékelik, ellenőrzik, felügyelik és kezelik a kockázatokat. Az AEO szempontjából mindez azt jelenti, hogy a gazdálkodónak politikáiban/stratégiáiban világosan meg kell határozni azt a célkitűzést, hogy megfeleljen a vámszabályoknak, és hogy az üzleti modellnek megfelelően gondoskodik az ellátási láncban belül általa képviselt rész biztonságáról. Az irányítási rendszernek a következőket kell lehetővé tennie:

- a szükségletek és követelmények folyamatos azonosítása,
- a követelményeknek való megfelelésre alkalmazott legjobb eszközök értékelése,
- a kiválasztott irányítási tevékenységek alkalmazását célzó irányított eljárás megvalósítása,
- a rendszer teljesítményének figyelemmel kísérése,
- az üzleti célkitűzések teljesítése érdekében használt folyamatok alkalmazását igazoló adatok megőrzése és a működés vagy az üzletvitel javítására szolgáló lehetőségek azonosítása, beleértve a hiányosságok, eseti hibák és esetleges szerkezeti hibák jelentésére alkalmazott mechanizmusokat.

Mindezt azoknak a jogi vagy szabályozási követelményeknek való megfelelés keretén belül kell áttekinteni, amelyeket a szervezet alkalmaz, vagy amelyeket a szervezetnek teljesítenie kell.

Minél inkább tisztában van a szervezet saját folyamataival és a tevékenységeihez kapcsolódó kockázatokkal, annál inkább lehetséges, hogy a folyamatokat megfelelően kezeljék. Ez azt jelenti, hogy a szervezetnek tisztában kell lennie az olyan fogalmakkal, mint a kockázatkezelés, irányítás, ellenőrzés (nyomon követés, újraértékelés; újravégrehajtási folyamat és/vagy újratervezési eljárások), és már végre kellett hajtania a legfontosabb kockázatok kezelésére és az új kockázatok azonosítására vonatkozó eljárásokat.

A gazdálkodó szervezetén belül kell lennie egy olyan személynek, vagy a szervezet méretétől és bonyolultságától függően egy egységnek, amely kockázat- és fenyegetettségértékelést végez, és belső ellenőrzési és egyéb intézkedéseket vezet be és értékeli. A kockázat- és fenyegetettségértékelésnek ki kell terjednie az AEO-státus szempontjából releváns összes kockázatra, figyelembe véve a gazdálkodó ellátási láncban betöltött szerepét, és ki kell terjednie a következőkre:

- a telephelyeket és árukat érintő biztonsági/védelmi fenyegetések;
- fiskális fenyegetések;
- a vámműveletekkel és az árulogisztikával kapcsolatos információk megbízhatósága;
- látható ellenőrzési nyomvonal, valamint a csalások és hibák megelőzése és feltárása;
- szerződéses megállapodások a kereskedelmi partnerekkel az ellátási láncban.

A biztonsági és védelmi célból lefolytatott kockázat- és fenyegetettségértékelésnek az összes olyan telephelyre ki kell terjednie, amely releváns a gazdálkodó vámügyekkel kapcsolatos tevékenységeit illetően.

3.III.6.2. A vámhatóságok által végzett kockázatelemzés és audit

Az előző pontban említetteknek megfelelően maga a gazdálkodó az, aki a legjobb helyzetben van saját kockázatai értékelésére és azok kezelésére. A vámhatóság szerepe az, hogy ellenőrzéseket végezzen annak értékelésére, hogy a gazdálkodó milyen hatékonyan kezeli ezeket a kérdéseket. A kérelmező tisztában van-e a legfontosabb kockázatokkal, és megteszi-e a megfelelő intézkedéseket kezelésükre?

Az ilyen értékelés elvégzéséhez és annak eldöntéséhez, hogy a kérelmező megkapja-e az AEO-státust, a vámhatóságoknak a következőket kell megtenniük:

- a gazdálkodó kockázatának értékelése;
- a kockázat alapján megfelelő auditálási terv készítése;
- az auditálás elvégzése;
- a nem elfogadható kockázat kezelése a gazdálkodóval közösen;
- a megfelelő döntés meghozatala arról, hogy a kérelmező megkapja-e az AEO-státust;
- az érintett gazdálkodó figyelemmel kísérése, és ha szükséges, újraértékelése.

A gazdálkodónak ekkorra már megfelelő eljárásokkal kell rendelkeznie és intézkedéseket kell tennie vezetői szinten az AEO-engedély szempontjából releváns kockázatok kezelésére. Ebben az összefüggésben a gazdálkodónak tudnia kell, hogy a „tevékenységeket” ki lehet szervezni, de a „felelősséget” nem. Az AEO-konceptió összefüggésében a gazdálkodónak ismernie kell a tevékenységek kiszervezésével kapcsolatos kockázatokat, és intézkedéseket kell bevezetnie e kockázatok kezelésére, valamint erről bizonyítékkal kell szolgálnia a vámhatóság számára.

Adott gazdálkodóra vonatkozó kockázatértékelés

A vámhatóság számára az első lépés az, hogy a lehető legtöbb vonatkozó információt begyűjtse a gazdálkodó vállalatának megismeréséhez (lásd a 3. rész 3.III.1. pontját). Ezt követően a vámhatóság elkezdheti a kockázatértékelést, auditálási tervet készíthet és elvégezheti az auditot. A kockázatértékelést a gazdálkodó által a nemzetközi ellátási láncban belül folytatott tevékenységek összes kockázati területére elvégzik, az összes rendelkezésre álló információ felhasználásával és a gazdálkodó üzleti modelljének megfelelően. Mindezt területenként kell elvégezni, figyelembe véve a gazdálkodó tevékenységével kapcsolatos és az AEO-státus szempontjából releváns összes kockázatot. Ebben a szakaszban a kockázat értékelését az audit előtt rendelkezésre álló információk alapján végzik el, illetve annak alapján, hogy van-e a gazdálkodó szervezetének belső ellenőrzési rendszere, és ha van, milyen hatékonyságú. Ez ad útmutatást az auditorok számára az auditálási terv összeállításához.

A kockázatok feltérképezése és az AEO COMPACT modell

A WCO „Kockázatkezelési útmutatójában” a kockázatot vámügyi szempontból a következőképpen határozzák meg: „a vámjogszabályok esetleges be nem tartása”, de ezen iránymutatás összefüggésében helyesebb ennél tágabb megközelítést alkalmazni és a kockázatot a következőképpen meghatározni: „annak valószínűsége, hogy egy cselekedet vagy esemény kedvezőtlen hatást gyakorol valamely szervezetnek az AEO-követelmények és -kritériumok teljesítésére irányuló képességére.” Két szempontot kell figyelembe venni: egyrészt annak valószínűségét, hogy valamely esemény bekövetkezik, másrészt az esemény hatását; és a vonatkozó kockázat jelentőségének értékeléséhez ezt a két dimenziót mindig figyelembe kell venni. E koncepciókat az ún. kockázati mátrixon keresztül lehet bemutatni a következő ábrán:

Valószínűség	nagy				
	közepes				
	kis				
		kis	közepes	nagy	
	Hatás (következmények)				

A kockázatokat sohasem lehet teljesen kiküszöbölni, kivéve, ha egy folyamatot teljesen megszakítanak. A mátrix szerint a súlyos következménnyel járó kockázat egyedül a kis valószínűséggel előforduló helyzetben tekinthető elfogadhatónak, míg a közepes hatást gyakorló kockázat nagy valószínűségű helyzetben elfogadhatatlan. A cél a kockázatszint (hatás/valószínűség) elfogadható szintre történő csökkentése, illetve nyomon követésen keresztül annak biztosítása, hogy a szint változatlan maradjon.

Rendszerint a következőket kell szem előtt tartani:

- ha a kockázat a piros tartományban van, nagy kockázatnak kell tekinteni és további ellenintézkedéseket kell bevezetni a kockázati szint csökkentésére;
- ha a kockázat a sárga tartományban van, korrekciós intézkedések javasolhatók, hogy a kockázat átkerüljön a zöld tartományba, vagy a hatás enyhítése vagy a bekövetkezés valószínűségének mérséklése útján;
- zöld tartományban a kockázatot elfogadhatóként lehet kezelni, de érdemes fontolóra venni az eredmény javításának lehetőségét.

Ezt a két dimenziót célszerű felhasználni a kockázatok rangsorolásánál és a megfelelő ellenintézkedések megtervezésénél is.

Nyilvánvaló, hogy a kockázatok relevanciája a különböző érdekelt felek nézőpontjától függően változhat. A gazdálkodó és a vámhatóságok például eltérő módon értelmezhetik a biztonság koncepcióját: a gazdálkodó célja az lehet, hogy a rakományt lopás ellen biztosítsa, miközben a vámhatóságok a polgárok védelmére és arra koncentrálnak, hogy megelőzzék a törvénytelen vagy veszélyes áruk bekerülését az ellátási láncba. Fontos, hogy a gazdálkodó fenyegetettség- és kockázatértékelése a vállalkozásával kapcsolatos összes olyan kockázatra kiterjedjen, amely az AEO-státus szempontjából releváns, figyelembe véve az AEO koncepció alkalmazási körét és a gazdálkodó által a nemzetközi ellátási láncban a saját üzleti modelljének megfelelően játszott szerepet.

A folyamat részeként a gazdálkodónak nemcsak az a feladata, hogy végrehajtsa és irányítsa a megfelelő kiválasztott intézkedéseket, hanem arról is meg kell győződnie, hogy az intézkedések kifejtik hatásukat, és felül kell vizsgálnia, illetve újra kell értékelnie azokat.

Ez azt jelenti, hogy a gazdálkodónak rendszeresen nyomon kell követnie a vonatkozó folyamatokat, ellenőrizve, hogy a bevezetett eljárások elegendőek-e a vámügyi, illetve a biztonsági és védelmi követelményeknek való megfelelés biztosításához. A gazdálkodónak dokumentálnia kell az elvégzett munkát, egyfelől a javításra irányuló tevékenység irányítása, másfelől e tevékenységnek a vámhatóság felé történő bizonyítása érdekében.

Összefoglalva, a gazdálkodónak eljárásokat és intézkedéseket kell bevezetnie a következők érdekében:

- a kockázat által fenyegetett vagyoni eszközök és célkitűzések világos meghatározása (vagyis az AEO esetében nyilvánvaló, hogy a célkitűzések között szerepelnie kell a vámszabályoknak való megfelelésnek, illetve az ellátási lánc biztonságához való hozzájárulásnak);
- azon fenyegetések azonosítása, amelyek veszélyeztethetik a vagyoni eszközöket és a kitűzött célokat;
- annak folyamatos nyomon követése, hogy az azonosított fenyegetések veszélyeztetik-e a saját vagyoni eszközeit;
- a nemzetközi ellátási láncban az üzleti modelljének megfelelően játszott szereppel kapcsolatos kockázatok értékelése;
- e kockázatok kezelése megfelelő intézkedések és eljárások végrehajtása útján;
- a végrehajtott eljárások hatékonyságának nyomon követése.

Az összehasonlítható eredmények érdekében a kockázatértékelési folyamatnak elismert kockázatelemzési modellen kell alapulnia. Javasolt az AEO COMPACT modell²⁰ alkalmazása.

²⁰ Authorised Economic Operator, Compliance and Partnership Customs and Trade (Engedélyezett gazdálkodó, vámügyi és kereskedelmi megfelelés és partnerség: TAXUD/2006/1452).

3.III.7. Auditálás és kockázatalapú audit

3.III.7.1. Az auditterv elkészítése

Az auditor feladata, hogy megtervezze és végrehajtsa az ellenőrzést, hogy kellőképpen meggyőződjön arról, hogy a gazdálkodó teljesíti-e a megállapított kritériumokat. Az auditoroknak az audittervet az illető gazdálkodó vonatkozásában azonosított kockázatok alapján kell elkészíteniük.

Ez az **auditterv** lesz az audit lefolytatásakor követendő iránymutatás, amely az audit célkitűzéseit, alkalmazási körét és módszereit határozza meg.

Az audittervet a kockázatértékelés eredményeként kell elkészíteni, és annak a következőkre vonatkozó információkat kell tartalmaznia:

- mindegy egyes terület kockázatait, feltüntetve az ellenőrizendő releváns pontokat/szempontokat;
- kockázatelemzési mátrix;
- az ellenőrzés tárgyát képező részlegek vagy szervezeti egységek;
- a megkérdezendő vezetőségi tagok és alkalmazottak;
- milyen speciális ügyleti/biztonsági tesztet kell elvégezni, hogyan és mikor.

Az auditálásnak és a szétszottott forrásoknak a következő elven kell alapulniuk: „minél nagyobb a kockázat, annál mélyrehatóbb a vizsgálat”.

3.III.7.2. Az auditálási tevékenységek elvégzése

Az auditálás a bizonyítékok objektív módon történő megszerzésének és értékelésének szisztematikus folyamata. Idetartozik az eredmények közzlése is, hogy folyamatosan tudják javítani az érintett folyamatokat, és ezáltal elfogadható szintre tudják csökkenteni vagy enyhíteni tudják a gazdálkodó által végzett konkrét tevékenységekkel kapcsolatos kockázatot. Az audit alapvető eleme a gazdálkodó által alkalmazott kockázatértékelés és belső ellenőrzések hatékonyságának értékelése. A gazdálkodónak elkötelezettnek kell lennie a vállalkozásával kapcsolatosan azonosított kockázatok értékelése, csökkentése és enyhítése mellett, és ezt dokumentálnia is kell. Azt is fontos figyelembe venni, hogy a kkv-k esetében a belső ellenőrzés szintjének és a megkövetelt dokumentációnak a kockázati szinthez kell igazodnia, figyelemmel a vállalkozás működési körére és méretére is. Mindazonáltal, még ha a gazdálkodó végzett is kockázatértékelést, annak eredménye nem feltétlenül felel meg a vármhatóságok által azonosított fenyegetéseknek és kockázatoknak.

Az auditnak mindig kockázatalapúnak kell lennie és a nagy kockázatú területekre kell összpontosítania, hogy az érintett gazdálkodóval kapcsolatban teljesülhessenek az audit célkitűzései. A kockázatalapú audit (RBA) olyan megközelítés, amely elemzi az audittal kapcsolatos kockázatokot, ezen elemzés alapján elfogadható küszöbértékeket állapít meg, és auditprogramokat készít, amelyek biztosítják, hogy az audit elvégzésére rendelkezésre álló forrásokból nagyobb rész jusson a nagy kockázatú területekre. Ez azért fontos, mert az auditor

esetleg nem képes az audit minden területén részletes auditeljárásokat lefolytatni, különösen nagy multinacionális vállalatok esetében (vagyis sok telephely esetén). Az auditnak elsődlegesen a legnagyobb kockázatok azonosítására és értékelésére, a belső ellenőrzésekre és a kérelmező által bevezetett ellenintézkedésekre és enyhítő intézkedésekre kell összpontosítania, és keretet kell biztosítania ahhoz, hogy az azonosított kockázatok hatása még az AEO-státus odaítélése előtt elfogadható szintre csökkenjen. Az RBA elsődlegesen rendszeraudit.

3.III.7.3. A fennmaradó kockázat kezelése

Az RBA kockázatmutatókkal szolgál, amelyek lehetőséget adnak az auditált kockázatkezelési és ellenőrzési folyamatok javítására. Ez lehetőséget biztosít a gazdálkodó számára, hogy javítsa műveleteit az olyan kockázatokkal kapcsolatos javaslatok alapján, amelyeknek jelenleg nincsenek hatásai a vámügyi követelményeknek való megfelelést, valamint a biztonságot és védelmet illetően, de hosszú távon veszélyeztethetik a gazdálkodó működési stratégiáit és teljesítményét. A jó kockázatelemzés megfelelő keretet ad a megbízható teljesítményauditáláshoz.

Az auditoroknak figyelembe kell venniük, hogy az auditterv élő dokumentum, amely aszerint változhat, hogy az auditorok milyen információkat kapnak az audit során. A kockázatelemzési szakaszban kicsinek értékelt kockázat nagy kockázattá minősíthető át azt követően, hogy a tényleges folyamatot már megfigyelték és az eljárásokat nemcsak papíron tanulmányozták, hanem azok megvalósítása alapján is elbírálták.

Az auditoroknak mindig értékelniük kell a „zöld tartományba” tartozónak tekintett területekkel kapcsolatos kiegészítő információkat, és késznek kell lenniük a vonatkozó eljárások ellenőrzésére, amennyiben a becsült kockázat a tények alapján megkérdőjelezhető.

Az [iránymutatás 2. mellékletében](#) található „Fenyegetések, kockázatok és lehetséges megoldások” táblázat használata ajánlott.

Az RBA négy fő fázisból áll, kezdve a kockázatok azonosításától és rangsorolásától, a fennmaradó kockázat meghatározásán és elfogadható szintre való csökkentésén keresztül egészen az auditeredményeknek a gazdálkodó számára történő jelentéséig. Mindezek a következő lépéseken keresztül valósulnak meg:

- a gazdálkodó különböző műveleteinek meghatározása a kockázatok azonosítása és rangsorolása érdekében, beleértve a védelmi terv megvizsgálását, ha van ilyen, illetve a fenyegetések értékelését és a megtett intézkedések és belső ellenőrzések azonosítását;
- a gazdálkodó irányítási stratégiáinak és eljárásainak megerősítése és az ellenőrzések értékelése az audittal összefüggő fennmaradó kockázat meghatározására. Adott esetben az említett ellenőrzések vizsgálata;
- a fennmaradó kockázat kezelése az elfogadható szintre való csökkentés érdekében (a nyomkövetési lépéseket egyeztetni kell a gazdálkodóval annak érdekében, hogy csökkenjen a kérdéses kockázat hatása és/vagy valószínűsége, és hogy az összes kockázat a zöld tartományban legyen);

- a gazdálkodó értesítése az audit eredményeiről. Fontos, hogy az auditorok világosan jelezzék a kérelmező számára az azonosított kockázatokat, beleértve a kezelésüket illető javaslatokat is;
- a kritériumok és a követelmények figyelemmel kísérése, és ha szükséges, újraértékelése.

3.III.7.4. Végző jelentés és auditdokumentáció

Az audit során elvégzett igazolásokat és ellenőrzéseket, valamint az auditorok következtetéseit pontosan dokumentálni kell. Az elvégzett munkát is dokumentálni kell, és nem csak összegyűjteni a bizonyítékokat és információkat. Mindez a gazdálkodó és a vámhatóságok számára is fontos az egész engedélyezési folyamat során, beleértve az engedélyezési folyamat irányítását is.

A végző jelentésnek és az auditdokumentációnak a következő információkat kell tartalmaznia világos és szisztematikus módon:

- a gazdálkodóra vonatkozó világos áttekintés (vállalkozás, szerep az ellátási láncban, üzleti modell, vámügyekkel kapcsolatos tevékenységek stb.);
- egyértelmű és pontos leírása annak, hogy milyen lépések történtek az AEO-kritériumok teljesítésének ellenőrzésére;
- az összes figyelembe vett és ellenőrzött kockázati terület egyértelmű leírása, valamint a kérelmező szereplő számára ajánlott nyomonkövetési eljárások;
- egyértelmű jelentés minden olyan intézkedésről és ellenintézkedésről, amelyet a kérelmező vállalt, illetve amelyről az auditorokat értesítette;
- az auditálási tevékenységek eredménye alapján a státus megadására vagy megtagadására irányuló egyértelmű javaslat;
- ha az AEO-státust nem adják meg, teljes és részletes indoklás ennek okairól, beleértve a más tagállamból kapott információkat is, feltüntetve, hogy azokat az „információs” és/vagy „egyeztetési” eljáráson keresztül szerezték be;
- az AEO kockázati profilra vonatkozó áttekintés, és ha az AEO-státust megadják, javaslatok a nyomon követésre és/vagy újraértékelésre (lásd [ezen iránymutatás „Az engedély kezelése” című 5. részét](#)).

Ezért a végző jelentés és az auditdokumentáció igen fontos dokumentumok, amelyek összefoglalva és rendszerezve tartalmazzák a már elvégzett munka egészét (kockázatelemzés, audittervezés, ellenőrzések és a kérelmező telephelyén tett látogatások, más tagállamból kapott információk, az érintett gazdálkodó kockázati profilja stb.), és világos útmutatást adnak arra vonatkozóan, hogy a jövőben milyen intézkedéseket kell tenni. |

A végző jelentés és az auditdokumentáció megírása előtt az auditornak a gazdálkodóval kell egyeztetnie, ha a jelentésben ismertetett tényekkel kapcsolatban pontatlanság merül fel.

IV. szakasz – Döntés a státus megadásáról

3.IV.1. A döntés meghozatala előtt figyelembe veendő tényezők

A vámhatóságoknak az AEO-státus megadására vagy elutasítására irányuló döntése azokon az információkon alapul, amelyeket az engedélyezési folyamat különböző szakaszaiban gyűjtöttek és elemeztek, a kérelem kézhezvételétől kezdve egészen addig, amíg az auditeljárást teljesen be nem fejezték.

A vámhatóságoknak döntésük meghozatalakor figyelembe kell venniük a következő tényezőket:

- az illetékes hatóság által a kérelmezőről ismert összes korábbi információ, beleértve az AEO-kérelmet és a kitöltött [önértékelési kérdőívet](#), valamint az összes igazoló információt. Előfordulhat, hogy ezeket az információkat újból ellenőrizni és néhány esetben frissíteni kell, hogy figyelembe lehessen venni azokat az esetleges változásokat, amelyek a kérelem kézhezvételének és befogadásának időpontjától az engedélyezési folyamat végéig és a végső döntés kiadásáig terjedő időszakban következtek be;
- az auditorok által az auditfolyamat során megfogalmazott valamennyi releváns következtetés. A vámhatóságoknak ki kell dolgozniuk és be kell vezetniük az auditcsapat(ok)tól származó auditeredményeknek a döntéshozatalban részt vevő más illetékes vámhatóságokkal való közlését célzó belső kommunikáció leghatékonyabb módszereit. Az ennek megvalósítására leginkább alkalmas mechanizmusként az összes lefolytatott ellenőrzés teljes körű dokumentálása, valamint az auditjelentés vagy az egyéb megfelelő dokumentum/módszer alkalmazása ajánlott;
- a kérelmezőnél egyéb ellenőrzési célokból a szervezetet és az eljárásokat illetően lefolytatott egyéb értékelések eredményei.

A folyamat végén, végleges döntésük meghozatala előtt az ICA mindenekelőtt akkor küld tájékoztatást a kérelmezőnek, ha a következtetések valószínűleg negatív elbírálást eredményeznek. Ebben az esetben a kérelmezőnek meg kell adni a lehetőséget arra, hogy kifejezze álláspontját, válaszoljon a várható határozatra, és a pozitív határozat érdekében kiegészítő információkat nyújtson be (UVK 22. cikk (6) bekezdés).

A meghallgatáshoz való joggal kapcsolatos késedelem elkerülése érdekében az UVK FJA 8. cikkének (1) bekezdése és 13. cikkének (2) bekezdése 30 napos határidőt állapít meg. A kérelmezőt értesíteni kell arról, hogy ha nem reagál a fenti időszakon belül, ezt úgy kell tekinteni, hogy elállt a meghallgatáshoz való jogától. Ha a személy jelzi, hogy el kíván állni a meghallgatáshoz való jogától, ezt a tényt rögzíteni kell és annak bizonyítékeként kell kezelni, hogy a kérelmezőnek lehetőséget biztosítottak a válaszadásra.

A kérelmezőt tájékoztatni kell arról, hogy a vámhatóságok a benyújtott kiegészítő információk alapján az eredeti határozat módosítása mellett döntöttek-e vagy sem.

3.IV.2. Határozathozatal

A következő tényezőket kell figyelembe venni:

- minden tagállam saját belső szervezetén belül meghatározza, hogy a szervezet melyik szakszolgálata illetékes határozni az AEO-státus megadásáról vagy elutasításáról;
- a határozat meghozatalakor az illetékes auditszervezet(ek) végleges jelentése a fentiek szerint fontos szerepet játszik a kérdéses AEO-kritériumoknak való megfelelés vagy meg nem felelés tekintetében;
- a tagállamoknak 120 naptári nap áll rendelkezésére a határozat meghozatalához (UVK 22. cikk (3) bekezdés). E határidőt a következő esetekben lehet meghosszabbítani:
 - a kiállító vámhatóság által 60 naptári nappal, ha nem képes a 120 naptári napos határidőt betartani. A kérelmezőt még a 120 naptári napos határidő lejárta előtt tájékoztatni kell a hosszabbításról (UVK FJA 28. cikk (1) bekezdés);
 - a kérelmező kérésére és az érdekelt vámhatóság egyetértésével. Ez utóbbi esetben a kérelmező kiigazításokat végez, hogy teljesítse a kritériumokat, és erről értesítést küld a vámhatóság számára. A kért hosszabbítás időtartamának a megtenni kívánt kiigazítások jellegéhez mérten ésszerűnek kell lennie (UVK 22. cikk (3) bekezdés harmadik albekezdés);
 - az ICA kérésére, ha a kérelmezőtől szükséges kiegészítő információkat kér. A kérelmező a felkéréstől számított legfeljebb 30 napon belül köteles az információkat megadni. A kérelmezőt a határozat meghozatalára előírt határidő meghosszabbításáról értesíteni kell. (UVK FJA 13. cikk (1) bekezdés);
 - az ICA kérésére 30 napra, ha a kérelmező részére megadják a meghallgatáshoz való jogot. A kérelmezőt a határidő meghosszabbításáról értesíteni kell. (UVK FJA 13. cikk (2) bekezdés);
 - az ICA kérésére, ha az ICA egy másik vámhatóság konzultációs határidejét meghosszabbította. A határozat meghozatalának határidejét a konzultációs időszak időtartamának megfelelő időtartammal lehet meghosszabbítani. A kérelmezőt a határozat meghozatalára előírt határidő meghosszabbításáról értesíteni kell (UVK FJA 13. cikk (3) bekezdés);
 - az ICA kérésére, ha a vámjogszabályok megsértésének alapos gyanúja esetén a vámhatóságok e gyanú alapján vizsgálatot folytatnak. A meghosszabbítás időtartama nem lehet kilenc hónapnál hosszabb. Ha ez a vizsgálatot nem veszélyeztet, a kérelmezőt a határidő meghosszabbításáról értesíteni kell (UVK FJA 13. cikk (4) bekezdés);
 - az ICA kérésére, ha olyan büntetőeljárás van folyamatban, amely kétségessé teszi, hogy a kérelmező vagy adott esetben az UVK VA 24. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában felsorolt személyek teljesítik-e a vámjogszabályok és adószabályok teljesítésével kapcsolatos feltételeket, és nincs nyilvántartásban gazdasági tevékenységükhöz kapcsolódó súlyos bűncselekmény. A határozat elfogadásának határideje a büntetőeljárás lezárásához szükséges idővel meghosszabbodik (UVK FJA 28. cikk (2) bekezdés).

3.IV.3. A kérelmező tájékoztatása

A kérelmezőt az alábbi helyzetekben írásban értesítik:

- a kérelem befogadása (UVK 22. cikk (2) bekezdés második albekezdés);
- az UVK FJA 28. cikkének rendelkezései szerint a határozathozatal határidejének meghosszabbítása;

- a vámhatóságok által végzett vizsgálatok következtében a határozathozatal határidejének meghosszabbítása, amennyiben ez a vizsgálatot nem veszélyezteti (UVK FJA 13. cikk (4) bekezdés utolsó mondat);
- a határozathozatal határidejének a konzultáció következtében történő meghosszabbítása (UVK FJA 13. cikk (3) bekezdés);
- a határozathozatal határidejének a további információk bekérése következtében történő meghosszabbítása (UVK FJA 13. cikk (1) bekezdés);
- a határozathozatal határidejének a meghallgatáshoz való jog alkalmazása következtében történő meghosszabbítása (UVK FJA 13. cikk (2) bekezdés);
- ha a jogszabály nem tartalmaz egyértelmű előírást, akkor is érdemes értesíteni a kérelmezőt olyan esetekben is, amikor a kérelmező kéri a határidő meghosszabbítását, hogy a feltételeknek és kritériumoknak való megfelelés céljából kiigazításokat végezhesen el (UVK 22. cikk (3) bekezdés harmadik albekezdés);
- ha a jogszabály nem tartalmaz egyértelmű előírást, akkor is érdemes értesíteni a kérelmezőt a határozathozatal határidejének meghosszabbításáról folyamatban lévő büntetőeljárás esetén (UVK FJA 28. cikk (2) bekezdés).

Az ICA a kérelemre vonatkozó végleges határozatról is tájékoztatja a kérelmezőt. Ebben az összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a kérelmet visszautasító határozatnak tartalmaznia kell az elutasítás okait, valamint az UVK 44. cikkének megfelelően a jogorvoslati jogot. A kérelem elutasítására vonatkozó határozat elfogadása előtt a gazdálkodónak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy véleményt nyilvánítson (UVK 22. cikk (6)).

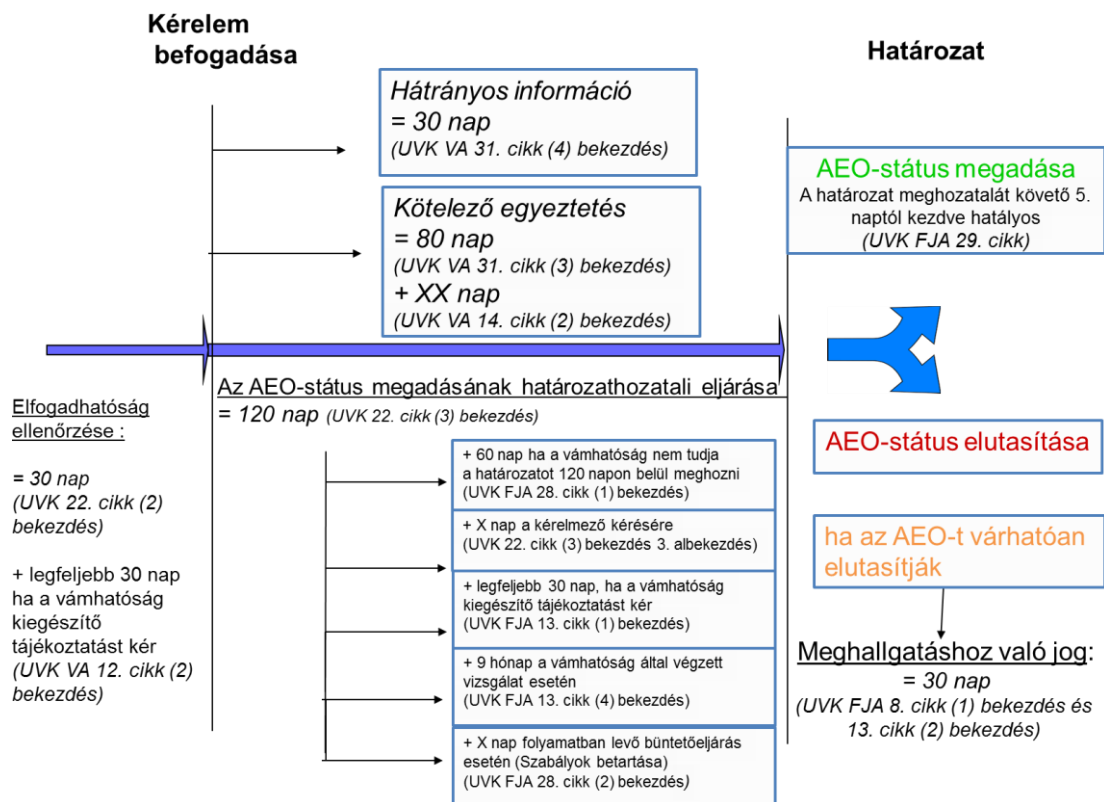
A vámhatóságok írásban, bármely eszközzel (pl. informatikai rendszer, e-mail, hivatalos levél útján) értesíthetik a gazdálkodót.

3.IV.4. Jogorvoslat

Az UVK 44. cikkének rendelkezései szerint *„bármely személynek joga van jogorvoslati kérelmet benyújtani a vámhatóság által a vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatban hozott bármely olyan határozat ellen, amely őt közvetlenül és személyesen érinti”*. A vámügyi határozattal szemben jogorvoslattal élő személynek a jogorvoslati kérelmet a nemzeti jogszabályokban megállapított formátumban és a megadott szabályokkal összhangban kell benyújtania.

3.IV.5. Határidők

A következő vizuális ábra a határozathozatali folyamatban a legfontosabb határidőkről nyújt áttekintést:

4. RÉSZ: Tagállamok közötti és más kormányzati hatóságokkal folytatott információcsere

1. szakasz – A tagállamok közötti információcsere

Az AEO-eljárással összefüggésben a tagállamok közötti információcsere fontos szerepet játszik annak ellenőrzésében, hogy a gazdálkodó teljesíti-e az AEO-kritériumokat. Ez különösen azért fontos, mivel az AEO-engedély a megadását követően az egész EU-ban érvényes. A tagállamok közötti információcserében egyben kifejezésre jut annak a ténynek a felismerése is, hogy sok gazdálkodó EU-szerte több tagállamban is fejt ki vámtevékenységeket, és az AEO-kritériumok értékelését az összes vonatkozó vámtevékenységük alapján kell elvégezni. Ezt csak a tagállamok közötti hatékony információs és konzultációs eljárások útján lehet biztosítani.

A jogszabályok vezető szerepet biztosítanak annak a kiállító vámhatóságnak, amely a kérelem elfogadásáért és az AEO-engedély megadásáért felelős. Mindazonáltal a többi tagállam vámhatóságai szintén fontos szerepet töltenek be a folyamatban. Két különböző eljárás került kidolgozásra a tagállamok közötti információcsere lebonyolítására, illetve annak érdekében, hogy a kiállító vámhatóság megkapja az összes vonatkozó információt a megfelelő döntés meghozatalához.

4.I.1. Tájékoztatási eljárás

Az UVK VA 30. cikkének (1) bekezdése értelmében a kibocsátó vámhatóság haladéktalanul, de legkésőbb a kérelem befogadását követő hét napon belül a többi tagállam vámhatóságának rendelkezésére bocsátja az információt. Így értesülhet a többi tagállam arról, hogy egy adott kérelmet befogadtak. Így tehát e hatóságok reagálhatnak, ha az adott kérelmezőről releváns információk állnak a rendelkezésükre, vagy ha a kiállító vámhatóság felkérte őket arra, hogy tegyenek meg bizonyos intézkedéseket (egyeztetési eljárás).

Ezt az EOS nevű, az UVK VA 30. cikkében meghatározott elektronikus rendszeren keresztül kell megtenni. A tagállamok számára tanácsos arról gondoskodni, hogy rendszeres ellenőrzéseket hajtsanak végre a rendszerben annak biztosítására, hogy tudomással bírjanak minden olyan kérelemről, amely őket esetleg érintheti. Az ellenőrzéseket a rendszerben ajánlott heti rendszerességgel elvégezni.

Az is fontos, hogy minden egyes vámhatóság ellenőrzéseket hajtson végre az EOS-ban abból a célból, hogy megtudja, vannak-e olyan releváns információk, amelyeket a kiállító vámhatóság számára el kell küldeni. Az AEO-kritériumoknak való megfeleléssel kapcsolatos minden releváns információról értesíteni kell a kiállító vámhatóságot, hogy az összes rendelkezésre álló tény alapján meg tudja hozni a helyes döntést. Az UVK VA 31. cikkének (4) bekezdése lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a kérelemnek az EOS rendszeren keresztül történő közlésétől számított legfeljebb 30 napon belül közöljék ezt az információt a kiállító vámhatósággal. Az időben történő információcsere értékes időt és forrásokat takaríthat meg a tagállamok számára.

A fenti információk benyújtására általában még az engedély kiállítása előtt kerül sor, mindazonáltal az eljárás mindig rendelkezésre áll az információcsere, még azt követően is,

hogy az engedélyt kiadták. Ha valamely tagállamnak új információja van, azt a lehető leghamarabb el kell küldenie a kiállító vámhatóság számára, mivel hatással lehet az AEO által teljesítendő feltételekre. Mindezt az UVK VA 35. cikke teszi lehetővé, amely megállapítja, hogy a vámhatóságoknak (a kiállító vámhatóságnak és más hatóságoknak is) figyelemmel kell kísérniük a feltételeknek és kritériumoknak való megfelelést. Ha a küldött információ relevánsnak és jelentősnek bizonyul, a kiállító vámhatóság megkezdheti az UVK FJA 15. cikkének (1) bekezdése szerinti újraértékelést.

A kiállító vámhatóság figyelembe veszi az akár az engedélyezési szakasz vagy az engedély nyomon követése során kapott információkat.

4.1.2. Egyeztetési eljárás

Az UVK VA 31. cikkének (1) bekezdése szerint *„a határozat meghozatalában illetékes hatóság egyeztethet más tagállamok azon vámhatóságaival, amelyeknek illetékességi területén található a szükséges információ vagy az a hely, ahol a Vámkódex 39. cikkében meghatározott egy vagy több kritérium vizsgálata céljából ellenőrzést kell végezni.”*

Az információs eljáráshoz hasonlóan általában az egyeztetési eljárást is a kiállító vámhatóság kezdi a folyamat elején, hogy még az engedély kiadása előtt megkapja a szükséges információkat. Mindazonáltal az eljárást bármikor meg lehet kezdeni, ha azt a kiállító vámhatóság szükségesnek tartja annak megállapításához, hogy az AEO továbbra is megfelel-e a kritériumoknak. Az eljárás a nyomon követés során is alkalmazható (UVK VA 14. cikk (4) bekezdés). Amennyiben a kiállító vámhatóság a kritériumok teljesítésének újraértékelése mellett dönt, azt is el kell döntenie, hogy szükséges-e egyeztetni egy (vagy több) másik tagállammal. Ha szükségesnek tartja, a kiállító vámhatóság egyeztetést kezdeményez és megvárja az eredményeket; ellenkező esetben saját maga folytatja az újraértékelést, és az eredményről (felfüggesztés, visszavonás, az AEO-engedély érvényes marad) értesítést küld az összes tagállamnak, amikor az eredmények bekerülnek az EOS-rendszerbe.

Az UVK VA 31. cikkének (2) bekezdéséből következően ez az egyeztetés kötelező, amennyiben

- az AEO-státus iránti kérelmet az UVK FJA 12. cikkének (1) bekezdésével összhangban ahhoz a vámhatósághoz nyújtják be, amelynek illetékességi területén a kérelmező vámügyi tevékenységekkel kapcsolatos főkönyveit vezetik, vagy ahol ezek hozzáférhetőek;
- az AEO-státus iránti kérelmet az UVK FJA 27. cikkével összhangban annak a tagállamnak a vámhatóságához nyújtották be, amelyben a kérelmező állandó üzleti telephellyel rendelkezik, és ahol az Unión belüli általános logisztikai irányítási tevékenységére vonatkozó információkat tartja vagy ahol ezek hozzáférhetőek;
- az AEO-státus iránti kérelem szempontjából releváns nyilvántartásoknak és dokumentációnak egy részét egy a határozat meghozatalában illetékes vámhatóság tagállamától eltérő tagállamban őrzik;
- az AEO-státus kérelmezője raktározási létesítményt tart fenn vagy vámügyekkel kapcsolatos egyéb tevékenységet folytat egy az illetékes vámhatóság tagállamától eltérő tagállamban.

Szükséges lehet egyeztetéssel eljárást kezdeni például akkor, ha a gazdálkodónak egy vagy több telephelye van egy másik tagállamban; ha a vámtevékenységeinek egy részét egy másik tagállamban végzi, vagy ha információkra van szükség valamely fontos vezetőségi tagra vonatkozóan, aki általában egy másik tagállamban lakik stb. Ez az egyeztetés kötelező, és a megkeresett vámhatóságnak akkor is választ kell küldenie a kiállító vámhatóság számára, ha az eredmény pozitív és a kérelmező teljesíti az ellenőrzésre vonatkozó felkérés tárgyát képező kritériumokat. Ezáltal biztosítható, hogy a kiállító vámhatóság rendelkezzen a végső döntés alátámasztásához szükséges releváns információkkal.

A megkeresett tagállamok válaszát a kiállító vámhatóságnak kellően figyelembe kell vennie, amely így teljes képet alkothat a kérelmezőről, és illetékes a gazdálkodó teljes üzleti tevékenységére vonatkozóan a kritérium teljesítéséről határozni.

Előfordulhatnak olyan esetek, amikor a megkeresett tagállam úgy tekinti, hogy a kritériumok nem teljesülnek, de a kérelmező általi pontosítást követően a kiállító vámhatóság mégis elégségesnek tekinti azokat. Ebben az esetben az érintett tagállammal újból egyeztetni kell.

Ha nem érkezik válasz a határidőn belül, a kiállító vámhatóság feltételezi, hogy az egyeztetésre vonatkozó felkérés tárgyát képező kritérium(ok) teljesül(nek) (UVK VA 14. cikk (3) bekezdés).

Az UVK VA 31. cikkének (3) bekezdése szerint „a vámhatóságoknak az egyeztetési folyamatot le kell zárniuk attól a naptól számított 80 napon belül, amikor az egyeztetésre felkért vámhatóság által megvizsgálandó feltételeket és kritériumokat a határozat meghozatalában illetékes vámhatóság közli.”

Az UVK VA 14. cikkének (2) bekezdése szerint az egyeztetés határidejét az alábbi esetek bármelyikében meg lehet hosszabbítani:

- a) amennyiben az elvégzendő vizsgálatok jellege miatt az egyeztetésre felkért hatóság több időt kér;
- b) a kérelmezőnek az illetékes vámhatóságnak benyújtott kérelmében, és az egyeztetésben részt vevő vámhatóság kérésére. A hosszabbítás alatt a kérelmező elvégzi az AEO-kritériumok teljesítéséhez szükséges kiigazításokat, és erről értesítést küld az egyeztetésre felkért vámhatóság számára.

Az egyeztetések határideje, a határidő meghosszabbítása és az egyeztetés során megtagadott válaszadás következményét valamely határozatnak az UVK VA 14. cikke (4) bekezdése következtében történő újraértékelés és nyomon követés.

4.1.3. A kommunikáció módja

Az „információs eljárással”, illetve az „egyeztetési eljárással” kapcsolatos összes információt elsődlegesen az EOS rendszeren keresztül tanácsos továbbítani, a megfelelő kódok alkalmazásával.

Vannak azonban olyan esetek, amikor a szükséges információt nem lehet az EOS-en keresztül megosztani. Az eljárás módjának megállapításához érdemes figyelembe venni, hogy a

releváns információ érzékenynek számít vagy sem. Vannak ezen kívül olyan esetek, amikor az információ ugyan nem érzékeny, de formátuma következtében nem kódolható, és így nem osztható meg az EOS rendszeren keresztül (strukturálatlan információ, csatolmányok stb.). Ezekben az esetekben a tagállamok az összes rendelkezésre álló kommunikációs csatornát felhasználhatják, az AEO-hálózat kapcsolattartóit is beleértve.

Más esetekben az információ érzékeny jellegű ugyan, és biztonságos is, de formátuma miatt nem osztható meg az EOS-rendszeren keresztül. Példák az ilyen esetekre: az AEO gyanítható részvétele bizonyos nem jogszerű tevékenységekben, az AEO-val kapcsolatos egyedi kockázatok vagy bármely olyan kérdés, amely esetében a releváns információ kiszolgáltatása problémás lehet akár a vámhatóságok (ellenőrzések veszélyeztetése), akár a gazdálkodó szempontjából.

A formátumuk következtében az EOS-rendszeren keresztül nem megosztható, érzékeny jellegű információk esetében a CRMS (vámügyi kockázatkezelési) rendszert kell használni.

Megjegyzendő továbbá, hogy a kiállító vámhatóságnak elutasító határozat esetén indoklást is tartalmazó közigazgatási aktust kell írnia a gazdálkodó részére. Így ha az egyeztetésre felkért vámhatóság megállapítja, hogy a kérelmező nem teljesíti a kedvező határozat meghozatalához szükséges feltételek és kritériumok valamelyikét, a kellően dokumentált és indokolt eredményeket továbbítani kell a kiállító vámhatóságnak (UVK VA 14. cikk (1) bekezdés második albekezdés).

II. szakasz – A vámhatóságok és egyéb kormányzati hatóságok közötti információcsere

Az AEO engedélyezési eljárás keretében rendkívül fontos a vámhatóságok és egyéb kormányzati hatóságok közötti egyeztetés, és adott esetben a közöttük zajló információcsere. Az adott ügytől és az azt szabályozó jogszabálytól függően az egyéb kormányzati hatóságokkal folytatott egyeztetés és/vagy információcsere szintje és formája eltérő lehet.

Az első eset annak az általános feltételnek felel meg, amelyet az UVK 38. cikkének (1) bekezdése tartalmaz, miszerint az engedélyezett gazdálkodó státust a vámhatóságok a más illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően adják meg. E konzultáció szükségessége számos kérdéstől függ, pl. a kérelmező gazdasági tevékenységének és az érintett áruknak a típusa; a vámhatóságok által a rendelkezésükre álló információ alapján végzett ellenőrzések lehetősége annak megállapításához, hogy a kérelmező teljesíti-e a releváns jogszabályok szerinti esetleges kötelezettségeit (pl. kereskedelempolitikai intézkedések, különleges tilalmak és korlátozások).

A második esetben az egyéb illetékes hatóságokkal folytatott információcserére akkor van szükség, ha az egyéb uniós jogszabályok az engedélyezett gazdálkodó státus elismerését írják elő. Ezekben az esetekben szintén a vámjogszabályok határozzák meg, hogy melyek az illetékes hatóságoknak, és melyek azok az esetek, amelyekben kötelező velük információcserét folytatni, hogy biztosítsák a vonatkozó várható elismerés megfelelő végrehajtását.

A harmadik eset pedig az lehet, ha az adatcsere alapjául a nemzeti szint szolgál, és ennek célja a függőben lévő AEO-engedély minőségének, valamint a másik illetékes kormányzati hatóság

által kiállított engedély/tanúsítvány minőségének javítása, és/vagy a gazdálkodóra vonatkozó felesleges kétszeres ellenőrzések elkerülése.

a) A vámhatóságok részéről a polgári légi közlekedés biztonságaért felelős megfelelő nemzeti hatóság felé továbbított információk

Az UVK VA 35. cikkének (4) bekezdése szerint „amennyiben az AEOS gazdálkodó a 300/2008/EK rendelet 3. cikke szerinti meghatalmazott ügynök vagy ismert szállító, valamint megfelel a 2015/1998/EU rendeletben előírt követelményeknek, az illetékes vámhatóság haladéktalanul elérhetővé teszi a polgári légiközlekedés-védelemért felelős nemzeti hatóság számára a rendelkezésére álló következő minimális információkat az AEO státusával kapcsolatban:

az AEOS-engedély, többek között az engedélyes neve, és adott esetben az engedély módosítása, visszavonása, vagy az engedélyezett gazdálkodó státus felfüggesztése és annak okai;

arra vonatkozó információk, hogy a vámhatóságok látogatást tettek-e az érintett konkrét helyszínen, az utolsó látogatás dátuma és hogy a látogatás az engedélyezési folyamatra, az újraértékelésre vagy a nyomon követésre tekintettel történt-e;

az AEOS-engedély újraértékelése és annak eredményei.

A nemzeti vámhatóságok a polgári légi közlekedés védelméért felelős nemzeti hatósággal egyetértésben megállapítják azon információk cseréjének részletes módját, amelyekre nem vonatkozik a [z UVK VA] 30. cikke szerinti elektronikus rendszer.”

Adott esetben, különösen amennyiben az AEO-státus jóváhagyás alapja, az UVK VA 30. cikkének (2) bekezdésével összhangban „az illetékes vámhatóság hozzáférést biztosíthat az (1) bekezdésben említett elektronikus rendszerhez a polgári légiközlekedés-védelemért felelős nemzeti hatóság számára. A hozzáférés a következő információkra vonatkozik:

- a) az AEOS-engedélyek, többek között az engedélyes neve, és adott esetben az engedélyek módosítása vagy visszavonása, vagy az engedélyezett gazdálkodó státus felfüggesztése és annak okai;
- b) az AEOS-engedélyek újraértékelése és annak eredményei.

A polgári légiközlekedés-védelemért felelős, a szóban forgó információt kezelő nemzeti hatóságok csak a meghatalmazott ügynökre és az ismert szállítóra vonatkozó releváns programok céljából használják ezt az információt, valamint ezen információk védelmének biztosítása érdekében végrehajtják a megfelelő technikai és szervezeti intézkedéseket.

b) A polgári légi közlekedés biztonságaért felelős megfelelő nemzeti hatóság részéről a vámhatóságok felé továbbított információk

A polgári légi közlekedés biztonságaért felelős megfelelő nemzeti hatóság részéről a nemzeti vámhatóságok felé történő információcsere annak biztosítása miatt is szükséges, hogy a meghatalmazott ügynök és az ismert szállító státusát, valamint ezek esetleges változását az engedélyezett gazdálkodó státus megadása és kezelése céljából megfelelően figyelembe vegyék.

A Bizottság (EU) 2015/1998 végrehajtási rendeletének 6.3.1.8. és 6.4.1.7. pontja megállapítja, hogy a megfelelő hatóság a vámhatóság tudomására hoz a meghatalmazott ügynök vagy ismert szállító jogállásával kapcsolatos minden olyan információt, amely az AEO-engedély birtoklása szempontjából releváns lehet.

Ezen információcsere módját a vámhatóságok és a megfelelő nemzeti légiközlekedési hatóság állapítja meg.

c) Az információcsere egyéb területei

A vámhatóságok az uniós jogszabályokkal összhangban végzett értékelések és auditok eredményeit is figyelembe vehetik, amennyiben azok a kritériumok vizsgálata szempontjából relevánsak.

A vámhatóságok, egyéb kormányzati hatóságok és a gazdálkodó szempontjából előnyös adatcsere példája a kettős felhasználású áruk céljából releváns belső megfelelési program (ICP), amelynek célja az AEO-programéhoz hasonló.

A kettős felhasználású árukra engedélyt kiadó nemzeti hatóságok, valamint a nemzeti vámhatóságok számára ajánlott, hogy információt cseréljenek az AEO engedéllyel rendelkező vállalatokról és a globális exportengedélyesekről, ha azt a nemzeti jogszabályok lehetővé teszik.

5. RÉSZ: Az engedély kezelése

I. szakasz – Nyomon követés

5.I.1. Általános rész

Nyomon követés a gazdálkodó részéről és a változások jelentésének kötelezettsége

A rendszeres nyomon követés a gazdálkodó elsődleges felelőssége. A nyomon követésnek a belső ellenőrzési rendszerek részét kell képeznie. A gazdálkodónak tudnia kell igazolni a nyomon követés módját és be kell tudnia mutatni az eredményeket. A gazdálkodónak át kell tekintenie folyamatait, kockázatait és rendszereit, hogy a műveleteiben meg tudja jeleníteni a jelentős változásokat. A vámhatóságokat ezekről a változásokról értesíteni kell.

Az UVK 23. cikkének (2) bekezdése azt a jogi követelményt is tartalmazza, hogy az AEO-engedélyes köteles haladéktalanul értesíteni a vámhatóságot a határozat meghozatalát követően felmerült bármely olyan tényezőről, amely befolyásolhatja a határozat fenntartását vagy tartalmát. Bár ez főként az adott AEO-tól függ, és ezért a lista nem lehet teljes, [az iránymutatás 4. melléklete](#) több példát is említ azokra az esetekre, amelyeknél értesíteni kell a vámhatóságokat.

Az AEO köteles értesíteni a kiállító vámhatóságot az egyéb kormányzati hatóságok által kiadott releváns jóváhagyásra, engedélyre vagy tanúsítványra vonatkozó bármely változásról, amely hatással lehet az AEO-engedélyre (pl. az RA vagy a KC státus visszavonása).

Az AEO-nak kell arról gondoskodnia, hogy rendelkezzen az eredeti dokumentumokkal, beleértve az engedély meghosszabbításával kapcsolatos dokumentált megállapításokat és jelentéseket is, mivel a vámhatóságok ezt kérhetik.

Annak biztosítására, hogy az AEO értesüljön e kötelezettségéről, az illetékes vámhatóság például a következőket teheti meg:

- példákat ad azokra az információkra, amelyeket az AEO számára az AEO-engedély kiállítása után megküldött írásos határozatban, levélben stb. feltüntettek és amelyekről az illetékes vámhatóságot értesíteni kell; ebben az összefüggésben [az iránymutatás 4. melléklete](#) hasznos eszköz lehet;
- megadja az AEO-nak a vámigazgatási szervben belüli releváns kapcsolattartó pontot, amelyre az engedéllyel kapcsolatos valamennyi információt elküldheti;
- e-mail üzenetet küld (pl. abban az e-mailben, amellyel a vámhatóság megküldi az AEO-logót a gazdálkodó részére) az AEO-ügyekért felelős vállalati kapcsolattartó személy számára, hangsúlyozva ezt a kötelezettséget, és lehetőséget biztosítva a releváns változások közlésére;
- ha a vámtisztviselők be nem jelentett változást fedeznek fel, „figyelmeztető” e-mailt küldenek az AEO-ügyekért felelős vállalati kapcsolattartó személy számára, hangsúlyozva, hogy az ilyen információt közölnie kell az illetékes vámhatósággal;
- rendszeresen (pl. évente) „emlékeztetőt” küld rövid kérdőív formájában (az [önértékelési kérdőív](#) kérdéseinek felhasználásával) az AEO-ügyekért felelős kapcsolattartó személy számára (e-mailben), rákérdezve a releváns kritériumokat érintő esetleges változásokra.

Nyomon követés a vámhatóságok részéről

A vámhatóságok folyamatos nyomon követést végeznek, az AEO napi tevékenységeinek nyomon követését és a telephelyekre tett látogatásokat is beleértve. Ennek célja, hogy a megfelelés hiányának esetleges jeleit korai szakaszban kimutassák, ami nehézségek vagy a megfelelés hiányának megállapítása esetén azonnali intézkedésekhez vezethet.

Az UVK 23. cikkének (5) bekezdésével és 38. cikkének (1) bekezdésével összhangban az engedélyezett gazdálkodó státust nyomon kell követni. Figyelembe véve, hogy az AEO-engedély érvényességi ideje nem korlátozott, nagy jelentőséggel bír az engedélyezett gazdálkodói státusra vonatkozó kritériumok és feltételek rendszeres értékelése.

Ugyanakkor a nyomon követés az AEO üzleti tevékenységének jobb megértését is eredményezheti, ami ahhoz is vezethet, hogy a vámhatóságok az engedélyezett gazdálkodónak egy jobb, hatékonyabb módot ajánlanak a vámeljárássok vagy általában a vámszabályok használatához.

Ezért az illetékes vámhatóság szempontjából lényeges, hogy az AEO-val közösen létrehozzon egy rendszert az engedély feltételeinek és kritériumainak való megfelelés nyomon követésére. Minden, a vámhatóságok által alkalmazott ellenőrzési intézkedést fel kell jegyezni.

Az UVK VA 35. cikke szerint „a tagállamok vámhatóságai haladéktalanul tájékoztatják az illetékes vámhatóságot az AEO-státus megadását követően felmerülő minden olyan tényezőről, amely befolyásolhatja az engedély fenntartását vagy tartalmát.

Az illetékes vámhatóság minden rendelkezésére álló releváns információt elérhetővé tesz azon többi tagállam vámhatósága számára, ahol az AEO vámügyekkel kapcsolatos tevékenységeket folytat. Ha a vámhatóság visszavon egy az AEO-státus alapján hozott kedvező határozatot, értesíti a státust megadó vámhatóságot.

Amennyiben az AEOS gazdálkodó a 300/2008/EK rendelet 3. cikke szerinti meghatalmazott ügynök vagy ismert szállító, valamint megfelel a Bizottság (EU) 2015/1998 végrehajtási rendeletében előírt követelményeknek, az illetékes vámhatóság haladéktalanul elérhetővé teszi a polgári légiközlekedés-védelemért felelős nemzeti hatóság számára a rendelkezésére álló következő minimális információkat az AEO státusával kapcsolatban:

- a) az AEOS-engedély, többek között az engedélyes neve, és adott esetben az engedély módosítása, visszavonása, vagy az engedélyezett gazdálkodó státus felfüggesztése és annak okai;
- b) arra vonatkozó információk, hogy a vámhatóságok látogatást tettek-e az érintett konkrét helyszínen, az utolsó látogatás dátuma és hogy a látogatás az engedélyezési folyamatra, az újraértékelésre vagy a nyomon követésre tekintettel történt-e;
- c) az AEOS-engedély újraértékelése és annak eredményei.

A nemzeti vámhatóságok a polgári légi közlekedés védelméért felelős nemzeti hatósággal egyetértésben megállapítják azon információk cseréjének részletes módját, amelyekre nem vonatkozik a 30. cikk szerinti elektronikus rendszer.

A polgári légiközlekedés-védelemért felelős, a szóban forgó információt kezelő nemzeti hatóságok csak a meghatalmazott ügynökre és az ismert szállítóra vonatkozó releváns programok céljából használják ezt az információt, valamint ezen információk védelmének biztosítása érdekében végrehajtják a megfelelő technikai és szervezeti intézkedéseket.”

Bár a jogszabályok általában nem írják elő, hogy konkrétan milyen formában kell a nyomonkövetési rendszert kialakítani, a legmegfelelőbb módszer az, ha az illetékes vámhatóság nyomonkövetési tervet készít. Ebben a tervben összefoglalhatják az egyes auditok megállapításait, és szükség esetén kiigazító intézkedésekre tehetnek javaslatot (még akkor is, ha a gazdálkodó a javasolt intézkedésen kívül más mellett is dönthet).

Az AEO gazdálkodók illetékes vámhatóság általi nyomon követése az alábbi elemekből állhat:

- annak biztosítása, hogy a kiigazító intézkedéseket az AEO valóban megvalósította;
- az AEO műveleteinek figyelemmel kísérése, a meglévő kockázatok figyelemmel kísérése és az új kockázatok megjelenésének megakadályozása céljából.

Függetlenül attól, hogy a vámhatóságok hogyan szervezik meg a nyomon követést (külön tervként vagy a végső jelentés részeként), a következőket kell figyelembe venni:

- **az audit eredményei** – a nyomon követésnek elsődlegesen az auditorok által az elvégzett audittevékenységek során értékelt, az AEO vonatkozásában megállapított

kockázati profilokon kell alapulnia, beleértve az AEO számára bevezetni javasolt intézkedéseket is;

– **az UVK VA 28. cikkének (2) és/vagy (3) alkalmazása nemzetközi egyezmények vagy a Nemzetközi Szabványügyi Szervezet nemzetközi szabványa, illetőleg valamely európai szabványügyi szervezet európai szabványa alapján kiadott biztonsági és védelmi tanúsítvány birtokosaira és a meghatalmazott ügynökökre vagy ismert szállítókra** – ezek olyan fontos helyzetek, amelyeket figyelembe kell venni, mivel ezekben az esetekben az egyéb kormányzati hatóságok által kiadott releváns engedélyt vagy tanúsítványt az AEO-státus megadásakor is felhasználták (pl. RA, KC stb.);

– **korai figyelmeztető jelzések** – a fentiekben említetteknek megfelelően az AEO jogilag köteles értesíteni az illetékes vámhatóságot a jelentős változásokról. Lehetséges, hogy az AEO által bevezetett változtatások miatt a vámhatóságok az újraértékelés mellett döntenek. Fontos, hogy az AEO jól ismerje kötelezettségeit és annak módját, hogy a változásokról hogyan értesítse az illetékes vámhatóságot.

A vámhatóságoknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy folyamatosan és körültekintően ellenőrizzék, hogy a gazdálkodó továbbra is ellenőrzése alatt tartja-e vállalkozását és az azonosított kockázatokat vagy a helyzet esetleges változásait. (Vannak-e új kockázatok? Az igazgatási szervezet és a belső ellenőrzési rendszer minősége még mindig ugyanolyan jó-e, mint az audit idejében volt?) A vámhatóságok különböző módokon szerezhetnek kellő időben értesülést az új kockázatokról/információkról:

- az AEO nyilatkozatainak szűrőpróbaszerű ellenőrzése;
- az árukra vonatkozóan elvégzett fizikai vizsgálatok;
- a belső vámadatbázisokban rendelkezésre álló információk elemzése;
- az AEO nyomon követésén vagy az újraértékelési auditokon kívüli ellenőrzések (az egyszerűsített eljárások szerinti auditok vagy az engedélyezett raktárkezelői státusra benyújtott kérelem);
- a vállalat magatartásában vagy kereskedelmi gyakorlatában megfigyelt változások kiértékelése;

– **kockázatok nyomon követése** – az új kockázatokat vagy az új helyzeteket nyomon követés útján kell értékelni. Ha a kiértékelés egyik eleme ahhoz a megállapításhoz vezet, hogy a gazdálkodó az azonosított kockázatokat nem, illetve többé már nem tartja megfelelően az ellenőrzése alatt, akkor a vámhatóság tájékoztatja a gazdálkodót erről a megállapításról. A gazdálkodónak ekkor intézkedéseket kell hoznia, hogy javítson a helyzeten. Ismét a vámhatóságok kötelessége, hogy ezeket a javító intézkedéseket értékeljék. Ez ahhoz a következtetéshez is vezethet, hogy a kritériumok és feltételek közül egynek vagy többnek a teljesülését újra kell értékelni, illetve hogy az engedélyezett gazdálkodói státust haladéktalanul fel kell függeszteni vagy vissza kell vonni.

A beütemezendő nyomonkövetési tevékenységeknek a különböző szakaszokban végzett kockázatelemzéseken kell alapulniuk (a státus megadása előtti vizsgálatok, a megadott engedély kezelése stb.). E tevékenységeket számos tényező befolyásolhatja:

- az engedély típusa – míg néhány kritériumot (például az igazolt fizetőképességet) okmányalapú ellenőrzések útján is nyomon lehet követni, az AEOS típusú engedélyre vonatkozó biztonsági és védelmi kritérium nyomon követése helyszíni látogatást igényelhet;

- a gazdálkodó stabilitása – előfordulnak-e gyakori változások a helyszíneket, piacokat, főbb alkalmazottakat, rendszereket stb. illetően;
- a vállalat mérete és a helyszínek száma;
- az AEO szerepe az ellátási láncban – az AEO fizikailag hozzáfér-e az árukhoz, vagy vámügynökként tevékenykedik-e;
- az üzleti folyamatok belső ellenőrzésének intenzitása és a folyamatok esetleges kiszervezése;
- az AEO-audit során születtek-e javaslatok nyomkövetési intézkedésekre vagy a folyamatok és eljárások kisebb javítására.

Következésképpen a nyomkövetési tevékenységek gyakorisága és természete az érintett AEO-tól függően változhat. Figyelembe véve ugyanakkor a biztonsági és védelmi kritérium sajátos természetét, ajánlott, hogy az AEOS esetében legalább háromévente egyszer kerüljön sor helyszíni látogatásra.

Szintén különös figyelmet kell fordítani az olyan esetekre, amikor olyan gazdálkodó kapja meg az AEO-státust, amelynek vállalkozása kevesebb mint három éve alakult meg. Ez utóbbi esetekben a vámhatóságoknak alapos nyomon követést kell végezniük az AEO-státus megadását követő első évben.

Azt is fontos figyelembe venni, hogy a nyomkövetési terv elkészítését és az AEO egyes telephelyeinek meglátogatását az AEO teljes vámtevékenységével összefüggésben kell elvégezni. A vámhatóságoknak koordinálniuk kell és figyelembe kell venniük az érintett gazdálkodó számára előírányzott minden más audit-/nyomkövetési tevékenységet. Amennyire csak lehetséges, a vizsgálatok párhuzamosságát el kell kerülni.

Azokban az esetekben, amelyekre az UVK VA 28. cikkének (2) és/vagy (3) bekezdését alkalmazták, a kormányzati hatóságoktól rendelkezésre álló információkat is fel lehet használni a nyomkövetési tevékenységek tervezésekor, hogy mind a vámhatóságok, mind a gazdálkodók részéről el lehessen kerülni a párhuzamos vizsgálatokat.

A nyomkövetési tevékenységek eredményeként az illetékes vámhatóság konkrét intézkedéseket hozhat. Ezeket a konkrét intézkedéseket dokumentálni kell. A dokumentálás történhet például az alábbi formában:

- a nyomkövetési terv frissítése,
- könnyített auditjelentés,
- az auditcsoport általános következtetései és megállapításai stb.

Ennek a dokumentációnak tartalmaznia kell az ellenőrzött kritériumokat és ezen ellenőrzések eredményeit.

5.I.2. Több állandó üzleti telephelyre kiterjedő AEO-engedély

A nyomon követésre vonatkozóan az 5.I.1 pontban leírt általános elvek mindig érvényesek. Mindazonáltal, ha az AEO-státust egy anyavállalat számos állandó üzleti telephelyre kapta meg, figyelembe kell venni néhány további sajátos elemet is. Azt az általános elvet, miszerint a kiállító vámhatóság illetékes az AEO-státus megadásáért és vezető szerepet játszik a folyamatban, a kiadott engedély kezelésének fázisában is meg kell tartani. Azonban ezekben a sajátos esetekben azt is meg kell fontolni, hogy a „gyakorlati” ismeretek és információk az

adott fióktelepről annak a tagállamnak a vámhatóságánál állnak rendelkezésre, ahol a fióktelep található. Ezt szem előtt tartva és az engedélynek a nyomkövetési tevékenységek megtervezésével összefüggésben történő hatékony kezelése érdekében igen fontos az illetékes vámhatóság és azon tagállam vámhatóságai közötti szoros együttműködés, ahol a különálló állandó üzleti telephelyek találhatóak, lásd az UVK VA 35. cikkét. A nyomkövetési terv kidolgozásakor a következőket kell figyelembe venni:

- ajánlott, hogy egyetlen általános nyomkövetési tervet készítsenek arra az AEO-ra, amelynek a nevére a státust megadják. Azonban a tervnek az érintett tagállam által készített egyéni terveken és információkon kell alapulnia;
- a kiállító vámhatóság felelős a terv általános koordinációjáért és keretéért, vagyis a tervezett/lefolytatott ellenőrzési tevékenységek esetleges átfedéseinek vagy párhuzamosságainak elkerüléséért; az összes új információ begyűjtéséért és a tervek frissítéséért stb.;
- a nyomkövetési terven belül az érintett állandó üzleti telephellyel kapcsolatos rész elkészítéséért általánosan annak a tagállamnak a vámhatóságai a felelősek, ahol az állandó üzleti telephely található. Az adott tervrészt ésszerű időn belül el kell juttatni a kiállító vámhatósághoz, hogy az el tudja készíteni és koordinálni tudja az általános nyomkövetési tervet. A tagállami vámhatóságok az állandó üzleti telephelyen tett helyszíni látogatásokért is felelősek;
- az AEO által bármely vámhatósághoz eljuttatott, és a kiállító vámhatóság részére továbbított releváns információk;
- a vámhatóság által valamely állandó üzleti telephellyel kapcsolatban tett és a kiállító vámhatósággal megosztott megállapítások.

II. szakasz – Újraértékelés

Az UVK FJA 15. cikkének (1) bekezdése értelmében a vámhatóságok kötelesek újraértékelni, hogy az AEO-engedély birtokosa továbbra is megfelel-e az AEO-státusra vonatkozó feltételeknek és kritériumoknak:

„– ha az irányadó uniós jogban olyan változások következtek be, amelyek kihatnak a határozatra;

– ha a végrehajtott nyomon követés eredményeképpen az szükségessé válik;

– ha a határozat jogosultja által a Vámkódex 23. cikkének (2) bekezdése alapján vagy más hatóságok által rendelkezésre bocsátott információk azt szükségessé teszik.”

Az újraértékelés az okától függően a konkrét kritériumok vagy feltételek teljes vagy részleges újravizsgálatát eredményezheti.

5.II.1. Az uniós jogban bekövetkezett változásokat követő újraértékelés

Újraértékelésre van szükség, ha jelentős változások történnek az AEO-státus megadására alkalmazandó feltételekre és kritériumokra vonatkozó, illetve azokra hatást gyakorló uniós vámjogszabályokban.

Példa lehet erre az AEO-kritériumoknak az Uniós Vámkódex és végrehajtási rendelkezéseinek módosítását követő változásai, mint például a gyakorlati jellegű szakértelem vagy szakmai képesítés új kritériuma. A jogszabályok általában előírják, hogy az

újrértékelésre egy meghatározott átmeneti időszakon belül kerüljön sor.

5.II.2. A végrehajtott nyomon követés eredményeként vagy a határozat jogosultja vagy más hatóságok által rendelkezésre bocsátott információk eredményeként történő újráértékelés

Az újráértékelésre vonatkozó határozat kiindulópontja, hogy alapos okok legyenek annak feltételezésére, hogy az AEO már nem tartja be a kritériumokat. Ezek az okok különböző helyzetekből adódhatnak: a vámhatóságok által elvégzett nyomon követés eredményeként; vámhatóságok vagy egyéb kormányzati hatóságok által végzett ellenőrzések eredményeként; egyéb vámhatóságoktól vagy kormányzati hatóságoktól kapott egyéb információk; az AEO tevékenységében bekövetkezett jelentős változások stb. A kiállító vámhatóságnak kell minden egyes esetben eldöntenie, hogy az összes feltétel és kritérium újráértékelésére van-e szükség, vagy csak azt a feltételt vagy kritériumot kell újráértékelni, amelyet a jelek szerint nem tartanak be. Még az egyik kritérium újráértékelése során is kiderülhet, hogy a többi kritériumot is újból ellenőrizni kell.

Az újráértékelést a kiállító vámhatóság végzi. Azonban egy másik tagállam vámhatósága is felfedezheti, hogy alapos ok van annak feltételezésére, hogy az AEO már nem tart be néhány kritériumot. Ez például akkor következhet be, ha:

- az AEO-telephelyek közül egy vagy több nem abban a tagállamban található, ahol a kiállító vámhatóság;
- az AEO a vámügyekkel kapcsolatos tevékenységet nem csak abban a tagállamban végzi, ahol az AEO-engedélyt kiadták.

Ezekben az esetekben annak a tagállamnak a vámhatósága, ahol ezek az okok felmerültek, köteles tájékoztatni a kiállító vámhatóságot a tényállásról, majd a kiállító vámhatóság eldönti, hogy újráértékelést kezdeményez-e, és hogy milyen egyéb vámhatóságokat kell bevonnia.

Ha az engedélyt az anyavállalat számára adták ki számos állandó üzleti telephelyre vonatkozóan, mindazok a tagállamok, ahol külön állandó üzleti telephelyek találhatók, felkérhetik a kiállító vámhatóságot arra, hogy kezdje meg a feltételek és kritériumok újráértékelését.

Ha az anyavállalat új állandó üzleti telephelyet alapít vagy olyan szerkezetátalakításon megy keresztül, amely hatással van az állandó üzleti telephelyekre, értesítést küld a kiállító vámhatóság számára, amely megteszi a szükséges lépéseket, adott esetben beleértve az újráértékelést is.

Bár általában a lefolytatandó újráértékelés esetenként változhat, a következő közös elemeket tanácsos minden esetben figyelembe venni:

- a) **az újráértékelés tárgyköre** – az ellenőrizendő kritériumok és feltételek, figyelembe véve az újráértékelés kezdeményezésének okait;
- b) **az újráértékelés módszere** – csak okmányalapú ellenőrzés vagy helyszíni látogatással egybekötött ellenőrzés, attól függően, hogy melyik felel meg inkább az újráértékelni kívánt kritérium szempontjából;
- c) **határidő** – az újráértékelés lefolytatására nincs megadott határidő. Mindazonáltal helyénvaló ilyen határidőt megállapítani az ellenőrizendő kritériumok számától függően és annak fényében, hogy előirányoztak-e helyszíni látogatást, és ennek a

határidőnek általában nem szabad meghaladnia az eredeti AEO-határozat tekintetében megszabott határidőket;

- d) ***más tagállamok bevonásával zajló újraértékelés*** – ha az újraértékelés során más tagállamban is újra kell értékelni a kritériumokat, az iránymutatás „Tagállamok közötti és más kormányzati hatóságokkal folytatott információcsere” című 4. részében leírt egyeztetési eljárásokat kell alkalmazni. Rendszerint a másik tagállam vámhatósága határozza meg, hogy az újraértékelési eljárás részeként szükség van-e helyszíni látogatásra. A másik tagállam(ok) számára a válaszadásra rendelkezésre álló határidőknek meg kell felelniük az UVK VA 31. cikke szerinti egyeztetésre vonatkozó szokásos határidőknek;
- e) ***egyéb érintett vámengedélyek*** – ha újraértékelésre kerül sor, tanácsos megállapítani, hogy az engedélyezett gazdálkodónak vannak-e olyan engedélyei vagy jogosult-e olyan egyszerűsítésekre, amelyek az AEO-kritériumoknak való megfeleléstől függenek, mint például az egyszerűsített eljárások használatára vonatkozó engedély. Ha igen, erre figyelemmel kell lenni, és el kell kerülni az újraértékeléshez kapcsolódó párhuzamos munkavégzést a vámügyi erőforrásokat és az érintett gazdálkodót illetően is;
- f) ***újraértékelési jelentés*** – a jelentésekre és a dokumentációra vonatkozóan az eredeti audithoz hasonló megközelítés érvényes. Fontos, hogy a későbbiekre javasolt intézkedés – például felfüggesztés, visszavonás, meghozandó intézkedések és határidők – megjelenjen a jelentésben;
- g) ***az eredmények elérhetősége*** – az újraértékelés eredményeit az összes tagállam vámhatósága és adott esetben az egyéb kormányzati hatóságok rendelkezésére kell bocsátani az EOS kommunikációs rendszer útján, függetlenül attól, hogy az adott hatóság részt vett-e az egyeztetési eljárásban vagy sem.

III. szakasz – A határozat módosítása

Az UVK 28. cikkével összhangban az AEO-engedélyt vissza kell vonni vagy módosítani kell, ha a határozat kiadására vonatkozó feltételek közül egy vagy több nem teljesült, vagy már nem teljesül; vagy az AEO kérésére.

A visszavonással az AEO-státus összefüggésében az iránymutatás 5.V. pontja foglalkozik részletesen.

Az AEO-státus összefüggésében a módosítás lehet például a név vagy a cím megváltoztatása. Egyes esetekben ezek a módosítások csak a kritériumok teljesítésének újbóli értékelése után léphetnek érvénybe (pl. AEOS esetében az új telephely).

A módosításról az AEO-t értesíteni kell (UVK 28. cikk (3) bekezdés). A módosításokról értesíteni kell az összes tagállam vámhatóságát és adott esetben az egyéb kormányzati hatóságokat az EOS kommunikációs rendszer útján, függetlenül attól, hogy az adott hatóság részt vett-e az egyeztetési eljárásban vagy sem.

Ezen túlmenően azt is meg kell jegyezni, hogy a kérelmező köteles a kérelmével kapcsolatos bármely változásról értesíteni a kiállító vámhatóságot, amely ezeket a változásokat feltölti az EOS-rendszerbe.

IV. szakasz – Felfüggesztés

Az AEO-státus felfüggesztése azt jelenti, hogy a kiadott engedély bizonyos ideig nem érvényes.

Az UVK 23. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerint, az UVK FJA 16. cikkével összefüggésben „a határozat meghozatalában illetékes vámhatóság – ahelyett, hogy megsemmisítené, visszavonná vagy módosítaná – a következő esetekben felfüggeszti a határozatot:

- a) *ha lehetségesnek tartja, hogy elegendő ok van a határozat megsemmisítésére, visszavonására vagy módosítására, de nem rendelkezik minden olyan elemmel, amely alapján dönthetne a megsemmisítésről, visszavonásról vagy módosításról;*
- b) *ha úgy ítéli meg, hogy a határozat feltételei nem teljesülnek vagy a határozat jogosultja nem teljesíti a határozatból eredő kötelezettségeit, és indokoltnak tartja, hogy a határozat jogosultja időt kapjon a feltételek teljesüléséhez vagy a kötelezettségek teljesítéséhez szükséges intézkedések megtételére;*
- c) *ha a felfüggesztést a határozat jogosultja kéri azért, mert ideiglenesen nem képes teljesíteni a határozat feltételeit vagy a határozatból eredő kötelezettségeit.*

A b) és c) pontban meghatározott esetekben a határozat jogosultja köteles értesíteni a határozat meghozatalában illetékes vámhatóságot azokról az intézkedésekről, amelyeket a feltételek teljesülése vagy a kötelezettségek teljesítése érdekében meg fog tenni, valamint ezen intézkedések időigényéről.”

A felfüggesztés ideje alatt az AEO nem férhet hozzá azokhoz az előnyökhöz, amelyeket a státus biztosít, ami rá nézve súlyos következményekkel járhat.

Az UVK FJA 30. cikkének (1) bekezdése megállapítja, hogy „ha az engedélyezett gazdálkodó státust megadó engedélyt az AEO-státusra vonatkozó kritériumok valamelyikének nem teljesülése miatt fel kell függeszteni, a határozatot meghozó vámhatóság az érintett engedélyezett gazdálkodóval kapcsolatban minden olyan határozatot felfüggeszt, amely az engedélyezett gazdálkodó státust megadó engedélyen általában, vagy az engedélyezett gazdálkodó státust megadó engedély felfüggesztését eredményező konkrét kritériumok bármelyikén alapul.”

Az UVK FJA 30. cikkének (2) bekezdése megállapítja, hogy „az engedélyezett gazdálkodóval kapcsolatban a vámjogszabályok alkalmazása körében hozott határozat felfüggesztése nem eredményezi automatikusan az engedélyezett gazdálkodó státust megadó engedély felfüggesztését.”

Az UVK FJA 30. cikkének (3) bekezdése megállapítja, hogy „ha az UVK 39. cikkének d) pontjában megállapított feltételek (a végzett tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó, a gyakorlati jellegű szakértelem vagy szakmai képesítések) nem teljesülése miatt olyan személyhez kapcsolódó határozat kerül felfüggesztésre, aki egyszerre AEOS és AEOC, a kérdéses személy AEOC-engedélyét fel kell függeszteni, AEOS-engedélye azonban érvényes marad.”

Ha a Vámkódex 39. cikkének e) pontjában megállapított feltételek (megfelelő biztonsági és védelmi szabványok) nem teljesülése miatt olyan személyhez kapcsolódó határozat kerül felfüggesztésre, aki egyszerre AEOS és AEOC, a kérdéses személy AEOS-engedélyét fel kell függesztetni, AEOC-engedélye azonban érvényes marad.

Felfüggesztésre kerülhet sor például a nyomon követés vagy újraértékelés során lefolytatott vizsgálat eredményeként, ha súlyos hiányosságokat fedeztek fel, ami azt jelenti, hogy az engedélyes kockázati szempontból a fennálló körülmények között nem kaphatja meg a státust. A megfelelés hiányának e jele a többi tagállamtól vagy más kormányzati hatóságoktól, polgári légiközlekedési hatóságoktól kapott információkból is eredhet.

A felfüggesztésről szóló határozat meghozatalát megelőzően az illetékes vámhatóságnak értesítenie kell az AEO-t a megállapításairól, a lefolytatott értékelésről és arról a tényről, hogy az értékelés eredményeként az engedélyt felfüggeszthetik, ha a gazdálkodó nem orvosolja a helyzetet. Az AEO-nak joga van a meghallgatásra és a helyzet esetleges orvoslására. Az észrevételeket és a kiigazításokat az értesítéstől számított 30 naptári napon belül lehet megtenni (UVK FJA 8. cikk (1) bekezdés).

A válaszokat gondosan értékelni kell a kockázat szempontjából, és – hacsak a helyzetet nem lehet orvosoltnak tekinteni – a státust 30 naptári napra fel kell függesztetni, további 30 napos hosszabbítási lehetőséggel. Az AEO-t erről írásban értesíteni kell.

Az UVK 22. cikke (6) bekezdésének c) pontja szerint a státus azonnali hatállyal felfüggeszthető, amennyiben a közbiztonságra és közvédelemre, a közegészségre vagy a környezetre jelentett veszély jellege vagy szintje úgy kívánja. Ezt a lehetőséget azonban korlátozott mértékben tanácsos alkalmazni.

Amennyiben a státus felfüggesztését az engedélyes kezdeményezi, aki átmenetileg nem tudja valamelyik AEO-kritériumot teljesíteni, az AEO köteles a kérését megindokolni, és adott esetben cselekvési tervet javasolna, amely tartalmazza a meghozni kívánt intézkedéseket és a várható időtartamot. Példaként említhető az az eset, ha egy gazdálkodó optimalizálja vagy módosítja *számítógéppel* integrált gyártását, és egy ideig nem képes az áruk követésére a nemzetközi ellátási láncban. Ekkor felfüggesztést kér és javaslatot nyújt be a megvalósítás ütemezésére.

A státust fel lehet függesztetni, ha a cselekvési terv és a kért szolgáltatás indoklása ésszerűnek tekinthető. Ha nem, fontolóra kell venni annak lehetőségét, hogy az engedélyt a birtokos kérésére visszavonják.

Ugyanakkor figyelembe kell venni, hogy igen lényeges a különbség a vámhatóság által kezdeményezett és az AEO által kezdeményezett felfüggesztés között, amit a jogszabályok világosan fel is tüntetnek (UVK FJA 16. cikk (1) bekezdés). Ezért a felfüggesztést az AEO szándékosan nem használhatja csak arra a célra, hogy elhalassza a visszavonást vagy elkerülje a visszavonástól számított hároméves időtartamot, ami új kérelem benyújtását teszi lehetővé.

Az illetékes vámhatóságnak nagyon gondosan kell mérlegelnie a felfüggesztés hatását. A felfüggesztés nem érinti a felfüggesztés dátuma előtt megkezdett, de még be nem fejezett vámeljárást.

Ha megszüntették a felfüggesztés okát, az engedélyt újból érvényessé kell nyilvánítani. Ellenkező esetben az illetékes vámhatóságnak meg kell fontolnia az engedély visszavonását.

V. szakasz – Visszavonás

Az UVK 28. cikke és az UVK VA 34. cikke határozza meg az engedély visszavonására vonatkozó rendelkezéseket, illetve a visszavonást eredményező eseteket.

Az UVK 28. cikkének (1) bekezdése értelmében a kedvező határozatot vissza kell vonni:

- a) *ha a határozat kiadására vonatkozó feltételek közül egy vagy több nem teljesült, vagy már nem teljesül; vagy*
- b) *a határozat jogosultjának kérelmére.*

Ha a visszavonásról az illetékes vámhatóság határoz, a visszavonás napjától számított három éven belül nem fogadható be új AEO-engedély iránti kérelem.

Az AEO engedély visszavonása nem érinti az ugyanarra a személyre vonatkozóan hozott kedvező határozatot, kivéve, ha az AEO-státus a kedvező határozat feltétele volt, vagy a szóban forgó határozat olyan AEO-kritériumon alapult, amely már nem teljesül (UVK VA 34. cikk (1) bekezdés).

Az engedélyesre vonatkozó kedvező határozat visszavonása vagy módosítása nem befolyásolja automatikusan az érintett személy AEO-engedélyét (UVK VA 34. cikk (2) bekezdés).

Ha ugyanazon személy AEOC- és AEOS-státussal is rendelkezik és az engedélyt a Vámkódex 39. cikkének d) pontjában meghatározott feltételek (a végzett tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó, a gyakorlati jellegű szakértelem vagy szakmai képesítések) nem teljesítése miatt visszavonták, az AEOC-engedélyt vissza kell vonni, az AEOS-engedély pedig érvényes marad (UVK VA 34. cikk (3) bekezdés első albekezdés).

Ha ugyanazon személy AEOC- és AEOS-státussal is rendelkezik és az engedélyt a Vámkódex 39. cikkének e) pontjában meghatározott feltételek (megfelelő biztonsági és védelmi szabványok) nem teljesítése miatt visszavonták, az AEOS-engedélyt vissza kell vonni, az AEOC-engedély pedig érvényes marad (UVK VA 34. cikk (3) bekezdés első albekezdés).

Megjegyzendő, hogy a vámhatóságok kezdeményezésére történő visszavonás vámügyi határozat, és a gazdálkodó jogosult arra, hogy meghallgassák. Ezért az AEO-t értesíteni kell valamennyi megállapításról, a lefolytatott értékelésről és arról a tényről, hogy az értékelés eredményeként az AEO-státust felfüggeszthetik, kivéve, ha a meghallgatáshoz való jogot az ezt megelőző felfüggesztési eljárás során már kinyilvánították. A gazdálkodónak ezenkívül minden esetben joga van jogorvoslati kérelmet benyújtani a visszavonásra irányuló határozat ellen.

6. RÉSZ – Kölcsönös elismerés

Az alábbi információk a kölcsönös elismerésre vonatkozó megállapodások általános hátterére és folyamatára, valamint végrehajtására vonatkoznak.

I. szakasz – Az EU által kötött kölcsönös elismerésre vonatkozó megállapodások

Az EU eddig a következő országokkal kötött és hajt végre az AEO-programok kölcsönös elismerésére vonatkozó megállapodásokat: Norvégia, Svájc, Japán, Andorra, az Egyesült Államok és Kína. További tárgyalások zajlanak, vagy a közeljövőben kezdődnek meg. Az EU ezenkívül műszaki segítséget nyújt számos országnak az AEO-programok beindítására való felkészüléshez.

Az egyes kölcsönös elismerésről szóló megállapodások részletei a DG TAXUD honlapján található:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/policy_issues/customs_security/index_en.htm

II. szakasz – A kölcsönös elismeréshez vezető folyamat lépései

Az EU számára a kölcsönös elismeréshez szükséges lépések az alábbiak:

- A kölcsönös elismerés megállapítására irányuló hivatalos kötelezettségvállalás
- Jogszabályok összevetése
- A vonatkozó programok végrehajtásának értékelése és a bevált gyakorlatok cseréje, a mindkét félnél elvégzett helyszíni látogatásokat is beleértve (lásd [ezen iránymutatás 6.VII. pontját](#) – a nyomon követés/auditlátogatások lefolytatására vonatkozó ajánlások)
- Megállapodás az MRA szövegéről
Az MRA szövege jellemzően a következő lényes részekből áll: Kimondja a két AEO-program összeegyeztethetőségét, a lehető legpontosabban felsorolja a nyújtandó kölcsönös kedvezményeket. Tartalmazza az automatikus adatcsere és az adatvédelmi szabályok tárgyát képező adatokat. Ezenkívül eljárási szabályokat is tartalmaz, beleértve a kedvezmények egyoldalú felfüggesztését.
- Elektronikus adatcsererendszer

III. szakasz – Az MRA aláírását követő végrehajtás és nyomon követés

Az EU-ban a kölcsönös elismerésben részesülő AEO-k száma és az MRA-partnerországokban tapasztalható hasonlóan magas szám következtében az automatizált adatcsere-mechanizmus kifejlesztése és telepítése alapvető fontosságú az MRA végrehajtása szempontjából. Más szóval az MRA végrehajtása csak akkor kezdődhet meg, ha működik az automatizált adatcsere-mechanizmus.

Az MRA megkötése után folytatódik a partnerországgal való párbeszéd. Gyakori információcserére kerül sor a közelmúltbeli fejleményekről, ideértve az MRA nyújtotta előnyök egyoldalú felfüggesztésével kapcsolatos együttműködést is. Az MRA végrehajtásával

kapcsolatos bevált gyakorlatok közé tartozik a szakma közös tájékoztatása konferenciákon, szemináriumokon és a közös gyakran ismételt kérdések (GYIK) kidolgozása révén, amelyek az MRA technikai szempontjait fejtik ki.

A már rendelkezésre álló gyakran ismételt kérdések a DG TAXUD honlapján találhatóak:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/customs/policy_issues/customs_security/aeo_mra/2015-11_aeo_china_faqs.pdf

http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/customs/policy_issues/customs_security/aeo_mra/faq.pdf

Annak érdekében, hogy mindkét fél megőrizze az AEO-eljárással kapcsolatos szabványait, erősen ajánlott, hogy mindkét félnél rendszeres nyomkövetési látogatásokra kerüljön sor.

IV. szakasz – Az EU által az AEO-partnerprogramok tagjai számára javasolt MRA-kedvezmények (kölcsonösségi alapon)

Az EU az MRA-partnerei számára az alábbi MRA-kedvezményeket kínálja. A jelenlegi MR-határozatok nem tartalmazzák az összes kedvezményt; az EU azonban igyekszik a határozatokat frissíteni, és az összes kedvezménnyel kiegészíteni. A konkrét kedvezményeket egyedi megállapodásokban határozzák meg.

a) Kevesebb biztonsággal és védelemmel kapcsolatos ellenőrzés: minden egyes vámhatóság a másik vámhatóság által engedélyezett programban a tagsági státust előnyként veszi figyelembe a vizsgálatok vagy ellenőrzések csökkentésére irányuló kockázatelemzés és más, biztonsággal és védelemmel kapcsolatos intézkedések során.

b) A kereskedelmi partnerek elismerési a kérelmezési eljárás során: minden egyes vámhatóság a másik vámhatóság által engedélyezett programban a tagsági státust figyelembe veszi annak érdekében, hogy a programban részt vevő tagokat biztonságos és védett partnerként kezeljék a kereskedelmi partnerekkel szembeni követelmények értékelése során a saját programban való részvételre irányuló tagsági kérelmek esetében.

c) Elsőbbségi elbánás a vámkezelésen: minden egyes vámhatóság a másik vámhatóság által engedélyezett programban a tagsági státust figyelembe veszi az elsőbbségi elbánás, a gyorsított feldolgozás, az egyszerűsített alakítások és a szállítmányok meggyorsított kiadásának biztosítása érdekében, amennyiben abban a program tagja részt vesz.

d) Üzletmenet-folytonossági mechanizmus: mindkét fél olyan közös üzletmenet-folytonossági mechanizmus kialakítására törekszik, amely a kereskedelmi forgalomban a biztonsági riasztási szintek emelkedése, határlezárások és/vagy természeti katasztrófák, veszélyes anyagok által előidézett vészhelyzetek vagy más jelentős események következtében jelentkező fennakadások esetén lehetővé teszi a vámhatóságok számára, hogy a programban részt vevő tagokhoz tartozó elsőbbségi szállítmányok továbbítását megkönnyítsék és a lehetőségekhez mérten meggyorsítsák.

e) Az MRA-ból adódó jövőbeli kedvezmények

A vámigazgatási szervek és a szakma szorosan együttműködik azért, hogy azonosítson és kidolgozzon az AEO-knak a kölcsönös elismerés keretében juttatandó lehetséges további kedvezményeket, hogy tovább erősítse a programot.

V. szakasz – Az MRA végrehajtása – Hogyan lehet kihasználni az MRA nyújtotta kedvezményeket?

A biztonsági komponensű AEO-státussal rendelkező vállalatoknak, amelyek az EU által kötött MRA-k nyújtotta kedvezményeket kívánják kihasználni, ellenőrizniük kell, hogy írásban **hozzájárultak-e az MRA-partnerországokkal folytatott adatcseréhez**. Ezt az írásos hozzájárulást az [önértékelési kérdőív mellékletében](#) lehet megadni, amelyet az AEO-kérelemmel együtt kell benyújtani. Ezt a hozzájárulást a kérelmező/AEO bármikor benyújthatja vagy visszavonhatja. A hozzájárulás megadásához vagy visszavonásához az AEO-nak a kiállító vámhatósághoz kell fordulnia.

Ahhoz, hogy „A kereskedelmi partnerek elismerése a kérelmezési eljárás során” lehetőségből részesüljenek, az engedélyezett gazdálkodó státust az EU-ban kérelmező uniós vállalatok az [önértékelési kérdőív 6.10. szakaszában](#) feltüntethetik bármely olyan kereskedelmi partnerük AEO-számát, amely AEO-státussal rendelkezik az egyik olyan országban, amellyel az EU MRA-t kötött (név, cím, AEO-szám). Ha egy vállalat az EU-ban AEOS- vagy AEOC/AEOS-státust kérelmez, és van olyan kereskedelmi partnere, amely AEO-státussal rendelkezik valamely országban, amellyel az EU MRA-t kötött, e kereskedelmi partnerek biztonságos és megbízható partnernek minősülnek, és általában nem támasztanak velük szemben további követelményeket (biztonsági nyilatkozat stb.).

Ahhoz, hogy a „**Kevesebb biztonsággal és védelemmel kapcsolatos ellenőrzés és elsőbbségi elbánás a vámkezelésen**” kedvezményben részesüljön, az AEO-nak közölnie kell EORI-számát az adott MRA-partnerországban található kereskedelmi partnerével. A kereskedelmi partner feltünteti az EORI-számot a vám-árnyilatkozaton az MRA-partnerországba történő behozatali eljáráshoz. További részletekért lásd az [iránymutatás 6.III. pontjában](#) említett gyakran ismételt kérdéseket.

VI. szakasz – Kedvezmények egyoldalú felfüggesztése

Az MRA vonatkozásában sem zárható ki, hogy az egyik partnerország olyan biztonságot érintő eseményről szerez tudomást, amelyben a másik fél AEO-státusú vállalata érintett (pl. AEO-státusú vállalat szállítótartályában lefoglalt kábítószer).

Ilyen esetekre az MRA-határozatok tartalmazzák a jogalapot mindkét fél számára, hogy az érintett AEO-státusú vállalatoknak nyújtott kedvezményeket felfüggeszték (pl. az EU-Japán közötti MRA III. szakaszának 3. pontja).

Ilyen esetekben a kijelölt bizottsági (DG TAXUD) és MRA-partnerországbeli kapcsolattartó pontok, valamint az uniós tagállamok és a Bizottság (DG TAXUD) között a megállapodásban szereplő információcsere-mechanismusok alapján információcsere zajlik. Erre biztonságos e-mailváltások révén kerül sor.

VII. szakasz – AEO-audit vagy nyomonkövetési látogatás EU-tagállamban történő lefolytatására vonatkozó ajánlások

A partnerországokkal folytatott MRA-tárgyalások egyik lényeges része, valamint az MRA végrehajtásának részét képező nyomon követés részét képezi az AEO-audit vagy a nyomonkövetési helyszíni látogatások.

A helyszíni látogatások célja annak megfigyelése, hogy az uniós AEO-programot a különböző uniós tagállamok hogyan valósítják meg a gyakorlatban. E látogatásokra az MRA-tárgyalások részeként (2. szakasz), valamint az MRA hatályba lépését követően az MRA végrehajtásának részeként kerül sor.

Általában a fő szempont annak megerősítése, hogy az uniós AEO-jogszabályokat az uniós tagállamok egységesen hajtják végre.

Két részből áll, az első rész a nemzeti AEO-szervezet és struktúra bemutatását, valamint a meglátogatni kívánt vállalat áttekintését tartalmazza. A második részben következik a vállalatnál tett látogatás.

Az uniós AEO-program tagállami szinten történő végrehajtásának megvitatása

A fő szempont annak megértése, hogy az AEO-programot tagállami szinten operatív szempontból hogyan hajtják végre.

Tartalmazza a következők áttekintését:

- A vámigazgatás általánosságban
- Az AEO szervezeti felépítése, pl. az uniós AEO-programmal foglalkozó személyzet létszáma (teljes és részmunkaidős, képzési rendszer, a szakmai közösség tájékoztatása
- Engedélyezési eljárás a kérelmezést és az önértékelési kérdőívet is ideértve, hogyan ellenőrzik a biztonsági követelményeket
- Nyomon követés és utó-audit
- Egyéb uniós tagállamokkal való együttműködés (az engedélyezés és a nyomon követés során)

A vállalatnál tett látogatás

A vállalatnál tett látogatás célja a tagállami AEO-auditorok megfigyelése, miközben auditot tartanak a kérelmező telephelyein vagy nyomon követési látogatást tesznek valamely AEO-

státusú vállalatnál. Az MRA partnerország, a Bizottság és az uniós tagállamok vámigazgatási szerveinek képviselői megfigyelőként vesznek részt a helyszíni látogatáson.

Alapvető fontosságú, hogy a vállalatokat tájékoztassák a látogatás céljáról, és hogy tudják, hogy a cél annak megerősítése, hogy az AEO-program végrehajtása az adott EU-tagállamban az uniós szabványoknak megfelelően történik.

A kérelmező/AEO-státusú vállalat telephelyein tett látogatás általában a következőképpen épül fel:

- A látogatás egy valós auditból áll, amelynél kiemelten fontos, hogy azt az AEO-auditorok vezessék, és nem a vállalat;
- A vállalatot előre kell értesíteni a látogatásról és a lebonyolítás módjáról;
- Az auditorok szokásos feladataikat végzik
- az AEO-státus kérelmezése során végzett audit esetén
- nyomon követési látogatás (már meglévő AEO-engedély) azaz kérdéseket tesznek fel azokról a közelmúltbeli fejleményekről, amelyek az AEO-ra hatást gyakorolnak, megkérlik a vállalatot, hogy magyarázza el vagy mutassa be biztonsági eljárásait);
- Amennyiben fordításra van szükség, időt kell biztosítani az auditorok kérdéseinek és a vállalat válaszainak lefordítására. A vállalatot előre értesíteni kell erről a megközelítésről;
- A megfigyelők (az MRA-partnerországok részéről) csupán betekintést nyerhetnek az EU AEO-auditálási/nyomonkövetési eljárásaiba;
- Az ellenőrző látogatást a kérelmező számára megfogalmazott ajánlásokkal kell zárni;
- Az auditálási folyamatnak a biztonság és védelem témájára kell összpontosítania (az iránymutatás [2.V. szakasza](#)).

7. RÉSZ – MELLÉKLETEK

Önértékelési kérdőív

AEO-iránymutatás

0.1	Figyelem: az AEO-státus kérelmezése előtt érdemes elolvasni az Európai Bizottság engedélyezett gazdálkodókra vonatkozó iránymutatását (TAXUD/B2/047/2011-REV6). Az iránymutatás az Európai Bizottság Európa honlapján érhető el.
0.2	(A vezetőséget is beleértve) mely szervezeti egységek vettek részt a vállalatnak az AEO-státus kérelmezésére történő felkészítésében? A vámhatóságokat vagy harmadik feleket is bevontak a folyamatba (tanácsadókat stb.)?
1.	A vállalatra vonatkozó információk
1.1.	A vállalatra vonatkozó általános információk
1.1.1.	Adja meg a kérelmező vállalat nevét, címét, alapításának időpontját, a szervezet jogi formáját. Adott esetben a vállalat honlapjának címét is tüntesse fel. Ha a vállalat egy csoport része, kérjük adjon rövid leírást a csoportról és jelezze, hogy a csoporton belül van-e olyan szervezet, amely: a) már rendelkezik AEO-engedéllyel; vagy b) kérelmezte az engedélyezett gazdálkodó státust, és jelenleg valamely nemzeti vámhatóság AEO-auditot végez nála. Ha több állandó üzleti telephelyre vonatkozó kérelmet nyújt be, kérjük, tüntesse fel azok teljes nevét, címét és adószámát. Ha a vállalatot kevesebb mint három éve alapították, jelezze, hogy ennek oka egy korábban fennálló vállalat belső átszervezése volt-e (pl. valamely üzletág beolvasztása vagy értékesítése). Ebben az esetben kérjük, adja meg az átszervezés részleteit.

- 1.1.2.** Kérjük, adja meg az alábbi adatokat (amennyiben azok vonatkoznak a vállalat jogi formájára):
a) A tulajdonosok vagy fő részvényesek részletes adatai, a részesedés százalékos arányát is beleértve
b) Az igazgatótanács tagjainak és/vagy a vezetőség tagjainak részletes adatai
c) Adott esetben tanácsadó testület és az igazgatótanács részletes adatai
d) A vállalatért felelős vagy a vállalat vezetősége felett ellenőrzést gyakorló személy részletes adatai.
A részletes adatoknak a következőket kell tartalmazniuk: teljes név és cím, születési idő, valamint nemzeti azonosító szám (pl. nemzeti személyiigazolvány-szám vagy nemzeti biztosítási szám).
- 1.1.3.** Kérjük, adja meg a vámügyekért felelős személy részletes adatait.
A részletes adatoknak a következőket kell tartalmazniuk: teljes név és cím, születési idő, valamint nemzeti azonosító szám (pl. nemzeti személyiigazolvány-szám vagy nemzeti biztosítási szám).
- 1.1.4.** Kérjük, röviden ismertesse kereskedelmi tevékenységét, és határozza meg a nemzetközi ellátási láncban betöltött szerepét (gyártó, importőr, exportőr, vámügynök, fuvarozó, szállítmányozó, konszolidátor, terminálüzemeltető, raktárengedélyes stb.).
Egynél több pozíció esetén mindet tüntesse fel.
- 1.1.5.** Kérjük, adja meg a vámtevékenységekben érintett helyszíneket, sorolja fel a kapcsolattartó pontok címét, nevét, telefonszámát és e-mail címét, és röviden ismertesse a következő helyszíneken végzett tevékenységeket (az egyéb tagállamokat és harmadik országokat is beleértve):
a) a vállalat különálló, jogi személyiséggel rendelkező helyszínei (adja meg az egyes osztályokon dolgozó alkalmazottak becsült számát)
b) azok a telephelyek, ahol harmadik fél végez a vállalat részére kiszervezett tevékenységeket
- 1.1.6.** Vásárol Ön olyan vállalkozásoktól vagy értékesít olyan vállalkozások részére, amelyek az Ön vállalatának társult vállalkozásai?
Igen/Nem
- 1.1.7.** Ismertesse a vállalat belső szervezeti felépítését, valamint az egyes osztályok feladatait/felelősségi köreit.
- 1.1.8.** Kérjük, nevezze meg a vállalat felső vezetésének tagjait (igazgatók, osztályvezetők, számviteli vezető, vámügyekkel foglalkozó osztály vezetője stb.), és röviden ismertesse a helyettesítési szabályokat.

1.1.9.	Hányan állnak a vállalat alkalmazásában? Válasszon az alábbi lehetőségek közül ☐ Mikrovállalkozás ☐ Kisvállalkozás ☐ Közepes ☐ Nagy
1.1.10.	a) Ha egyetért az AEO-engedélyen feltüntetett információknak az engedélyezett gazdálkodóknak a TAXUD honlapján található jegyzékében történő közzétételével, kérjük, adja hozzájárulását az önértékelési kérdőív 1. mellékletében b) Ha Ön hozzájárul az AEO-engedélyen feltüntetett információk cseréjéhez, aminek célja a harmadik országokkal az engedélyezett gazdálkodó státus kölcsönös elismeréséről kötött nemzetközi megállapodások és a biztonsági vonatkozású intézkedések végrehajtásának biztosítása, kérjük, töltse ki az önértékelési kérdőív 1. mellékletét.
.	
1.2.	Az üzleti vállalkozás forgalma
1.2.1.	a) Adja meg a legutóbbi három lezárt éves beszámoló szerinti éves árbevétel összegét. Új vállalkozás esetén írja be, hogy „nincs adat”. b) Adja meg a legutóbbi három lezárt éves beszámoló szerinti nettó éves eredményt. Új vállalkozás esetén írja be, hogy „nincs adat”.
1.2.2.	Ha nem saját tulajdonában álló raktározási létesítményeket használ, adja meg, hogy kitől bérli a raktározási létesítményeket.

1.2.3.

A következő információk esetében adja meg az elmúlt három évben adott árunyilatkozatok becsült számát és értékét. Új vállalkozás esetén írja be, hogy „nincs adat”.

- Import
- Export/Újrakivitel
- Különleges eljárások

1.2.4.

Adja meg az elmúlt három évben az alábbiakra fordított összegek becslését:

- Vám
- Jövedéki adó
- Importra kivetett héa

Ha az Ön vállalkozása három évnél kevesebb ideje alakult, a működés időtartamára vonatkozó adatokat adja meg. Teljesen új vállalkozás esetén írja be, hogy „nincs adat”.

1.2.5.

- a) Tervez szerkezeti változásokat a vállalatnál a következő 2 évben? Ha igen, kérjük, röviden ismertesse e változásokat.
b) Tervez a következő 2 évben komolyabb változásokat abban az ellátási láncban, amelyben az Ön vállalata jelenleg részt vesz?
Ha igen, kérjük, röviden ismertesse e változásokat.

1,3.

Vámügyi információk és statisztikák

1.3.1.

- a) Ön saját nevében és saját költségére végzi a vámalakiságokat?
b) Önt a vámalakiságok terén valaki képviseli? Ha igen, ki és hogyan (közvetlenül vagy közvetve)? Kérjük, adja meg képviselője nevét, címét és EORI-számát.
c) Ön a vámalakiságok terén másokat képvisel? Ha igen, kit és hogyan (közvetlenül vagy közvetve)? (Nevezze meg legfontosabb ügyfeleit)

1.3.2.

- a) Hogyan és ki dönt az áruk tarifális besorolásáról?
- b) Milyen minőségbiztosítási intézkedéseket alkalmaz Ön annak biztosítására, hogy a tarifális besorolás helyes legyen (pl. ellenőrzések, hitelességi ellenőrzések, belső munkautasítások, rendszeres képzés)?
- c) Nyilvántartja Ön ezeket a minőségbiztosítási intézkedéseket?
- d) Rendszeresen nyomon követi minőségbiztosítási intézkedései hatásosságát?
- e) Milyen forrásokat használ Ön a tarifális besoroláshoz (pl. áruk állandó adataiból álló adatbázis)?

1.3.3.

- b) Ki és hogyan állapítja meg a vámértéket?
- b) Milyen minőségbiztosítási intézkedéseket alkalmaz Ön annak biztosítására, hogy a megállapított vámérték helyes legyen (pl. ellenőrzések, hitelességi ellenőrzések, belső munkautasítások, rendszeres képzés)?
- c) Rendszeresen nyomon követi minőségbiztosítási intézkedései hatásosságát?
- d) Nyilvántartja Ön ezeket a minőségbiztosítási intézkedéseket?

1.3.4.

- a) Adjon áttekintést a behozott áruk preferenciális és nem preferenciális származásáról.
- b) Milyen belső intézkedéseket hajtott végre annak ellenőrzésére, hogy a behozott áruk származási országát helyesen tüntessék fel a nyilatkozaton?
- c) Ismertesse az exportra vonatkozóan kiállított preferencia-igazolásokkal és származási bizonyítványokkal kapcsolatos megközelítését.

1.3.5.

Kereskedik Ön dömpingellenes vámokkal vagy kiegyenlítő vámokkal sújtott árukkal?

Ha igen, adja meg az EU-n kívüli gyártó(k) vagy országok adatait, amelyek áruira az említett vámok vonatkoznak.

2.

Megfelelőségi előzmények

(UVK 39. cikk a) pont; UVK VA 24. cikk; [AEO-iránymutatás 2. rész, I. szakasz](#))

2.1.	Feltárták az elmúlt három évben a vámhatóságok és/vagy adóhatóságok a vám- és adószabályok megsértését az Ön vállalatánál? Ha igen, röviden ismertesse a jogsértéseket. a) Hogyan értesítette az érintett kormányzati hatóságokat e jogsértésekről? b) Milyen minőségbiztosítási intézkedéseket vezetett be, hogy a jövőben elkerülje e jogsértéseket? c) Nyilvántartja Ön ezeket a minőségbiztosítási intézkedéseket? Elítélték az Ön vállalatát gazdasági tevékenységéhez kapcsolódó súlyos bűncselekmény miatt? Ha igen, ismertesse a bűncselekményt, és hogy mikor követték azt el. Kérjük, a bírósági ítéletre is hivatkozzon.
2.2.	a) Tervezi egyéb vámengedély kérelmezését vagy már benyújtott ilyen kérelmet? igen/nem Ha igen, kérjük, ismertesse ennek részleteit. b) Utasították-e el engedély/tanúsítvány iránti kérelmét vagy függesztettek-e fel/vontak-e vissza engedélyt a vámszabályoknak az elmúlt három év során elkövetett megsértése miatt? Igen/Nem. Ha igen, hányszor és milyen okokból?
3.	Számviteli és logisztikai rendszer (UVK 39. cikk b) pont; UVK VA 25. cikk; AEO-iránymutatás 2. rész, II. szakasz)
3.1.	Auditnyomvonal
3.1.1.	Az Ön számviteli rendszere lehetővé teszi a vámtevékenységeinek vagy adóügyi szempontból releváns árumozgásainak vagy könyvelési tételeinek teljes auditnyomvonalát? Ha igen, kérjük, hogy ismertesse az auditnyomvonal lényeges jellemzőit.
3.2.	Számviteli és logisztikai rendszer

3.2.1.

Ön általában az üzleti tevékenységéhez, illetve külön a vámügyek terén milyen számítógépes rendszert (hardvert/szoftvert) használ? E két rendszer egymással integrált?

Adjon információt az alábbiakról:

- a fejlesztési, tesztelési és üzemeltetési funkciók elkülönítése
- a funkciók felhasználók szerinti elkülönítése
- hozzáférés-ellenőrzés (melyek/kinek)
- az üzletviteli rendszer és az árunyilatkozat-rendszer közötti nyomonkövethetőség.

3.2.2.

Az Ön logisztikai rendszerei meg tudják különböztetni egymástól az uniós és nem uniós árukat, és megjelölni azok helyét? Igen/Nem

Ha igen, adjon meg részleteket.

Ha Ön nem foglalkozik nem uniós árukkal, írja be, hogy „nincs adat”.

3.2.3.

a) Milyen helyszínen zajlanak a számítógépes tevékenységek?
b) Szervezték ki bizonyos számítógépes alkalmazásokat? Ha igen, adja meg a vállalat vagy vállalatok adatait (név, cím, adószám), amelyhez az alkalmazásokat kiszervezték, és hogy hogyan kezelik a kiszervezett alkalmazásokkal kapcsolatos hozzáférés-ellenőrzést?

3.3.

Belső ellenőrzési rendszer

3.3.1.

Rendelkezik Ön a belső ellenőrzési rendszerekkel kapcsolatos belső iránymutatással a számviteli, beszerzési, értékesítési, vámügyi, termelés, anyag- és árugazdálkodási és logisztikai osztályra vonatkozóan? Igen/Nem.

Ha igen, ismertesse röviden, és azt is fejtse ki, hogy hogyan történik ezek frissítése.

Például az olyan intézkedések, mint a munkautasítások, személyzeti képzés, hibák ellenőrzésére vonatkozó utasítások és a lektorálási mechanizmus.

3.3.2.

A belső ellenőrzési folyamatoknál végeztek belső/külső auditot? Igen/Nem
Ez a vámügyi rutin eljárásaira is kiterjedt? Igen/Nem.

Ha igen, kérjük, csatolja a legutóbbi auditjelentés egy példányát.

3.3.3. Röviden ismertesse a számítógépes fájlok (állandó adatok vagy mesterfájlok) ellenőrzésére vonatkozó eljárásokat? Ezek az eljárások hogyan kezelik az Ön részéről az alábbi kockázatokat?

- a) Az ügyletek helytelen és/vagy hiányos nyilvántartása a számviteli rendszerben.
- b) Hibás állandó adatok vagy elavult adatok, pl. cikkszámok és vámtarifa-kódok használata.
- c) A vállalati folyamatok elégtelen ellenőrzése a kérelmező vállalatán belül.

3.4. Áruforgalom

3.4.1. Ismertesse röviden az áruforgalommal kapcsolatos regisztrációs eljárást (fizikai és a nyilvántartásban), az áruk beérkezésétől, tárolásától egészen a gyártási és szállításig. Ki vezeti a nyilvántartásokat és hol?

3.4.2. Röviden ismertesse a készletszintek ellenőrzésére vonatkozó eljárásokat, ezen ellenőrzések gyakoriságát, valamint az eltérések kezelésének módját is beleértve (pl. leltározás és készletezés)?

3.5. Vámügyi rutineljárások

3.5.1. Rendelkezik Ön dokumentált eljárásokkal a vám-árunyilatkozatok pontosságának ellenőrzésére, az Ön nevében, pl. vámügynök vagy szállítmányozó által benyújtott vám-árunyilatkozatokat is beleértve? Igen/Nem.

Ha igen, kérjük, röviden ismertesse ezeket az eljárásokat.

Ha nem, ellenőrzi Ön a vám-árunyilatkozatok pontosságát? Igen/Nem. Ha igen, hogyan?

3.5.2. a) Rendelkezik az Ön vállalata utasításokkal vagy iránymutatásokkal a szabálytalanságoknak az illetékes hatóságokhoz történő bejelentésére (pl. vámügyekkel kapcsolatos árukhoz kapcsolódó lopás, rablás vagy csempészet gyanúja)? Dokumentálták ezeket az utasításokat (pl. munkautasítások, kézikönyvek vagy egyéb útmutatók)?
b) Az elmúlt év során tártak fel bármely szabálytalanságot (vagy feltételezett szabálytalanságot), amelyet jelentettek az illetékes hatóságoknak? Igen /Nem

3.5.3.	Kereskedik Ön gazdasági-kereskedelmi engedélyhez kötött árukkal (pl. textil, mezőgazdasági áruk)? Igen/Nem Ha igen, kérjük, ismertesse röviden az ezen áruk behozatalához és/vagy kiviteléhez kapcsolódó engedélyek kezelésére vonatkozó eljárásokat.
3.5.4.	a) Foglalkozik Ön olyan árukkal, amelyekre tilalmakkal és korlátozásokkal kapcsolatos behozatali és kiviteli engedélyek vonatkoznak? b) Foglalkozik Ön olyan árukkal, amelyekre egyéb behozatali és kiviteli engedélyek vonatkoznak? c) Ha igen, kérjük, ismertesse, milyen típusú árukról van szó, és hogy rendelkezik-e az ilyen engedélyek kezelésére vonatkozó eljárásokkal.
3.5.5.	Foglalkozik Ön a kettős felhasználású termékekről szóló rendelet (a Tanács 428/2009/EK rendelete) hatálya alá tartozó árukkal? Igen/Nem Ha igen, hajtott végre belső megfelelési programot (ICP)? Igen/Nem. Ha igen, ismertesse röviden, és azt is fejtse ki, hogy hogyan történik ezek frissítése.
3.6.	Eljárások a biztonsági másolatokra, a helyreállításra, a tartalékeljárásra, valamint az archiválásra vonatkozóan
3.6.1.	Ismertesse röviden az üzleti nyilvántartások biztonsági másolatára, helyreállítására, tartalékeljárásaira, archiválására és visszanyerésére irányuló eljárásait.
3.6.2.	Mennyi időre mentik el az adatokat az éles rendszerben, és mennyi ideig őrzik meg azokat az archívumban?
3.6.3.	Rendelkezik a vállalat a rendszerleállás/rendszerhiba estére vonatkozó vészhelyzeti intézkedési tervvel? Igen/Nem
3.7.	A számítógépes rendszerek védelme
3.7.1.	a) Ismertesse röviden a számítógépes rendszer jogosulatlan behatolással szembeni védelme érdekében hozott intézkedéseket (pl. tűzfal, vírusirtó program, jelszóvédelem). b) Végeztek bármilyen behatolás-vizsgálatot, és ha igen, milyen eredményre jutottak, és szükség volt-e kiigazító intézkedésekre,

illetve hoztak-e ilyen intézkedéseket?
c) Tapasztaltak-e a tavalyi év során IT-biztonsági incidenseket?

3.7.2.

a) Ismertesse röviden a számítógépes rendszerekhez való hozzáférési jogosultságok kiadásának módját.
b) Ki felel a számítógépes rendszer működtetéséért és védelméért?
c) Rendelkezik a személyzetnek szánt, IT-biztonsággal kapcsolatos iránymutatással vagy belső utasításokkal?
d) Hogyan követi nyomon, hogy a vállalaton belül betartják-e az IT biztonsági intézkedéseket?

3.7.3.

a) Kérjük, adja meg a központi szerver helyének adatait.
b) Ismertesse a központi szerver védelmének módját.

3.8.

A dokumentáció biztonsága

3.8.1.

Röviden ismertesse, hogy milyen intézkedések történtek az információk és dokumentumok jogosulatlan hozzáféréssel, visszaéléssel, szándékos megsemmisítéssel és elvesztéssel szembeni védelme érdekében (pl. szigorított hozzáférési jogosultságok, elektronikus biztonsági másolat).

3.8.2.

Volt példa a tavalyi év során a dokumentumokhoz való jogosulatlan hozzáférésre, és ha igen, milyen intézkedések történtek ennek megakadályozására?

3.8.3.

Kérjük, röviden válaszoljon a következő kérdésekre:
a) Milyen kategóriájú alkalmazottnak van hozzáférése az anyag- és áruforgalomról szóló részletes adatokhoz?
b) Milyen kategóriájú alkalmazott módosíthatja ezeket az adatokat?
A változásokat átfogóan dokumentálják?

3.8.4.

Röviden ismertesse, hogy az információval való visszaélés (pl. a szállítási adatok jogosulatlan továbbítása révén az ellátási lánc veszélyeztetése) elkerülése érdekében milyen biztonsági és védelmi követelmények teljesítését várja el kereskedelmi partnereitől és egyéb kapcsolattartó személyektől.

4.

Fizetőképesség

(UVK 39. cikk c) pont; UVK VA 26. cikk; [AEO-iránymutatás 2. rész, III. szakasz](#))

- 4.1.** Kezdeményeztek az elmúlt három évben a vállalat vagyonával kapcsolatban csődeljárást vagy fizetéseképtelenségi eljárást?
Igen/Nem.
Ha igen, kérjük, ismertesse ennek részleteit.
- 4.2.** Az UVK VA 26. cikke értelmében az Ön vállalatának az elmúlt három évben folyamatosan elegendő pénzügyi forrás állt rendelkezésére kötelezettségei teljesítéséhez? Ha igen, kérjük, ezt igazolja például az auditorok levelével vagy az auditált jelentéssel, a lezárt beszámoló egy példányával (a vezetői beszámolókat is beleértve) – ha a beszámolóját nem auditálták, akkor a bank vagy pénzügyi intézmény által kiállított igazolással. Ha nem, kérjük ismertesse a részleteket.
- 4.3.** Ha az Ön vállalkozása újonnan alapított, adjon meg a pénzügyi helyzetével kapcsolatos minden nyilvántartást és információt, pl. az igazgatóság/üzlettársak/egyedüli tulajdonos által jóváhagyott legutóbbi pénzforgalmi kimutatás, mérleg és eredménykimutatás.
- 4.4.** Van tudomása bármiről, ami a közeljövőben hatással lehet fizetőképességére? Igen/Nem.
Ha igen, adja meg a részleteket.

5.	Gyakorlati jellegű szakértelem vagy szakmai képesítések (UVK 39. cikk d) pont; UVK VA 27. cikk; AEO-iránymutatás 2. rész. IV. szakasz)
5.1.	Gyakorlati jellegű szakértelem
5.1.1.	Rendelkezik Ön vagy a vámügyiért felelős személy a vámügyek terén legalább hároméves gyakorlati tapasztalattal? Igen/Nem Ha igen, igazolja e tapasztalatot.
5.1.2.	Megfelel Ön vagy a vámügyiért felelős személy valamely európai szabványügyi szervezet által elfogadott vámügyi minőségi szabványnak (ha van ilyen)? Igen/Nem Ha igen, kérjük, ismertesse részletesen ezt a minőségi szabványt.
5.2.	Szakképesítés

5.2.1.	Sikeresen elvégzett-e Ön vagy a vámügyiért felelős személy olyan, a vámjogszabályokra vonatkozó képzést, amely megfelel a vámügyekkel kapcsolatos feladatainak és abból a szempontból releváns, és amelyet a következők valamelyike nyújtott i. valamely tagállam vámhatósága; ii. a vámhatóságok vagy szakmai képzésért felelős tagállami szerv által a szóban forgó szakmai képesítés nyújtása céljából elismert oktatási intézmény; iii. a szóban forgó szakmai képesítés nyújtása céljából a tagállami vámhatóságok által elismert vagy az Unióban akkreditált szakmai vagy kereskedelmi szövetség? Igen/Nem Ha igen, kérjük, ismertesse részletesen azt a képzést, amelyet Ön vagy a vámügyiért felelős személy sikeresen elvégzett.
--------	---

6.	A biztonsággal és védelemmel kapcsolatos követelmények (UVK 39. cikk e) pont; UVK VA 28. cikk; AEO-iránymutatás 2. rész, V. szakasz)
6.1.	A biztonsággal és védelemmel kapcsolatos általános információk
6.1.1.	Kérjük, adja meg a biztonsággal és védelemmel kapcsolatos kérdésekben illetékes személy nevét és beosztását.

6.1.2.	a) Készült a vállalatra vonatkozóan kockázat- és fenyegetettségértékelés? Igen/Nem b) Van-e minden egyes telephelynek saját védelmi terve (adott esetben)? Igen/Nem E dokumentumokat milyen gyakran ellenőrzik és frissítik?
6.1.3.	Röviden ismertesse, milyen biztonsági kockázatokat azonosított (a vállalaton belül vagy a fogyasztókkal, szállítókkal és külső szolgáltatókkal való üzletmenete során) az AEO-státussal kapcsolatos biztonsági követelmények kapcsán.
6.1.4.	Hogyan hajtják végre és koordinálják a biztonsági intézkedéseket a vállalatnál, és ki felel ezekért?
6.1.5.	Ha a vállalatnak több telephelye is van, a biztonsági intézkedések végrehajtása az összes helyszínen összehangolt módon történik? Igen/Nem
6.1.6.	a) Léteznek a vállalatnál biztonsági utasítások? Hogyan közli azokat a személyzettel és a vállalat telephelyére belépő személyekkel?

b) Hogyan dokumentálják ezeket az utasításokat (kézikönyv, útmutatók, adatlapok stb.)?

6.1.7.

a) Tapasztaltak a tavalyi év során biztonsági incidenseket? Igen/Nem.
Ha igen, röviden ismertesse az incidenseket, és hogy milyen intézkedéseket vezettek be az incidensek újbóli előfordulásának megakadályozására.
b) Vezet Ön nyilvántartást a biztonsági incidensekről és a meghozott intézkedésekről? Igen/Nem

6.1.8.

a) Kapott az Ön vállalata (közlekedés-, polgári légiközlekedés- stb.) biztonsági tanúsítványt/engedélyt/jóváhagyást más közintézménytől vagy hatóságtól? Igen/Nem.
Ha igen, kérjük, mellékelje a tanúsítvány/engedély/jóváhagyás egy példányát, és adja meg azon telephelyek/helyszínek adatait, amelyekre az adott tanúsítvány/engedély/jóváhagyás vonatkozik.
b) Sorolja fel azokat a független akkreditációjú szabványokat/licencket/engedélyeket, amelyeknek Ön megfelel, és adja meg, milyen ellenőrzéseknek/auditoknak kell e szabványokat alávetni.
c) Tervezi Ön, hogy egyéb, biztonsági célú tanúsítványt/engedélyt/jóváhagyást kérvényez vagy kérvényezett már ilyet (pl. meghatalmazott ügynök, ismert szállító stb.)? Igen/Nem
Ha igen, kérjük, ismertesse ennek részleteit.

6.1.9.

Vannak a vállalat által importált/exportált árukra vonatkozó különleges biztonsági követelmények?

6.1.10.

a) Igénybe veszi Ön valamely őrző-védő cég szolgáltatásait? Ha igen, mely cégről van szó?
b) Készített az őrző-védő cég az Ön vállalatáról fenyegetettségértékelést? Ha igen, röviden ismertesse, milyen biztonsági kockázatokat azonosítottak az AEO-státussal kapcsolatos biztonsági követelményekkel kapcsolatban.

6.1.11.

Állapítottak meg Önnel szemben az Ön ügyfelei vagy a biztosítótársasága biztonsági követelményeket? Igen/Nem
Ha igen, kérjük, részletezze.

6.2.

Épületbiztonság

(AEO iránymutatás [2. rész V. szakasz 2. alszakasz](#))

6.2.1.	a) Röviden ismertesse, hogyan védik a vállalat külső határvonalát. Hogyan ellenőrzik ezen eljárások betartását? b) Hogyan, ki és milyen gyakorisággal ellenőrzi a kerítéseket és az épületeket? Hogyan tartják nyilván ezen ellenőrzéseket és azok eredményét? c) Hogyan jelentik be a biztonsági eseményeket és hogyan kezelik azokat?
6.2.2.	a) Milyen belépési jogosultságok léteznek az Ön vállalkozásának telephelyein? b) Hogyan kezelik e jogosultságokat? c) A belépési pontok időben/nap szerint korlátozottak?
6.2.3.	A telephely megfelelő világítással rendelkezik (pl. folyamatos világítás, mozgásérzékelők, alkonykapcsoló)?
6.2.4.	Hogyan kezelik a kulcsok kiadását a vállalatnál (pl. hely, hozzáférés, naplózás)? Létezik erre írásos dokumentáció? Igen/Nem
6.2.5.	a) Engedélyezett a magángépkocsik parkolása a telephelyen? b) Ha igen, kik számára? c) Ki hagyja jóvá? d) Ellenőrzik a járműveket (a telephely bejáratánál vagy a parkoló bejáratánál)? e) Léteznek erre írott utasítások? Igen/Nem
6.3.	A telephelyekre való belépés <i>(AEO iránymutatás 2. rész V. szakasz 3. alszakasz)</i>
6.3.1.	a) Ismertesse röviden, hogy hogyan szabályozzák az Ön telephelyeire (épület, gyártási helyszínek, raktárak stb.) való belépést a személyzet, látogatók, egyéb személyek, járművek és áruk esetében. b) Ki ellenőrzi, hogy betartják-e az előírt eljárásokat?
6.3.2.	a) Írja le, hogy milyen eljárásokat kell követni, ha illetéktelen személyt/járművet fedeznek fel a vállalat telephelyén (területén vagy épületeiben). b) Ezekről az eljárásokról hogyan értesítik a személyzetet (pl. cselekvési terv, kézikönyv, útmutatók, képzés)?

6.3.3.	Csatolja a vállalat minden egyes, vámügyekkel kapcsolatos tevékenységben érintett helyszínének tervrajzát (pl. alaprajzát), amelyről megállapítható a határvonal, bekötő utak és adott esetben az épületek helye.
6.3.4.	Adott esetben adja meg bármely olyan egyéb vállalat adatait, amely ugyanazon a telephelyen található.
6.4.	Rakományegységek (például konténerek, cserefelépítmények, hordozók) (AEO iránymutatás 2. rész V. szakasz 4. alszakasz)
6.4.1.	Vonatkoznak szabályok/korlátozások a rakományhoz való hozzáférésre? Igen/Nem Ha igen, hogyan érvényesítik ezeket a korlátozásokat?
6.4.2.	Röviden ismertesse, milyen intézkedéseket vezettek be a rakománytátelekhez való jogosulatlan hozzáférés és manipulálás (különösen a kültéri tárolási területeken) megakadályozására (pl. folyamatos ellenőrzés, személyzet képzése és figyelmük felhívása a kockázatokra, plombák, jogosulatlan belépés esetén követendő eljárásokra vonatkozó utasítások).
6.4.3.	a) Használ plombákat az áruk engedély nélküli manipulálásának megakadályozására? Ha igen, milyeneket? Megfelelnek ezek a plombák valamely szabványnak (pl. ISO)? b) Ha nem használnak plombákat, hogyan gondoskodik arról, hogy az árukat ne manipulálják?
6.4.4.	Milyen ellenőrző intézkedéseket alkalmaz a rakománytátelek ellenőrzésére (pl. hétpontos ellenőrzési folyamat: elülső fal, bal oldal, jobb oldal, padlózat, födém/tető, belső/külső ajtók, külső/alváz)?
6.4.5.	Kérjük, válaszoljon a következő kérdésekre: a) Ki a rakományegységek tulajdonosa/üzemeltetője? b) Ki tartja karban/javítja a rakományegységeket? c) Léteznek rendszeres karbantartási tervek? d) Ellenőrzik a külsős által végzett karbantartási munkákat?
6.5.	Logisztikai folyamatok (AEO iránymutatás 2. rész V. szakasz 4. alszakasz)

6.5.1.	a) Általában milyen szállítóeszközt használ az Ön vállalata? b) Az Ön vállalata saját maga végzi a szállítást vagy külsős szolgáltatókat vesz igénybe (pl. szállítmányozókat/fuvarozókat)? c) Hogyan állapítja meg, hogy a szállítmányozó/fuvarozó megfelel-e az előírt biztonsági követelményeknek (pl. biztonsági tanúsítvány, nyilatkozatok vagy megállapodások révén)? d) A biztonsági szabványoknak való megfelelés céljából hoznak egyéb intézkedéseket a kiszervezett szállítási tevékenységekre vonatkozóan? Adott esetben kérjük, vázolja fel az ilyen jellegű intézkedéseinek jellegét és tárgykörét.
6.6.	Beérkező áruk (AEO iránymutatás 2. rész V. szakasz 4. alszakasz)
6.6.1.	a) Röviden ismertesse a beérkező áruk biztonságát és védelmét biztosító eljárást. b) Röviden ismertesse, hogyan ellenőrzik ezen eljárások betartását.
6.6.2.	Tudnak az alkalmazottai a szállítókkal kapcsolatos biztonsági intézkedésekről, és hogy hogyan biztosítják a megfelelést?
6.6.3.	a) Ismertesse röviden, hogy hogyan ellenőrzik a beérkező árukon található plombák érintetlenségét. b) Adott esetben le vannak plombálva a bejövő áruk? Igen/Nem c) Az Ön vállalata olyan sajátos típusú árukkal foglalkozik, amelyek speciális biztonsági intézkedéseket igényelnek (pl. légi szállítmány/légipostai küldemény)? Ha igen, milyen folyamatok/intézkedések vannak érvényben?
6.6.4.	Megjelölik a beérkező árukat, és ha igen, hogyan?
6.6.5.	Ismertesse röviden a beérkező áruk megszámlálásának és mérésének folyamatát?
6.6.6.	Ismertesse röviden, hogy hogyan, mikor és ki ellenőrzi a kísérő okmányok alapján a beérkező árukat, és ki rögzíti azokat a vállalat nyilvántartásában.
6.6.7.	a) Az árubeszerzésért, áruk fogadásáért és az általános adminisztrációért felelős osztályok egyértelműen elkülönülnek egymástól? Igen/Nem b) Az osztályok között léteznek integrált belső ellenőrzési mechanizmusok? Igen/Nem. Ha igen, hogyan hajtják végre azokat?

6.7.	Áruk tárolása (AEO iránymutatás 2. rész V. szakasz 4. alszakasz)
6.7.1.	Kérjük, ismertesse, hogy milyen helyszíneken különített el az áruk tárolására használt területeket?
6.7.2.	a) Kérjük, röviden ismertesse a beérkező áruk tárolási helyének megállapítására vonatkozó eljárást. b) Rendelkezik kültéri tárolási helyszínnel? Igen/Nem. Ha igen, ismertesse őket röviden!
6.7.3.	Rendelkeznek a leltározásra és a leltározás során feltárt szabálytalanságok kezelésére irányuló dokumentált eljárásokkal? Igen/Nem Ha igen, kérjük, röviden ismertesse az eljárásokat.
6.7.4.	Külön tárolják az eltérő kockázati szintű árukat? Igen/Nem a) Kérjük, ismertesse a külön tárolás kritériumait (pl. veszélyes áruk, nagy értékű áruk, vegyi anyagok, fegyverek, légi szállítmány/ légipostai küldemény). b) Kérjük, ismertesse, hogy hogyan biztosítja, hogy az árukat azonnal bevezessék a logisztikai nyilvántartásba/készletnyilvántartásba.
6.7.5.	a) Ismertesse röviden, hogyan védik az árukat a raktárhelyiségekbe történő jogosulatlan belépés ellen. b) Röviden ismertesse, hogyan ellenőrzik ezen eljárások betartását.
6.7.6.	Ha az áruk raktározását harmadik félhez szervezik ki, kérjük, röviden ismertesse, hogy hogyan és hol tárolják az árukat, valamint az Ön által az áruk kezelésének felügyeletére alkalmazott ellenőrző intézkedéseket.
6.8.	Áru-előállítás (AEO iránymutatás 2. rész V. szakasz 4. alszakasz)
6.8.1.	a) Ismertesse röviden, hogy mely helyszíneket/területeket jelöltek ki az áru-előállításra. b) Ha az áru-előállítást külső partner végzi (pl. bér munkaszerződés, szállítmány elhelyezése), röviden ismertesse, hogy hogyan biztosítják az áruk érintetlenségét (pl. szerződéses megállapodásokkal).

6.8.2.	Léteznek az áruknak a termelési területre történő jogosulatlan belépés elleni védelmét szolgáló biztonsági intézkedések? Igen/Nem. Ha igen, röviden ismertesse ezeket az intézkedéseket, és hogy léteznek-e írásos formában. Röviden ismertesse, hogyan ellenőrzik ezen eljárások betartását.
6.8.3.	Ismertesse röviden a termékek csomagolására vonatkozó eljárásokat, és hogy léteznek-e ezek írásos formában.
6.8.4.	Ha a végtermék csomagolását harmadik félnek szervezik ki, röviden ismertesse, hogyan garantálják az áruk érintetlenségét.
6.9.	Áruk berakodása (AEO iránymutatás 2. rész V. szakasz 4. alszakasz)
6.9.1.	a) Röviden ismertesse, hogy hogyan irányítják az Ön vállalatánál az áruk berakodását (pl. felelősségi körök megállapítása, az áruk és szállítóeszközök ellenőrzése, eredmények rögzítése, információszolgáltatás stb.). b) Léteznek-e írásbeli utasítások a folyamat megszervezésére vonatkozóan? Igen/Nem
6.9.2.	a) Leplombálják a kilépő járműveket? Igen/Nem? Ha igen, hogyan, ki végzi ezt és milyen jellegű plombákat használnak? b) Az árut kísérő okmányokon szerepel a plomba száma? Igen/Nem c) Hogyan történik a plombák nyilvántartása?
6.9.3.	Röviden ismertesse, hogy hogyan garantálják az ügyfél berakodásra vonatkozó biztonsági követelményeinek betartását.
6.9.4.	Röviden ismertesse azon intézkedéseket, amelyek biztosítják, hogy a berakodásra váró áruk és maga a berakodási folyamat ne maradjon felügyelet nélkül.
6.9.5.	Ellenőrzik a kilépő áruk hiánytalanságát (pl. számolással, méréssel)? Igen/Nem Ha igen, hogyan és ki végzi ezt el?
6.9.6.	Röviden ismertesse, hogy hogyan, mikor és ki ellenőrzi a kilépő árukat az utasítások és rakományjegyzék alapján, és húzza ki azokat a készletnyilvántartásból.
6.9.7.	Ismertesse röviden, hogy milyen ellenőrzési mechanizmusokat vezettek be az áruk berakodásával kapcsolatos szabálytalanságok felderítésére.

6.10.	Biztonsági követelmények a kereskedelmi partnerekkel szemben (AEO iránymutatás 2. rész V. szakasz 5. alszakasz)
6.10.1.	Ismertesse röviden, hogy az Ön vállalata az ellátási lánc biztonsága céljából hogyan ellenőrzi a kereskedelmi partnerek személyazonosságát (a megrendelések befogadása vagy leadása előtt információkeresés).
6.10.2.	a) Milyen intézkedéseket hozott Ön annak megerősítésére, hogy a kereskedelmi partnerek biztosítsák a nemzetközi ellátási lánc rájuk eső részének biztonságát (pl. biztonsági nyilatkozatok, szerződéses követelmények, saját AEO-státussal rendelkező kereskedelmi partnerek)? b) Röviden ismertesse, hogyan ellenőrzik ezen eljárások betartását.
6.10.3.	Az elmúlt év során derül-e fény a partnerekkel kötött biztonsági megállapodások megsértésére? Igen/Nem. Ha igen, milyen intézkedéseket hozott Ön?
6.11.	A személyzetre vonatkozó biztonsági követelmények (AEO iránymutatás 2. rész V. szakasz 6. alszakasz)
6.11.1.	a) Röviden ismertesse, hogy az Ön foglalkoztatási politikája hogyan kezeli a biztonsági és védelmi követelményeket. Ki felel ezért a területért? b) A biztonsági eljárásokat írásban rögzítik? Igen/Nem. c) Röviden ismertesse, hogyan ellenőrzik ezen eljárások betartását.
6.11.2.	Az alkalmazottak alábbi típusai esetében milyen mértékben végeznek biztonsági ellenőrzéseket (pl. rendőrségi ellenőrzések annak megerősítésére, hogy nem szerepelnek a bűnügyi nyilvántartásban): a) biztonsági szempontból érzékeny területeken dolgozó új alkalmazottak b) biztonsági szempontból érzékeny területre áthelyezett meglévő alkalmazottak. Hogyan biztosítják, hogy a személyzet távozása esetén ne rendelkezzenek a vállalat telephelyeihez vagy adataihoz való fizikai vagy elektronikus hozzáféréssel?

6.11.3.

Biztosítanak az alkalmazottak számára biztonsági és védelmi képzést? Igen/Nem. Ha igen:

- a) mi a biztonsági és védelmi képzések gyakorisága?
- b) Tartanak éves emlékeztető képzést? Igen/Nem.
- c) Belső képzésről van szó, vagy külső szolgáltató tartja?
- d) Készül erről a képzésről írásos nyilvántartás? Igen/Nem.

6.11.4.

Kérjük, válaszoljon a következő kérdésekre:

- a) Határozza meg azokat a területeket, amelyeken ideiglenes alkalmazottat foglalkoztatnak.
 - b) Rendszeresen ellenőrizik ezeket az alkalmazottakat a biztonsági előírások alapján?
- Ha igen, hogyan és ki végzi ezt el?
Ezekre az alkalmazottakra is vonatkoznak biztonsági utasítások?

6.12.

Külső szolgáltatások

([AEO iránymutatás 2. rész V. szakasz 7. alszakasz](#); [Az AEO iránymutatás 2. melléklete, 4.12. pont](#))

6.12.1.

Igénybe vesz Ön szerződés keretében „külső szolgáltatásokat”, mint például szállítás, biztonsági őrök, takarítás, áruellátás, karbantartás stb.? Igen/Nem. Ha igen:

- a) Ismertesse röviden, hogy milyen szolgáltatásokat nyújtanak és milyen mértékben (ha még nem ismertette azokat a korábbi szakaszokban).
- b) Léteznek olyan írásbeli megállapodások a külső szolgáltatókkal, amelyek biztonsági követelményeket is tartalmaznak? Igen/Nem.
- c) Röviden ismertesse, hogyan ellenőrzik ezen eljárások betartását.

Hozzájárulás az AEO adatoknak a TAXUD weboldalán történő közzétételéhez

Hozzájárulok az AEO-engedélyben foglalt információknak az engedélyezett gazdálkodók jegyzékében történő feltüntetéséhez.

Aláírás.....

Az aláíró jogcíme.....

(A kitöltött kérdőívet az igazgatónak/ügyvezetést ellátó tagnak/egyedüli tulajdonosnak kell aláírnia, de ebben az esetben ajánlott, hogy a hozzájárulást valamely aláírásra jogosult személy adja meg.)

Kelt:.....

Hozzájárulás az AEO-engedélyben szereplő információk cseréjéhez a harmadik országokkal kötött, az engedélyezett gazdálkodó státus és a biztonsági intézkedések kölcsönös elismerésére vonatkozó nemzetközi megállapodásokban megállapított rendszerek megfelelő működésének biztosítása érdekében

Hozzájárulok az AEO-engedélyben szereplő információk cseréjéhez a harmadik országokkal kötött, az engedélyezett gazdálkodó státus és a biztonsági intézkedések kölcsönös elismerésére vonatkozó nemzetközi megállapodásokban megállapított rendszerek megfelelő működésének biztosítása érdekében:

Aláírás.....

Az aláíró jogcíme.....

(A kitöltött kérdőívet az igazgatónak/ügyvezetést ellátó tagnak/egyedüli tulajdonosnak kell aláírnia, de ebben az esetben ajánlott, hogy a hozzájárulást valamely aláírásra jogosult személy adja meg.)

Kelt:.....

Ha Ön hozzájárult a kölcsönös elismeréshez, kérjük, az alábbi információkat is adja meg:

Átírt név:.....

Utca, házszám átírata:.....

Az irányítószám és a város átírata:.....

Csak latin karakterek használhatók, lásd itt: <http://www.unicode.org/charts/PDF/U0000.pdf>

Kitöltési útmutató az AEO önértékelési kérdőívhez

Az [AEO önértékelési kérdőív](#) célja, hogy segítséget nyújtson Önnek mint kérelmezőnek az AEO-státus megszerzésével kapcsolatos követelmények megértésében, és hogy a kérelemben megadottak mellett további információt szolgáltatson a hatóságnak Önnel és vállalkozásával kapcsolatban. A gazdálkodó által az AEO [önértékelési kérdőívben](#) szolgáltatott információk olyan más engedélyek megadásának folyamata során is felhasználhatók, amelyek megszerzéséhez meg kell felelniük néhány vagy minden AEO-kritériumnak. Ezek az utasítások segítséget nyújtanak Önnek az [önértékelési kérdőív](#) kérdéseinek megválaszolásában, valamint információt nyújtanak a szabványokról, amelyeket a vámhatóság elvár Öntől, hogy teljesítsen, és ezt bizonyítsa az AEO-engedély megszerzéséhez.

A Bizottság 2015. július 28-i, a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az Uniós Vámkódex egyes rendelkezéseire vonatkozó részletes szabályok tekintetében történő kiegészítéséről szóló 2015/2446/EU felhatalmazáson alapuló rendelete 26. cikkének (1) bekezdése szerint az engedélyezett gazdálkodó (AEO) státus iránti kérelmet benyújtó kérelmezőnek a kérelemhez a vámhatóság által elérhetővé tett önértékelési kérdőívet ([önértékelési kérdőív](#)) is mellékelnie kell.

1. A kérdőív alapjául az Uniós Vámkódex (UVK) és végrehajtási rendelkezései (végrehajtási és meghatalmazáson alapuló jogi aktusai), valamint az AEO-iránymutatás szolgál. A kérdőív célja az AEO-státus kérelmezési folyamatának felgyorsítása.

A kérdőív és a kérelem együttesen lehetővé teszik, hogy a vámigazgatás megfelelő képet alakítson ki a kérelmezőről, ami a tanúsítási folyamat felgyorsításához vezet. A gazdálkodókat ezért felkérjük, hogy helyesen töltsék ki a kérdőívet, és válaszoljanak a vállalkozásukkal kapcsolatos összes lényeges kérdésre.

Az AEO-státussal kapcsolatos további információkat az [Európai Bizottság Európa honlapján](#), illetve a nemzeti vámigazgatás honlapján találhat.

Felhívjuk figyelmét, hogy a kérelmezési folyamat megkezdése előtt figyelmesen olvassa el az alkalmazandó jogszabályokat és az Európai Bizottság AEO iránymutatását.

2. A kérdőívet az AEO-engedély iránti kérelemmel együtt az illetékes vámhatóságnak kell benyújtani (a benyújtás módja attól függ, hogy a szóban forgó hatóság milyen eszközökkel rendelkezik).

Ha kérdései lennének a kérdőívvel vagy a kérelemmel kapcsolatban, vagy további információkra van szüksége, kérjük, azok benyújtása előtt vegye fel a kapcsolatot az illetékes hatósággal.

3. A kérdőív egyes szakaszai azokat a legfontosabb témaköröket tartalmazzák, amelyek hasznosak lehetnek a vámhatóságok számára. Néhány témakör azonban csupán a nemzetközi ellátási lánc bizonyos szereplőit érinti. Ez az Ön vállalata által igényelt engedély típusától függően is változhat. Nem kell olyan kérdésekre válaszolnia, amelyek nem lényegesek az Ön vállalata szempontjából. Az ilyen kérdésekre adja a „Nem alkalmazandó” választ, és röviden indokolja meg, miért nem alkalmazandó. Hivatkozhat például a nemzetközi ellátási lánc azon részére, amelyben Ön érintett, vagy az Ön által igényelt engedély típusára. A Kitöltési útmutató 2. mellékletében megtalálja a nemzetközi ellátási lánc különböző szereplői esetében releváns és a kért engedély típustól függő kérdésekre vonatkozó hivatkozásokat tartalmazó táblázatot.

Ha Ön már hozzájutott a vámügyi egyszerűsítésekhez vagy más vámengedélyekhez, amelyek igazolják egy vagy több AEO-kritérium teljesülését, akkor elegendő, ha az említett egyszerűsítésekre vagy engedélyekre hivatkozik.

Ha az Ön vállalata olyan tanúsítványokkal, szakértői jelentésekkel vagy egyéb szakértői következtetésekkel rendelkezik (például gazdasági jelentések, nemzetközi tanúsítványok, stb.; további referenciák az AEO-iránymutatás megfelelő szakaszában találhatók), amelyek részben vagy egészben lefedik a lényeges kritériumokat, akkor nyújtsa be azokat, vagy ezt jelezze a vonatkozó kérdésre adott válaszában. Felhívjuk figyelmét, hogy ezt nem kötelező jelezni, de ha Ön rendelkezik ilyen dokumentumokkal, akkor azok a vámhatóságok számára hasznos adatokat tartalmazhatnak, és felgyorsíthatják a folyamatot.

Tájékoztatjuk, hogy nem minden tagállamban kell az összes kérdésre válaszolni. Ez attól függően változhat, hogy az adott tagállam vámhatóságai hozzáférnek-e az információkhoz vagy sem (például különböző adatbázisokon keresztül). Ez főként az [önértékelési kérdőív](#) 2. szakaszára (Megfelelőségi előzmények), 4. szakaszára (Fizetőképesség) és 5. szakaszára (Gyakorlati jellegű szakértelem vagy szakmai képesítések) vonatkozik. Adott esetben erről annak a kérelem benyújtása szerinti tagállam illetékes vámhatósága tájékoztatja Önt.

4. Fontos megjegyezni, hogy a kérdésekre adott válaszokat nem önmagukban, hanem a kérdéses kritériummal kapcsolatos, átfogó értékelés részeként értelmezi a hatóság. Egyetlen nem kielégítő válasz nem feltétlenül vonja maga után az AEO-státus elutasítását, ha a folyamat többi részében az adott kritérium teljesül (összességében véve).

5. Az AEO-engedélyre vonatkozó feltételek és kritériumok minden gazdálkodó esetében ugyanazok. A vámhatóságok azonban figyelembe veszik a vállalat méretét (pl. kis- és középvállalkozások (kkv)), jogi formáját, szerkezetét, legfontosabb kereskedelmi partnereit, valamint sajátos gazdasági tevékenységét. Ez azt jelenti, hogy a kritérium teljesítésére irányuló intézkedések végrehajtása gazdálkodónként változhat, például a vállalat méretétől függően, anélkül hogy ez a követelményeknek való megfelelést veszélyeztetné.

6. Az AEO-engedély ugyanazokon az elveken alapul, mint a többi nemzetközi szabvány, amelyek esetében a vállalat betartja a belső minőségbiztosítási szabványokat. **Kérelmezőként Ön felelős azért, hogy telephelyein mind a vámügyi, mind (adott esetben) a biztonsági és védelmi ügyekben minőségbiztosítási rendszerrel szabályozott eljárásokat kövessenek.** A helyszíni ellenőrzéseken az Ön vállalatának be kell mutatnia a vámhatóságnak, hogy megfelelő belső eljárásokat alakított ki vámügyeinek és/vagy biztonsági és védelmi ügyeinek kezelésére, illetve hogy az említett eljárások megfelelő működésének biztosítása céljából megfelelő belső ellenőrzéseket végez. **A belső szabályzatokat és/vagy utasításokat vagy elektronikusan, vagy papíralapon kell dokumentálni és rendelkezésre bocsátani. Ezeket a dokumentumokat a szervezetben belül mindenkinek ismernie és alkalmaznia kell, minden felhasználó számára elérhetővé kell tenni azokat, és természetesen folyamatosan frissíteni kell őket.**

Ezért az első lépés az Ön belső minőségbiztosítási szabványaira vonatkozik. A kérelemmel együtt benyújtott kérdőívben szereplő válaszoknak össze kell foglalniuk az Ön által kidolgozott belső eljárásokat és utasításokat, hogy a vámhatóság átfogó képet kapjon az Ön vállalkozásáról. A kérdőív megválaszolása, illetve az AEO-ellenőrzési folyamatra való felkészülés érdekében a vállalkozás minden olyan fontosabb osztályának (vámügyek, logisztika, számvitel, informatika, beszerzés, értékesítés, biztonság, minőségbiztosítás) részt kell vennie a folyamatban, amely a nemzetközi ellátási láncban érintett.

7. A kérdőívben adott válaszai a vámügyekre és/vagy biztonsági és védelmi ügyekre vonatkozó belső vállalati szabályzatokat vagy utasításokat is említhetik. Ebben az esetben, kérjük, adja meg a dokumentumok nevét vagy számát, és tartsa őket készenlétben a vámhatóság által végzett helyszíni ellenőrzés esetére. A folyamat felgyorsítása érdekében ezeket a dokumentumokat a kérdőívvel együtt is be lehet nyújtani (a benyújtás módja attól függ, hogy a szóban forgó vámhatóság milyen eszközökkel rendelkezik).

8. A kitöltött kérdőívet a kérelemmel együtt (lehetőleg) elektronikus vagy írásos formában az illetékes vámhatóság rendelkezésére kell bocsátani.

9. A kérelemmel kapcsolatos eljárás keretében szolgáltatott információk az adatbiztonsági jogszabályok hatálya alá tartoznak, és bizalmasan kell kezelni őket.

I. szakasz – Vállalati információk

(UVK 38. cikk)

E szakasz célja elsősorban az, hogy a vámhatóság áttekintést kapjon a vállalatról. A kért információ általános formában nyújtható, és a kérelem benyújtásának időpontjában készült pillanatképként szolgál a kérelmező tevékenységéről. Ha az illetékes hatóság már rendelkezik a kért adatokkal, jelezze ezt a formanyomtatványon, vagy tüntesse fel az adatok benyújtásának időpontját.

1.1. alszakasz: A vállalatra vonatkozó általános információk

1.1.1.

Az a) és b) kérdésnél tüntesse fel az engedély és a kérelem hivatkozási adatait (név és EORI-szám, kiállító vámhatóság, nyilvántartási szám).

Adott esetben jelezze, hogy mit oszt meg ezekkel a vállalatokkal, például közös számítógépes rendszer, vagy közös szabványos biztonsági intézkedések vagy közös dokumentációs eljárások, közös telephelyek stb.

1.1.2.

Az a) kérdésnél csak azokat a részvényeseket tüntesse fel, akik részt vesznek a vállalat mindennapi munkájában/döntéshozatali eljárásában.

1.1.3.

A vámügyekért felelős személy az a személy a vállalatnál vagy az a megbízott személy, aki a kérelmező vámügyeivel foglalkozik.

1.1.4.

Amennyiben lehetséges, adja meg a gazdasági tevékenységeinek megfelelő NACE Rev. 2. szerinti kódot (gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása). A nemzetközi ellátási lánc meghatározását az AEO-iránymutatás 1. részének II. szakasza tartalmazza.

A nemzetközi ellátási láncban betöltött szerepének értékeléséhez és megadásához használja a következő segédletet²¹:

²¹ Az UN/EDIFACT „Party function code qualifier” kódjegyzékből (felek funkciókódjainak minősítői) felhasznált kódok

a) gyártó (MF – manufacturer of goods): Az árut előállító fél.

Ezt a kódot kizárólag akkor szabad használni, ha a gazdálkodó állítja elő az árut. Nem terjed ki azokra az esetekre, amikor a gazdálkodó csak az áruval való kereskedésben (pl. kivitel, behozatal) vesz részt.

b) importőr (IM – importer): Az a fél, amely a behozatali árunyilatkozatot benyújtja – vagy amelynek megbízásából azt egy vámkezelő ügynök vagy más felhatalmazott személy benyújtja. Ez olyan személy is lehet, akinek az áruk a birtokában vannak, vagy aki számára az árukat feladták.

Ez a kód csak akkor használható, ha az áruk a gazdálkodó birtokában vannak. Vámjogi képviselők/ügynökök esetében, kérjük a „vámügynök” kód alkalmazását.

c) exportőr (EX – exporter): Az a fél, amely a kiviteli árunyilatkozatot benyújtja – vagy amelynek megbízásából azt benyújtják – és amely az áruk tulajdonosa vagy azok felett hasonló rendelkezési jogokkal bír az árunyilatkozat elfogadásának időpontjában.

Vámjogi képviselők/ügynökök esetében, kérjük a „vámügynök” kód alkalmazását.

d) vámügynök (CB – customs broker): Az az ügynök, képviselő vagy hivatásos vámkezelő ügynök, aki az importőr vagy exportőr érdekében közvetlenül eljár a vámhatóságoknál.

A kód alkalmazható azon gazdálkodók esetében is, akik ügynökként/képviselőként járnak el, és más célból is (pl. fuvarozó ügynökeként).

e) fuvarozó (CA – carrier): Az áruk megnevezett pontok közötti szállítását végző vagy szervező fél.

f) szállítmányozó (FW – freight forwarder): Az áruk szállítmányozását szervező fél.

g) konszolidátor (CS – consolidator): Különféle szállítmányokat, kifizetéseket stb. egyesítő fél.

h) terminálüzemeltető (TR – terminal operator): A tengeri hajók berakodását és kirakodását kezelő fél.

i) raktárengedélyes (WH – warehouse keeper): A raktárba betárolt árukért felelős fél.

A raktár nem kötelezően vámraktár; ezért ezt a kódot egyéb raktározási létesítményeket üzemeltető gazdálkodók is használhatják (pl. átmeneti raktár, vámszabad terület stb.).

j) egyéb: pl. konténerüzemeltető (CF – container operator), rakodó (DEP – stevedore), hajójárat üzemeltető (HR – shipping line service).

Amennyiben Ön a nemzetközi ellátási láncban egynél több szerepet lát el, kérjük, jelölje a releváns kódokat.

1.1.5.

Szolgáltasson részletes adatokat a vámtevékenységekben részt vevő helyszínekről (ha több mint öt olyan helyszínnel rendelkezik, amely részt vesz a vámtevékenységben, akkor csak az öt legfontosabb helyszín adatait adja meg), illetve adja meg az említett tevékenységben érintett többi helyszín címét.

Ha az AEO-kérelemmel kapcsolatos eljárás ideje alatt új, a vámtevékenységekben részt vevő helyszín jelenik meg, szolgáltasson részletes adatokat erre vonatkozóan is.

1.1.6.

Ez a kérdés annak meghatározására irányul, hogy kereskedik-e Ön (árakkal, nem szolgáltatásokkal) a kapcsolt vállalkozásaival. Például, minden beszerzés az USA-beli anyavállalatától történt-e, illetve a tagállamokban működő, kapcsolt vállalkozások nevében végez-e behozatalt vagy azok részére forgalmaz-e. Az engedélyezési folyamatban minden adatot rendelkezésre kell bocsátania.

1.1.7.

Ezzel kapcsolatban egy részletes szervezeti diagramot is megadhat, amely tartalmazza a vállalkozás különböző területeit/osztályait, azok funkcióit/feladatait, illetve ismerteti az irányítási láncot.

1.1.8.

Ha az 1.1.2. b) és c) kérdésnél még nem tette meg, akkor adja meg a szóban forgó személyek teljes nevét, címét, születési dátumát, valamint nemzeti azonosító számát (pl. a nemzeti személyazonosító igazolvány száma vagy a nemzeti biztosítási szám).

Az eljárásoknak tartalmazniuk kell a kulcsfontosságú alkalmazottak (pl. vámügyi vezető, import-ügynök) ideiglenes vagy rövid idejű távolmaradása esetére kidolgozott intézkedéseket, többek között azt is, hogyan és kik látják el az említett alkalmazottak szokásos feladatait.

1.1.9.

Adja meg az alkalmazottaknak a kérelem benyújtása időpontjában ismert (megközelítő) számát. Ezzel összefüggésben kérjük, jelezze, hogy az Ön vállalata a 2003. május 6-i bizottsági ajánlás (HL L 124/2003.) szerint a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásába tartozik-e. Az alábbi táblázat az említett ajánláson alapul:

Vállalati kategória	Alkalmazotti létszám	Árbevétel	vagy	Mérlegfőösszeg
Nagy	≥ 250	bármely		bármely
Középvállalkozás	< 250	≤ 50 m €		≤ 43 m €
Kisvállalkozás	< 50	≤ 10 m €		≤ 10 m €
Mikrovállalkozás	< 10	≤ 2 m €		≤ 2 m €

1.2. alszakasz: Az üzleti vállalkozás forgalma

1.2.1.

Ha a vállalkozás új, és kevesebb mint három teljes beszámolóval rendelkezik, az elkészült beszámolóiban szereplő adatokat adja meg. Ha még nem kereskedik elég ideje ahhoz, hogy már rendelkezzen teljes, lezárt éves beszámolóval, jelezze, hogy „nem alkalmazandó”.

1.2.2.

Adja meg az Ön által használt, de nem az Ön tulajdonában lévő tároló létesítmények helyét (ha több mint öt ilyen létesítménnyel rendelkezik, tüntesse fel a legfontosabb ötöt, a létesítmények teljes számát, illetve a többi tagállamban található összes létesítményt).

1.2.3.

Ha Ön vámügynök/harmadik fél képviselője, adja meg mind az Ön, mind a mások nevében adott árunyilatkozatokat.

Példa:

	Behozatal		Kivitel		Különleges eljárások (árutovábbítás, raktározás, különleges felhasználás, feldolgozás közötti különbség)	
	szám	érték	szám	érték	szám	érték
2013	2200	9,6 m €	400	2,6 m €	150	0,8 m €
2014	2500	10,3 m €	350	2,2 m €	100	0,4 m €
2015	2400	10,2 m €	340	2,1 m €	100	0,5 m €

1.2.4.

Ha Ön vámügynök/harmadik fél képviselője, adja meg az Ön ügyfelein vagy fizetési eszközein keresztül kifizetett bevételeket.

Példa:

	Vámtétel	Jövedéki adó	Hozzáadottérték- adó (héa)
	300 M €	1,75 M €	2,32 M €
	400 M €	1,87 M €	2,12 M €
	380 M €	1,85 M €	2,10 M €

1.2.5.

Az ismert jövőbeni változások olyan változások, amelyek befolyásolhatják a vállalat szervezetét, az AEO-kritériumok teljesítését vagy a nemzetközi ellátási láncra vonatkozó kockázatértékelést. Ezek közé tartozhatnak például a kulcsfontosságú alkalmazottak tekintetében

bekövetkező változások, a számviteli rendszer módosítása, új telephelyek megnyitása, új logisztikai szerződések odaítélése stb.

1.3. alszakasz: Információk, statisztikák

1.3.1.

Ha az Ön partnere(i) jelenleg AEO-audit alatt áll(nak), a b) és c) kérdésnél tüntesse fel a engedély és/vagy a kérelem hivatkozási adatait (név és EORI-szám, kiállító vámhatóság, nyilvántartási szám).

1.3.2.

Az a) kérdésnél adja meg az áruk besorolásáért felelős alkalmazott nevét és beosztását, vagy ha ehhez a munkához harmadik felet vesz igénybe, akkor adja meg annak nevét.

A b) és c) kérdésnél, különösen akkor, ha harmadik felet vesz igénybe, jelezze, hogyan biztosítja, hogy ezt a munkát helyesen, az Ön utasításainak megfelelően végezzék el.

A b) kérdésnél jelezze, hogy vezet-e olyan termékfajlt, amelyben a megfelelő vám- és hea-mértékkel együtt minden cikkhez egy vámtarifaszám van hozzárendelve.

A c) kérdésnél, ha minőségbiztosítási intézkedéseket vezettek be, a vámellenőrök látogatása során szolgáltatson bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy az említett intézkedéseket rendszeresen, mindenre kiterjedően ellenőrzi, dokumentálja a változásokat, és tájékoztatja ezekről az érintett alkalmazottakat.

A d) kérdésnél tüntesse fel, hogyan, ki és milyen gyakran ellenőrzi a besorolásokat, frissíti a termékfájlokat és más kapcsolódó nyilvántartásokat, illetve értesíti a változás által érintett személyeket (pl. vámügynökök, beszerzők).

Az e) kérdésnél tüntesse fel azt is, hogy használ-e kötelező érvényű tarifális felvilágosítást, KTF-et.

Készüljön fel arra, hogy előfordulhat, hogy az audit során rendelkezésre kell bocsátania az alábbiakat:

- a termékeivel kapcsolatos adatok/jegyzékek vagy termékfájlok, valamint az azokra vonatkozó vámtarifaszámok és vámtételek;
- erőforrások/adatok, pl. naprakész tarifák, műszaki adatok, amelyeket általában az áruk besorolásához használ.

1.3.3.

a) Adja meg az áruk értékbecsléséért felelős alkalmazott nevét és beosztását, vagy ha ehhez a munkához harmadik felet vesz igénybe, akkor adja meg annak nevét.

b) és d): ha harmadik felet vesz igénybe, jelezze, hogyan biztosítja, hogy ezt a munkát helyesen, az Ön utasításainak megfelelően végezzék el?

b) A minőségbiztosítási intézkedéseknek például az alábbiakat kell tartalmazniuk:

- az alkalmazott értékelési módszer(ek);
- szükség esetén hogyan kell elkészíteni és benyújtani az értékelési beszámolókat;
- hogyan állapítják meg a vám- és héa-tételeket;
- hogyan számolják el a fuvarozási és biztosítási költségeket;
- a behozott árut terhelő jogdíjak és licencdíjak, amelyeket a vevőnek közvetlenül vagy közvetetten kell kifizetni az értékesítés feltételeként;
- megállapodások, amelyek értelmében a későbbi újraértékesítés, kezelés vagy felhasználás bevételeinek egy része közvetlenül vagy közvetetten az értékesítőt illeti meg;
- a jutalékok vagy ügynöki jutalékok (a vételi jutalékok kivételével) tekintetében a vevőt terhelő (de az árban nem feltüntetett) költségek; vagy
- a konténerrel vagy csomagolással kapcsolatos költségek, a vevő által díjmentesen vagy kedvezményesen biztosított termékek és/vagy szolgáltatások a behozott áru előállításával és exportcélú értékesítésével összefüggő felhasználásra.

c) Ha minőségbiztosítási eljárásokat vezettek be, a vámellenőrök látogatása során bizonyítékkal kell szolgálnia arra vonatkozóan, hogy ezen eljárásokat rendszeresen, mindenre kiterjedően ellenőrzi, dokumentálja a változásokat, és értesíti ezekről az érintett alkalmazottakat.

1.3.4.

A b) kérdésnél a belső intézkedések általában olyan intézkedéseket is magukba foglalnak, amelyek segítségével Ön az alábbiakat biztosítja:

- az exportáló országnak jogában áll preferenciákat meghatározni, illetve azt, hogy az áruk preferenciális vámot vonnak maguk után;
- a közvetlen szállítási/sértetlenségi követelmények teljesítése;
- a preferencia igénylése idején rendelkezésre áll egy érvényes, eredeti tanúsítvány vagy számlanyilatkozat;
- a tanúsítvány vagy számlanyilatkozat megfelel a szállítmánynak, és hogy teljesülnek a származási szabályok;
- nincs lehetőség a tanúsítvány/számlanyilatkozat kettős felhasználására;
- a behozatali preferenciákat a tanúsítvány/számlanyilatkozat érvényességének időtartama alatt igényelték; és
- az eredeti tanúsítványokat/számlanyilatkozatokat az auditnyomvonal részeként biztonságos és megbízható körülmények között megőrzik.

A c) kérdésnél az Ön által alkalmazott megközelítésnek tartalmaznia kell, hogyan biztosíthatók az alábbiak:

- az áru megfelel a kiviteli preferencia követelményeinek, pl. eleget tesz a származási szabályoknak;
- a preferenciális származás alátámasztásához szükséges dokumentumok/számítások/költségelszámolás/folyamatleírások, valamint a tanúsítvány/számlanyilatkozat biztonságos és megbízható módon való megőrzése az auditnyomvonal részeként;
- a felhatalmazott alkalmazott aláírja, illetve időben kiállítja a megfelelő dokumentumokat (pl. tanúsítvány vagy számlanyilatkozat);
- közepes vagy nagy értékű szállítmányok esetében nem állítanak ki számlanyilatkozatokat, kivéve, ha a vámhatóság ezt jóváhagyta;
- a fel nem használt tanúsítványok biztonságos és megbízható módon tárolják; és
- a tanúsítványokat a vámeljáráásokban megkövetelt módon bemutatják a kivitel időpontjában.

1.3.5.

Adott esetben rendelkezésre kell bocsátani az alábbiakat:

- a nem uniós országok neve; és/vagy
- azoknak a gyártóknak a neve és címe, amelyek áruja esetében Önnek dömpingellenes vagy kiegyenlítő vámot kell fizetnie.

II. szakasz – Megfelelési előzmények

(UVK 39. cikk a) pont, UVK VA 24. cikk²²; [AEO-iránymutatás 2. rész, I. szakasz](#); [AEO-iránymutatás 2. melléklet 1. pont](#))

Megjegyzés: Az UVK VA 24. cikke értelmében a vámjogszabályok és az adószabályok teljesítése tekintetében az Ön cégének és az 1.1.2., 1.1.3. és 1.1.8. kérdéseknél megjelölt személyeknek az előéletét a kérelmet megelőző utolsó három év adatai alapján kell figyelembe venni. Az említett időszakban a vámjogszabályok és adószabályok súlyos vagy ismételt megszegésének elkövetése nem elfogadható. A vámszabályok betartása tekintetében az előélet azonban elfogadhatónak tekinthető, ha azok megsértése csekély jelentőségűnek minősül a kapcsolódó műveletek/tevékenységek számához vagy méreteihez viszonyítva, és nem vet fel kétségeket az általános megfelelési szintet illetően.

Ebben az eljárásban a vámhatóságok figyelembe veszik az alábbiakat:

jogsértések/hibák, egészében véve és halmozódás alapján;

- azok gyakorisága annak megállapítása érdekében, hogy létezik-e valamilyen rendszeresen előforduló probléma;
- létezett-e csalási szándék vagy mulasztás;
- önként értesítette-e a vámhatóságot az Ön által feltárt hibákról/jogsértésekről;
- tett-e helyreállító intézkedéseket a jövőbeli hibák megelőzése vagy minimalizálása céljából.

Az UVK VA 24. cikke azt is előírja, hogy az 1.1.2., 1.1.3. és 1.1.8. kérdésnél azonosított személyek esetében ne legyen nyilvántartásban gazdasági tevékenységükhöz kapcsolódó súlyos bűncselekmény.

2.1. a)

Példák vámszabályok feltárt megsértéseire:

²² A BIZOTTSÁG 2015. november 24-i (EU) 2015/2447 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról.

- 2015. március–szeptember – helytelen valutakódok használata a Kínából származó behozatal esetében, amely 5500 euró értékű többletvám és hía bejelentéséhez vezetett.
- 2015. december – negyedéves aktív feldolgozás felfüggesztésére vonatkozó nyilatkozat benyújtásának elmulasztása.

Példák az adószabályok feltárt megsértéseire:

- 2016 január – ásványolaj illegális előállítás vagy finomítása, és kitermelése.

Ha több ilyen hiba létezik, adja meg azok teljes számát és legfontosabb okaiknak rövid összefoglalását.

2.1. b)

Példák a fenti 2.1 a) pontban leírt két eset következtében hozott minőségbiztosítási intézkedésekre:

- 2015.10.6. – a számítógépes rendszerben eszközölt módosítások, amelyek azt hivatottak megelőzni, hogy a bejegyzéseket a bejelentett valuta ellenőrzésének lezárása előtt véglegesítsék.
- benyújtott függő nyilatkozat. Az aktív feldolgozás felfüggesztésére vonatkozó nyilatkozattal kapcsolatos eljárásokat felülvizsgálják, hogy tartalmazzák a negyedéves irányítási ellenőrzéseket is, majd kiadják az érintett alkalmazottaknak.

Az Ön minőségbiztosítási intézkedéseinek általában az alábbiakra is ki kell terjedniük:

- a felelős kapcsolattartó személy kijelölése az Ön vállalatánál, aki jelenti a vámhatóságnak vagy más kormányzati szerveknek a szabálytalanságokat/hibákat, beleértve a bűncselekmény elkövetésének gyanúját is;
- a nyilvántartások (például a vámhatóságnak és más szabályozó hatóságoknak benyújtott nyilatkozatok/bejelentések, a jóváhagyási/engedélyezési feltételeknek való megfelelés) készítésének és vezetésének pontosságára, teljességére, időszerűségére vonatkozóan elvégzendő, dokumentálandó ellenőrzésekkel kapcsolatos követelmények, beleértve az ellenőrzések gyakoriságát is;
- az Ön eljárásainak teszteléséhez/bizonyításához szükséges belső auditforrások felhasználása;
- hogyan történik az alkalmazottaknak a követelményekről/változásokról való értesítése;
- a jövőbeli ellenőrzések gyakorisága;
- az eljárások betartásának biztosítását célzó irányítási ellenőrzések.

2.2.

Például:

2015. május – a vámraktározási kérelem elutasítása a gazdasági igény hiánya miatt.

2016. június – a helyi vámkezelési eljárási engedély visszavonása a kiegészítő árunyilatkozatok benyújtásának rendszeres elmulasztása miatt.

Vámhatósági határozatra benyújtott kérelem/engedély elutasítása/felfüggesztése/visszavonása nem feltétlenül vonja maga után az Ön AEO-kérelmének elutasítását.

III. szakasz – Számviteli és logisztikai rendszer

(UVK 39. cikk b) pont, UVK VA 25. cikk; [AEO-iránymutatás 2. rész, II. szakasz](#); [AEO-iránymutatás 2. melléklet 2. pont](#))

Az UVK VA 25. cikke (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett kritériumnak való megfelelés érdekében Önnek olyan számviteli rendszert kell fenntartania, amely lehetővé teszi a számviteli alapú vámellenőrzést. Annak érdekében, hogy lehetővé tegye a vámhatóság számára a szükséges ellenőrzések elvégzését, Önnek biztosítania kell a nyilvántartásokhoz való fizikai vagy – amennyiben rendszereit és nyilvántartásait elektronikus úton tárolja – elektronikus hozzáférést.

Az UVK VA 25. cikke (1) bekezdésének e) pontjában említett kritériumnak való megfelelés érdekében Önnek olyan logisztikai rendszerrel kell rendelkeznie, amely különbséget tesz az uniós és nem uniós áruk között, és adott esetben azok helyét is feltünteti, jóllehet az AEOS esetében nincs szükség e feltétel teljesítésére.

1. alszakasz: Auditnyomvonal

Számos vállalkozás és szervezet biztonsági okokból követeli meg az auditnyomvonal kialakítását az automatizált rendszereiben. Az auditnyomvonal az a folyamat vagy gyakorlat, amely során minden egyes könyvelési tételt a forrására való kereszthivatkozással látnak el annak érdekében, hogy könnyebb legyen a pontosságát ellenőrizni. A teljes auditnyomvonal lehetővé teszi az operatív tevékenységek életciklusának nyomon követését, kezdve az áruforgalommal, illetve a termékek beérkezésével, egészen azok feldolgozásáig és a vállalatától való elszállításáig. A teljes auditnyomvonal keretében nyilvántartás készül a rögzített adatokról, ami lehetővé teszi, hogy Ön nyomon kövesse egy bizonyos adat útját, attól a pillanattól kezdve, hogy bekerül az adatállományba, addig a pillanatig, amíg kikerül onnan.

A számviteli rendszer általában az alábbiakat foglalja magába:

- főkönyv
- értékesítési nyilvántartás
- beszerzési nyilvántartás
- eszközök
- pénzügyi kimutatások (mérleg, jövedelemkimutatás, pénzforgalmi kimutatás és sajáttőke-kimutatás)
- vezetői beszámolók

A logisztikai rendszer általában az alábbiakat foglalja magába:

- értékesítési megbízások feldolgozása
- beszerzési megbízások feldolgozása
- gyártás
- leltár – tárolás, raktározás
- fuvarozás/szállítás
- szállítók/ügyfelek jegyzéke

3.1.

Az ellenőrzési nyomvonalnak az alábbiakat kell tartalmaznia:

- értékesítés
- beszerzések, beszerzési megbízások
- leltár ellenőrzése
- tárolás (és tárolási helyek közötti mozgások)
- gyártás

- értékesítések, értékesítési megbízások
- vám-árnyilatkozatok, dokumentációk
- fuvarozás
- szállítás
- számvitel, pl. számlázás, jóváírási és terhelési értesítések, átutalások/kifizetések

3.2. alszakasz: Számviteli és logisztikai rendszer

3.2.1.

Tüntesse fel, ha az alábbiakat használja:

a) hardverek, mint például:

- kizárólag egy szabadon álló személyi számítógép (PC);
- hálózatra kötött számítógépek;
- egy „szerver”-alapú számítógéprendszer;
- egy mainframe-alapú rendszer;
- egyéb

b) szoftverek, mint például számítógépes programok, amelyek lehetővé teszik, hogy a számítógép olyan alkalmazásokat futtasson vagy hajtson végre, amelyek támogatják a vállalkozást (pl. Windows, UNIX, stb.);

c) rendszerek, mint például (adja meg a szállító nevét):

- teljesen integrált vállalati erőforrás-tervezési (ERP) rendszer;
- a számviteli és logisztikai szoftver alkalmazások kombinációja;
- a kis- és középvállalkozásokra összpontosító üzleti szoftver megoldás;
- az Ön vállalkozása által vagy számára kifejlesztett szoftveres megoldás.

Figyelem: az engedélyezési folyamat során be kell mutatnia az alábbiakat:

- a számítógépesítés mértéke;
- a rendelkezésre álló hardver platform és a rajta futó operációs rendszer;
- a feladatok elválasztása a fejlesztési, tesztelési és műveleti feladatok között;
- a feladatok elválasztása a felhasználók között;
- hogyan ellenőrzik a rendszer különböző részeihez való hozzáférést;
- voltak-e a standard csomagot érintő változtatások;
- a főkönyvi számlák felsorolása;
- használja-e a rendszer ellenőrzés céljából a közbenső mérleget;
- hogyan történik a vám/jövedéki adó/héa nyilvántartása a főkönyvben;
- „batch”-típusú nyilvántartással dolgozik-e;
- van-e kapcsolat a készletnyilvántartás és a pénzügyi nyilvántartás között;
- hogyan kezeli a nyilvántartásait, ha ezeket egy harmadik fél szoftver szolgáltató kezeli.

3.2.3.

Ha ezek a tevékenységek (például a törzsadatok vagy kódolási adatok elkészítése) egynél több helyszínen oszlanak meg, tüntesse fel, hogy milyen tevékenységeket végeznek az egyes helyszíneken.

3.3. alszakasz: Belső ellenőrzési rendszerek

Az UVK VA 25. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében Önnek olyan igazgatási szervezettel kell rendelkeznie, amely megfelel a vállalkozás típusának és méretének és alkalmas az áruforgalom kezelésére, valamint olyan belső ellenőrzéssel rendelkezik, amely képes a hibák megelőzésére, felderítésére és kijavítására, valamint a jogellenes vagy szabálytalan ügyletek megelőzésére és felderítésére.

3.3.1.

Az auditorok látogatása során bizonyítékkal kell szolgálnia arra vonatkozóan, hogy az eljárásait rendszeresen, mindenre kiterjedően ellenőrzi, dokumentálja a változásokat, és tájékoztatja ezekről az érintett alkalmazottakat.

3.3.2.

Az audit típusainak lehetséges példái:

- cégen belüli vagy az anyavállalat által végzett belső audit;
- ügyfelek, független könyvelők/auditorok, a vámhatóság vagy más kormányzati szervek által végzett külső audit.

A vámhatóság által az Ön létesítményeiben tett látogatás alkalmával rendelkezésre kell bocsátania a jelentéseket, és bizonyítékkal kell szolgálnia a feltárt hiányosságok helyreállítását célzó intézkedésekre.

3.3.3.

Az állandó adatok vagy törzsállományok az Ön vállalatára vonatkozó kulcsfontosságú adatokat jelentik (pl. ügyfelek neve és címe, szállítók, az árumegnevezést, vámtarifaszámokat, származást tartalmazó termékfájlok stb.).

3.4. alszakasz: Áruforgalom

3.4.1.

Az Ön nyilvántartási eljárásainak az áruk megérkezése előtt és alatt az alábbiakat kell tartalmazniuk:

- beszerzési megbízási eljárások;
- megrendelések igazolása;
- az áruk fuvarozása/szállítása;
- az alátámasztó okmányokra vonatkozó követelmények;
- az áruk elszállítása a határtól az Ön vagy az Ön ügyfeleinek telephelyéig;
- az áruk átvétele az Ön vagy az Ön ügyfeleinek telephelyén;
- kifizetés/elszámolás;
- hogyan, mikor és ki vezeti be az árukat a készletnyilvántartásba.

Az áruk tárolása során:

- az áruk tárolási helyének egyértelmű megjelölése;
- a veszélyes áruk biztonságos tárolása;
- a készletek nyilvántartása érték és/vagy mennyiség alapján történik-e;

- leltározási eljárás megléte és gyakorisága;
- ha az áruk raktározása egy harmadik fél telephelyén történik, annak feltételei, beleértve az Ön és a harmadik fél készletnyilvántartásai közötti egyeztetéseket is;
- az áruk raktározása ideiglenes helyen történik-e.

Az áruk előállítása során:

- munkamegbízások felvétele;
- a készletek igénylése, leszállítása a raktárból;
- gyártási folyamat, a személyzet feladatai, vezetett nyilvántartások;
- receptkód;
- az előállított termékek és a fel nem használt készletek feljegyzése a készletnyilvántartásban;
- szabvány gyártási módszerek alkalmazása az előállítás során.

És az áruk fuvarozása során:

- az ügyfelek megrendeléseinek fogadása, a munkamegbízások vagy beszerzési megrendelések felvétele;
- a raktár értesítése az áruk értékesítési megrendelőjéről és átengedéséről;
- a harmadik félnek szóló utasítások, ha az árut máshol raktározzák;
- osztályozás
- csomagolási eljárások;
- hogyan, mikor és ki frissíti a készletnyilvántartásokat.

3.4.2.

Az áruk megérkezése során az Ön ellenőrzési és minőségellenőrzési eljárásainak az alábbiakat kell tartalmazniuk:

- a beszerzési megbízások és az átvett áruk közötti egyeztetés;
- visszaküldött/elutasított árukkal kapcsolatos szokásos eljárások;
- az alul- és túlszállítások számon tartásával és jelentésével kapcsolatos szokásos eljárások;
- a készletnyilvántartásban lévő hibás bejegyzések azonosítása és módosítása esetén szokásos eljárások;
- a Közösségen kívüli áruk azonosítása a rendszerben.

Az áruk tárolása során:

- a készletek nyilvántartása, ellenőrzése;

- a közösségi és a Közösségen kívüli áruk azonosítása (az AEOS-státus esetében nem alkalmazandó);
- az áruk szállítása és nyilvántartása ugyanazon telephelyen vagy különböző telephelyeken belüli helyszínek között;
- szokásos eljárások az áruk eltörése, megsérülése vagy megsemmisülése, veszteségek, készletváltozások esetén.

Az áruk előállítása során:

- az előállítási folyamat felügyeletével, irányításával kapcsolatos ellenőrzések, pl. elszámolási kulcsok;
- hogyan kezeli az előállítási folyamatban feltárt szabálytalanságokat, eltéréseket, hulladékokat, melléktermékeket, veszteségeket;
- az előállított áruk minőségellenőrzése és az eredmények nyilvántartása;
- a veszélyes áruk biztonságos megsemmisítése.

Az áruk fuvarozása során:

- szállítási/begyűjtési értesítő;
- az áruk elszállítása az Ön ügyfeleihez vagy a határig (újra)kivitel céljából;
- értékesítési számlák felvétele;
- az ügynöknek adott utasítások az (újra)kivitel céljából, alátámasztó okmányok felvétele/rendelkezésre állása/ellenőrzése;
- az áruszállítmányokra vonatkozó átvételi elismervény/bizonylat visszaigazolása;
- térti áruk – ellenőrzése, megszámlálása, bevezetése a készletnyilvántartásba;
- kifizetési és jóváírási értesítések;
- a szabálytalanságok, alulszállítások, eltérések kezelése.

3.5. alszakasz: Vámügyi rutin eljárások

Az UVK VA 25. cikk (1) bekezdés g) pontjában említett kritériumnak való megfelelés érdekében Önnek adott esetben megfelelő, kialakult eljárásokkal kell rendelkeznie a kereskedelempolitikai intézkedésekkel vagy a mezőgazdasági termékekkel folytatott kereskedelemmel kapcsolatban megadott engedélyek kezelésére;

Az UVK VA 25. cikke (1) bekezdésének i) pontjában említett kritériumnak való megfelelés érdekében Önnek biztosítania kell, hogy az érintett munkavállalói utasítást kapjanak arra, hogy a vámhatóságokat tájékoztassák, ha a megfeleléssel kapcsolatban nehézségeket fedeznek fel, és megfelelő eljárásokat hozzon létre ahhoz, hogy az ilyen nehézségekről a vámhatóságok tájékoztatást kapjanak.

3.5.1.

Importörként, exportörként, raktárengedélyesként az Ön eljárásainak magukban kell foglalniuk az alábbiakat:

- hogyan biztosítja az Ön által készített vám-árnyilatkozatok teljességét, pontosságát, időszerűségét, beleértve az irányítási ellenőrzések elvégzését is;
- az alátámasztó okmányok bemutatása vagy rendelkezésre állása;
- az igénybe vett vámügynökökre/harmadik felekre vonatkozó naprakész adatok (nevek, címek);
- hogyan jelölik ki a vámügynököket, pl. a kijelölésük előtt az Ön által végzett hitelességi és alkalmassági ellenőrzések;
- a vámügynökök igénybevételének körülményei;
- a feladatokat részletező szerződések, beleértve a vámügynök által biztosított képviselet típusát (pl. közvetlen, közvetett);
- hogyan ad Ön világos, egyértelmű utasításokat a vámügynökének;
- hogyan bocsátja a vámügynöke rendelkezésére az alátámasztó okmányokat (pl. engedélyek, tanúsítványok), beleértve azok bemutatását, megőrzését és visszaszolgáltatását is;
- mit kell tennie a vámügynöknek, ha az utasítások nem világosak;
- a vámügynök munkája pontosságának, időszerűségének Ön által történő ellenőrzése;
- hogyan értesíti a vámügynököt az elszámolt tételekkel kapcsolatos hibákról/módosításokról;
- a szabálytalanságok kezelése;
- a hibák önkéntes bejelentése a vámhatóságoknak.

Harmadik fél képviselőjeként az Ön eljárásainak magukban kell foglalniuk az alábbiakat:

- a feladatokat részletező szerződések, beleértve az Ön által biztosított képviselet típusát (pl. közvetlen, közvetett);
- hogyan biztosítja az Ön által készített vám-árnyilatkozatok teljességét, pontosságát, időszerűségét, beleértve az irányítási ellenőrzések elvégzését is;
- az alátámasztó okmányok minél rövidebb időn belül történő bemutatása vagy rendelkezésre állásának biztosítása;
- hogyan juttatja az alkalmazottak tudomására az ügyfelekkel és a szerződésekkel kapcsolatos követelményeket;
- mit tesz, ha az ügyfelek utasításai nem világosak vagy helytelen adatokat kap;
- mit tesz, ha hibákat/módosításokat tár fel az elszámolt tételekkel kapcsolatban;
- a hibák önkéntes bejelentése a vámhatóságoknak.

3.5.2.

Amennyiben ezek az utasítások dokumentálásra kerülnek, az auditorok látogatása során bizonyítékkal kell szolgálnia arra vonatkozóan, hogy ezeket az utasításokat rendszeresen, mindenre kiterjedően ellenőrzi, dokumentálja a változásokat, és értesíti ezekről az érintett alkalmazottakat.

3.5.3.

Ha eljárásokat alakítottak ki az engedélyek kezelésére, az auditorok látogatása során bizonyítékkal kell szolgálnia arra vonatkozóan, hogy ezen eljárásokat rendszeresen, mindenre kiterjedően ellenőrzi, dokumentálja a változásokat, és értesíti ezekről az érintett alkalmazottakat.

3.5.4.

Az UVK VA 25. cikke (1) bekezdése k) pontjában foglalt kritérium teljesítése céljából adott esetben megfelelő, kialakult eljárásokkal kell rendelkezni a tilalmakkal és a korlátozásokkal kapcsolatos behozatali és kiviteli engedélyek kezelésére, ideértve a tilalmak vagy korlátozások alá eső áruk más áruktól való megkülönböztetését szolgáló intézkedéseket is, valamint a tilalmak és a korlátozások érvényesítését szolgáló intézkedéseket. A kettős felhasználású áruk használatáról lásd a 3.5.5. kérdést.

3.5.5.

Amennyiben Ön a kettős felhasználású termékekről szóló rendelet (a Tanács 428/2009/EK rendelete) hatálya alá tartozó árukkal foglalkozik, a vámhatóságoknak meg kell küldenie ezen áruk listáját. A vámhatóságokat arról is értesítenie kell, hogy hajtott-e végre belső megfelelési programot (ICP).

3.6. alszakasz: Eljárások a biztonsági másolatokra, a helyreállításra, a tartalékeljárásra, valamint az archiválásra vonatkozóan

Az UVK VA 25. cikke (1) bekezdésének h) pontjában említett kritériumnak való megfelelés érdekében megfelelő, kialakult eljárásokkal kell rendelkeznie nyilvántartásainak és információinak archiválásához és az információvesztés elleni védelemhez.

3.6.1.

Az eljárásoknak a következőkre kell kiterjedniük: milyen adathordozón tárolják az adatokat, milyen szoftverformátumban tárolják az adatokat, tömörítik-e az adatokat és ha igen, melyik szakaszban. Amennyiben harmadik felet vesznek igénybe, adja meg a biztonsági másolatokra és az archivált információkra vonatkozó szokásos eljárásokat, azok gyakoriságát és az információk helyét.

3.7. alszakasz: A számítógépes rendszerek védelme

Az UVK VA 25. cikke (1) bekezdésének j) pontjában említett kritériumnak való megfelelés érdekében Önnek megfelelő biztonsági intézkedésekkel kell rendelkeznie számítógépes rendszerének a jogosulatlan behatolással szembeni védelméhez és dokumentációjának megővéséhez.

3.7.1.

Az a) kérdésnél leírt intézkedéseinek az alábbiakra kell vonatkozniuk:

- frissített védelmi terv, amely tartalmazza azokat az óvintézkedéseket, amelyek megvédik a számítógépes rendszereket a jogosulatlan behatolástól, az adatok szándékos megsemmisítésétől vagy elvesztésétől;
- arra vonatkozó részletes adatok, hogy több rendszert üzemeltet-e több helyszínen, és hogyan ellenőrzi ezeket;
- ki felel a vállalat számítógépes rendszerének védelméért és működéséért (a felelősség nem korlátozódhat egyetlen személyre, ebben több, egymás lépéseit ellenőrizni képes személynek kell részt vennie);
- tűzfalak, vírusirtók és a rosszindulatú szoftverek elleni egyéb védelem;
- a vállalat működésének folytonosságát biztosító/katasztrófaelhárítási terv incidensek esetén;
- biztonsági mentési gyakorlatok, beleértve a releváns programoknak és adatoknak a rendszerleállás következtében bekövetkező üzemzavart követő visszaállítását;
- naplófájlok, amelyekben minden felhasználót és a felhasználók lépéseit rögzítik;
- elvégzik-e rendszeresen a rendszer sebezhetőségi irányítását, és ha igen, ki végzi el azt.

A b) kérdésnél adja meg a rendszer illetéktelen behatolásokkal szembeni ellenőrzésének, az eredmények feljegyzésének gyakoriságát, valamint azt, hogy miként jár el abban az esetben, ha a rendszer megrongálódik.

3.7.2.

Az Ön hozzáférési jogosultságokkal kapcsolatos eljárásainak magukban kell foglalniuk az alábbiakat:

- hogyan történik a számítógépes rendszerekhez való hozzáférési engedélyek kiadása és a hozzáférési szintek meghatározása. (A bizalmas adatokhoz való hozzáférést azon dolgozókra kell korlátozni, akik jogosultak az adatok módosítására és kiegészítésére.);
- a jelszavak beállításának formátuma, azok megváltoztatásának gyakorisága, a jelszavakat kiadó személy, valamint
- a felhasználói adatok eltávolítása/karbantartása/frissítése.

3.8. alszakasz: A dokumentáció biztonsága

3.8.1.

Az Ön által hozott intézkedéseknek általában magukban kell foglalniuk az alábbiakat:

- a dokumentumok nyilvántartása, biztonsági másolatok készítése, beleértve a szkennelést, mikrofiche-leolvasást, a hozzáférés korlátozását is;
- frissített védelmi terv, amely tartalmazza azokat az óvintézkedéseket, amelyek megvédik a számítógépes rendszereket a jogosulatlan hozzáféréstől, az adatok szándékos megsemmisítésétől vagy elvesztésétől;
- a dokumentumok archiválása, biztonságos és megbízható tárolása, beleértve a kezelésükkel kapcsolatos feladatokat is;
- a dokumentumok biztonságát veszélyeztető események kezelése.

3.8.2.

Az Ön által hozott intézkedéseknek figyelembe kell venniük az alábbiakat:

- a rendszereinek tesztelése illetéktelen hozzáférések ellen, valamint az eredmények nyilvántartása;
- a vállalat működésének folytonosságát biztosító/katasztrófaelhárítási terv;
- a tényleges incidensek eredményeként hozott, dokumentált helyreállító intézkedések.

IV. szakasz – Fizetőképesség

(UVK 39. cikk c) pont, UVK VA 26. cikk; [AEO-iránymutatás 2. rész, III. szakasz](#); [AEO-iránymutatás 2. melléklet 3. pont](#))

A fizetőképesség olyan, jó pénzügyi helyzetet jelent, amely az üzleti tevékenység típusának kellő figyelembevételével lehetővé teszi az Ön kötelezettségeinek teljesítését, és az elmúlt 3 év adatain alapul. Ha vállalkozása három évnél kevesebb ideje működik, fizetőképességét a rendelkezésre álló nyilvántartások és információk alapján kell megítélni (lásd: 4.3. kérdés). Ezek a nyilvántartások csak az AEO-kérelmet benyújtó kérelmezőre vonatkozhatnak. A fizetőképességét a jövőben előreláthatóan befolyásoló, ismert információkat a 4.4. kérdésnél kell megadnia.

4.1.

Adja meg az Ön vállalata vagy a vállalat vagyona ellen az utóbbi három évben indított fizetéseképtelenségi, csőd- és felszámolási eljárásokra vonatkozó részletes adatokat.

4.2.

A kért bizonyítékok vagy információk bármilyen függő kötelezettségekre vagy céltartalékokra, a nettó forgóeszköz-pozícióra vagy a nettó eszközállományra és az immateriális javak mértékére is vonatkozhatnak.

Bizonyos körülmények között egy üzleti vállalkozás számára bevett gyakorlat lehet, hogy nettó eszközállománya negatív, például amikor egy céget az anyavállalat kutatás-fejlesztési céllal hozott létre, ahol a kötelezettségeket az anyavállalattól vagy egy pénzügyintézetől kapott kölcsönrel finanszírozzák. Ilyen körülmények között nem biztos, hogy a negatív nettó eszközállomány arra utal, hogy a gazdasági vállalkozás képtelen lesz tartozásait megfizetni, de előfordulhat, hogy a vámhatóság további bizonyítékot kér, mint például a hitelező ígérvényét, az anyavállalattól kapott kezesség használatára történő hivatkozást vagy egy banki hitellevelet a követelménynek való megfeleléshez vagy – ha Ön egyéni vállalkozó vagy társas vállalkozás, akkor a vállalkozás fizetőképességének alátámasztására használt személyes vagyona jegyzékét.

Megjegyzés: Fizetőképességének megállapításához a vámhatóság esetleg azt kérheti, hogy az Ön éves beszámolóinak benyújtása naprakész legyen. Látogatásai során a vámhatóság megvizsgálhatja a kérelmező teljes éves beszámolóit az elmúlt három évre visszamenőleg. A vámhatóság a legutóbbi vezetői beszámolókat is kérheti az aktuális pénzügyi helyzet megállapítása céljából.

V. szakasz – Gyakorlati jellegű szakértelem vagy szakmai képesítések
(UVK 39. cikk d) pont; UVK VA 27. cikk; [AEO-iránymutatás 2. rész, IV. szakasz](#))

Megjegyzés:

E szakasz az AEO-kra vonatkozó, gyakorlati jellegű szakértelemmel vagy szakmai képesítésekkel kapcsolatos kritériummal foglalkozik. Csak abban az esetben kell kitöltenie, ha AEOC-engedélyt igényel.

Az UVK VA 27. cikkében említett kritérium teljesítése érdekében Önnek vagy az Ön vámügyiért felelős személynek rendelkeznie a következő gyakorlati jellegű szakértelem valamelyikével: vámügyekben szerzett, legalább három éves igazolt gyakorlati tapasztalat vagy európai szabványügyi szervezet által a vámügyet illetően elfogadott minőségi standardnak való megfelelés. Alternatív megoldásként elfogadható, ha Ön vagy az Ön vámügyiért felelős személy sikeresen elvégzett olyan a vámjogszabályokra vonatkozó képzést, amely

megfelel a vámügyekkel kapcsolatos feladatainak és abból a szempontból releváns, és amelyet az UVK VA 27. cikke (1) bekezdésének b) pontjában felsorolt szervezetek valamelyike nyújtott.

Ebben az összefüggésben a vámügyekért felelős személy [az önértékelési kérdőív 1.1.3. pontjában](#) és kitöltési útmutatójában említett személy.

5.1.1.

Az AEO iránymutatás 2.IV.2.1. pontja részletesen ismerteti, hogy hogyan lehet igazolni a vámügyekben szerzett, legalább három éves gyakorlati tapasztalatot.

5.1.2.

A kitöltési útmutató elkészítésének időpontjában még zajlik az európai szabványügyi szerv által elfogadott vámügyi minőségi szabvánnyal kapcsolatos munka.

5.2.1.

A vámjogszabályokra vonatkozó, a vámügyekkel kapcsolatos feladatainak megfelelő és abból a szempontból releváns képzést illetően meg kell jegyezni, hogy nem minden tagállamban kínálnak megfelelő képzést. A gazdálkodó bármely uniós tagállamban vehet részt képzésben.

VI. szakasz – A biztonsággal és védelemmel kapcsolatos követelmények

(UVK 39. cikk e) pont, UVK VA 28. cikk; [AEO-iránymutatás 2. rész, 5. szakasz](#); [AEO-iránymutatás 2. melléklet 4. pont](#))

Megjegyzés:

Ez a szakasz az AEO biztonsági és védelmi kritériumával foglalkozik. **Csak** abban az esetben kell kitöltenie, ha AEOS-engedélyt igényel. E követelmény tekintetében az önértékelésnek tartalmaznia kell az összes telephelyet, amely a kérelmező vámügyekkel kapcsolatos tevékenységeinek szempontjából releváns.

Önnek bizonyítania kell, hogy – figyelembe véve az Ön nemzetközi ellátási láncban betöltött szerepét – nagy mértékben tisztában van a biztonsági és védelmi intézkedésekkel, mind a vállalaton belül, mind az ügyfeleivel, szállítóival és a külső szolgáltatókkal fenntartott üzleti tevékenységei során.

Ezt nem szabad összetévesztenie az egészségvédelmi és biztonsági követelményekkel (lásd az AEO iránymutatást).

Rendes körülmények között elvárható, hogy az ebben a szakaszban említett eljárások kellőképpen szabványosítottak és részletesek ahhoz, hogy a) lehetővé tegyék a felelős személyek és helyetteseik egyértelmű azonosítását, ill. b) lehetővé tegyék a helyettesek számára, hogy a felelős személy által kijelölt módon járjanak el.

Az eljárásokat dokumentálni kell és az AEO-kritériumok ellenőrzése során a vámhatóság rendelkezésére kell bocsátani, amely mindig ellenőrzi őket a helyszínen.

Az Öntől igényelt dokumentumoknak az alábbiakat kell tükrözniük, főként a 6.1.2. a) és b) kérdés esetében:

- az Ön szerepe a nemzetközi ellátási láncban;
- a vállalata jellege és nagysága; valamint
- a vállalatát fenyegető kockázatok, veszélyek.

6.1. alszakasz: A biztonsággal és védelemmel kapcsolatos általános információk

6.1.1. Az UVK VA 28. cikke (1) bekezdésének h) pontja szerint védelmi és biztonsági kérdésekben illetékes kapcsolattartó személyt kell kinevezni. Ebben az összefüggésben a biztonság és védelem csak az AEO-kritérium szerinti biztonságra és védelemre vonatkozik. Megjegyzendő, hogy e feltételnek nincs köze a „munkahelyi biztonsághoz”, mivel ez utóbbi nem tartozik a védelemmel és biztonsággal kapcsolatos kritérium hatálya alá.

6.1.2. a)

A vámhatóság elvárja, hogy vagy Ön vagy adott esetben egy őrző-védő cég dokumentált kockázat- és fenyegetettségértékelést végezzen. Ha a helyszíni látogatás alkalmával nem mutatja be ezt az értékelést, akkor ez automatikusan a kérelem elutasítására vonatkozó ajánlást von maga után.

A kockázat- és fenyegetettségértékelésnek ki kell terjednie az összes olyan telephelyre, amely fontos az Ön vámügyekkel kapcsolatos tevékenységeinek szempontjából. Az értékelés célja azon kockázatok és fenyegetések azonosítása, amelyek a nemzetközi ellátási láncnak abban a részében jelentkezhetnek, ahol Ön tevékenykedik, illetve azon meglévő intézkedések vizsgálata, amelyek az említett kockázatoknak és fenyegetéseknek a lehető legkisebb mértékűre való csökkentését célozzák. Ugyanakkor az értékelésnek ki kell terjednie minden olyan kockázatra, amely az Ön nemzetközi ellátási láncban játszott szerepének biztonságával kapcsolatos, így például:

- a telephelyek és az áruk fizikai veszélyeztetése;
- pénzügyi veszélyek;
- az Ön ellátási láncában érintett kereskedelmi partnerekre vonatkozó szerződéses rendelkezések.

Az értékelésnek az alábbiakat kell érintenie:

- az Ön által forgalmazott áru;
- adott esetben a légi szállítmány/légipostai küldemények különleges kezelése (hozzáférés, kezelés, tárolás stb.)
- tároláshoz, gyártáshoz stb. szükséges telephelyek és épületek;
- a személyzet, beleértve a toborzást is, az ideiglenes személyzet igénybe vétele, alvállalkozásban dolgozók;
- az áru szállítása, be- és lerakódása;
- számítógépes rendszer, számviteli nyilvántartások, dokumentumok;
- a fenti területeken nemrégiben jelentett biztonsági incidensek.

Arra vonatkozóan is bizonyítékkal kell szolgálnia, hogy milyen gyakorisággal ellenőrzik és frissítik a dokumentumokat, az eljárásoknak pedig tartalmazniuk kell az incidensek jelentésének módját és a jövőbeli ellenőrzések gyakoriságát is. A vámhatóságnak arra vonatkozóan is bizonyítékot kell keresnie, hogy mikor és hogyan tájékoztatják a személyzetet és a látogatókat ezekről az eljárásokról.

6.1.2. b)

Ha a vámhatóság látogatása során Ön nem mutatja be a biztonsági tervet, vagy a kockázat- és fenyegetettségértékelést, ez a látogatás idő előtti megszakítását vagy a kérelem elutasítását vonhatja maga után.

A biztonsági terv esetében egy ellenőrzési programot kell bevezetni, amelynek tartalmaznia kell azokat a módosításokat, amelyeket a felelős személy látott el keltezéssel és aláírással.

6.1.3.

Ennek a résznek legalább annak az öt legfontosabb észlelt kockázatnak a leírását kell tartalmaznia, amelyeket Ön azonosított. A vámhatóság elvárja, hogy a kockázat- és fenyegetettségértékelés tartalmazza és vizsgálja ezeket, valamint kitérjen ezek valószínűségére, következményeire és az esetleges ellenintézkedésekre. Példák:

- csempészáru;
- termékek szennyezése;
- kivitelre szánt áruk manipulálása;

- jogosulatlan hozzáférés, stb.

6.1.4.

Írja le röviden a biztonsági intézkedések bevezetésének, végrehajtásának, nyomon követésének, ellenőrzésének folyamatát. Jelölje meg a felelős személyt és feladatait. A szervezet megfelelő szintjén léteznie kell egy személynek, aki valamennyi biztonsági intézkedésért felelős, és rendelkezik a szükséges engedéllyel a megfelelő biztonsági intézkedések szükség esetén történő végrehajtására. Ha nincs ilyen személy, akkor mutassa be az egyes érintett osztályokat és az átfogó koordinálást, irányítást.

Ha külső őrző-védő szolgálatot vesz igénybe, a felelős személynek kell a szerződést kezelnie, és gondoskodnia kell a megfelelő szolgáltatási szerződés megkötéséről, amely eleget tesz az ebben a szakaszban foglalt kérdésekkel is bemutatott AEO-követelményeknek. A felelős személynek képesnek kell lennie, hogy megmagyarázza a biztonsági intézkedéseket; továbbá megfelelő eljárásokat kell bevezetnie az említett intézkedések kidolgozására, ellenőrzésére, frissítésére. Általában ez a személy felelős a 6.1.2. a) és b) kérdésben előírt dokumentumok elkészítéséért.

A vámhatóságok elvárják, hogy ezek az eljárások kellően biztosítsák, hogy a felelős személyt helyettesítő személy felvállalja a felelősséget, illetve ellássa az előírt feladatot.

6.1.5.

Bár sok esetben a biztonsági intézkedések vélhetően csak az adott helyszínre jellemzők, az azok bevezetésére, végrehajtására, nyomon követésére, ellenőrzésére vonatkozó irányítási eljárásokat az összes helyszín között össze lehet hangolni. Az intézkedések összehangolásának elmulasztása a vámhatóságok helyszíni ellenőrzéseinek gyakoribbá válását vonhatja maga után.

6.1.6. a) és b)

Dokumentált eljárásokat kell bevezetnie, amelyek lehetővé teszik és ösztönzik a személyzetet és lehetőleg a látogatókat is a biztonsági incidensek, például a jogosulatlan belépés, lopás, ellenőrizetlen személyek alkalmazásának jelentésére. Az említett eljárásoknak tartalmazniuk kell azt, hogy miként és kinek kell jelenteni, illetve hogy hol találhatóak ezek a személyek. Továbbá részletesen le kell írniuk, hogy miként és kinek kell kivizsgálni és jelenteni az említett incidenseket.

Ha a válasza „Nem”, írja le, hogyan kívánja ezt a kérdést kezelni, és jelölje meg az időkeretet is.

Ha a válasz „Igen”, írja le, hogyan közli a biztonsági utasításokat az alkalmazottakkal, és szolgáljon részletes adatokkal annak biztosítására vonatkozóan, hogy az alkalmazottak tudomásul vették őket. Azt is ki kell fejtenie, hogy hogyan juttatja a látogatók tudomására az említett biztonsági intézkedéseket.

Lásd a 6.3.2. kérdést is.

A „Biztonsági” utasításokra történő utalásokat nem szabad összetéveszteni az egészségvédelmi és biztonsági okokból előírt utasításokkal, és egyértelműen tájékoztatni kell róluk a látogatókat és az alkalmazottakat.

6.1.7. a) és b)

Ez a kérdés a nemzetközi ellátási lánc biztonságára, és nem az egészségvédelmi és biztonsági incidensekre vonatkozik.

Például:

- a raktárban tapasztalható veszteségek;
- feltört plombák;
- manipulálás elleni védelmet biztosító eszközök sérülése.

Ilyen jellegű incidensek esetén a vámhatóság elvárja, hogy Ön ellenőrizze a biztonsági és védelmi eljárásokat, és úgy módosítsa őket, hogy magukba foglalják a helyreállító intézkedéseket is. Arra vonatkozóan is bizonyítékkal kell szolgálnia, hogy az említett változásokat hogyan közölte az alkalmazottakkal és a látogatókkal.

A biztonsági és védelmi eljárások ellenőrzése után eszközölt változtatásokat módosításként kell számon tartani, továbbá fel kell tüntetni a módosítás dátumát és a módosított részeket.

6.1.8. a), b) és c)

Gondoskodnia kell arról, hogy rendelkezik az eredeti dokumentációval, beleértve adott esetben az értékelő jelentést, mivel ezt a vámhatóságok kérhetik a helyszíni látogatás során. Az audit előkészítése és lefolytatása során a vámhatóság figyelembe veszi a vonatkozó tanúsítványt is.

Például:

- Meghatalmazott ügynök (tanúsítvány, értékelési jelentés);
- Ismert szállító (tanúsítvány, értékelési jelentés);
- TAPA (tanúsítvány, értékelési jelentés);
- ISO (tanúsítvány, minőségbiztosítási kézikönyv).
- ISPS

6.1.9.

Válaszában például részletes adatokkal kell szolgálnia a veszélyes vegyi anyagokra, nagy értékű árukra vagy jövedéki termékekre vonatkozóan. Továbbá jeleznie kell, hogy ezekre rendszeresen vagy szabálytalan időközönként kerül-e sor.

Például:

- speciális csomagolás;

- sajátos tárolási követelmények.

Lásd a 6.5.1. kérdést is (logisztikai folyamatok).

6.1.10. a) és b)

A válasznak tartalmaznia kell a vállalat(ok) nevét és címét, illetve azt, hogy hány éve áll(nak) őrző-védő céggént az Ön alkalmazásában, és hogy nyújtanak-e Önnek bármilyen más szolgáltatást.

Ha a vállalat fenyegetettségértékelést is készített, a válaszában azt is tartalmaznia kell, hogy milyen kockázatokat tártak fel és foglaltak a 6.1.2. a) kérdésnél említett kockázat- és fenyegetettségértékelésbe.

A dokumentumokban fel kell tüntetni az értékelés, valamint az ajánlások végrehajtásának időpontját/időpontjait. A dokumentumokat a helyszíni látogatás során rendelkezésre kell bocsátani.

6.1.11.

Válaszában fel kell tüntetnie a különböző ügyfelek/biztosító társaságok által támasztott követelményeket, illetve azokat az árukat, amelyekre speciális követelmények, például különleges csomagolási vagy tárolási követelmények vonatkoznak.

Ha sokféle termékről és követelményről van szó, elegendő, ha összefoglalja őket. Ezeket a hatóság látogatása során részletesebben is megvizsgálja

6.2. alszakasz – Épületbiztonság

Az UVK VA 28. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett kritérium teljesítése érdekében Önnek gondoskodnia kell arról, hogy az AEOS-engedélyhez kapcsolódó műveletekkel összefüggésben használandó épületek védelmet nyújtanak a jogellenes behatolással szemben, és olyan anyagokból épültek, amelyek a jogellenes belépésnek ellenállnak.

6.2.1. a), b) és c)

Ez arra is vonatkozik, ahol a telephely látható, külső határelemei, például a kerítések, kapuk találhatóak. A vámhatóságok elvárják, hogy valamennyi külső- és belső nyílászárót (ablakot, kaput és kerítést) zárszerkezettel szereljenek fel, vagy más belépést felügyelő- vagy ellenőrző módszerrel biztosítsanak, például külső/belső riasztórendszer, zárláncú tv (biztonsági kamera) segítségével.

Az a)–c) kérdéseknél az említett eljárások betartásának ellenőrzésére, az épületek és kerítések ellenőrzésének gyakoriságára, a biztonsági incidensek bejelentésére és kezelésére vonatkozó adatokat a 6.1.2. a) vagy b) pontnál előírt dokumentumban kell megadni. Itt utaljon a dokumentum megfelelő bekezdésére, fejezetére vagy oldalára (módosítására/kezelésére).

6.2.2. a) és b)

Sorolja fel az összes belépési pontot, lehetőleg az alaprajzra történő hivatkozással; jelölje meg a lépcsők felé vezető vészkijáratokat, tegyen különbséget a be- vagy lerakodásra szánt és a közüzemi belépési pontok között, adja meg a nyilvános bejáratok, a gépkocsivezetőknek szánt pihenő területek helyét. Jelölje meg az őrző-védő személyzet irodájának/őrházak helyét.

A fentiek betartásáról szóló leírásnak adott esetben tartalmaznia kell a CCTV típusát (pl. statikus kamera vagy követő és zoomoló kamera), az ellenőrzés módját, illetve azt, hogy a képeket proaktívan vagy reaktívan használják-e.

A külső belépési ellenőrzések mellett a belső belépési ellenőrzéseket is ismertetnie kell, beleértve adott esetben a közös telephelyeken belüli belső beléptetéseket is.

Erősítse meg, hogy a telephelyek folyamatosan, 24 órás üzemben (pl. műszakokban dolgoznak) vagy rendes irodai munkaidőben működnek-e.

6.2.3.

Adott esetben szolgáljon részletekkel az olyan biztonsági generátorokkal vagy eszközökkel kapcsolatban, amelyek a helyi áramellátás szünetelése esetén biztosítják a folyamatos világítást, illetve arra vonatkozóan, hogyan biztosítják ezek karbantartását.

6.2.4.

Hogyan azonosítják a kulcsokat? Milyen eljárásokat alkalmaznak a visszaélések megakadályozására, illetve a kulcsok elvesztése esetére? Az eljárásoknak biztosítaniuk kell, hogy a zárt épületekhez, helyszínekhez, termekhez, felügyelt területekhez, irattároló szekrényekhez, széfekhez, gépjárművekhez és gépekhez használt kulcsokhoz csak felhatalmazott személyek férjenek hozzá. Az Ön eljárásainak ki kell terjedniük az alábbiakra:

- a kifejezetten a kulcsok tárolására kijelölt hely;
- a kulcsok biztonságáért felelős személy;
- annak nyilvántartása, hogy mikor, ki és miért veszi el a kulcsokat, illetve, hogy mikor szolgáltatja vissza őket;
- a kulcsok elvesztése, illetve visszaszolgáltatásuk elmulasztása esetén alkalmazandó intézkedések.

Adjon meg részletes adatokat az elzárási eljárásokra vonatkozóan és, ha szükséges, kik azok, akik a vezérkulccsal rendelkeznek, illetve a telephelyeknek éjszakára történő lezárásáért és a következő munkanapon való kinyitásáért felelnek.

Szolgáljon részletes adatokkal az egyéb, kulcs-funkcióval rendelkező eszközökkel, mint például a rádióhullámok segítségével működő kulcsokkal kapcsolatban (amelyet például a parkoló sorompójának távirányítással való vezérléséhez használnak), illetve arra vonatkozóan, hogy kiknek adták át ezeket.

6.2.5. a), b), c) és d)

Az Ön eljárásainak ki kell terjedniük az alábbiakra:

- hogyan ellenőrzik/tartják nyilván azokat a látogatókat, akik saját gépkocsijukkal érkeznek a telephelyre;
- hogyan ellenőrzik az alkalmazottak gépkocsiját a telephelyen;
- kifejezetten a látogatók és az alkalmazottak számára fenntartott parkolóhelyek, amelyeket a lopás, a munkavégzés akadályozásának vagy zavarásának elkerülése céljából a felügyelt területektől (így például a rakodóhelyektől) távolabb alakítanak ki;
- a parkolási követelmények betartásának ellenőrzése.

a) Ismertesse, hogy a látogatók gépkocsiját elkülönítik-e az alkalmazottak gépkocsijától. Szolgáltasson adatokkal azokra a gépjárművekre vonatkozóan is, amelyek ideiglenesen lépnek be a létesítmény(ek)be, például taxik, az alkalmazottakat szállító buszok.

b) Gondoskodnia kell olyan eljárásokról, amelyek biztosítják az engedélyek rendszeres ellenőrzését és frissítését, hogy figyelembe vegyék az alkalmazottak gépjárműve tekintetében bekövetkező változásokat is. Számoljon be arról, ha az alkalmazottak számára parkolási engedélyt adnak ki; írja le a parkoló területére való belépésre/kilépésre vonatkozó mechanizmust (pl. kártyával működtetett sorompó).

c) Ismertesse a gépjárművek ellenőrzését célzó folyamatokat vagy eljárásokat, például hogy csúcsidőben személyek felügyelik-e a sorompókat, hogy az autók ne kerüljenek túl közel egymáshoz, és hogy az összes gépjárművet megfelelő módon ellenőrizni lehessen.

d) Ismertesse a parkolásra vonatkozó írásbeli szabályokat, valamint azt, hogyan közlik ezeket az alkalmazottakkal. Erősítse meg, hogy az említett szabályozásokat belefoglalták-e a biztonsági értékelésbe.

6.3. – A telephelyekre való belépés

A telephelyre történő biztonságos beléptetés biztosítása és az áruk manipulálásának megakadályozása érdekében az UVK VA 28. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a kérelmezőnek megfelelő intézkedéseket kell alkalmaznia az irodákba, a szállítási területekre, a berakodási dokkokba, a rakományterekbe és egyéb releváns helyekre történő jogosulatlan belépés megelőzésére.

6.3.1. a) és b)

Ismertesse röviden a folyamatot; ha szükséges, pontosítsa, hogy létezik-e az adott helyszínrre vonatkozó külön eljárás. Több helyszínrre vonatkozó kérelem esetében hasznosnak bizonyulhat leírni a helyszíneket, vagy egy azokat szemléltető általános képet benyújtani. Az eljárásoknak dokumentálniuk kell, hogy ki milyen területekre, épületekbe, termekbe léphet be, és hogyan történik a belépések ellenőrzése (pl. billentyűzet vagy kártyalehúzás segítségével). A hozzáférésre vonatkozó korlátozásoknak figyelembe kell venniük 6.1.2. a) kérdésnél említett kockázat- és fenyegetettségértékelést.

A rendszereknek alkalmasnak kell lenniük a jogosulatlan belépési kísérletek azonosítására és nyomon követésére.

Írja le az alkalmazottak azonosítására és látogatóktól való megkülönböztetésükre szolgáló rendszert, pl. azonosító kártyák.

6.3.2. a) és b)

Válaszában a 6.1.2. a) és b) kérdésnél ismertetett kockázat- és fenyegetettségértékelés alapján meg kell erősítenie az adatokat. Részletes adatokkal kell szolgálnia egyéb biztonsági szervezetekkel/bűnüldöző hatóságokkal való együttműködésre vonatkozóan, amelyek tapasztalatokkal rendelkeznek ezekben az ügyekben.

Vegye figyelembe továbbá az 6.1.6. kérdésre adott válaszát, és tanulmányozza az arra vonatkozó kitöltési útmutatót is.

6.3.3.

Az alaprajzot a vámhatóság rendelkezésére kell bocsátani. Jóllehet a tervrajz nem kötelező, a szemléltető eszközök a vámhatóság segítségére lesznek az audit előkészítésében, és lerövidíthetik a helyszíne(ke)n eltöltött időt.

Ez a tervrajz a helyszínről készült műholdas/internetes felvétel is lehet, vagy tartalmazhat ilyen felvételt (ha van ilyen).

A bemutatott képen vagy tervrajzon fel kell tüntetni a készítés időpontját, illetve más, egyedileg azonosítható módon meg kell jelölni ahhoz, hogy auditnyomvonalként szolgálhasson az AEO-kérelemhez.

6.3.4.

Különös figyelmet kell fordítania az Ön telephelyén működő cégekre, amelyek csupán bérlők, és nem szállítanak Önnek vagy az Ön nevében. A bérlők speciális biztonsági problémát jelenthetnek, ezért le kell írnia például az azok külön bejáratára és az Ön területén elfoglalt helyre vonatkozó szokásos eljárásokat.

Tanulmányozza a 6.12. pontot is.

6.4. alszakasz – Rakományegységek

Az UVK VA 28. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett kritériumnak való megfelelés érdekében olyan, az áruk kezelését szolgáló intézkedésekre kell sort keríteni, amelyek magukban foglalják a nem engedélyezett bejuttatással, kicseréléssel, az áruk helytelen kezelésével, valamint a rakománytételek manipulálásával szembeni védelmet.

A rakományegységek közé tartoznak azok a konténerek, tartálykocsik, furgonok, teherautók, csővezetékek stb., amelyekben az Ön áruinak szállítása történik. Intézkedéseket kell bevezetni a rakomány érintetlenségének a berakodás előtt történő ellenőrzésére. A vámhatóságok látogatása során rendelkezésünkre kell bocsátania a rakományegységek tulajdonosaira/szállítóira vonatkozó részletes adatokat.

6.4.1.

A rakományegységek érintetlenségét például állandó felügyelettel, biztonságos, zárt területen való tárolással, vagy használat előtti ellenőrzéssel kell biztosítani. A rakományegységekhez csak megfelelően azonosított és arra jogosult személy férhet hozzá. Az Ön eljárásainak ki kell terjedniük az alábbiakra:

- hogyan lehet belépni arra a területre, ahol a rakományegységeket ellenőrzik (pl. személyzet, külsős kamionsofőrök stb.);
- csak az arra jogosult személyeknek van-e hozzáférése;
- hogyan biztosítják folyamatosan az egységek felügyeletét, például a kijelölt felelős alkalmazottak és helyetteseik által.

6.4.2.

Az Ön eljárásainak ki kell terjedniük az alábbiakra:

- ki az a felelős személy, akinek az incidenseket jelentik;
- hogyan jelentik és tartják nyilván az incidenseket;
- milyen intézkedéseket kell tenni, beleértve a rendőrségnek/felső vezetésnek történő jelentést;
- a meglévő eljárások ellenőrzése, módosítása;
- értesítés a személyzetben bekövetkezett változásokról.

A vámhatóság látogatása alkalmával meg kívánja tekinteni az említett ellenőrzésekre vonatkozó bizonyítékokat.

6.4.3. a) és b)

Írja le a használt plombák típusát, illetve azokat a szabványokat, amelyeknek ezek a plombák megfelelnek. Nevezze meg a gyártót, ismertesse a plombák kiadására, illetve azok kiadásának, használatának, eltávolításának nyilvántartására vonatkozó eljárást.

Dokumentálja a törött vagy manipulált plombák esetében alkalmazandó eljárásokat.

6.4.4.

A használt rakományegység típusától függően az alábbi, hét pontos ellenőrzési folyamatot kell elvégezni (a vontatóegységgel együtt):

- elülső fal
- bal oldal
- jobb oldal
- padló
- födém/tető
- belső/külső ajtók
- külső/alváz

6.4.5. a) – d)

A karbantartást rendszeresen el kell végezni, nem csak sérülés vagy incidens esetén. Amennyiben a karbantartásra a vállalat területén kívül kerül sor, vagy nem a vállalati személyzet felügyelete alatt, a rakományegység érintetlenségét az Ön telephelyére való visszaérkezés után meg kell vizsgálni. Az Ön eljárásainak ki kell terjedniük az alábbiakra:

- az alkalmazottakkal szembeni követelmény, hogy ellenőrizzék az egységek érintetlenségét azok visszaszolgáltatásakor;
- milyen ellenőrzéseket kell elvégezni, mikor és ki által;
- hogyan tájékoztatják az alkalmazottakat az eljárásokról;
- irányítási ellenőrzések és azok gyakorisága az egységek újbóli vizsgálatának biztosítása céljából.

Jelezze, hogy rendszeresen ellenőrzik-e a rakományegységeket a beérkező rakományok elfogadása, illetve az áru elküldés céljából való berakodása előtt, illetve hogy a 6.1.2. a) és b) pontban megjelölt dokumentumokban ismertetett eljárásokat is feltüntette-e.

6.5. alszakasz – Logisztikai folyamat

6.5.1. a) – d)

Ez a rész az importált és/vagy exportált áruknak az Ön telephelyei és a határ között, illetve az Unióban vagy a különböző telephelyeken belül történő mozgására vonatkozik.

Sorolja fel az összes igénybe vett fuvarozási módot, amely az Ön telephelyein indul vagy végződik és belép a nemzetközi ellátási láncba. Jelölje meg az igénybe vett fuvarozási módot.

Ha külső szolgáltatókat vesz igénybe, tanulmányozza a 6.12. pontot is (Külső szolgáltatások).

6.6. alszakasz – Beérkező áruk

Az UVK VA 28. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett kritériumnak való megfelelés érdekében megfelelő intézkedéseket kell alkalmazni a szállítási területekre, a berakodási dokkokba és a rakományterekbe történő jogosulatlan belépés megelőzésére.

6.6.1. a) és b)

Ezen eljárásoknak a megrendeléstől a nemzetközi ellátási lánc számára történő szállításig a teljes folyamatot le kell fedniük.

A dokumentált eljárásoknak be kell mutatniuk az áruforgalmat és a kapcsolódó dokumentumokat, és magukba kell foglalniuk a többi érintett partnert is (pl. szállítók, csomagolók, fuvarozók stb.).

6.6.2.

Amennyiben a vállalatnak a belföldi és/vagy uniós vagy Unión kívüli szállítókkal van a biztonsági intézkedésekről szóló érvényes megállapodása, a személyzetnek ismernie kell ezeket a megállapodásokat, és eljárásokat kell kialakítania a megállapodások betartásának ellenőrzésére. Ismertesse azokat a folyamatokat, amelyek révén az alkalmazottakat tájékoztatják a biztonságról, az átképzések gyakoriságát, és mérlegelje, mely bizonyítékok szükségesek ahhoz, hogy ezeket bemutassa a látogató tisztviselőnek vagy az AEO-ellenőrzések során.

Az Ön eljárásainak ki kell terjedniük az alábbiakra:

- a sofőr és az áru érkezéskor történő fogadásáért felelős alkalmazott kinevezése;
- a várt érkezések ütemtervének vezetése;
- nem várt érkezések kezelése;
- az árut kísérő fuvar- és vámokmányok regisztrálása;
- az áru és a kísérő fuvar- és vámokmányok összevetése;
- a plombák érintetlenségének ellenőrzése;
- az ellenőrzések elvégzésének és eredményének nyilvántartása;
- a vámhatóság értesítése az áru érkezéséről, hogy elvégezhesse a szükséges ellenőrzéseket;
- az áru lemérése/megszámolása és mennyiségi ellenőrzése a válogatási jegyzék/beszerezési megbízás alapján;
- a minőség vizsgálata;
- a készletbe történő bevezetés előtt az árut megfelelő módon megjelölik, hogy lehetővé tegyék annak azonosítását;
- az eltérések vagy minőségellenőrzési mulasztások azonosítása és jelentése;
- a beszerzési osztály és a nyilvántartási osztály értesítése az áru fogadásáról.

Ez például attól függhet, hogy nagy értékű/kockázatos árukkal kereskedik-e. A megállapodás szerint az áruknak:

- olyan állapotban kell megérkezniük, amilyenben elhagyták a szállító létesítményét;
- mindig plomba alatt kell lenniük;
- nem szabad megszegniük a biztonsági vagy védelmi előírásokat.

Az Ön eljárásainak ki kell terjedniük az alábbiakra:

- a fentiekben említett megállapodások közlése a beérkező áruk fogadásáért felelős alkalmazottakkal ezért, hogy tudják, konkrétan mit kell tenniük, ha szabálytalanságokat fedeznek fel;
- az említett eljárások rendszeres ellenőrzése, frissítése;
- irányítási/felügyeleti ellenőrzések annak biztosítása érdekében, hogy az alkalmazottak betartsák ezeket az előírásokat.

6.6.3. a) és b)

A leplombált rakományegység megérkezésekor létezniük kell a plomba helyes kezelésének biztosítására irányuló intézkedéseknek. Ezek magukban foglalhatnak vizuális ellenőrzéseket annak biztosítása érdekében, hogy a) a plomba valóban érintetlen; b) nincsenek manipulálásra utaló jelek. Ha a vizuális ellenőrzés eredménye kielégítő, a felhatalmazott személy áttérhet a plombák fizikai ellenőrzésére, a plomba érintetlenségét az arra történő megfelelő nyomás kifejtésével ellenőrizve.

6.6.3. c)

Amennyiben az Ön vállalata olyan sajátos típusú árukkal foglalkozik, amelyek speciális biztonsági intézkedéseket igényelnek (pl. légi szállítmány/légipostai küldemény), az eljárásoknak arra is ki kell terjedniük, hogy hogyan kell ezen intézkedéseket alkalmazni/alkalmazásukat ellenőrizni. Például ha Ön meghatalmazott ügynök, meg kell adnia, hogy az ismert szállítótól védett légi szállítmány/légipostai küldemény szállítása esetén ellenőrzi-e a szállítói árnyilatkozatot és a szállító személyazonosságát.

6.6.5.

Az Ön által forgalmazott áruk természetétől függően előfordulhat, hogy nincs szükség számolásra, mérésre vagy számszerűsítésre. Le kell írni a beérkező áruk számbavételére szolgáló alternatív módszert, valamint azt, hogyan történik a megfelelés igazolása.

6.6.6.

Az Ön eljárásainak ki kell terjedniük az alábbiakra:

- hogyan és milyen dokumentumok alapján, mikor és ki vezeti be az átvett árukat a készletnyilvántartásba;
- az áruknak a rakományjegyzékkel és a megrendeléssel összevetve történő ellenőrzése;
- az áruk nyilvántartásba vétele, beérkezésük után minél hamarabb.

6.6.7. a) és b)

A feladatokat el kell különíteni az áruk megrendelése (beszerzés), az átvétel (raktár), az áruknak a rendszerbe történő bevezetése (adminisztráció) és a számla kifizetése között. Ez a vállalat nagyságától, összetettségétől függ.

6.7. alszakasz – Az áruk tárolása

Ez az alszakasz csak a nemzetközi ellátási lánc részét képező áruk tárolására vonatkozik.

6.7.1. – 6.7.5.

Az Ön eljárásainak ki kell terjedniük az alábbiakra:

- az áruk tárolására kijelölt terület, amely lehetővé teszi az áruk biztonságos és védett tárolását, és amelyet az ellenőrzést végző alkalmazottak egyértelműen ismernek;
- azok a tárolási területek, ahova csak a felhatalmazott alkalmazottak léphetnek be;
- rendszeres leltározás;
- a beérkező áruk ellenőrzése, átvitele más helyszínekre, állandó vagy ideiglenes kitárolása;
- szabálytalanságok, eltérések, veszteség vagy lopás azonosítása esetén hozandó intézkedések;
- az áruk kezelése és feldolgozása, visszavezetése a készletbe;
- adott esetben a különböző árutípusok elkülönítése, például: uniós, nem uniós, nagy értékű, veszélyes, légi szállítmány/légipostai küldemény;
- a készletnyilvántartások vezetése és azonnali frissítése, az áruhelyet is beleértve;
- a raktározási létesítmény fizikai biztonságával kapcsolatos valamennyi vonatkozás kezelése.

A biztonsági előírások az áruk típusától, a vállalat nagyságától és összetettségétől függnének, kezdve az irodaházban egyetlen helyiséget elfoglaló vállalatoktól egészen a több tagállamban, több helyszínen működő nagyvállalatokig.

6.7.6.

Kiszervezett szolgáltatás esetében nevezze meg a raktározással megbízott vállalat(ka)t.

6.8. alszakasz – Áru-előállítás

Ez az alszakasz csak a nemzetközi ellátási lánc részét képező áruk előállítására vonatkozik.

Csak abban az esetben válaszoljon a 6.8.1. – 6.8.4.kérdésekre, ha az Ön vállalkozására is vonatkoznak. Ebben az összefüggésben az áru-előállítás olyan tevékenységeket ölel fel, mint például a nyersanyagokból való előállítás vagy a részekben vásárolt áruk összeszerelése.

6.8.1. a) és b)

Az Ön által megadott leírásban számoljon be arról is, hogy a gyártóterületen dolgozók a vállalat állandó vagy ideiglenes alkalmazottai. Írja le az előállítás helyszínét a telephelyen belül és, ha lehetséges, jelölje be az alaprajz másolatán. Tanulmányozza a 6.2.3. pontot is.

6.8.2.

Válaszát a 6.1.2. a) és b) pontban leírt kockázat- és fenyegetettségértékelésre történő hivatkozással támassza alá. A megfelelőségi ellenőrzést az erre vonatkozó, aláírással és keltezéssel ellátott bizonylattal kell alátámasztani.

6.8.3.

A csomagolás érintetlenségénél adja meg a használt technológiai segédeszközöket (pl. súly ellenőrzése vagy CCTV megfigyelőrendszer stb.). Írja le továbbá az egyes csomagok biztosítását célzó folyamatot, valamint azt, hogyan összesítik a csomagokat, például raklapok segítségével. Szolgáltasson részletes adatokkal arra vonatkozóan, hogy a címzett (cím/ország) melyik ponton válik ismertté, illetve hogyan ellenőrizhető ez az információ.

6.8.4.

Az Ön által megadott leírásban fel kell tüntetnie a harmadik felekkel kötött szerződéseket vagy a szolgáltatási megállapodásokat. A vámhatóság meg kívánja ezeket tekinteni.

Ez a csomagok összesítésének lehetőségére is vonatkozik.

6.9. alszakasz – Az áruk berakodása

6.9.1. a) és b) és 6.9.2. a), b) és c)

Ki kell jelölni az áruk berakodásának felügyeletével megbízott alkalmazottakat annak megakadályozása céljából, hogy az árukat felügyelet nélkül rakodják be vagy hátrahagyják. Az Ön eljárásainak ki kell terjedniük az alábbiakra:

- a sofőr fogadásáért és az áruk berakodásáért felelős alkalmazott kinevezése;
- a kijelölt alkalmazottnak mindvégig jelen kell lennie;
- az abban az esetben alkalmazandó eljárás, ha az erre kijelölt alkalmazott nem elérhető, például helyettesek kijelölése;
- a berakodásra csak a felhatalmazott alkalmazott jelenlétében kerülhet sor;
- az áruk megmérése, megszámlálása, mennyiségi ellenőrzése és megjelölése;
- az eltérések/szabálytalanságok kezelése;

- plombák alkalmazása és a dokumentumok/feljegyzések nyilvántartása, amelyek segítségével biztosítható, hogy a plombákat a megfelelő áruk esetében használták, eleget tesznek a megállapított szabványoknak és alkalmazásuk a jogi előírásokkal összhangban történt.
- az árukat kísérő fuvar- és vámokmányok regisztrálása az Ön nyilvántartásaiban;
- az áruk és a kísérő fuvar- és vámokmányok összevetése;
- az ellenőrzések elvégzésének és eredményének regisztrálása;
- a vámhatóság értesítése az áru elküldéséről, hogy elvégezhesse a szükséges ellenőrzéseket;
- az értékesítési/adminisztratív osztály tájékoztatása az áruk elküldéséről;
- hogyan (milyen dokumentumok alapján), mikor és ki vezeti be a berakodott árukat a készletnyilvántartásba;
- az áruk ellenőrzése a rakományjegyzékkel és az értékesítési megbízással összevetve;
- az áru kivezetése a nyilvántartásból, az indulás után a lehető leghamarabb;
- az áruk átvételének és a szabálytalanságok az Ön ügyfelei által történő elismerése;
- kiviteli igazolás (adott esetben).

6.9.3.

Ez csak abban az esetben alkalmazandó, ha az ügyfelei különleges feltételekben állapodtak meg Önnel, amelyek szerint például az összes árut le kell plombálni, a röntgen-sugarakkal kapcsolatos előírások miatt meghatározott módon kell csomagolni és címkézni őket. Ha igen, az alkalmazottakat tájékoztatni kell ezekről a megállapodásokról, és az eljárásoknak olyan irányítási/felügyeleti ellenőrzéseket kell magukba foglalniuk, amelyekkel biztosítható, hogy az alkalmazottak tiszteletben tartásuk ezeket az előírásokat. Az említett eljárásokat rendszeresen kell ellenőrizni és frissíteni.

Lásd a 6.1.11. kérdésre adott választ is.

6.9.7.

Az ennek a szakasznak az alátámasztására szolgáló bizonyítékot össze kell kapcsolni a 6.1.2. a) és b) kérdésnél leírt kockázat- és fenyegetettségértékelés megfelelő részével.

A szabálytalanságok közé tartozhatnak az ügyfél által visszaküldött áruk, a felhatalmazással nem rendelkező gépjárművezetők, manipulálás elleni védelmet szolgáló törött eszközök stb.

6.10. alszakasz – Biztonsági követelmények a kereskedelmi partnerekkel szemben

Az UVK VA 28. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett kritériumnak való megfelelés érdekében Önnek olyan intézkedéseket kell végrehajtania, amelyek lehetővé teszik kereskedelmi partnereinek egyértelmű azonosítását, valamint – megfelelő szerződéses megállapodások és egyéb, a kérelmező üzleti modelljével összhangban levő, megfelelő intézkedések végrehajtása révén – biztosítják, hogy a szóban forgó kereskedelmi partnerek gondoskodjanak a nemzetközi ellátási lánc rájuk eső részének biztonságáról.

A kereskedelmi partnerek lehetnek (árakat vagy szolgáltatásokat) szállítók vagy ügyfelek.

6.10.1.

A vámhatóság elvárja Öntől, hogy válaszát okmányyszerű bizonyítékokkal támassza alá. A vámhatóság elvárja az Ön által adott válaszok alátámasztására szolgáló okmányyszerű bizonyítékok megtekintését. Ezek közé tartozhatnak az alkalmazott ellenőrzésekkel kapcsolatos feljegyzések is. Ezeket a látogatás során rendelkezésre kell bocsátani ellenőrzés céljából.

6.10.2. a) és b)

Ön elsősorban a nemzetközi ellátási láncban betöltött saját szerepéért, a felügyelete alá helyezett árukért és az Ön által üzemeltetett létesítményekért felel. A nemzetközi ellátási lánc biztonsága azonban az Ön kereskedelmi partnereinek megbízhatóságán is múlik, és Önnek minden lehetséges erőfeszítést meg kell tennie annak biztosítására, hogy kereskedelmi partnerei megfeleljenek a biztonsági AEO-követelményeknek.

A szállítókkal szembeni követelmények például arra vonatkozhatnak, hogy minden árut meg kell jelölni, le kell plombálni, a röntgensugaras vizsgálatok miatt meghatározott módon kell csomagolni és címkézni stb. A szállítóknak továbbá be kell tartaniuk a nemzetközi szabványokat.

Abban az esetben, ha léteznek ilyen előírások, az Ön eljárásainak magukban kell foglalniuk az alábbiakat:

- ha lehetséges, rendszeresen meg kell látogatni a szállítók vállalati telephelyeit annak ellenőrzése érdekében, hogy az előírásokat tiszteletben tartják-e;
- az említett megállapodások közlése az alkalmazottakkal, hogy ellenőrizzék az áruk megfelelőségét azok megérkezésekor;
- a szabálytalanságok/incidensek alkalmazottak általi jelentésével kapcsolatos megállapodások;
- irányítási/felügyeleti ellenőrzések annak biztosítása érdekében, hogy az alkalmazottak betartsák ezeket az előírásokat;
- az említett megállapodások megsértése esetén hozott helyreállító intézkedések;
- az eljárások rendszeres ellenőrzése, frissítése.

A vámhatóság elvárja az Ön által adott válaszok alátámasztására szolgáló okmányyszerű bizonyítékok megtekintését. Ezek közé tartozhatnak az alkalmazott ellenőrzésekkel kapcsolatos feljegyzések is. Ezeket a látogatás során rendelkezésre kell bocsátani ellenőrzés céljából.

6.10.3.

A vámhatóság elvárja Öntől, hogy válaszát okmányyszerű bizonyítékokkal támassza alá. A vámhatóság elvárja az Ön által adott válaszok alátámasztására szolgáló okmányyszerű bizonyítékok megtekintését. Ezek közé tartozhatnak az alkalmazott ellenőrzésekkel kapcsolatos feljegyzések is. Ezeket a látogatás során rendelkezésre kell bocsátani ellenőrzés céljából.

A vámhatóság elvárja, hogy a megállapodás megsértését feltüntesse a 6.1.2. a) és b) pontban említett dokumentumokban a megfelelő módosításokkal és további ellenintézkedésekkel együtt.

6.11. alszakasz – A személyzetre vonatkozó biztonsági követelmények

Az UVK VA 28. cikke (1) bekezdésének e) és g) pontjában említett kritériumnak való megfelelés érdekében Önnek:

- a) amennyiben a nemzeti jogszabályok azt megengedik, biztonsági átvilágítást kell elvégeznie biztonsági szempontból érzékeny beosztásban dolgozó leendő alkalmazottainál; valamint időszakosan, illetve a körülmények által indokolt esetben háttérellenőrzéseket kell végeznie az ilyen beosztásban dolgozó jelenlegi alkalmazottainál;
- b) biztosítani kell, hogy a biztonsággal összefüggő feladatokat ellátó személyzete rendszeresen részt vegyen a szóban forgó biztonsági kérdésekkel összefüggő tudatosságot elősegítő programokon;

6.11.1. a), b) és c)

Az Ön foglalkoztatási politikájának tükröznie kell a kockázatértékelésén alapuló biztonsági követelményeket. Az Ön eljárásainak ki kell terjedniük az alábbiakra:

- háttérellenőrzések végzése az új és meglévő alkalmazottak esetében, akik biztonsági szempontból kényes beosztásban dolgoznak vagy várhatóan ilyen beosztásba kerülnek;
- a munkaerő-felvételnél referenciák kérése és ellenőrzése;
- a biztonsági szempontból kritikus beosztások azonosítása, illetve mind a letöltött, mind a letöltetlen büntetésekkel kapcsolatban szükséges ellenőrzések elvégzése;
- az alkalmazottakkal szembeni előírás, miszerint tájékoztatniuk kell munkaadójukat a rendőrségi óvadékról, a függőben lévő bírósági eljárásokról, ítéletekről;

- a számítógépes hozzáférés megszüntetése, a biztonsági belépő vagy kitűző visszaadása az alkalmazottak felmondása vagy elbocsátása esetén;
- az alkalmazottaknak tájékoztatást kell nyújtaniuk egyéb munkahelyeikről.

A megfelelés-ellenőrzéseket az alkalmazott ellenőrzésekről készített megfelelő feljegyzés láttamozásával és keltezésével kell igazolni.

6.11.2. a) és b)

Az 6.1.2. a) és b) kérdésnél említett dokumentumoknak az érvényes eljárásokat is tartalmazniuk kell. E dokumentumokban kell ismertetni, hogy felvétel előtt hogyan ellenőrzik a leendő új alkalmazottakat; a betanítás és képzés folyamatát, amelynek a vállalat biztonsági utasításait is tartalmaznia kell. Minden új alkalmazottnak aláírásával kell igazolnia, hogy megértette a leírtakat. Az eljárásoknak azokra a helyzetekre is ki kell térniük, amikor a meglévő alkalmazottakat biztonsági szempontból érzékeny területekre helyezik át.

6.11.3. a), b), c) és d)

Minden alkalmazottnak megfelelő képzésben kell részesülnie a biztonsági és védelmi követelményekkel kapcsolatban (így például a biztonsági protokollokra, a behatolás/manipulálás feltárására, az incidensek jelentésére, a nemzetközi ellátási láncot veszélyeztető kockázatokra vonatkozóan). Az alkalmazottak képzéséért egy egységnek vagy (belső vagy külső) csoportnak kell felelnie. Változások esetén a képzést frissíteni kell, és az összes képzési tevékenységről nyilvántartást kell vezetni.

A külső szállítók esetében megfelelő szolgáltatási szerződést kell kötni. Tanulmányozza a 6.12.1. kérdést is.

6.11.4. a) és b)

A vállalatnak rendelkeznie kell az ideiglenes személyzetre vonatkozó biztonsági követelményekkel. Az Ön eljárásainak ki kell terjedniük az alábbiakra:

- a munkaközvetítő ügynökségekkel kötött szerződések, amelyek az alkalmazott tekintetében meghatározzák a kinevezése előtt és után végrehajtandó biztonsági ellenőrzések szintjét;
- az előírásoknak megfelelő, ismert ügynökségek igénybe vétele;
- hasonló biztonsági előírások mind az ideiglenes, mind az állandó alkalmazottak esetében (lásd a 6.11.1. kérdéshez kapcsolódó útmutatót).

A helyszíni látogatás során rendelkezésre kell bocsátani ezeket a szerződéseket.

A vámhatóság elvárja, hogy az ideiglenes alkalmazottakat ugyanúgy ellenőrizzék, mint az állandó alkalmazottakat. Mivel az említett alkalmazottak esetében gyakran megtörténik, hogy ideiglenes személyzetet biztosító külső ügynökség alkalmazza őket, ezekkel az

ügynökségekkel szolgáltatási szerződést kell kötni (lásd a 6.12. pontot is), és eljárásokat kell bevezetni annak biztosítása érdekében, hogy a vállalat betartsa az e szerződésben foglalt standardokat, és ezt az Ön nyilvántartásai is alátámasztják.

6.12. alszakasz – Külső szolgáltatások

Az UVK VA 28. cikke (1) bekezdésének f) pontjában foglalt előírás szerint Önnek megfelelő biztonsági eljárásokkal kell rendelkeznie a szerződötött külső szolgáltatásnyújtók tekintetében. Ilyen külső szolgáltatásnyújtók igénybe vétele történhet olyan területeken, mint például a szállítás, biztonsági őrök, takarítás és karbantartás (külső vállalkozók).

6.12.1. a), b) és c)

Az a)–b) kérdések esetén a vámhatóság helyszíni ellenőrzésére elő kell készítenie a szerződéseket és a szolgáltatási szerződéseket, amelyek az említett külső szolgáltatásokat nyújtó alkalmazottak személyazonosságának ellenőrzésére, valamint egyéb ügyekre is kiterjednek. Bocsássa rendelkezésre a látogatás alkalmával a vállalatok listáját, és jelezze az általuk nyújtott szolgáltatásokat.

A c) kérdésre válaszolva írja le, hogyan követi nyomon a szerződéseket, kezeli a szabálytalanságokat, illetve ellenőrzi az eljárásokat. Válaszát a 6.1.2. a) és b) pontban leírt kockázat- és fenyegetettségértékelésre történő hivatkozással támassza alá. A megfelelőségi ellenőrzéseket az erre vonatkozó, aláírással és keltezéssel ellátott bizonylattal kell alátámasztani.

1. melléklet

Hozzájárulás az AEO adatoknak a TAXUD weboldalán történő közzétételéhez

Hozzájárulok az AEO-engedélyben foglalt információknak az engedélyezett gazdálkodók jegyzékében történő feltüntetéséhez.

Aláírás.....

Az aláíró jogcíme.....

(A kitöltött kérdőívet az igazgatónak/ügyvezetést ellátó tagnak/egyedüli tulajdonosnak kell aláírnia, de ebben az esetben ajánlott, hogy a hozzájárulást valamely aláírásra jogosult személy adja meg.)

Kelt:.....

Hozzájárulás az AEO-engedélyben szereplő információk cseréjéhez a harmadik országokkal kötött, az engedélyezett gazdálkodó státus és a biztonsági intézkedések kölcsönös elismerésére vonatkozó nemzetközi megállapodásokban megállapított rendszerek megfelelő működésének biztosítása érdekében

Hozzájárulok az AEO-engedélyben szereplő információk cseréjéhez a harmadik országokkal kötött, az engedélyezett gazdálkodó státus és a biztonsági intézkedések kölcsönös elismerésére vonatkozó nemzetközi megállapodásokban megállapított rendszerek megfelelő működésének biztosítása érdekében:

Aláírás.....

Az aláíró jogcíme.....

(A kitöltött kérdőívet az igazgatónak/ügyvezetést ellátó tagnak/egyedüli tulajdonosnak kell aláírnia, de ebben az esetben ajánlott, hogy a hozzájárulást valamely aláírásra jogosult személy adja meg.)

Kelt:.....

Ha Ön hozzájárult a kölcsönös elismeréshez, kérjük, az alábbi információkat is adja meg:

Átírt név:.....

Utca, házszám átírata:.....

Az irányítószám és a város átírata:.....

Csak latin karakterek használhatók, lásd itt: <http://www.unicode.org/charts/PDF/U0000.pdf>

2. melléklet

Táblázat a nemzetközi ellátási lánc egyes szereplői részére meghatározott
kritériumokról

		Gyártó	Exportőr	Szállít mányozó	Raktár- engedé- lyes	Vám- ügynök	Fuvaro- zó	Importőr
0.	Általános információ							
0.1.	Iránymutatás engedélyezett gazdálkodók részére	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
0.2.	A vállalat osztályainak bevonása	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
1.	A vállalatra vonatkozó információk							
1.1.	A vállalatra vonatkozó általános információk (1.1.1-től 1.1.11-ig csak akkor kell kitölteni, ha az AEO-kérelem kötelező információkat tartalmazó részében nem adták meg ezeket az információkat.)	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
1.1.1.	A kérelmező vállalat neve, címe, alapításának időpontja, a szervezet jogi formája	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
1.1.2.	Résztvényesek, irányító testület és/vagy ügyvezetők részletes	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS

1b. melléklet
TAXUD/B2/047/2011-REV6

	adatai							
1.1.3.	A kérelmező vámügyeiért felelős személy neve	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
1.1.4.	Kereskedelmi tevékenység és a nemzetközi ellátási láncban betöltött pozíció	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
1.1.5.	Helyszínek megadása	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
1.1.6.	Kapcsolt vállalkozások	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
1.1.7.	A vállalat belső szervezeti struktúrájának bemutatása és az osztályok feladatai/kötelezettségei	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
1.1.8.	Felső vezetők neve	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
1.1.9.	Alkalmazottak létszáma	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
1.1.10a.	Hozzájárulás – közzététel a TAXUD honlapján	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
1.1.10b.	Hozzájárulás – kölcsönös elismerés	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
		Gyártó	Exportőr	Szállít mányozó	Raktáren gedélyes	Vámügy nök	Fuvaroz ó	Importőr
1.2.	Az üzleti vállalkozás forgalma							
1.2.1.	Éves forgalmi adat – nyereség vagy veszteség	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
1.2.2.	Raktározási létesítmény	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
1.2.3.	Vám-árunyilatkozatok száma és értéke	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
1.2.4.	A vám összege	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS

1.2.5.	Tervezett strukturális változások a vállalatban belül	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
1.3.	Vámügyekkel kapcsolatos statisztikák							
1.3.1.	Vámügyi képviselő		AEOC / AEOS			AEOC / AEOS		AEOC / AEOS
1.3.2.	Az áruk tarifális besorolása	AEOC / AEOS*	AEOC / AEOS			AEOC / AEOS		AEOC / AEOS
1.3.3.	Vámérték meghatározás	AEOC / AEOS*	AEOC / AEOS*			AEOC / AEOS		AEOC / AEOS
1.3.4.	Az áruk származása	AEOC / AEOS*	AEOC / AEOS			AEOC / AEOS		AEOC / AEOS
1.3.5.	Dömpingellenes vámok vagy kiegyenlítő vámok	AEOC / AEOS*				AEOC / AEOS		AEOC / AEOS
2.	Megfelelőségi előzmények							
2.1.	Vám- és adószabályok megsértésének feltárt esetei	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
2.2.	Egyéb vámengedélyek és tanúsítványok iránti kérelmek	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
3.	A kérelmező számviteli és logisztikai rendszere							
3.1.	Auditnyomvonal							
3.1.1.	Auditnyomvonal lényeges jellemzői	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS

3.2.	Számviteli és logisztikai rendszerek							
3.2.1.	Informatikai berendezések	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
3.2.2.	Unió/nem uniós áruk közötti különbségtétel	AEOC	AEOC	AEOC	AEOC	AEOC	AEOC	AEOC
3.2.3.	Számítástechnikai tevékenységek helyszíne	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
		Gyártó	Exportőr	Szállít mányozó	Raktáren gedélyes	Vámügy nők	Fuvaroz ó	Importőr
3.3.	Belső ellenőrzési rendszer							
3.3.1.	Belső ellenőrzési eljárások	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
3.3.2.	Belső ellenőrzési eljárások auditja	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
3.3.3.	Számítógépes fájlok ellenőrzése	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
3.4.	Áruforgalom							
3.4.1.	Nyilvántartásba vételi eljárás	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS		AEOC / AEOS			AEOC / AEOS
3.4.2.	Készlet szint-ellenőrzés	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS		AEOC / AEOS			AEOC / AEOS
3.5.	Vámügyi rutin eljárások							
3.5.1.	Vám-árunyilatkozatok megerősítése	AEOC / AEOS*	AEOC / AEOS*	AEOC / AEOS*	AEOC / AEOS*	AEOC / AEOS*	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS*
3.5.2.	A szabálytalanságok bejelentése	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
3.5.3.	Gazdasági-kereskedelmi engedélyek	AEOC / AEOS*	AEOC / AEOS*	AEOC / AEOS*	AEOC / AEOS*	AEOC / AEOS*	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS*
3.5.4.	Tilalmakkal és korlátozásokkal kapcsolatos behozatali- és kiviteli	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS

	engedély tárgyát képező áruk							
3.5.5.	A kettős felhasználású termékekről szóló rendelet hatálya alá tartozó áruk	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
3.6.	Eljárások a biztonsági másolat, a helyreállítás és tartalékolás, valamint az archiválás opcióira							
3.6.1.	Adatok biztonsági másolata és archiválása	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
3.6.2.	Archiválás időtartama	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
3.6.3.	Vészhelyzeti intézkedési terv	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
3.7.	A számítógépes rendszerek védelme							
3.7.1.	Védelem illetéktelen behatolás ellen	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
3.7.2.	Hozzáférési jogosultságok kezelése	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
3.7.3.	Központi szerver	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
3.8.	A dokumentáció biztonsága							
3.8.1.	Dokumentumvédelem jogosulatlan hozzáférés ellen	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS

1b. melléklet
TAXUD/B2/047/2011-REV6

3.8.2.	Jogosulatlan hozzáférés esetei	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
3.8.3.	A különböző alkalmazotti csoportok hozzáférési jogosultsága	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
3.8.4.	Biztonsági és védelmi követelmények harmadik felekkel szemben	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
		Gyártó	Exportőr	Szállít mányozó	Raktáren gedélyes	Vámügy nök	Fuvaroz ó	Importőr
4.	Fizetőképesség							
4.1.	Fizetéseképtelenségi eljárások	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
4.2.	Pénzügyi helyzet	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
4.3.	Újonnan alapított vállalkozás	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
4.4.	Fizetőképesség alakulása a közeljövőben	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS	AEOC / AEOS
5.	Gyakorlati jellegű szakértelem vagy szakmai képesítések							
5.1.	Gyakorlati jellegű szakértelem							
5.1.1.	Vámügyekben szerzett, legalább három éves gyakorlati tapasztalat	AEOC	AEOC	AEOC	AEOC	AEOC	AEOC	AEOC
5.1.2.	Európai szabványügyi szervezet által a vámügyet illetően elfogadott minőségi	AEOC	AEOC	AEOC	AEOC	AEOC	AEOC	AEOC

	standard							
5.2.	Szakképesítés							
5.2.1.	Vámjogszabályokra vonatkozó, a vámügyekkel kapcsolatos feladatainak megfelelő és abból a szempontból releváns, sikeresen elvégzett képzés	AEOC	AEOC	AEOC	AEOC	AEOC	AEOC	AEOC
6.	A biztonsággal és védelemmel kapcsolatos követelmények							
6.1.	A biztonsággal és védelemmel kapcsolatos általános információk							
6.1.1.	A biztonsággal és védelemmel összefüggő kérdésekben illetékes személy	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.1.2.	Kockázat- és fenyegetettségértékelés	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.1.3.	Biztonsági kockázatok	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.1.4.	Biztonsági intézkedések végrehajtása	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.1.5.	Biztonsági intézkedések összehangolása	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.1.6.	Biztonsági utasítások	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.1.7.	Biztonsági incidensek	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.1.8.	Biztonsági tanúsítványok egyéb ügynökségektől vagy hatóságtól	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.1.9.	Az árukra vonatkozó különleges biztonsági és védelmi követelmények	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS

1b. melléklet
TAXUD/B2/047/2011-REV6

6.1.10.	Harmadik fél által végzett fenyegetettségértékelés	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.1.11.	Harmadik fél által támasztott biztonsági és védelmi követelmények	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.2.	Épületbiztonság							
6.2.1.	A vállalat telephelyeinek külső határvonalait biztosító védelem	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.2.2.	Belépési lehetőségek	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.2.3.	Megvilágítás	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.2.4.	Hozzáférés kulcsokhoz	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.2.5.	Magántulajdonú járművek parkolása	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.3.	A telephelyekre való belépés							
6.3.1.	Belépés-ellenőrzés	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.3.2.	Intézkedés jogosulatlan behatolás esetén	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.3.3.	Helyszínek tervrajza	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.3.4.	A telephelyen található vállalatok	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
		Gyártó	Exportőr	Szállít mányozó	Raktáren gedélyes	Vámügy nők	Fuvaroz ó	Importőr

6.4.	Rakományegységek (például konténerek, cserefelépítmények, hordozók)							
6.4.1.	Rakományegységekhez való hozzáférés szabályai	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.4.2.	Rakományegységek sértetlenségét biztosító intézkedések	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.4.3.	Plombák használata	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.4.4.	Rakományegység-ellenőrző intézkedések	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.4.5.	Rakományegységek tulajdonosa/üzemeltetője és karbantartója	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.5.	Logisztikai folyamatok							
6.5.1.	Szállítóeszköz	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.6.	Beérkező áruk							
6.6.1.	Eljárás beérkező áruk ellenőrzésére	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.6.2.	Biztonsági megállapodás szállítókkal	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.6.3.	Plombák sértetlenségének ellenőrzése	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.6.4.	Az áru egységes jelölése	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.6.5.	Áruk mérése és számolása	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.6.6.	Az áruk átvételére vonatkozó eljárás	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.6.7.	Belső ellenőrzési eljárások	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS

6.7.	Áruk tárolása							
6.7.1.	Áruk tárolásának területei	AEOS	AEOS	AEOS*	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS*
6.7.2.	Tárolási hely kijelölése	AEOS	AEOS	AEOS*	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS*
6.7.3.	Belső ellenőrzési eljárások	AEOS	AEOS	AEOS*	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS*
6.7.4.	Különböző típusú áruk elkülönített tárolása	AEOS	AEOS	AEOS*	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS*
6.7.5.	Jogosulatlan belépés elleni védelem	AEOS	AEOS	AEOS*	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS*
6.7.6.	Ellenőrzési eljárások kiszervezett tárolás esetén	AEOS	AEOS	AEOS*	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS*
6.8.	Áru-előállítás							
6.8.1.	Gyártóterületek kijelölése	AEOS						
6.8.2.	Biztonsági intézkedések a gyártóterületre való belépésre	AEOS						
6.8.3.	Az áru csomagolása	AEOS	AEOS*					
6.8.4.	Csomagolás harmadik fél által	AEOS	AEOS*					
		Gyártó	Exportőr	Szállít mányozó	Raktáren gedélyes	Vámügy nők	Fuvaroz ó	Importőr
6.9.	Áruk berakodása							
6.9.1.	Berakodás irányítása	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	
6.9.2.	A kimenő áruk plombálása	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	
6.9.3.	Ügyfelek biztonsági követelményei	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS

1b. melléklet
TAXUD/B2/047/2011-REV6

6.9.4.	Berakodás felügyelete	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.9.5.	Áruk mérése és számolása	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.9.6.	Az áruk berakodására vonatkozó eljárás	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.9.7.	Ellenőrző intézkedések	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.10.	Biztonsági követelmények a kereskedelmi partnerekkel szemben							
6.10.1.	Kereskedelmi partnerek ellenőrzése	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.10.2.	Biztonsági és védelmi követelmények a kereskedelmi partnerekkel szemben	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.10.3.	Biztonsági megállapodások megsértése	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.11.	A személyzetre vonatkozó biztonsági követelmények							
6.11.1.	Biztonsági és védelmi követelmények a foglalkoztatási politikában	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.11.2.	Alkalmazottak biztonsági ellenőrzése	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.11.3.	Biztonsági és védelmi képzés	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.11.4.	Biztonsági követelmények ideiglenes alkalmazottakkal szemben	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS
6.12.	Külső szolgáltatások							
6.12.1.	Külső szolgáltatók	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS	AEOS

	igénybe vétele							
--	----------------	--	--	--	--	--	--	--

* adott esetben

Fenyegetések, kockázatok és lehetséges megoldások

E dokumentum tartalmazza az AEO-engedélyezési és nyomon követési eljáráshoz kapcsolódó legfontosabb kockázatok felsorolását, ugyanakkor a kockázatok ellenőrzés alatt tartásának lehetséges megoldásait is tartalmazza. Az egy adott mutatónál javasolt lehetséges megoldásokat akár több azonosított kockázati területre is lehet alkalmazni. A javasolt lista se nem kimerítő, se nem végleges, és a lehetséges megoldások a gyakorlatban esetről esetre változhatnak. E megoldásokat a gazdálkodó mérete, az áruk típusa az automatizált rendszerek típusa és a gazdálkodó korszerűségének színvonala befolyásolja, és a megoldásoknak e tényezőkkel arányban kell állniuk.

Az önértékelési kérdőívet a gazdálkodók a kérelmezési folyamat elején töltik ki, ennek célja, hogy helyzetképet adjon a vállalkozásról és eljárásokról, valamint azoknak az AEO-engedély szempontjából való relevanciájáról. A „Fenyegetések, kockázatok és lehetséges megoldások” című dokumentum címzettjei a vámhatóságok és a gazdálkodók, és célja az audit és vizsgálat megkönnyítése az AEO-kritériumok teljesítésének biztosítása érdekében oly módon, hogy az [önértékelési kérdőívben](#) megadott információkat párosítja az azonosított kockázati területekkel és ezek lehetséges megoldásaival.

1. Megfelelőségi előzmények ([Az önértékelési kérdőív 2. szakasza](#))

Kritérium: A vámszabályok betartása tekintetében megfelelő előélet igazolása (UVK 39. cikk a) pont és UVK VA 24. cikk)

Mutató	A kockázat leírása	Lehetséges megoldások	Hivatkozások
A vámügyi követelmények betartása	Szabályszegő magatartás a következőkkel kapcsolatban: – vám-árnyilatkozatok kitöltése, ideértve a helytelen tarifális besorolás, érték, származás feltüntetését, – vám eljárások használata – adószabályok, – tiltásokhoz és korlátozásokhoz kapcsolódó intézkedések,	a gazdálkodó aktív megfelelőségi politikája, ami azt jelenti, hogy a gazdálkodó bevezette és végrehajtotta a szabályok betartását szolgáló belső szabályokat; az ügyletek pontosságának, teljességének és kellő időben történő teljesítésének ellenőrzésére vonatkozó felelősség tekintetében írásos működési utasításokra van szükség, és a szabálytalanságokról/hibákról – beleértve a bűncselekmény gyanúját – a vámhatóságot tájékoztatni kell; a talált hibák kivizsgálására és jelentésére, valamint a folyamatok felülvizsgálatára és javítására irányuló eljárások; az üzleti vállalkozásnál az illetékes/felelős személyét egyértelműen meg kell határozni, és szabadság vagy egyéb távollétek esetén helyettesítéséről	Önértékelési kérdőív – 2.1.

	kereskedelempolitikai eszközök alkalmazása, – áruk bejuttatása a Közösség vámterületére stb. A múltbeli szabályszegő magatartás fokozza a jövőbeni szabályok figyelmen kívül hagyásának/megszegésének valószínűségét. Nem megfelelő tájékozottság a vámelőírások megszegésével kapcsolatban.	intézkedni kell; belső megfelelési intézkedések végrehajtása; auditforrások alkalmazása az eljárások megfelelő alkalmazásának tesztelésére/biztosítására; belső utasítások és képzési programok annak biztosítására, hogy a személyzet tisztában legyen a vámelőírásokkal.	
--	---	--	--

2. A kérelmező számviteli és logisztikai rendszere ([Az önértékelési kérdőív 3. szakasza](#))

Kritérium: A kereskedelmi és – adott esetben – szállítási nyilvántartások kielégítő rendszere, amely megfelelő vámellenőrzéseket tesz lehetővé (UVK 39. cikk b) pont és UVK VA 25. cikk)

2.1. Számviteli rendszer ([Az önértékelési kérdőív 3.2. alszakasza](#))

Mutató	A kockázat leírása	Lehetséges megoldások	Hivatkozások
Számítógépes környezet	Annak kockázata, hogy egy számviteli rendszer nincsen összhangban a tagállamban alkalmazott, általánosan elfogadott számviteli elvekkel. Az ügyletek helytelen és/vagy hiányos nyilvántartása a számviteli rendszerben. A készletnyilvántartás és a számviteli nyilvántartás közötti egyeztetés hiánya.	a feladatok munkakörök közötti elkülönítését a kérelmező méretével szoros összefüggésben kell vizsgálni. Például egy közúti szállítási szolgáltatásokat nyújtó, kevés napi művelettel rendelkező mikrovállalkozás: a csomagolást, árukezelést, az áruk ki- és berakodását a kamion vezetője is elvégezheti. Az áruk átvételét, beírásukat az ügyintézési rendszerbe és a számlák kifizetését/befogadását azonban másik személy(ek)re kell bízni. a gyanús ügyleteket azonosító figyelmeztető rendszer alkalmazása;	Önértékelési kérdőív – 3.2. ISO 9001:2015, 6. szakasz
Integrált	A feladatok munkakörök közötti elkülönülésének hiánya.	interfész kialakítása a vámkezelési és számviteli szoftver között a gépelési hibák elkerülése érdekében; vállalati erőforrás-tervezési (ERP) rendszer alkalmazása;	

számveteli rendszer	A vámügyekkel kapcsolatos és – adott esetben – a szállítási nyilvántartásokhoz való fizikai vagy elektronikus hozzáférés hiánya. Az auditálhatóság megszegése. A kérelmező számveteli rendszerének felépítése miatt az auditot nem lehet bármikor elvégezni A bonyolult irányítási rendszer lehetőséget teremt a jogellenes ügyletek elpalástolására. Nincs rendelkezésre álló múltbeli adat.	képzés kidolgozása és útmutató összeállítása a szoftver használatához. az információk összevetésen alapuló ellenőrzése.	
---------------------	--	---	--

2.2. Auditnyomvonal ([Az önértékelési kérdőív 3.1. alszakasza](#))

Mutató	A kockázat leírása	Lehetséges megoldások	Hivatkozások
Auditnyomvonal	A megfelelő auditnyomvonal hiánya csökkenti a hatékony és eredményes számveteli alapú vámellenőrzés lehetőségét. A rendszer biztonsága és hozzáférhetősége nem ellenőrizhető.	új vámügyi számveteli rendszerek bevezetése előtt konzultáció a vámhatósággal annak biztosítására, hogy e rendszerek összeegyeztethetők legyenek a vámelőírásokkal; az auditnyomvonal meglétének vizsgálata és biztosítása az auditot megelőző szakaszban.	Önértékelési kérdőív – 3.1. ISO 9001:2015, 6. szakasz

2.3. Az uniós és nem uniós árukat megkülönböztető logisztikai rendszer

Mutató	A kockázat leírása	Lehetséges megoldások	Hivatkozások
--------	--------------------	-----------------------	--------------

Az uniós és nem uniós áruk összekeverése	Az olyan logisztikai rendszer hiánya, amely megkülönbözteti az uniós és a nem uniós árut. Nem uniós áruk felcserélése	belső ellenőrzési eljárások az adatok pontosságának megerősítése céljából az adatok sértetlenségének ellenőrzése	Önértékelési kérdőív – 3.2.2.
--	---	---	---

2.4. Belső ellenőrzési rendszer ([Az önértékelési kérdőív 3.3. szakasza](#))

Mutató	A kockázat leírása	Lehetséges megoldások	Hivatkozások
Belső ellenőrzési eljárások	Az üzletmenet feletti megfelelő ellenőrzés hiánya a vállalatban belül. A belső ellenőrzési eljárások hiánya vagy elégtelensége csalásra, tiltott vagy jogellenes tevékenységekre ad lehetőséget. Az ügyletek helytelen és/vagy hiányos nyilvántartása a számviteli rendszerben. A vám-árunyilatkozatokon és egyéb vámügyi nyilatkozaton pontatlan vagy hiányos információ feltüntetése.	a minőségért és a vállalat folyamataiért, illetve belső ellenőrzéseiért felelős személy kijelölése; minden egyes osztályvezetőnek teljes mértékben tisztában kell lennie saját osztályának belső ellenőrzéseivel; a belső ellenőrzések vagy auditok időpontjának feljegyzése és az azonosított gyengeségek kijavítása kiigazító intézkedések révén; csalás, tiltott vagy jogellenes tevékenységek felfedezése esetén a vámhatóság értesítése; a vonatkozó belső ellenőrzési eljárás rendelkezésre bocsátása az érintett személyzet részére; mappa/fájl létrehozása, amelyben minden egyes árutípus saját vonatkozó vámügyi adataihoz kapcsolódik (vámtarifaszám, vámtételek, származás és vámügyi eljárás) az érintett árumennyiségtől függően; az alkalmazandó vámszabályzatok (rendelkezéstár) kezelésért és frissítéséért felelős személy(ek) kijelölése: azaz adatok frissítése a vállalati erőforrás-tervezési (ERP) rendszerben, vámkezelési vagy számviteli szoftverben. A személyzet tájékoztatása és képzése a pontatlanságokat illetően, valamint hogy hogyan lehet ezek előfordulását elkerülni. A hibák és ügyletek nyilvántartására és korrigálására irányuló eljárások bevezetése.	Önértékelési kérdőív – 3.3. ISO 9001:2015, 5., 6., 7. és 8. szakasz

2.5. Áruforgalom ([Az önértékelési kérdőív 3.4. szakasza](#))

Mutató	A kockázat leírása	Lehetséges megoldások	Hivatkozások
Általános rész	A készletmozgás feletti ellenőrzés hiánya lehetőséget ad	Az érintett személyzet tájékoztatása és az árunyilatkozatok ütemezés szerinti benyújtása;	Önértékelési kérdőív – 3.4.

	arra, hogy veszélyes és/vagy terrorizmussal kapcsolatos árukat adjanak a készlethez, és megfelelő nyilvántartás vezetése nélkül vegyenek ki abból árukat.	készletmozgások nyilvántartása; rendszeres készletegyeztetések; a készlet eltéréseinek kivizsgálására vonatkozó intézkedések; a számítógépes rendszerből meg kell tudni határozni, hogy az áruk vámkezelése megtörtént-e, vagy még mindig vám- és adófizetési kötelezettség terheli-e azokat.	ISO 9001:2015, 6. szakasz
Beérkező áruk	A megrendelt áruk, az átvett áru és a számviteli nyilvántartás közötti egyeztetés hiánya.	a beérkező áruk nyilvántartása; a beszerzési megbízások és az átvett áruk közötti egyeztetés; intézkedés az áruk visszaküldéséről/visszautasításáról, a hiányos szállítások és túlszállítások lekönnyveléséről és jelentéséről, valamint a készletnyilvántartásban pontatlanul szereplő tételek azonosításáról és módosításáról; az importeljárások formalizálása; rendszeres leltárkészítés; időnkénti konzisztenciaellenőrzés a bejövő/kimenő árukra vonatkozóan; biztonságos tárolási területek (különleges burkolatvédelem, különleges beléptetési eljárások) az áruk kicserélésének megakadályozása érdekében.	
Tárolás	A készletmozgás feletti ellenőrzés hiánya.	tárolási területek egyértelmű kijelölése; rendszeres leltározási eljárások; biztonságos tárolási területek az áruk kicserélése elleni védelem érdekében.	Önértékelési kérdőív – 3.4. ISO 9001:2015, 6. szakasz
Előállítás	A gyártási folyamatban felhasznált készlet feletti ellenőrzés hiánya.	az elszámolási kulcs nyomon követése és vezetőség általi ellenőrzése; az eltérések, hulladék, melléktermékek és veszteségek ellenőrzése; biztonságos tárolási területek az áruk kicserélése elleni küzdelem érdekében.	Önértékelési kérdőív – 3.4. ISO 9001:2015, 6. szakasz
Kimenő áruk Az árunak a raktárból történő elszállítása, szállítmányozása és átszállítása	A készletnyilvántartás és a számviteli nyilvántartások közötti egyeztetés hiánya.	személyek kijelölése az értékesítési/árukiadási folyamat engedélyezésére/felügyeletére; az exporteljárások formalizálása; az árukiadást megelőzően össze kell vetni az árukiadási engedélyben foglaltakat a berakodásra kerülő árukkal; szabálytalanságok, hiányos szállítások és eltérések kezelésére vonatkozó intézkedések; standard eljárások a térti áruk kezelésére – megvizsgálás és nyilvántartásba	Önértékelési kérdőív – 3.4. ISO 9001:2015, 6. és 7. szakasz

		vétel; a gazdasági hatással járó vám eljárások esetén a vám eljárás lezárásáról szóló nyilatkozat ellenőrzése.	
--	--	--	--

2.6. Vámügyi rutin eljárások ([Az önértékelési kérdőív 3.5. szakasza](#))

Mutató	A kockázat leírása	Lehetséges megoldások	Hivatkozások
Általános rész	Rutin eljárások jogosulatlan igénybevétele Hiányos és pontatlan vám-árnyilatkozatok, és hiányos és pontatlan információk egyéb vámügyekkel kapcsolatos tevékenységekről. Helytelen vagy elavult törzsadatok (például cikkszám és vámtarifaszám) használata. – az áruk helytelen besorolása – helytelen vámtarifaszám – helytelen vámérték alkalmazása. Az azonosított szabálytalanságoknak a vámelőírásokkal összhangban a vámhatóságok felé történő bejelentésére szolgáló rutin eljárások hiánya.	hivatalos eljárások alkalmazása az egyes vámügyi tevékenységek kezelésére/nyomon követésére, valamint az egyes ügyfelekkel kapcsolatos folyamatok kezelésére (árak besorolása, származás, érték meghatározása stb.). Ezeknek az eljárásoknak a célja biztosítani a vámügyi osztály munkájának folyamatosságát a kijelölt személyzet távolléte esetén; olyan kötelező érvényű tarifális felvilágosítás (KTF) használata, amely meghatározza a vámokat és a behozatali adókat, valamint az alkalmazandó rendelkezéseket (egészségügyi, műszaki, kereskedelempolitikai intézkedések stb.); olyan kötelező érvényű származási felvilágosítás (KSZF) alkalmazása, amely igazgatási útmutatást biztosít a következőkre vonatkozóan: az importálandó vagy exportálandó termék származási helye, különösen akkor, ha a gyártás különböző szakaszaira különböző országokban került sor; van-e mód preferenciális elbánás alkalmazására valamely egyezmény vagy nemzetközi megállapodás értelmében; hivatalos eljárások kialakítása a vámérték megállapításához és bevallásához (értékelési módszer; számítás, a kitöltendő nyilatkozat rovatai és a benyújtandó dokumentumok); a szabálytalanságok vámhatóságnak történő bejelentésére vonatkozó eljárások bevezetése.	Önértékelési kérdőív – 3.5. ISO 9001:2015, 6. szakasz

	A kötelező érvényű tarifális felvilágosítás (KTF) most már a KTF birtokosára nézve is kötelező erejű. A vám-árnyilatkozatnak a KTF-re való hivatkozást is kell tartalmaznia (UVK 33. cikk).		
Képviselő harmadik félen keresztül	Az ellenőrzés hiánya	harmadik felek munkájának ellenőrzésére (például a vám-árnyilatkozatok tekintetében) és képviselők által elkövetett szabálytalanságok vagy szabályszegések feltárására irányuló rutin eljárásokat kell megvalósítani. Nem elegendő teljes mértékben kiszervezett szolgáltatásokra hagyatkozni; az igénybevett képviselő illetékességének ellenőrzése; ha a vám-árnyilatkozatok kitöltését kiszervezték: konkrét szerződéses rendelkezések a vámügyi adatok ellenőrzésére egyedi eljárás azoknak az adatoknak az átvitelére, amelyekre a nyilatkozattevőnek szüksége van a vámtarifa megállapításához (például az áruk műszaki leírása, minták stb.) ha az áruk kivitelét elfogadott exportőrnek szervezték ki, a kiszervezéssel meg lehet bízni egy vámügynököt, aki meghatalmazott képviselőként járhat el, amennyiben az ügynök bizonyítani tudja az áruk származó státusát.” hivatalos belső ellenőrzési eljárások megvalósítása a felhasznált vámadatok pontosságának ellenőrzésére.	
Import- és/vagy exportengedélyek a kereskedelempolitikai intézkedések vagy a mezőgazdasági áruk kereskedelme kapcsán	Áruk jogosulatlan felhasználása	az engedélyek nyilvántartását szolgáló szabványos eljárások; az engedélyek érvényességének és nyilvántartásának rendszeres belső ellenőrzése; a nyilvántartással, illetve a belső ellenőrzésekkel kapcsolatos feladatok egymástól való elkülönítése; a szabálytalanságok jelentésére vonatkozó szabványok; eljárás annak biztosítására, hogy az áruk felhasználása megfelel az engedélyben foglaltaknak.	

2.7. Nem fiskális követelmények ([Az önértékelési kérdőív 3.5.4. alszakasza](#))

Mutató	A kockázat leírása	Lehetséges megoldások	Hivatkozások
Nem fiskális jellegű szempontok	Olyan áruk jogosulatlan felhasználása, amelyekre tiltások és korlátozások, illetve kereskedelempolitikai intézkedések vonatkoznak.	nem fiskális szempontokhoz kötött áruk kezelésére vonatkozó eljárások; megfelelő gyakorlatokat és eljárásokat kell kialakítani a következő célokból: a nem fiskális jellegű követelmények hatálya alá tartozó áruk és az egyéb áruk közötti különbségtétel; annak ellenőrzése, hogy a műveleteket a hatályos (nem fiskális) jogszabályokkal összhangban végzik-e el; a korlátozások/tiltások/embargo alá eső áruk, illetve kettős felhasználású áruk kezelése; az engedélyek egyedi előírások szerinti kezelése; – a nem fiskális szempontokhoz kötött árukkal foglalkozó személyzet ismereteit bővítő képzés/oktatás;	Önértékelési kérdőív – 3.5.4.

2.8. Eljárások a biztonsági másolat, a helyreállítás és tartalékolás, valamint archiválás opcióira ([Az önértékelési kérdőív 3.6. alszakasza](#))

Mutató	A kockázat leírása	Lehetséges megoldások	Hivatkozások
A nyilvántartások vezetésére/archiválásra vonatkozó követelmények	Adatvesztés vagy rossz archiválás miatt az auditot nem lehet bármikor elvégezni. A rutinszerű biztonsági mentés hiánya. A kérelmező nyilvántartásainak és információinak archiválására vonatkozó megfelelő eljárások hiánya. Releváns adatok szándékos megsemmisítése vagy elvesztése.	egy ISO 27001 tanúsítvány bemutatása az IT-biztonság magas színvonalát jelzi; biztonsági mentési, helyreállítási és adatvédelmi eljárások az adatok sérülése vagy elvesztése ellen; készenléti intézkedési tervek rendszerzavarokra/a rendszer meghibásodására; a biztonsági mentést és helyreállítást ellenőrző eljárások; az archivált vámügyi dokumentumok és kereskedelmi okmányok biztonságos helyen történő tárolása; besorolási rendszer megléte; a jogszabályban foglalt archiválási határidők betartása. A biztonsági mentést napi rendszerességgel kell elvégezni, vagy növekményes vagy teljes alapon. Teljes körű biztonsági mentést hetente legalább egyszer kell készíteni. Legalább a három egymást követő legfrissebb biztonsági másolatnak mindig rendelkezésre kell állnia. A biztonsági mentéseket lehetőleg a távolból,	ISO 9001:2015, 6. szakasz ISO 27001:2013 ISO-normák az IT-biztonság szabványaihoz

		elektronikus szempontból biztonságos módszerrel kell készíteni, egy legalább 300 méteres távolságban lévő tárolóhelyen. A titkosító kulcsról szintén biztonsági másolatot kell készíteni, és azt a tárolóhelytől távol kell őrizni.	
--	--	---	--

2.9. Az információ biztonsága – a számítógépes rendszerek védelme ([Az önértékelési kérdőív 3.7. alszakasza](#))

Mutató	A kockázat leírása	Lehetséges megoldások	Hivatkozások
Általános rész	Jogosulatlan hozzáférés és/vagy behatolás a gazdálkodó számítógépes rendszereibe és/vagy programjaiba.	IT-biztonságpolitikát, eljárásokat és szabványokat kell alkalmazni, és azokat a személyzet számára elérhetővé kell tenni; egy ISO 27001 tanúsítvány bemutatása az IT-biztonság magas színvonalát jelzi; információbiztonsági politika; információbiztonsági tisztviselő/alkalmazott; – információbiztonsági értékelés vagy az IT-kockázatokhoz kapcsolódó kérdések azonosítása; jogosult személyek hozzáférési jogosultságainak megadására vonatkozó eljárások; a hozzáférési jogosultságokat azonnal vissza kell vonni feladatkör átruházása vagy a munkaviszony megszűnése esetén. – adatokhoz való hozzáférés: csak indokolt esetben. adott esetben titkosítási szoftverek alkalmazása; tűzfalak; vírusvédelem; jelszóvédelem minden számítógépes munkaállomáson és lehetőleg a fontos programokon is. Ha az alkalmazott elhagyja a munkaállomást, a számítógépet mindig jelszóval kell védeni. A jelszónak legalább nyolc karakterből kell állnia, két vagy több kis- és nagybetű, számok és egyéb karakterek kombinációját kell tartalmaznia. Minél hosszabb a jelszó, annál erősebb. A felhasználóneveket és jelszavakat sosem szabad egymással megosztani. jogosulatlan hozzáférés ellenőrzése; a szerverszobákba való bejutás korlátozása az arra jogosult személyekre;	Önértékelési kérdőív – 3.7. ISO 27001:2013

		próbabehatolások végrehajtása rendszeres időközönként; a próbabehatolásokat rögzíteni kell. incidenskezelési eljárások bevezetése.	
Általános rész	Releváns adatok szándékos megsemmisítése vagy elvesztése.	készenléti intézkedési tervek adatvesztés esetére; rutinszerű biztonsági mentések rendszerzavarok /a rendszer meghibásodása esetére; eljárások a hozzáférési jogosultság megszüntetésére; személyes használatú eszközök, például pendrive, CD, DVD és bármely egyéb elektronikus periféria használatának megakadályozását szolgáló eljárások internethasználat korlátozása a kizárólag az üzleti tevékenységek szempontjából megfelelő honlapokra.	ISO 28001:2007, A3. szakasz ISO 27001:2013

2.10. Az információ biztonsága – a dokumentáció biztonsága ([Az önértékelési kérdőív 3.8. alszakasza](#))

Mutató	A kockázat leírása	Lehetséges megoldások	Hivatkozások
Általános rész	Visszaélés a gazdálkodó informatikai rendszerével, ami az ellátási láncot veszélyezteti. Releváns adatok szándékos megsemmisítése vagy elvesztése.	egy ISO 27001 tanúsítvány bemutatása az IT-biztonság magas színvonalát jelzi; a dokumentumokhoz való engedélyezett hozzáférésre vonatkozó eljárások; dokumentumok nyilvántartására és biztonságos tárolására vonatkozó eljárások; az incidensek kezelésére és javító intézkedések megtételére vonatkozó eljárások; dokumentumok nyilvántartásba vétele és biztonsági másolat készítése, ideértve a dokumentumok beszkenyelését is; készenléti intézkedési tervek a dokumentumok elvesztésének esetére; szükség esetén titkosítási szoftverek alkalmazásának lehetősége; a kereskedelmi ügynökök utazás során legyenek tisztában a biztonsági intézkedésekkel (utazás során soha ne olvassanak érzékeny információt tartalmazó dokumentumokat); a stratégiai információkhoz való hozzáféréshez a személyzet különböző kategóriáinak megfelelő hozzáférési szintet kell kialakítani; leselejtezett számítógépek biztonságos kezelése; a kereskedelmi partnerekkel megállapodást kell kötni a dokumentumok	Önértékelési kérdőív – 3.8. ISO 28001:2007, A4. szakasz ISO 27001:2013

		védelmére/használatára vonatkozóan.	
Mások számára előírt biztonsági és védelmi követelmények	Visszaélés a gazdálkodó informatikai rendszerével, ami az ellátási láncot veszélyezteti. Releváns adatok szándékos megsemmisítése vagy elvesztése.	a szerződésben szereplő adatok védelmére vonatkozó előírások; a szerződéses előírások ellenőrzésére és auditjára vonatkozó eljárások.	

3. Fizetőképesség ([Az önértékelési kérdőív 4. szakasza](#))
Kritérium: Igazolt fizetőképesség (UVK 39. cikk c) pont és UVK VA 26. cikk)

3.1. Igazolt fizetőképesség

Mutató	A kockázat leírása	Lehetséges megoldások	Hivatkozások
Fizetéseketelenség/pénzügyi kötelezettségek teljesítésének hiánya	pénzügyi sérülékenység, amely a jövőben a szabályok megszegését vonhatja maga után.	a kérelmező pénzügyi kimutatásainak és pénzmozgásainak vizsgálata a kérelmező jogszerű tartozásai megfizetésére irányuló képességének elemzése céljából Általában a kérelmező bankja be tud számolni a kérelmező fizetőképességéről; a pénzügyi fenyegetések megelőzését szolgáló belső nyomon követési eljárások.	

4. Biztonsági és védelmi követelmények ([Az önértékelési kérdőív 6. szakasza](#))
Kritérium: Megfelelő biztonsági és védelmi szabványok (UVK 39. cikk e) pont és UVK VA 28. cikk)

4.1. A gazdálkodó által elvégzett biztonsági értékelés (önértékelés)

Mutató	A kockázat leírása	Lehetséges megoldások	Hivatkozások
--------	--------------------	-----------------------	--------------

2. melléklet
TAXUD/B2/047/2011-REV6

Önértékelés	Nem megfelelő biztonsági és védelmi ismeretek a vállalat összes vonatkozó osztályán	a kockázatokra és fenyegetésekre vonatkozó önértékelés készítése, rendszeres felülvizsgálata/frissítése és dokumentálása; a vállalat tevékenységéből eredő biztonsági és védelmi kockázatok pontos meghatározása; a biztonsággal és védelemmel kapcsolatos kockázatok felmérése (a valószínűség %-os aránya vagy a kockázati szint: alacsony/közepes/magas); gondoskodni kell az összes vonatkozó kockázat fedezéséről megelőző és/vagy kiigazító intézkedésekkel.	Önértékelési kérdőív – 6.1.2. ISO 28001:2007, A.4. szakasz ISPS kód 6-B. függelék: Ellenőrző lista ismert szállítók számára légifuvarozás-biztonsági kritériumok meghatalmazott ügynökök / ismert szállítók számára
Biztonságirányítás és belső szervezés	A biztonsági és védelmi intézkedések nem megfelelő koordinálása a kérelmező vállalatán belül.	felelős személy kijelölése, aki elegendő hatáskörrel rendelkezik ahhoz, hogy a megfelelő biztonsági intézkedéseket a vállalat összes érintett osztályán koordinálja és végrehajtsa; hivatalos eljárásokat is előíró biztonsági szabályok alkalmazása az egyes logisztikai tevékenységek biztonsági és védelmi szempontú irányítására/nyomon követésére; eljárások alkalmazása az áruk biztonságának és védelmének biztosítására a kijelölt személyzet szabadsága és egyéb távolléte esetén.	Önértékelési kérdőív – 6.1.4. ISO 28001:2007, A.3. szakasz ISO 9001:2015, 5. szakasz ISPS kód
Belső ellenőrzési eljárások	A biztonsági és védelmi kérdések terén nem megfelelő ellenőrzés a kérelmező vállalatán belül	belső ellenőrzési eljárások alkalmazása a biztonsági és védelmi eljárásokra/problémákra vonatkozóan; biztonsági incidensek rögzítésére és kivizsgálására vonatkozó eljárások, ideértve a kockázat- és fenyegetettségértékelés felülvizsgálatát, és adott esetben javító intézkedések megtételét.	Önértékelési kérdőív – 6.1.7. ISO 28001:2007, A.3., A.4. szakasz ISPS kód

Belső ellenőrzési eljárások	A biztonsági és védelmi kérdések terén nem megfelelő ellenőrzés a kérelmező vállalatán belül	a dokumentálás történhet egy fájlba, amely tartalmazza például a dátumot, a megfigyelt anomáliát, az anomáliát felfedező személy nevét, az óvintézkedéseket és a felelős személy aláírását; a biztonsági és védelmi incidensek nyilvántartását a vállalat alkalmazottai számára elérhetővé kell tenni.	ISO 28001:2007, A.3., A.4. szakasz ISPS kód
ISPS-szabályzat	Az áruk manipulálása	árúk nyomon követési rendszerének megvalósítása; veszélyes árukra vonatkozó különleges csomagolási vagy tárolási előírások.	ISPS kód

4.2. A telephelyekre való belépés ([Az önértékelési kérdőív 6.3. szakasza](#))

Mutató	A kockázat leírása	Lehetséges megoldások	Hivatkozások
Gépjárművek, személyek és áruk szokásos beléptetési eljárásai	Gépjárművek, személyek, illetve áruk jogosulatlan belépése, illetve beléptetése a vállalat területére és/vagy a berakodási és a szállítási terület közelébe.	a telephelyre behajtani jogosult járművek számát a lehető legszűkebb körre kell korlátozni; ez okból a személyzet számára a parkolást lehetőleg a biztonsági gyűrűn kívül kell megoldani; emellett, ha mód van rá, elő lehet írni, hogy a teherautók a ki- és berakodás előtt a biztonsági területen kívül, egy külön területen várakozzanak. Csak a bejelentkezett teherautók léphetnek be hívásra a rakodás idejére a rakodási területre; célszerű kitűzött használni. A kitűzőn legyen fénykép. Ha a kitűzőn nincs fénykép, legalább szerepeljen rajta a gazdálkodó neve, vagy annak a telephelynek a neve, ahová érvényes (a kitűzővel való visszaélés kockázata elvesztés esetén). A kitűző használatát egy arra kijelölt felelősnek ellenőriznie kell. A látogatók kapjanak ideiglenes azonosító kártyát, és mindig legyen mellettük kísérő. Az összes belépés adatait – beleértve a látogatók/sofőrök nevét, az érkezés / a távozás időpontját és a kísérőt – fel kell jegyezni és megfelelő formában tárolni kell (például naplóban, IT-rendszerben). A kitűzött ne lehessen egymás után kétszer használni, hogy ezzel elkerülhető legyen a kitűző továbbadása; belépés-ellenőrzés kódokkal: a kódok rendszeres módosításának rutinszerű	Önértékelési kérdőív – 6.3. ISO 28001:2007, A.3. szakasz ISPS kód

		eljárásai; a kitűzők és kódok csak az alkalmazott munkaideje alatt legyenek érvényesek. az összes belépési engedély visszaszolgáltatására vonatkozó szabványosított eljárások; az engedély nélküli tevékenységek megakadályozása céljából a látogatókat a vállalat képviselőjének kell fogadnia és kísérnie; a látogatók kötelesek jól látható módon viselni az azonosító kitűzőt; idegenekkel szóba állni; vállalati egyenruha viselése az idegenek azonosítása céljából; ideiglenes munka (pl. karbantartási munka) esetén a kiszervezett vállalat engedéllyel rendelkező munkavállalóinak jegyzéke.	
Szabványműveleti eljárás behatolás esetén	Nem megfelelő intézkedések behatolás észlelése esetén.	eljárások bevezetése a behatolás vagy jogosulatlan belépés eseteire; próbabehatolások végzése és a teszteredmények rögzítése, szükség esetén kiigazító intézkedések végrehajtása; az incidensre vonatkozó jelentés vagy egyéb megfelelő eszköz használata az incidens és a tett intézkedés dokumentálására; javító intézkedések végrehajtása a jogosulatlan belépéssel kapcsolatos incidensek eredményeképp.	ISO 28001:2007, A.3. szakasz ISPS kód

4.3. Fizikai biztonság ([Az önértékelési kérdőív 6.2. szakasza](#))

Mutató	A kockázat leírása	Lehetséges megoldások	Hivatkozások
A telephely külső határoló szerkezetei	A telephely külső behatolással szembeni megfelelő védelmének hiánya.	adott esetben biztonságos határoló kerítés van, amelyet rendszeresen szemléznek, hogy ellenőrizzék épségét és feltárják esetleges sérüléseit; tervszerű karbantartások és javítások; adott esetben a csak a jogosult személyzet számára hozzáférhető ellenőrzött területeket megfelelően jelölni és ellenőrizni kell. A biztonsági személyzet által rendszertelen időközönként végzett járőrözés.	Önértékelési kérdőív – 6.2. ISO 28001:2007, A.3. szakasz ISPS kód
Kapuk és átjárók	Olyan kapuk és átjárók, amelyek nincsenek biztonsági felügyelet alatt.	az összes kaput és átjárót megfelelő intézkedésekkel biztosítani kell, például CCTV-rendszerrel és/vagy belépés-ellenőrző rendszerrel (megvilágítás, projektor stb.);	ISO 28001:2007, A.3. szakasz ISPS kód

		a CCTV-rendszer csak akkor használható, ha a felvételeket értékelni lehet, és a felvételek időben történő reakciókhoz vezetnek. adott esetben a bejutási pontok védelmét biztosító eljárások megvalósítása.	
Zárszerkezetek	A megfelelő zárszerkezetek hiánya a külső és a belső ajtókon, az ablakokon, a kapukon és a kerítéseken.	a kulcsok használatára vonatkozó utasítások/eljárások vannak érvényben, és az érintett személyzet által hozzáférhetők; csak az arra jogosult személyzetnek van hozzáférése a lezárt épületek, telepek, helyiségek, biztonsági területek, iratszekrények, széfek, járművek, gépek és légi szállítmányok kulcsaihoz; időszakosan a záракról és a kulcsokról leltárt kell készíteni; a jogosulatlan belépési kísérleteket naplózni kell, és ezt az információt rendszeresen ellenőrizni kell; ha az adott teremben/irodában senki sem dolgozik, az ajtókat és ablakokat zárva kell tartani.	Önértékelési kérdőív – 6.2.4. ISO 28001:2007, A.3. szakasz
Megvilágítás	A megfelelő világítás hiánya a külső és a belső ajtóknál, az ablakoknál, a kapuknál, a kerítéseknél és a parkolási övezetekben.	megfelelő világítás kívül és belül; adott esetben tartalékgenerátor vagy alternatív energiaforrás használata, amely a helyi áramellátás zavara esetén is folyamatos megvilágítást biztosít; a berendezések karbantartására és javítására vonatkozó tervek.	Önértékelési kérdőív – 6.2.4.
A kulcsokhoz való hozzáférés eljárásai	A kulcsokhoz való hozzáférésre vonatkozó megfelelő eljárás hiánya. kulcsokhoz való jogosulatlan hozzáférés.	kulccsal történő belépés ellenőrzését biztosító eljárást kell megvalósítani; a kulcsokat csak regisztráció után szabad kiadni, és azokat használat után azonnal vissza kell szolgáltatni; A kulcsok visszaszolgáltatását is regisztrálni kell.	ISO 28001:2007, A.3.3. szakasz
Belső fizikai biztonsági óvintézkedések	Nem megfelelő hozzáférés a telephely belső területéhez.	a telephelyen dolgozó alkalmazottak különböző kategóriáinak megkülönböztetésére vonatkozó eljárás megvalósítása (például dzseki, kitűző); a belépési jogosultságot ellenőrizni kell, és az alkalmazottak beosztásának megfelelően személyre kell szabni.	ISO 28001:2007, A.3., A.4. szakasz ISPS kód
Magántulajdonú járművek	Magántulajdonú járművek parkolására vonatkozó megfelelő eljárások hiánya.	a telephelyre behajtani jogosult járművek számát a lehető legszűkebb körre kell korlátozni; a látogatók és alkalmazottak számára kifejezetten kijelölt parkolók a	

parkolása	A telephely külső behatolással szembeni megfelelő védelmének hiánya.	rakománykezelési és tárolási területektől távol helyezkedjenek el; azonosítani kell a magántulajdonú járművek védett területekre történő jogosulatlan belépésével járó kockázatokat és fenyegetéseket; legyenek meghatározott szabályok/eljárások a magántulajdonú járműveknek a kérelmező telephelyére történő belépésére; ha nincs elkülönítve az alkalmazottak és a látogatók parkolója, a látogatók gépkocsiját azonosítóval kell ellátni.	
A külső határvonalak és az épületek karbantartása	A behatolással szembeni megfelelő védelem hiánya a nem megfelelő karbantartás következtében.	anomáliák felfedezésekor a telephely külső határvonalain és az épületekben minden esetben karbantartási munkákat kell végezni.	ISO 28001:2007, A.3. szakasz

4.4. Rakományegységek ([Az önértékelési kérdőív 6.4. alszakasza](#))

Mutató	A kockázat leírása	Lehetséges megoldások	Hivatkozások
Rakományegységekhez való hozzáférést szabályozó rutin eljárások	A rakományegységekhez való hozzáférésre vonatkozó megfelelő eljárás hiánya. Jogosulatlan hozzáférés a rakományegységekhez.	a szállítási területekre, a berakodási dokkokba és a rakományterekbe történő jogosulatlan bejutáshoz kapcsolódó kockázatok és fenyegetések azonosítása; a szállítási területekre, a berakodási dokkokba és a rakományterekbe történő bejutást szabályozó eljárások alkalmazása; a rakományegységeket biztonságos területen (pl. elkerített területen, videokamerás megfigyelőrendszerrel ellátott vagy biztonsági személyzet által felügyelt területen) kell elhelyezni, vagy egyéb intézkedéseket kell tenni a rakományegységek érintetlenségének biztosítása érdekében; a rakományegységek tárolására szolgáló területre történő bejutást az arra feljogosított személyekre kell korlátozni; – közös tervezés a szállítmányozási osztály és az áruátvételi részleg között;	Önértékelési kérdőív – 6.4.1. ISO 28001:2007, A.3. szakasz ISPS kód
A rakományegységek érintetlenségét biztosító rutin eljárások	A rakományegységek manipulálása.	a rakományegységek érintetlenségének nyomon követésére és ellenőrzésére szolgáló eljárások; illetéktelen belépés vagy beavatkozás észlelése esetére az eset dokumentálására, kivizsgálására és javító intézkedés végrehajtására	Önértékelési kérdőív – 6.4.2. ISO 28001:2007,

2. melléklet
TAXUD/B2/047/2011-REV6

		vonatkozó eljárás; adott esetben megfelelő felügyelet CCTV-rendszer révén.	A.3.3. szakasz ISPS kód
Plombák használata	A rakományegységek manipulálása.	a konténereken az ISO/PAS 17712 szabványnak megfelelő plombát vagy egyéb megfelelő típusú rendszert kell használni a rakományegységek érintetlenségének szállítás közbeni biztosítása érdekében; a plombákat biztonságos helyen kell tárolni; a plombák jegyzékét karban kell tartani (beleértve a használt plombákra vonatkozókat is); rendszeresen össze kell vetni a plombák jegyzékét a ténylegesen használt plombákkal; – adott esetben intézkedni kell arról, hogy a kereskedelmi partner megérkezéskor ellenőrizze a plombákat (érintetlenség és mennyiség szempontjából).	Önértékelési kérdőív – 6.4.3. ISO/PAS 17712
A rakományegység szerkezetének vizsgálatára alkalmazott eljárások, beleértve a rakományegységek tulajdonjogának ellenőrzését is	Csempészésre használt rejtett helyek a rakományegységben. A rakományegységek feletti teljes ellenőrzés hiánya.	a rakományegységek berakodás előtti érintetlenségét ellenőrző eljárások; adott esetben a berakodás előtt hétpontos ellenőrzési folyamat (elülső fal, bal oldal, jobb oldal, padlózat, födém/tető, belső/külső ajtók, külső/alváz) alkalmazása; egyéb ellenőrzések végzése a rakományegység típusától függően.	Önértékelési kérdőív – 6.4.4.; Önértékelési kérdőív – 6.4.5. ISO 28001:2007, A.3. szakasz
Rakományegységek karbantartása	A rakományegységek manipulálása.	rutinszerű karbantartás rendszeres programja; ha a karbantartást harmadik fél végzi, a rakományegységek karbantartás utáni érintetlenségét ellenőrző eljárásokat kell alkalmazni;	Önértékelési kérdőív – 6.4.5. ISO 28001:2007, A.3. szakasz
Szabványműveleti eljárás a rakományegységekhez való jogosulatlan hozzáférés és/vagy	Nincs megfelelő intézkedés jogosulatlan belépés vagy manipulálás észlelése esetére.	megfelelő eljárásokkal kell rendelkezni, amelyek meghatározzák, hogy jogosulatlan belépés vagy manipulálás észlelése esetén milyen intézkedéseket szükséges végrehajtani.	ISO 28001:2007, A.3. szakasz

manipulálás esetén		
--------------------	--	--

4.5. Logisztikai folyamatok ([Az önértékelési kérdőív 6.5. alszakasza](#))

Mutató	A kockázat leírása	Lehetséges megoldások	Hivatkozások
A Közösség vámterületére belépő / a Közösség vámterületét elhagyó aktív szállítóeszköz	Az áru szállítása feletti ellenőrzés hiánya.	árukövetési (track and trace) technológia alkalmazásával az áruk biztonságát befolyásoló szokatlan megállások és késedelmek kimutathatók; a fuvarozók/szállítmányozók kiválasztásához különleges eljárást kell alkalmazni; – intézkedni kell arról, hogy a kereskedelmi partner ellenőrizze a plombákat (érintettség és mennyiség szempontjából), amikor az áruk megérkeznek a telephelyére.	Önértékelési kérdőív – 6.5.

4.6. Beérkező áruk ([Az önértékelési kérdőív 6.6. alszakasza](#))

Mutató	A kockázat leírása	Lehetséges megoldások	Hivatkozások
A beérkező szállítmány rutinellenőrzése	A kapott áruk bejuttatása, cseréje vagy elvesztése. Ellenőrizetlen beérkező áruk, amelyek biztonsági vagy védelmi kockázatot jelenthetnek.	ütemterv vezetése a várt árubeérkezésekre vonatkozóan; váratlanul beérkező áruk kezelésére vonatkozó eljárás; a beérkező áruk és a logisztikai rendszerekben nyilvántartásba vett áruk összevetése; a szállítóeszköz érintetlenségének vizsgálatára vonatkozó eljárások.	Önértékelési kérdőív – 6.6.1. ISO 9001:2015, 6.2.2. szakasz ISO 28001:2007, A.3. szakasz
Másokra vonatkozó biztonsági előírások rutinellenőrzése	Ellenőrzés hiánya az áruátvételnél, ami biztonsági vagy védelmi kockázatot jelenthet. A kapott áruk bejuttatása, cseréje vagy elvesztése.	a személyzet biztonsági követelményekre vonatkozó ismereteit biztosító eljárások; irányítási/felügyeleti ellenőrzések a biztonsági követelmények betartásának biztosítására.	Önértékelési kérdőív – 6.6.2. ISO 28001:2007, A.3. szakasz
Az áruátvétel	Ellenőrzés hiánya az áruátvételnél, ami biztonsági	a sofőr fogadására és az áru kirakodásának felügyelésére személyzet kijelölése; beérkezés előtti információ használata;	Önértékelési kérdőív – 6.6.3.

2. melléklet
TAXUD/B2/047/2011-REV6

felügyelete	vagy védelmi kockázatot jelenthet. A kapott áruk bejuttatása, cseréje vagy elvesztése.	olyan eljárásokat kell alkalmazni, amelyek biztosítják, hogy a kijelölt személyzet mindenkor jelen legyen és az áruk ne maradjanak felügyelet nélkül a beérkező áruk és a fuvarokmányok összevetése; ismert szállítótól érkezett biztonságos légi szállítmány/légipostai küldemény esetén megfelelő rendszerekkel és eljárásokkal kell rendelkezni a szállítói árunyilatkozat és a szállító személyazonosságának ellenőrzésére.	ISO 28001:2007, A.3. szakasz
A beérkező áruk plombálása	Ellenőrzés hiánya az áruátvételnél, ami biztonsági vagy védelmi kockázatot jelenthet. A kapott áruk bejuttatása, cseréje vagy elvesztése	a plombák érintetlenségének ellenőrzésére és a plomba számának a dokumentumokban feltüntetett számmal való egyezésének ellenőrzésére irányuló eljárások; felhatalmazott személy kijelölése.	Önértékelési kérdőív – 6.6.3. ISO 28001:2007, A.3. szakasz ISO/PAS 17712
Az áruátvétel adminisztratív és fizikai eljárásai	Ellenőrzés hiánya az áruátvételnél, ami biztonsági vagy védelmi kockázatot jelenthet. A kapott áruk bejuttatása, cseréje vagy elvesztése	az áruk és a kísérő fuvar- és vámokmányok, csomagjegyzékek és beszerzési megrendelések összevetése; az áru teljességének ellenőrzése méréssel, számolással és darabszám szerinti ellenőrzéssel, valamint az áruk egységes jelölésének ellenőrzése; a készletnyilvántartások frissítése a lehető leghamarabb az áru megérkezését követően; az anomáliát jelentő áruk elhelyezése speciális és biztonságos helyen, és eljárás kidolgozása az ilyen áruk kezelésére.	Önértékelési kérdőív – 6.6.4., 6.6.5., 6.6.6. ISO 9001:2015, 7. szakasz
Belső ellenőrzési eljárások	Megfelelő lépések hiánya, amikor eltéréseket és/vagy szabálytalanságokat fedeznek fel.	szabálytalanságok – például hiányos szállítások, hibás manipulálást gátló eszközök – feljegyzésére és kivizsgálására irányuló eljárások, ideértve a felülvizsgálati eljárásokat és a javító intézkedéseket is.	Önértékelési kérdőív – 6.6.7.

4.7. Az áruk tárolása ([Az önértékelési kérdőív 6.7. alszakasza](#))

Mutató	A kockázat leírása	Lehetséges megoldások	Hivatkozások
Tárolási hely kijelölése	A tárolótér külső behatolás elleni védelmének hiányossága	az áruk tárolására szolgáló területre történő bejutást szabályozó eljárások; az áruk tárolására CCTV felügyeleti rendszerrel vagy egyéb megfelelő ellenőrzési rendszerrel felszerelt területet vagy területeket kell kijelölni.	Önértékelési kérdőív – 6.7.1. és 6.7.2.

Kültéren tárolandó áruk	Az áruk manipulálása	megfelelő megvilágítást és adott esetben CCTV felügyeleti rendszert kell alkalmazni; az áruk érintetlenségét berakodás előtt ellenőrizni és dokumentálni kell; az adott áruk rendeltetési helyét a lehető legkésőbbi időpontban kell feltüntetni (például vonalkód alkalmazásával a rendeltetési hely szöveges megjelölése helyett).	
Belső ellenőrzési eljárások	A tárolt áruk biztonságának és védelmének biztosítására irányuló eljárások hiánya. Megfelelő lépések hiánya, amikor eltéréseket és/vagy szabálytalanságokat fedeznek fel.	rendszeres készletfelvevételre és a szabálytalanságok/eltérések dokumentálásra, valamint kivizsgálására irányuló eljárások, ideértve az ellenőrzéseket és javító intézkedéseket is. Áruértesítőket illető utasítások, amelyek tartalmazzák hogy a beérkező árukat hogyan és milyen módon ellenőrzik.	Önértékelési kérdőív – 6.7.3. ISO 9001:2015, 2. szakasz
A különböző áruk elkülönített tárolása	Az áruk illetéktelen kicserélése és/vagy manipulálása.	az áruhelyet be kell vezetni a készletnyilvántartásba; adott esetben a különböző árukat, például a korlátozások vagy tilalmak alá eső árukat, a közösségi / nem közösségi árukat, veszélyes árukat, nagy értékű árukat, külföldi / belföldi árukat, légi szállítmányt külön kell tárolni.	Önértékelési kérdőív – 6.7.4. TAPA-tanúsítvány (Technology Asset Protection Association)
Kiegészítő biztonsági és védelmi óvintézkedések az áruk hozzáférhetősége tekintetében	Jogosulatlan hozzáférés az árukhoz.	a tárolási területre való belépéshez csak az arra felhatalmazott személyzetnek legyen jogosultsága; látogatók és harmadik felek kapjanak ideiglenes azonosítókártyát és mindig legyen mellettük kísérő; az összes látogatás adatait – beleértve a látogatók/harmadik felek nevét, érkezésük/távozásuk időpontját és a kísérőt – fel kell jegyezni és megfelelő formában tárolni kell (például naplóban, IT-rendszerben); ha a vállalat más gazdálkodó telephelyén rendelkezik saját tárolási területtel, ezt a területet az érintett gazdálkodók közötti rendszeres kommunikáció,	Önértékelési kérdőív – 6.7.5. ISO 28001:2007, A.3. szakasz ISPS kód

		valamint az AEO általi helyszíni szemlézés és ellenőrzés révén kell biztosítani.	
--	--	--	--

4.8. Áru-előállítás ([Az önértékelési kérdőív 6.8. alszakasza](#))

Mutató	A kockázat leírása	Lehetséges megoldások	Hivatkozások
Az előállítás helyszínének kijelölése Kiegészítő biztonsági és védelmi óvintézkedések az áruk hozzáférhetősége tekintetében	Az előállított áruk biztonságának és védelmének biztosítására irányuló eljárások hiánya. Jogosulatlan hozzáférés az árukhoz.	az áru előállítására ki kell jelölni egy területet, amely tekintetében megfelelő hozzáférési ellenőrzéseket kell alkalmazni; az előállítási területre való belépéshez csak az arra felhatalmazott személyzetnek legyen jogosultsága; látogatók és harmadik felek kapjanak láthatósági mellényt, és mindig legyen mellettük kísérő; a gyártási folyamatok biztonságát és védelmét biztosító eljárások.	Önértékelési kérdőív – 6.8.2. ISO 28001:2007, A.3. szakasz
Belső ellenőrzési eljárások	Az előállított áruk biztonságának és védelmének biztosítására irányuló eljárások hiánya. Áruk manipulálása.	biztonsági folyamatokat és eljárásokat kell életbe léptetni az előállítási folyamat integritásának biztosítására, például a belépést csak a kijelölt személyzet vagy a kellő felhatalmazással rendelkező személyek részére biztosítani, az előállítási folyamatot megfelelő rendszerekkel és/vagy személyzettel felügyeltetni és ellenőriztetni.	ISO 28001:2007, A.3. szakasz
Az áru csomagolása	Az áru csomagolása feletti ellenőrzés hiányossága. Az előállított áruk bejuttatása, cseréje vagy elvesztése.	ahol lehet, ott a termékeket úgy kell csomagolni, hogy azokon a manipulálás könnyen felfedezhető legyen. Példa: márkánévvel ellátott speciális ragasztószalag használata. A ragasztószalagot ebben az esetben felügyelet alatt kell tartani. Másik megoldás olyan ragasztószalag használata, amelyet nem lehet maradványmentesen eltávolítani; a csomagolás érintetlenségét megfelelő technológia, például CCTV felügyeleti rendszer vagy súlyellenőrzés alkalmazásával is lehet biztosítani; az adott áruk rendeltetési helyét a lehető legkésőbbi időpontban kell feltüntetni (például vonalkód alkalmazásával a rendeltetési hely szöveges megjelölése helyett).	Önértékelési kérdőív – 6.8.3.
Minőségvizsgálat	Az áru szállítása feletti ellenőrzés hiányossága.	az előállított áruk véletlenszerű biztonsági és védelmi ellenőrzése az előállítási folyamat egyes szakaszaiban.	

	Az előállított áruk bejuttatása, cseréje vagy elvesztése.		
--	---	--	--

4.9. Az áruk berakodása ([Az önértékelési kérdőív 6.9. alszakasza](#))

Mutató	A kockázat leírása	Lehetséges megoldások	Hivatkozások
A kimenő szállítmány rutinellenőrzése	Ellenőrzés hiánya az áru elszállításakor, ami biztonsági vagy védelmi kockázatot jelenthet.	a berakodott áruk ellenőrzése (konzisztencia-ellenőrzés / számlálás / mérés / az értékesítésekhez kapcsolódó rakodási megbízás és a logisztikai osztálytól származó információk összevetése). Ellenőrzés a logisztikai rendszerben legyenek a szállítóeszköz fogadására irányuló eljárások; a rakodási területre történő bejutás szigorú ellenőrzése.	Önértékelési kérdőív – 6.9.1. ISO 28001:2007, A.3. szakasz
Mások által támasztott biztonsági követelmények rutinellenőrzése	Az elfogadott biztonsági előírások megsértése, ami nem biztonságos áruk átvételének kockázatával jár; a logisztikai rendszerben nyilvántartásba nem vett áruk szállítása, és olyan áruké, amelyek felett ellenőrzés nem gyakorolható.	a személyzetnek az ügyfél biztonsági követelményeire vonatkozó ismereteit biztosító eljárások; irányítási/felügyeleti ellenőrzések a biztonsági követelmények betartásának biztosítására.	Önértékelési kérdőív – 6.9.3. ISO 28001:2007, A.3. szakasz
Az áru berakodásának felügyelete	Az áruk berakodásánál a felügyelet hiányzik, ami biztonsági vagy védelmi kockázatot jelenthet.	az áru teljességének ellenőrzése méréssel, számolással és darabszám szerinti ellenőrzéssel, valamint az áruk egységes jelölésének ellenőrzésével; a sofőrök érkezés előtti bejelentésére vonatkozó eljárások; a sofőr fogadására és az áru berakodásának felügyelésére személyzet kijelölése; a rakodási területre a sofőrök felügyelet nélkül nem léphetnek be; olyan eljárásokat kell alkalmazni, amelyek biztosítják, hogy a kijelölt személyzet mindenkor jelen legyen és az áruk ne maradjanak felügyelet nélkül; felelős személy(ek) kijelölése a rutineljárások ellenőrzésére.	Önértékelési kérdőív – 6.9.4. ISO 28001:2007, A.3. szakasz
A kimenő áruk plombálása	A plombával el nem látott áruk kiküldése az áruk nem könnyen felfedezhető bejuttatását, cseréjét vagy elvesztését eredményezheti.	a plombák ellenőrzésére, alkalmazására, vizsgálatára és nyilvántartására vonatkozó eljárások; felhatalmazott személy kijelölése. – a konténereken az ISO/PAS 17712 szabványnak megfelelő plomba alkalmazása;	Önértékelési kérdőív – 6.9.2. ISO 28001:2007, A.3. szakasz ISO/PAS

			11712:116 ISO PAS 17712
Az áru berakodások or szokásos adminisztratív teendők	Olyan áruk szállítása, amelyek nem szerepelnek valamely logisztikai rendszer nyilvántartásában, és amelyek felett nem gyakorolható ellenőrzés, aminek következtében ezen áruk biztonsági vagy védelmi kockázatot jelenthetnek.	az áruk és a kísérő fuvar- és vámokmányok, berakodási/csomagjegyzékek és értékesítési megbízások összevetése; a készletnyilvántartások frissítése a lehető leghamarabb az áru elindítását követően;	Önértékelési kérdőív – 6.9.5. és 6.9.6.
Belső ellenőrzési eljárások	Megfelelő lépések hiánya, amikor eltéréseket és/vagy szabálytalanságokat fedeznek fel.	szabálytalanságok – például hiányos szállítások, hibás manipulálást gátló eszközök, ügyfél által visszaküldött áruk – feljegyzésére és kivizsgálására irányuló eljárások, ideértve a felülvizsgálati eljárásokat és a javító intézkedéseket is.	Önértékelési kérdőív – 6.9.7. ISO 28001:2007, A.3. szakasz

4.10. Biztonsági követelmények kereskedelmi partnerekkel szemben ([Az önértékelési kérdőív 6.10. alszakasza](#))

Mutató	A kockázat leírása	Lehetséges megoldások	Hivatkozás
Kereskedelmi partnerek azonosítása	A kereskedelmi partnerek egyértelmű azonosítására vonatkozó mechanizmus hiánya.	legyen a rendszeres kereskedelmi partnerek és az ismeretlen vevők/ügyfelek azonosítására vonatkozó eljárás; legyen a kereskedelmi partnerek kiválasztására és kezelésére vonatkozó eljárás, ha a szállítást harmadik fél végzi; eljárás alkalmazása az alvállalkozók kiválasztására a rendszeresen és nem rendszeresen alkalmazott alvállalkozók listája alapján; az alvállalkozók kiválasztása történhet kiválasztási kritériumok vagy akár egy vállalat-specifikus tanúsítás alapján is (tanúsítási kérdőív felhasználásával).	

Mások számára előírt biztonsági követelmények	Az elfogadott biztonsági előírások megsértése, ami nem biztonságos áruk fogadásának vagy szállításának kockázatával jár.	a rendszeres kereskedelmi partnerek kiválasztására háttérellenőrzés alkalmazása, például internet használatával vagy minősítő ügynökségek segítségével; a biztonsági követelményeket (például azt, hogy az összes árut meghatározott módon kell jelölni, plombálni, csomagolni, felcímkézni, és hogy az áruk röntgenellenőrzéseknek vethetők alá) tartalmazzák a rendszeres kereskedelmi partnerekkel kötött szerződések; annak előírása, hogy a szerződés ismeretlen harmadik feleknek további alvállalkozásba nem adható, különösen biztonságos légi szállítmány/légipostai küldemény szállítása esetén; szakértők/külső, a rendszeres kereskedelmi partnerekhez nem kapcsolódó auditorok megállapításai a biztonsági követelményeknek való megfelelésről; a kereskedelmi partnerek megfelelő akkreditációval/tanúsítványokkal igazolják, hogy megfelelnek a nemzetközi biztonsági szabványoknak; az ismeretlen vagy nem rendszeres kereskedelmi partnerekkel bonyolított ügyletek kiegészítő biztonsági ellenőrzésére vonatkozó eljárások; a kereskedelmi partnereket érintő minden biztonsági incidens jelentése és kivizsgálása, valamint a megtett javító intézkedés dokumentálása.	Önértékelési kérdőív – 6.10. ISO 28001:2007, A.3. szakasz
---	--	--	---

4.11. A személyzetre vonatkozó biztonsági követelmények ([Az önértékelési kérdőív 6.11. alszakasza](#))

Mutató	A kockázat leírása	Lehetséges megoldások	Hivatkozások
Foglalkoztatáspolitikai ideértve az ideiglenes alkalmazottakat is	Esetlegesen biztonsági kockázatot jelentő személyek beszivárgása.	a jövőbeli alkalmazottak háttérének vizsgálata, például előző munkahelyek és referenciák; a biztonsági szempontból érzékeny beosztásba kerülő új és meglévő alkalmazottak kiegészítő ellenőrzése, például le nem töltött büntetések rendőrségi ellenőrzése; annak előírása a személyzet számára, hogy adjanak tájékoztatást az egyéb munkahelyeikről, rendőrségi megrovásról/óvadékról, függőben lévő bírósági eljárásról vagy elítélésről; a jelenlegi személyzet háttérének időszakos ellenőrzése/ismételt kivizsgálása;	Önértékelési kérdőív – 6.11.2.; Önértékelési kérdőív – 6.11.4. ISO 28001:2007, A.3. szakasz

		a számítógépes hozzáférés megszüntetése, a biztonsági belépő, kulcsok és/vagy kitűző visszaadása az alkalmazottak felmondása vagy elbocsátása esetén; az ideiglenes alkalmazottak ellenőrzésének színvonala azonos legyen az állandó alkalmazottak ellenőrzésével; a munkaerő-közvetítőkkal kötött szerződések részletezzék a szükséges biztonsági ellenőrzés szintjét; eljárás annak biztosítására, hogy a munkaerő-közvetítők megfeleljenek ezeknek a szabványoknak.	
A személyzet biztonsági és védelmi eljárásokkal kapcsolatos ismereteinek színvonala	A különböző folyamatokhoz (beérkező áruk, berakodás, kirakodás stb.) kapcsolódó biztonsági eljárásokra vonatkozó megfelelő ismeretek hiányossága nem biztonságos vagy veszélyes áruk átvételének/berakodásának/kirakodásának kockázatával jár.	a személyzet különböző folyamatokhoz (beérkező áruk, berakodás, kirakodás stb.) kapcsolódó biztonsági intézkedésekre/eljárásokra vonatkozó ismereteinek biztosítása; a biztonsági és védelmi anomáliák dokumentálását szolgáló nyilvántartás rendszeresítése, és annak rendszeres megbeszélése a személyzettel; gyanús incidensek azonosítására és jelentésére vonatkozó eljárások az alkalmazottak számára; a biztonsági és védelmi kérdéseket tartalmazó tájékoztató füzet kihelyezése meghatározott helyeken, és azok kommunikálása faliújságon keresztül; a biztonsági és védelmi szabályok kihelyezése a megfelelő területeken (berakodási/kirakodási terület stb.). A jelöléseknek belül (a telephelyen) és kívül (a sofőröknek, ideiglenes alkalmazottaknak, különböző partnereknek fenntartott helyeken) láthatónak kell lenniük.	ISO 28001:2007, A.3. szakasz
Biztonsági és védelmi képzés	Az alkalmazottak biztonsági és védelmi előírásokra vonatkozó képzésének hiánya, és következésképpen a biztonsági követelmények nem megfelelő szintű ismerete.	a képzési igényekért felelős személyek kijelölése, a képzés lebonyolításának, valamint a képzés dokumentálásának biztosítása; az alkalmazottak képzése, hogy felismerjék a biztonságot érintő lehetséges belső fenyegetéseket, felfedezzék a behatolást/manipulálást, és megakadályozzák a jogosulatlan belépést a biztonsági szempontból kiemelten kezelt területekre, árukhoz, járművekhez, automata rendszerekhez, plombákhoz és	Önértékelési kérdőív – 6.11.3. ISO 28001:2007, A.3. szakasz

	nyilvántartásokhoz; tesztek végzése „nem biztonságos” árukkal vagy helyzetekkel; a biztonsági és védelmi képzés az ipari biztonsági képzés részét képezheti, hogy az összes alkalmazotthoz eljusson; a biztonsági és védelmi képzéseket dokumentálni és a vállalatnál előfordult helyzetek alapján rendszeresen frissíteni kell (pl. évente); az új személyzetnek hiányos ismeretei és tudása következtében intenzív képzésben kell részesülnie.	
--	---	--

4.12. Külső szolgáltatások ([Az önértékelési kérdőív 6.12. alszakasza](#))

Mutató	A kockázat leírása	Lehetséges megoldások	Hivatkozások
A különböző területeken igénybe vett külső szolgáltatások, például termékek csomagolása, biztonság stb.,	Esetlegesen biztonsági kockázatot jelentő személyek beszivárgása. Az áruforgalom feletti ellenőrzés hiányossága	a vonatkozó biztonsági követelményeket, például az alkalmazottak személyazonosságának ellenőrzését, a korlátozott hozzáférés ellenőrzését tartalmazzák az írásos szerződéses megállapodások; ezeknek a követelményeknek való megfelelés nyomon követése; különböző kitűzők használata a külső személyzet számára; korlátozott vagy ellenőrzött hozzáférés a számítógépes rendszerekhez; adott esetben a külső szolgáltatások felügyelete; biztonsági intézkedések és/vagy auditálási eljárások kialakítása az áruk érintetlenségének biztosítására; ideiglenes munka (pl. karbantartási munka) esetén a kiszervezett vállalat engedéllyel rendelkező munkavállalóinak jegyzéke.	Önértékelési kérdőív – 6.12. ISO 28001:2007, A.3. szakasz

Annex 3

Security Declaration¹
for Authorised Economic Operators
AEO

Name (Company)	_____
Street Address	_____
City	_____
Country	_____
Postal Code	_____
Phone	_____
e-Mail	_____

I hereby declare that:

- goods, which are produced, stored, forwarded or carried by order of Authorised Economic Operators (AEO), which are delivered to AEO or which are taken for delivery from AEO
 - are produced, stored, prepared and loaded in secure business premises and secure loading and shipping areas
 - are protected against unauthorized interference during production, storage, preparation, loading and transport
- reliable staff is employed for the production, storage, preparation, loading and transport of these goods
- business partners who are acting on my behalf are informed that they also need to ensure the supply chain security as mentioned above.

Name of Authorised Signatory ²	_____	Company Stamp (where required)
Position	_____	
Signature	_____	
Date issued	_____	

This declaration was issued to:

Name (Company)	_____
Street Address	_____
City	_____
Country	_____
Postal Code	_____

¹ Necessary adjustments to the text should be made to take into account the parties' respective business models and roles in the international supply chain.

² Authorised Signatory registered at the Commercial Register

A vámhatóságokkal közlendő információk egyes példái

Az UVK 23. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában „a határozat jogosultja köteles haladéktalanul értesíteni a vámhatóságot a határozat meghozatalát követően felmerült bármely olyan tényezőről, amely befolyásolhatja a határozat fenntartását vagy tartalmát”.

E dokumentum célja, hogy segítse az AEO-kat olyan helyzetek azonosításában, amelyek az AEO-engedély tartalmára és/vagy az UVK 39. cikke szerinti kritériumok teljesítésére egyaránt hatással lehetnek.

Ez a melléklet nem egy átfogó ellenőrző lista, hanem csak tájékoztató jellegű, amely segíti a gazdálkodókat a vámhatóságokkal fennálló kapcsolatukban az AEO-engedélyük/engedélyeik kezelése céljából.

Ha a gazdálkodó úgy találja, hogy valamely az alábbiakban nem felsorolt tény hatással lehet AEO-engedélyére, közölnie kell azt a vámhatóságokkal. Az illetékes vámhatóságok tájékoztatása továbbá nem mentesíti a gazdálkodót bármely más bejelentési kötelezettsége alól.

A vámhatóságokkal közlendő információk köre az AEO-engedély típusától függ: AEOC vagy AEOS.

Az AEOC-engedélyeseknek valóban nem kell teljesíteniük az UVK 39. cikkének e) pontjában és az UVK VA 28. cikkben meghatározott követelményeket, míg az AEOS-engedélyesekre nem vonatkoznak az UVK 39. cikkének d) pontjában és az UVK VA 27. cikkében szereplő követelmények.

A vámhatóságokkal közlendő információk példái

Általános információk

Az alábbiakkal kapcsolatos bármilyen változás:

- Vállalat neve
- Jogi forma
- Fúzió és szétválás
- A letelepedés helye
- Levelezési cím (ha különbözik a letelepedés szerinti címtől)
- MRA-kommunikációra vonatkozó levelezési cím (ha különbözik a letelepedés szerinti címtől)
- Kapcsolattartó személy
- Vállalat eladása vagy tevékenység beszüntetése

- A tevékenység szerinti gazdasági ágazat és/vagy az ellátási láncban betöltött szerep

A szabályoknak való megfelelés (UVK 39. cikk a) pont + UVK VA 24. cikk)

– A vámjogszabályok és adószabályok súlyos vagy ismételt megsértése vagy a gazdasági tevékenységekhez kapcsolódó súlyos bűncselekmény (pl. csalárd szándék, vesztegetés, korrupció miatt elítélték), amelynek elkövetője:

- a kérelmező,
- a kérelmező vállalatért felelős vagy annak vezetése felett ellenőrzést gyakorló személy,
- a kérelmező vámügyeiért felelős alkalmazott.

– A vállalat irányításában vagy struktúrájában bekövetkezett változások, például: új tulajdonos, a kérelmező vállalatért vagy a vezetőség irányításáért felelős új személy vagy a vámügyekért felelős új alkalmazott(ak).

– A vámjogszabályok, adószabályok megsértésével kapcsolatos folyamatban lévő büntetőeljárás vagy a gazdasági tevékenységhez kapcsolódó bűncselekmények.

**A kereskedelmi és szállítási nyilvántartások
vezetésének kielégítő színvonalú rendszere (UVK 39. cikk b) pont + UVK VA 25. cikk)**

– A számviteli vagy a logisztikai rendszerekkel kapcsolatos változások vagy frissítések;
– A számviteli rendszer hibás működése (pl. számviteli adatok elvesztése, nyomkövethetőség hiánya stb.)
– Az elszámolásokat külső könyvvizsgáló nem igazolta

– Nyilvántartások elvesztése
– Kölcsönös megfeleltetésű auditok hibás működése

– Számviteli, kereskedelmi és szállítási archívumok elvesztése vagy megsemmisülése

– Számviteli, kereskedelmi és szállítási adatok elektronikus biztonsági mentésének elvesztése vagy megsemmisülése

– Az uniós és nem uniós áruk megkülönböztetésének hiánya pl. a használt szoftver meghibásodása miatt

– Belső vezetőségi ellenőrzések hiánya
– Belső ellenőrzés során jelentős szabálytalanság feltárása
– A feltárt súlyos szabálytalanságokra vonatkozó kiigazító intézkedések

- A kereskedelempolitikai intézkedésekkel összhangban vagy mezőgazdasági termékek kereskedelmével kapcsolatban engedélyköteles termék kezelésére vonatkozó új eljárás
- Az archívumok új helye
- Hibás vámtarifaszám használata
- Hibás vámérték használata
- Átmeneti megőrzésben lévő áru nem szándékos feldolgozása
- Az átmeneti megőrzés vagy vámraktározás során a vámtevékenységgel kapcsolatban felmerült probléma
- Az árutovábbítási eljárásban részt vevő áruk nem szándékos feldolgozása
- Munkavégzési hibák felhalmozódásának megállapítása
- Tilalmak vagy korlátozások be nem tartása
- Az IT-rendszerekbe történő behatolás észlelése
- Az IT-biztonsági intézkedések súlyos működési zavara
- Az IT-rendszer nagyobb meghibásodása

– A tilalmak és korlátozások hatálya alá tartozó termékek kezelésének új folyamata
--

Fizetőképesség (UVK 39. cikk c) pont + UVK VA 26. cikk)
--

- Az AEO ellen fizetéseképtelenségi eljárás folyik
- Vámokkal vagy egyéb illetékekkel és az áruk behozatalára vagy kivitelére vonatkozó adószabályokkal kapcsolatos fizetési incidensek

– A pénzügyi helyzetben bekövetkezett negatív változás, beleértve vissza nem nyerhető negatív nettó eszközállományt

– Fontos ügyfelek elvesztése

– Fontos piacok elvesztése

– Franchise-engedély, koncessziók, forgalmazási és/vagy árukereskedési engedélyek elvesztése
--

– Külső auditor által készített negatív jelentés/auditmegállapítás az éves pénzügyi auditok során

Gyakorlati jellegű szakértelem vagy szakmai képzések (UVK 39. cikk d) pont + UVK VA 27. cikk)
--

- A vámügyekért felelős személyre vonatkozó bármely változás

– Európai szabványügyi szervezet által a vámügyet illetően elfogadott minőségi standard elvesztése/megszerzése

– A vámügyekért felelős új személy kinevezése esetén a vámügyekkel kapcsolatos releváns képzés igazolása

Biztonsági és védelmi szabványok (UVK 39. cikk e) pont és UVK VA 28. cikk)

– Új telephely / új épületek megvétele / költözés

– Új biztonsági terv; az irodákba, a szállítási területekre, a berakodási dokkokba, a rakományterekbe történő belépésre vonatkozó új eljárás vagy új biztonsági intézkedések
- Súlyos biztonsági incidens (pl. illetéktelen személyek általi behatolás, rablás stb.) és az annak kezelésére hozott kiigazító intézkedések

– Belső eljárások alkalmazásával kapcsolatos biztonsági probléma jelentése (pl. hétpontos ellenőrzés, amely álmennyezet/álpadló meglétét tárja fel; szokatlan javítások stb.)
– Az áruk szállítása során bekövetkezett súlyos incidens

– A kereskedelmi partner biztonságosságával kapcsolatos nehézségek
– A kereskedelmi partner által elkövetett csalás vagy mulasztás/kötelelességszegés feltárása

– Az alkalmazottra vonatkozó háttérellenőrzésből származó információk, amelyek negatívan hatnak a biztonságra és védelemre

– A külső szolgáltatók biztonságosságával kapcsolatos nehézségek

– A tervezett és a korábbi audit során a vámhatóságnak bemutatott tudatosságnövelő program végrehajtásának nehézségei

– A biztonsági és védelmi kérdésekben illetékes kapcsolattartó személyt illető változások, pl. új kapcsolattartó személy, névváltozás stb.

Kapcsolódó témakörök

– **Melyek azok a változások, amelyek több kritériumra is hatással lehetnek?**

Egyes változások az engedéllyel/engedélyekkel kapcsolatban több kritériumra is hatással lehetnek.

Ebben az esetben erősen ajánlott, hogy az AEO előre értesítse az illetékes vámhatóságokat,

hogy elejét vegyék ennek a helyzetnek, és megtalálják arra a legjobb megoldásokat.

– Milyen információk lehetnek hatással a kérelem eredeti befogadásának feltételeire?

Időnként az AEO az engedély kiadása után módosítja gazdasági tevékenységét, például leállítja vámügyekkel kapcsolatos tevékenységét vagy a nemzetközi ellátási láncsal kapcsolatos bármely tevékenységét (például amikor az AEO kizárólag nemzeti/európai szinten működik).

Az az elvárás az AEO-val szemben, hogy ilyen változások esetén értesítse a kiállító vámhatóságot, hogy az egyes helyzetekre megtalálják a leginkább megfelelő megoldást.

– Hogyan tudja az AEO a vállalaton belül nyomon követni saját engedélyét, hogy ne mulassza el a fontos információk bejelentését?

Az AEO kapcsolattartó személye fontos szerepet játszik abban, hogy nyomon kövesse az AEO-kritériumoknak a vállalaton belüli folyamatos betartását. A vállalat méretétől függően különböző szervezetek által biztosítható az AEO-engedély nyomon követése (pl. rendszeres ülések, az eljárások rendszeres frissítése a vállalat érintett részlegeivel, elektronikus dokumentumkezelő rendszer használata stb.).

– Kit kell értesíteni e változásokról?

Saját méretétől és szervezetétől függően minden egyes illetékes vámhatóság meghatározhatja a legjobb eljárási módokat (helyi kapcsolattartó pont, regionális kapcsolattartó pont, nemzeti kapcsolattartó pont).

Erősen ajánlott, hogy az illetékes vámhatóságok a vámigazgatáson belül adjanak meg egy kapcsolattartó pontot, amelynek a gazdálkodók az információkat bejelenthetik.

Amikor az AEO-engedély egynél több tagállamban található telephelyekre vonatkozik,

– Hogyan kell továbbítani az információt az illetékes vámhatóságoknak?

Az illetékes vámhatóságok maguk határozzák meg az információ továbbításának elfogadott módjait, és az igazgatáson belül kijelölt kapcsolattartó pontról értesítik az AEO-t. E változások közlése érdekében az illetékes vámhatóságok javaslatot tehetnek a legjobb eljárási mód(ok)ra (pl. e-mail, hivatalos levél vagy űrlap).

– Milyen hatással vannak e változások az engedélynek a kiállító vámhatóság általi nyomon követésére?

– Az AEO által benyújtott információk alapján a kiállító vámhatóság megállapítja, hogy szükség van-e bármely konkrét intézkedésre, pl. nyomonkövetési audit vagy újraértékelési audit elrendelésére.

– A kiállító vámhatóság azt is figyelembe veheti, hogy amennyiben e változások csekély mértékűnek minősülnek, nincs szükség további intézkedésre.